

המעריצות משיבות מלחמה

תפישתם של נוער ממיעוטי מין ומגדר את זהותם
בהשפעת צריכת ואצירת תרבות פופולרית

עבודת גמר במקצוע: מדעי החברה

בוצע במסגרת תכנית "אידיאה" באוניברסיטת תל אביב

מוגש ע"י: יהלי אגאי

כתובת: ששת הימים 48, תל-אביב-יפו

ביה"ס: תיכון עירוני ד, ע"ש פרופסור אהרון קציר

סמל (מס') ביה"ס: 540146

כיתה: י"א

העבודה בוצעה באוניברסיטת ת"א בהנחיית:

עדי גריידי אשכנזי

הפקולטה למדעי החברה

בית הספר למדע המדינה, ממשל ויחסים בינלאומיים

תוכן עניינים

1	תודות
2	הקדמה אישית
3	תקציר
4	מבוא
8	פרק ראשון: רקע תיאורטי
8	1. התהוות זהויות מין ומגדר
11	2. זהות כיחס בין העצמי לחברתי
15	3. מדיה פופולרית וייצוגים תקשורתיים של קבוצות מיעוט
18	4. ייצוגים תקשורתיים של מיעוטי מין ומגדר
22	5. שינויים מהותיים בצריכת מדיה
26	פרק שני: מתודולוגיה
29	מדגם ראיונות
30	פרק שלישי: ממצאים
30	1. הכחדה סמלית
39	2. ייצוגים משחררים
48	3. איכות ייצוגים ואצירת מדיה
61	4. מדיה חברתית, יצירה ומחאה
79	פרק רביעי: דיון ומסקנות
86	סיכום
90	רפלקציה
91	ביבליוגרפיה
96	נספחים

תודות

ראשונה, אני רוצה להודות למנחה שלי, עדי גריידי אשכנזי, שהפכה את המסע שלי בכתיבת העבודה למשמעותי כמו שהוא היה, ואת העבודה שלי למה שהיא. עדי הדריכה אותי דרך המבוך האקדמי והרגשי של כתיבת עבודת חקר יותר טוב משאי פעם יכולתי לבקש; תמיד זמינה ופנויה לעזור, תמיד מקבלת ומעודדת את הכיוונים שלי לעבודה ומוסיפה עליהם תובנות והצעות משלה, ותמיד יודעת להעיר ולבקר בצורה שרק גורמת לי לרצות לשפר את עצמי. זו הייתה שנה שבה הכישורים שלי בכל תחום אקדמי השתפרו יותר משהם השתפרו לאורך כל החיים שלי, ובלי ההנחיה הנהדרת ומעוררת ההשראה של עדי, זה פשוט לא היה יכול לקרות.

העדי הנוספת לה אני מודה היא עדי כהן עוגן, רכזת התוכנית הבלתי נלאית, שתפקדה באופן על-אנושי לאורך השנה הזאת כדי להבטיח שהכל יסתדר כמו שצריך. עדי הייתה הרוח הנושבת במפרשי אידאה; היא הפיחה חיים ומרץ בכל מרתון ומפגש גם כשהיא עצמה הייתה מותשת, והפכה את התוכנית להרבה יותר ממסלול אקדמי. אני רוצה להודות גם למנחות הקבוצתיות קרן דינור וליילך ריבלין, שההערות המשולבות שלהן היו אמנם פחות רחמניות מאלו של עדי, אך חשובות באופן לא מבוטל למבנה הלוגי, הבהירות והדיוק של הכתיבה. בנוסף, אני מודה לד"ר גולן משה להט ולכל צוות אידאה, על ניהול מוצלח של תוכנית שכעת מהווה חלק כה משמעותי מחיי.

אחרונות חביבות, אני רוצה לפנות ולהודות לשתי חברות אמת – מאיה בדרשי קירשן, שכותבת גם היא עבודת חקר בתוכנית אידאה באוניברסיטה העברית, וחברתי לאידאה תל אביב קארין לוי, אחותי למנחה האישית ולנושאי התקשורת והמגדר. בלי התמיכה וההקשבה שלכן, הנכונות שלכן לסבול הסברים ארוכים על נושאים נישתיים בעלי רלוונטיות מזערית לעבודה שלי, השיחות עם שתיכן (בנפרד וגם ביחד), הערבים הארוכים בספרייה, הצחוקים והחיבוקים, לא הייתי צולחת את השנה הזאת בתוכנית, ובטח שאני והעבודה שלי לא היינו מי שאנחנו היום. את התוצר הסופי הזה אני חייבת לשתיכן.

לבסוף (באמת) אני מודה לכל חבריי למחזור אידאה ד' תל אביב, אחת מקבוצות האנשים האינטליגנטיות, מצחיקות, מרתקות, כיפיות ומגוונות שאי פעם פגשתי. כל אחד ואחת מכם עשיתם את התוכנית הזאת למה שהיא הייתה בשבילי, ושמור לכם מקום נחמי בלב שלי.

הקדמה אישית

אני זוכרת איך בגיל 11, כשקראתי את ספרי "פרסי ג'קסון", היציאה מהארון של ניקו דיאנג'ילו כהומו (שהוזכרה גם על ידי אחת מהמרואיינות במחקר) הלמה בי והיממה אותי. איכשהו, ריק ריורדן, כותב הספר, הצליח לתאר את הכאב מקהה החושים של הדחקת האהבה לצד הכוח העצום של ההודאה בה; זה לא היה סיפור אהבה נכזבת שבמקרה היה קווירי, וגם לא קלישאה סטריאוטיפית, הקוויריות של ניקו הייתה מרכיב אחד שהתמזג באורגניות אל תוך אישיותו השלמה.

הסצנה הזו עימתה אותי עם קוויריות בפעם הראשונה, באופן שלא יכולתי לברוח ממנו. לא יכולתי שלא להזדהות עם האנושיות המרגשת של ניקו – פתאום, לרגע ראיתי את הכל מנקודת המבט שלו; הוא כפה עליי לחשוב על זה באריכות ולהבין שכן, זה בסדר וזה אנושי, והומו זה משהו שאפשר להיות. שנים לאחר מכן, כשיצאתי מהארון כביסקסואלית ואז כטרנסג'נדרית, הזיכרון הזה עדיין הדהד בראשי. ההתגברות של ניקו - דמות בדיונית מספר פנטזיה לנוער - עזרה לי למצוא כוח פנימי ואומץ אל מול כל הקשיים שניצבתי בפניהם.

כבר כשקיבלנו בתוכנית את רשימת הנושאים למחקר, "תיאוריה קווירית" תפשה את תשומת ליבי; פתאום נזכרתי באותו ספר ובהשפעה שלו עליי, והבנתי שזה יהיה נושא המחקר שלי. יצאתי בכוונה להבין למה ואיך פיסות תרבות פופולרית "חסרות חשיבות" כביכול הן כל כך משמעותיות לזהות שלנו, ולאומץ שלנו - נוער ממיעוטי מין ומגדר - להיות מי שאנחנו.

המחקר הזה הוא עבורי חקר של עצמי, של תפישותיי ושל זהותי. המחקרים הרבים שדרכם ניווטתי את דרכי, ובניית הנוער הנהדרים. ות איתם שוחחתי קידמו אותי בהבנה של המדיה אותה אני צורכת, של עצמיותי הקווירית ושל הקהילה ממנה אני חלק. זוהי אמנם עבודה אקדמית, אך במידה רבה היא משקפת חלק גדול מחיי האישיים ומציגה חלק מההתהוות התמידית בה אני נמצאת כבת נוער קווירית וכבת אדם.

תקציר

מחקר זה בוחן, באמצעות ניתוח ראיונות אישיים, את האופנים בהם עיצוב הזהות ותפישותיהם העצמיות של נוער ממיעוטי מין ומגדר מושפעים מיחסייהם עם התרבות הפופולרית וייצוגם בה. מיעוטי מין ומגדר מעצבים את זהותם בחברה האוכפת אידיאל נורמטיבי של מגדר ומיניות, ורואה את זהויותיהם מבעד למסך של סטריאוטיפים. יחס זה מצד החברה פוגע בתפישתם העצמית האוטנטית של מיעוטי מין ומגדר ויוצר קשיים ייחודיים בעיצוב זהות.

התרבות הפופולרית, בשל היותה כלי לשעתוק תפישות חברתיות, עשויה לגרום למיעוטי מין ומגדר לראות עצמם מבעד לאותו מסך או מאידך – לספק להם ייצוגים ומקורות הזדהות המסייעים להם בעיצוב זהותם. רשתות חברתיות, אשר הפכו בשנים האחרונות לערוץ תקשורת מרכזי, מטשטשות את תפקידי היוצר והצרכן ומאפשרות לצעירות ליצור ולצרוך תוכן באופן הדדי, ובכך לעצב את זהותן ואת היחס החברתי אליה באופן אקטיבי. לכן, במחקר זה ערכתי ראיונות איכותניים חצי־מובנים עם צעירות ממיעוטי מין ומגדר בהם שאלתי אותן על מערכת היחסים שלהן עם ערוצי תרבות פופולרית שונים ועל חוויותיהן הסובייקטיביות של עיצוב זהות בהשפעתם.

מתוך ניתוח הראיונות עלה כי נוסף להשפעה שלילית על עיצוב זהות כתוצאה מהדרתה מתכני תרבות פופולרית, והשפעה חיובית של ייצוגים מאנישים ומעוררי הזדהות, נוער ממיעוטי מין ומגדר רואים את ייצוגיהם הפופולריים באופן ביקורתי. הם מתקשים להזדהות עם רבים מייצוגים אלו, בשל היותם שטחיים, חדגוניים ורחוקים מחוויותיהם האישיות. לכן, הם שואפים לתכנים פופולריים המייצגים טווח רחב של חוויות חיים מורכבות. ייצוגים איכותניים מעניקים לנוער ממיעוטי מין ומגדר ביטחון ולגיטימציה לעיצוב זהות אותנטית אינדיבידואלית המכירה במגדר ומיניות מבלי לוותר על שלל מורכבויות אנושיות.

מרואינות במחקר נעזרות במרחבים אינטרנטיים בטוחים ליצור ולצרוך תוכן קווירי באופן אותנטי, וההשתתפות בהם תרמה רבות לעיצוב זהותן, אף שאינן נוטות להשתמש ברשתות חברתיות לפעילות אקטיביסטית ומחאתית אל מול התרבות הפופולרית וייצוגה אותן. נוסף על כך, אצירת תרבות פופולרית כקבוצה קווירית - דיון בה, הבעת ביקורת עליה ואף החרמה שלה - מעניקה לנוער ממיעוטי מין ומגדר תחושה של כוח ויכולת להשפיע ולשנות; הם חשים כי המדיה מייצגת את נקודת המבט שלהם, פונה אליה, ומבוקרת על ידה, גם אם הן אינן מביעות ביקורת זו בעצמן.

מבוא

במחקר זה אעסוק בזהות של נוער ממיעוטי מין ומגדר,¹ בצריכת תרבות פופולרית ובאופנים בהם הם משפיעים זה על זה דרך ניתוח של ראיונות חצי מובנים. נוער ממיעוטי מין ומגדר מעצבים את זהותם אל תוך חברה שפעמים רבות לא מכירה בזהות זו, ופועלת על פי תפישות ומערכות הטרוסיסנורמטיביות. הטרוסיסנורמטיביות היא מערכת חברתית היררכית, בה הטרוסקסואליות (משיכת נשים לגברים וגברים לנשים) וסיסיגנדריות (אדם החש התאמה למגדר אליו שויך בלידה, סיס בשונה מטרנס) נחשבות כתכונות נורמטיביות, מה שמציב אינדיבידואלים אשר נתפשים כסוטים מנורמה זו - ביניהם לסביות, הומוסקסואלים, ביסקסואליות וטרנס - כנחותים חברתית, ומתיר - ואף מזמין - דעות קדומות, אפליה, שנאה ואלימות כלפיהם (Worthen, 2016). נושא המחקר הוא השפעת נורמות והיררכיות חברתיות בתרבות הפופולרית על עיצוב תפישות הזהות של קבוצות מיעוט; קבוצת המיעוט אשר את זהותן אחקור היא נוער ממיעוטי מין ומגדר. התבססתי על ראיונות אישיים חצי מובנים כדי לבחון את ההשפעה של תרבות פופולרית מנקודת המבט של המיעוט הנחקר ובהמשגותיו.

התרבות הפופולרית היא אחד הערוצים המרכזיים בהם מתבטאות ומשועתקות תפישות חברתיות נורמטיביות - וביניהן הטרוסיסנורמטיביות. היא מכוונת לקהל הרחב ונתפשת כתואמת את עמדותיו ורצונותיו של האדם הנורמטיבי; בשל כך, התפישות החברתיות המובלעות בה מוצגות כברירת מחדל מובנת מאליה ומושלכות בחזרה אל החברה (Fiske, 1989). כוח חברתי זה של התרבות הפופולרית מאפשר לה לשעתק הטרוסיסנורמטיביות, ולפגוע בתפישתם העצמית של צופות ממיעוטי מין ומגדר באמצעות הכחדה סמלית - מחיקה של זהויות מיעוט מהעולם הסמלי ובכך שעתוק של מחיקתן מהמציאות (קמה, 2020). במקביל, התרבות הפופולרית מסוגלת לסייע לצופות קוויריות בעיצוב זהותן באמצעות ייצוגים קוויריים מאנישים וחיוביים המשמשים אותן כמקור הזדהות.

¹ בעבודה זו לא אשתמש בראשי תיבות יותר נפוצים כגון 'להט"ב' או 'להטבא"ק' אלא במונח 'מיעוטי מין ומגדר', מכיוון שהוא לא מוגבל למספר זהויות אלא כולל בתוכו כל זהות מגדרית, ביטוי מגדרי, מין ביולוגי, נטייה מינית ורומנטית, או כל שילוב של הללו אשר אינו תואם את אידיאל ההטרונורמטיביות ההגמוני. מונח כללי בעל משמעות דומה אשר גם בו אשתמש הוא 'קוויר'. על השימוש במונחים אלו אפרט בתת-הפרק הראשון של הרקע התיאורטי לעבודה (גרוס וזיו, 2003; Steink, Root-Bowman, ; 2003). (Estabrook, Levine & Kantor, 2017).

המחקר עצמו יערך במתודולוגיה איכותנית ובשימוש בראיונות חצי־מובנים ובניתוח תמטי. התמקדות ישירה בקולם הלא מתווך של נוער ממיעוטי מין ומגדר תאפשר לי לשמוע מהם חוויות, הבחנות ותובנות אשר לא יימצאו במחקרים תיאורטיים הנכתבים עליהם – מנקודת מבט חיצונית.

במחקר שאערוך אתיחס הן לזהות המינית והמגדרית עצמה, והן לפעולת צריכת המדיה, באופן שונה ממחקרים שנערכו בעבר אודות חוויותיהם של ממיעוטי מין ומגדר בהקשר לייצוגם במדיה (קמה, 2002; קמה, 2020; Waggoner, 2018). השוני בנקודות מבט אלו הן שיקנו לו ייחוד וחשיבות בשדה האקדמי. ראשית, המחקר לא יתמקד בזהות של דמוגרפיה מוגדרת - כדוגמת קמה למשל, אשר מתמקד בהומוסקסואליות גברית (קמה, 2002) - אלא יבחן נוער ממיעוטי מין ומגדר בכלל כאוסף רחב ומורכב של זהויות שונות. אם אראיין, למשל, גבר טרנסג'נדר הומו, אתיחס למגדר שלו ולנטייתו המינית כמאפייני זהות שלובים ומצטלבים, ולא תחומים בגבולות ברורים. זהויות אלו - מיניות, רומנטיות ומגדריות - אינן נפרדות; הן מאופיינות באופן משותף בערעור על הסדר החברתי ההטרוריסטורמטיבי אשר מניח התאמה מסוימת בין מאפייני מין ביולוגיים, זהות וביטוי מגדריים, ומשיכה מינית ורומנטית (גרוס וזיו, 2003). בשל כך זהויות מין ומגדר קשורות ולעיתים ממוזגות אחת בשנייה, הן בייצוגן הסמלי והן במטרותיהן הפוליטיות. מתוך אימוץ זה של תיאוריה קווירית, בכוונתי לחקור ממיעוטי מין ומגדר כמכלול זהויות ולבחון את הקשרים שבין זהויות אלו, ולא לנסות למקד את המחקר בזהות מבודדת.

שנית, במחקר זה איעזר בהבחנה של מולר ודי'אמברוזיו (Moeller & D'Ambrosio, 2018) בין שתי תפישות שונות של מושג הזהות הקיימות זו לצד זו בחברה העכשווית. האחת היא אותנטיות, התופשת את זהותו של האדם כנובעת מעצמאותן וייחודן של תחושותיו הפנימיות, אשר זוכות לביטוי חיצוני וחברתי ומוכרות באופן אותנטי בידי הסביבה; השנייה, והחדשה יותר, היא פרופיליות, התופשת את השגת הזהות כתהליך של עיצוב פרופיל – מצג חברתי אותו האדם מעצב על מנת שייצפה וייתפש באופן מסוים על ידי הסביבה. מולר ודי'אמברוזיו טוענים שנוכחותו של מודל הזהות הפרופילי בחברה גוברת, ובמחקר זה אבחן, בין היתר, את הביטוי של שני אידיאלים אלו במאבקם של נוער ממיעוטי מין ומגדר אל מול הטרוריסטורמטיביות ושאיפתם לעיצוב זהות קווירית.

במחקר שלי אתיחס לשינוי מהותי אשר חל בשנים האחרונות בתרבות הסובבת את המדיה, בצריכת המדיה, ובמדיה עצמה, והוא הפיכתם של האינטרנט ושל רשתות מדיה חברתית לערוצי תרבות פופולרית מרכזיים. האינטרנט מעניק לצופות מקבוצות מיעוט בכלל, וממיעוטי מין ומגדר בפרט, סוכנות (agency) ועמדה צרכנית אקטיבית אל מול יוצרי המדיה; מרחבים מקוונים מאפשרים כוח חברתי אדיר באמצעות התאגדות בקבוצות צרכני מדיה אינטרנטיות (Waggoner, 2018; Venzo & Hess, 2013). ההשפעה של אקטיביזם אינטרנטי על ייצוגים במדיה היא ממשית וניתנת למדידה; ברשתות חדשות

ואינטראקטיביות יותר, כגון נטפליקס, המתאימה את עצמה לצופים ולצעירים בפרט, קיים ייצוג גבוה הרבה יותר של מיעוטי מין ומגדר מאשר ברשתות טלוויזיה מסורתיות (Corfield, 2017). נוסף על כך, בשימוש ברשתות חברתיות - וככלי לעיצוב זהות קווירית בפרט - נוער ממיעוטי מין ומגדר אוצרים לעצמם פרופילים ממשיים הנצפים על ידי קהל עצום, וצופים בפרופילים כאלו בעצמם. ערוצי מדיה אלו יוצרים ראייה מסדר שני (מודעות לאופן בו דבר מה נצפה על ידי אחרים) ברמה שלא התקיימה בעבר, ותורמים לעיצוב זהות בפרדיגמה פרופילית.

לכן, צריכה פעילה של תרבות תהיה נושא מוביל במחקר, הן כגורם משפיע מהותית על הייצוגים התקשורתיים במדיה, והן בהשפעתה על תפישתם של מיעוטי מין ומגדר את ייצוגיהם. נערכו בעבר מחקרים איכותניים על חוויותיהם של מיעוטי מין ומגדר מול ייצוגם במדיה, ונערכו מחקרים כאלו על נוער בפרט, אך מחקרים אלו בודדו מרכיב זהות אחד בהתעלמות מאחרים; נוסף על כך, המחקרים הללו נערכו לפני הפיכת הרשתות החברתיות המקוונות למדיום מרכזי להזרמת מידע, והם התייחסו לצרכן כסביל אל מול המדיה אשר הוא צורך (קמה, 2002; קמה, 2020).

בשנים האחרונות נערכו מחקרים בתחום התקשורת אשר עוסקים במעבר לצרכנות אקטיבית באמצעות מרחבים מקוונים, ובהשפעות שלה על המדיה ועל התרבות הפופולרית (Vanzo & Hess, 2018; Waggoner, 2013). מחקרים אלו בוחנים את המדיה עצמה ואת השיח בקהילות האוהדים, ולא את החוויה הסובייקטיבית של צריכת המדיה והשפעתה על תפישת הזהות של הקוראת. ייחודו וחשיבותו של מחקר זה הם, לסיכום, המבט האיכותני על זהויות מיניות ומגדריות שונות בקרב נוער ועל התעצבותן ביחס לייצוגים תקשורתיים, תוך בחינה של השפעות המעבר לצרכנות אקטיבית ותפישתה של הצרכנית כבעלת סוכנות וכוח.

שאלת המחקר בעבודת חקר זו – באילו אופנים תפישתם של נוער ממיעוטי מין ומגדר את זהותם מושפעת מצריכתם את ייצוגיהם התקשורתיים בתרבות הפופולרית? כחלק מהייחוד של מחקר זה בשדה, שאלות המשנה הן – כיצד צריכה זו של ייצוגים תקשורתיים מושפעת משינויים מהותיים במדיה אשר מעניקים סוכנות והון חברתי לצרכנים? וכיצד פרקטיקות אצירת ויצירת מדיה של נוער ממיעוטי מין ומגדר מושפעות מתפישותיהם של זהותם הקווירית ותורמת לעיצובה של זהות זו? לבסוף, אבקש לשאול – איך תפישות אותנטיות ופרופיליות של זהות מתבטאות בעיצוב זהותם של נוער ממיעוטי מין ומגדר אל מול ייצוגיהם התרבות הפופולרית?

בהתבסס על מחקרים איכותניים קודמים ועל שדות עיוניים סוציולוגיים ותקשורתיים, אני משערת שמרואיינות למחקר יהיו מסוגלות להבחין בהכחדה סמלית פופולרית של זהותן ובייצוגים סטריאוטיפיים ושטחיים. בנוסף להשפעות שליליות מהכחדה סמלית והשפעות חיוביות מייצוגים מאנישים, אשער

שמרואיינות ישתמשו במדיה חברתית באופן פעיל ומחאתי ויעצבו את זהותן באמצעות ביקורת על ייצוגיהן בתכני התרבות הפופולרית. בשל הפעילות האינטרנטית האינטנסיבית המאפיינת נוער כיום, אצפה למצוא נוכחות משמעותית של פרופיליות בהתייחסויותיהן של המרואיינות לעיצוב זהותן.

בעבודה זו ארבעה פרקים - רקע תיאורטי, מתודולוגיה, ניתוח תמטי של ממצאי הראיונות ודיון במסקנות העולות ממנו. המחקר יפתח ברקע תיאורטי, בו אציג את שדות המחקר השונים שעליהם התבססתי בתהליך כתיבת ועריכת הראיונות ואת המהלך הלוגי המחבר ביניהם. הרקע מורכב מחמישה תתי-פרקים, הראשון מביניהם סוקר את תחום התיאוריה הקווירית, ההיסטוריה של מיעוטי מין ומגדר ומאפייניהם כקבוצת זהות פוליטית. תת-הפרק השני עוסק במבט סוציולוגי-פילוסופי על מושג הזהות, ובו אציג מעבר בין אידיאלים שונים של זהות, והתייחסות ספציפית לעיצוב זהות מיעוט בהתבסס על דו בוז (Du Bois, 2007). בחלק השלישי אציג תיאוריית תקשורת ביקורתית המסבירה את תפקידה של התרבות הפופולרית, ואת כוחה לשעתק תפישות נורמטיביות בכלל וכלפי זהויות מיעוט בפרט. בתת-הפרקים הרביעי והחמישי אתמקד בייצוגים תקשורתיים של מיעוטי מין ומגדר והשפעתם על נוער קווירי, ובהשלכות של הפיכת האינטרנט לערוץ תקשורת פופולרית מרכזי, הכוללות את היווצרותם של קהילות אוהדים ושינוי ביחסי הכוח בין יצרני וצרכני מדיה.

בפרק המתודולוגיה אפרט על אופן איסוף המרואיינות, עריכת הראיונות וניתוחם ואעמיק בנימוקים האונטולוגיים והאפיסטמיים לבחירה במתודות ספציפיות אלו.

את המידע שאמצה מתמלולי הראיונות אפרוש לתמות, אותן אציג בפרק הממצאים. התמה הראשונה תעסוק בהכחדה סמלית והשפעותיה השליליות על עיצוב הזהות של המרואיינות, השנייה בייצוגים חיוביים ותרומתן לעיצוב הזהות; התמה השלישית תעסוק בביקורות הנוגעות לאיכות ומגוון הייצוגים הקוויריים הפופולריים, והרביעית במדיה חברתית, אקטיביות ויצרנות. פרק הממצאים יכיל הן פרשנות וקישור לוגי בין תוכן הראיונות, והן ציטוטים מהראיונות אשר יתמכו בטענותיי. בפרק הרביעי, דיון ומסקנות, אמזג את עיקרי הממצאים לכדי תובנות קוהרנטיות, ואשווה אותן לשאלות המחקר ולהשערות שהצגתי בפרק המבוא. לבסוף, פרק הסיכום יכלול סקירה של המהלך הלוגי של העבודה כולה, ביקורת על מתודת המחקר והיקפו ורפלקציה אישית.

פרק ראשון: רקע תיאורטי

מושא המחקר של עבודה זו הוא עיצוב זהות של נוער ממיעוטי מין ומגדר אל מול תרבות פופולרית. ברקע התיאורטי לעבודה אציג סקירה של התפתחויות היסטוריות ומסגרות תיאורטיות בהן אשתמש להבנה וניתוח של זהות זו. בתת-הפרק הראשון אסקור ספרות אקדמית העוסקת בתיאוריה קווירית, המסבירה את ההתהוות ההיסטורית של מיניות ומגדר כמרכיבי זהות. התהוות זו של זהויות מין ומגדר היא חלק ממהלך היסטורי רחב יותר של מעבר בין תפישות זהות. בתת-הפרק השני אציג תיאוריות בתחומי הפילוסופיה והסוציולוגיה התופשות זהות כפרדיגמה של גישור בין העצמי לחברתי; במסגרת הבנה זו של זהות, תרבות פופולרית היא גורם המשפיע על החברה ועל תפישות חברתיות ומכאן על זהות ותפישות של זהות. בשלושת תתי-הפרקים האחרונים אסקור תיאוריות תקשורת ביקורתיות העוסקות בתפקידה החברתי של התרבות הפופולרית, ומחקרים העוסקים בהשפעות שלה על זהויות מיעוט בכלל וזהויות קוויריות בפרט.

1. התהוות זהויות מין ומגדר

לאורך ההיסטוריה האנושית התקיים מגוון רחב של התנהגויות מיניות וביטויים מגדריים. עם זאת, תפישת ביטויים מיניים ומגדריים החורגים מהנורמה החברתית כמאפיין של זהות מובחנת היא התפתחות מודרנית. בתהליך ההתהוות של קבוצות מיעוט בעלות זהויות אלו, הן החלו להגדיר עצמן תוך דחייה של תיאורן הרפואי כסטייה או פתולוגיה, ותבעו שוויון זכויות וחופש לממש את זהותן (גרוס וזיו, 2003).

התפישה של זהות מוחלשת או מודרת כבסיס לתנועה פוליטית מאפיין קבוצות רבות אשר סבלו מאפליה ודיכוי באופן היסטורי, כגון נשים או מיעוטים גזעיים. מתוך חוויית הדיכוי המשותפת, והמאבק המשותף שהיא מייצרת, נובעת הזהות הפוליטית, זהות המאגדת את אותה קבוצה תחת תנועה פוליטית של שאיפה לשחרור. במסגרת פוליטיקה זו, חברי הקבוצה פועלים שחרור מעשי - ביטול חוקים מפלים, שוויון זכויות אזרחי, חופש להתארגן וכו'; בנוסף, התנועה עוסקת פעמים רבות בתביעת בעלות מחודשת (reclaiming) על זהות והגדרתה. חברי קבוצת המיעוט מבקשים להגדיר את עצמם ולנהל את חייהם מתוך חופש. הם מבקשים להימנע מסטריאוטיפים הנכפים מבחוץ אשר יאלצו אותם למחוק את זהותם או להגדירה באופן הפוגע בהם. תנועות של פוליטיקת זהויות אינן הומוגניות, ובתוכן מתקיימים קולות הקוראים להיטמעות בחברת הרוב וערכיה לצד קולות הקוראים תיגר על הערכים המקובלים ומבקשים לשנותם מהיסוד (גרוס, זיו ויוסף, 2016).

לאורך ההיסטוריה, הסטיגמה על יחסי מין חד מיניים התקיימה כחלק מהמבנים החברתיים של תפקידי מגדר והיררכיה מגדרית; ההתנהגות המינית אשר נתפשה כנורמטיבית היוותה חלק מהתפקיד המגדרי אליו בני אדם הוסללו על פי מינם הביולוגי. לרוב, צופו נקבות להיות נשים ולחשוק בגברים, וזכרים

צופו להיות לגברים החושקים בנשים. עם זאת, בחברות שונות בהיסטוריה של אירופה - מיוון בעת העתיקה ועד לפירנצה בתקופת הרנסנס - התקיימו יחסי מין בין זכרים כחלק מהנורמה התרבותית, אך רק באופן שמשמר את יחסי הכוח המעמדיים והמגדריים. חדירה של איש עשיר ומכובד, למשל, לנער צעיר או אדם ממעמד נמוך נתפשה כנורמטיבית, וכהולמת את גבריותו של הצד החודר ואת מקומו בהיררכיה אל מול הנחדר; איש הנחדר על ידי אדם צעיר ממנו או ממעמד נמוך ממנו, לעומת זאת, הוקע כמערער על נורמת הגבריות. לאור הדיכוי המשותף של חדירה מנורמות של מין ושל מגדר, תנועות פוליטיות להסרת הסטיגמה (destigmatization) של יחסי מין חד מיניים פעלו לאורך ההיסטוריה בד בבד עם שחרור מהיררכיה מגדרית בינארית מבוססת מין ביולוגי (רחמימוב, 2015).

לפני התקבעות המונחים המודרניים לתיאור זהויות מיניות ומגדריות - לסבית, הומו, ביסקסואל, טרנסג'נדר, ג'נדרקוויר וכו' - אקדמאים ופעילים רבים בתנועות הפוליטיות המדוברות ראו את עצמם כפועלים לשחרור כולל של מיניות ומגדריות נונקונפורמית מכל סוג. כך לדוגמה, המכון למדעי המין של מגנוס הירשפלד בברלין של תחילת המאה ה-20 עסק הן בחקר של נטייה מינית נונקונפורמית והן במתן סיוע רפואי וניתוחים להתאמה מגדרית לא נשים על הספקטרום הטרנסי. בדומה לכך, תנועות לשחרור לסבי מאותה תקופה פעלו כחלק מהמאבק הפמיניסטי הרחב להעצמת האישה ופירוק יחסי הכוח המגדריים. לצד התהוותן של קבוצות זהות מינית ומגדרית רבות ומובחנות, אומץ גם המונח קוויר (queer), הגדרה זהותית רחבה ולא מגבילה המכילה בתוכה כל נטייה מינית ורומנטית, זהות מגדרית, ביטוי מגדרי או מין ביולוגי אשר אינו תואם את אידיאל ההטרוסיסנורמטיביות ההגמוני. בעבר שימשה המילה קוויר כינוי פוגעני ולועג לכל אדם בעל מיניות או מגדר נונקונפורמיים, אך בעשורים האחרונים התבצע תהליך תביעה מחודשת (reclaiming) של המונח אשר שינתה את משמעותו (רחמימוב, 2015). במחקר זה אבקש לאמץ הגדרה רחבה של כלל הזהויות הללו, ולכן לא אשתמש במונחים רווחים כגון להט"ב או להטבא"ק, המונים זהויות מוגדרות ומובחנות, אלא במונחים הרחבים קוויר או 'מיעוטי מין ומגדר' כפי שהוצגו פה ובהתאם להקשר (Steink, Root-Bowman, Estabrook, Levine & Kantor, 2017).

במסגרת התנועה לשחרור מיני ומגדרי ניתן לזהות שתי גישות מנוגדות. האחת היא הגישה הליברלית - אשר מבקרה מכנים גם הומונורמטיבית - המבקשת להיטמע בנורמטיביות, ולהעצים מיעוטי מין ומגדר לפלס לעצמם דרך במבנים החברתיים הקיימים. תנועה זו מבקשת, למשל, זכויות למיעוטי מין ומגדר להתחתן באופן חוקי, לגדל ילדים ולשרת בצבא. לעומת זרם זה עומדת הפוליטיקה הקוויר-רדיקלית, המעוניינת בערעור על ההטרוסיסנורמטיביות ועל כל סדר חברתי מדכא אחר, ולא במאבק על הזכות להשתתף באותו סדר חברתי (גרוס, זיו ויוסף, 2016). בעיניים קוויר-רדיקליות, ההומונורמטיביות אינה פוליטיקה מהפכנית או משחררת, אלא ג'נטריפיקציה (gentrification) של הזהות הקווירית, כלומר ניכוס

של המאבק הקווירי הרחב לבעלותה של אליטה פריווילגית. ההומונורמטיביות מאמצת פוליטיקה ניאו־ליברלית ותופשת את הדיכוי הקווירי, על ההיבטים הכלכליים וההצטלבותיים (intersectional) שלו, כקושי אינדיבידואלי, שההתגברות עליו מותנית בהצלחה כלכלית ובהשתלבות לא ביקורתית בתרבות הצריכה, הלאומיות ומוסדות הנישואין וגידול הילדים. לכן, היא מבקשת להטמיע את הזהות הקווירית באידיאלים ההגמוניים - בורגנות, לאומנות, העדפה של תפקוד גופני ומנטלי הנתפש כבריא, ותפקידי מגדר ומשפחה מסורתיים - במחיר של דחיקה החוצה של קבוצות קוויריות נונקונפורמיות, בעלות מוגבלויות גופניות ונפשיות, מוחלשות כלכלית, ומופלות על רקע אתני, דתי או תרבותי, אשר היו חלק מהמאבק הקווירי מתחילתו (גרוס, זיו ויוסף, 2016; Lovelock, 2019).

את ההתפתחויות בתפישות החברה לגבי מיניות ומגדר כמרכיבי זהות ניתן לזהות כחלק ממהלך היסטורי רחב יותר, אשר נוגע לזהות באופן כללי. השינויים שהמאבק הקווירי מבקש ליצור מתרחשים בתפר שבין הסובייקטיביות של האדם לתפקידו בחברה, והתהוותה של הזהות הקווירית המודרנית התאפשרה בזכות מהפך באופן בו החברה כולה תופשת את היחסים בין נפש האדם למבנים חברתיים (Luhmann, 2013 in Moeller & D'Ambrosio, 2019). במעבר זה בין תפישות של זהות אעסוק בתת-הפרק הבא, בו אציג את המסגרות הסוציולוגיות שבאמצעותן אדון בזהות, ובהוויות מיעוט באופן ספציפי.

2. זהות כיחס בין העצמי לחברתי

מבין ההגדרות הרבות שהוצעו למושג הזהות, ההגדרה בה איעזר במחקר זה היא זהות כמערכת היחסים בין העצמי לחברתי. על פי לוחמן (Luhmann, 2002), נפש האדם והחברה פועלים בשני מישורים שונים, מנותקים ואקסקלוסיביים – מחשבה ותקשורת בהתאמה; המחשבה והרגש האנושיים אינם מסוגלים לתקשר, ומערכות חברתיות של תקשורת כגון חוק ואקדמיה לא מסוגלים לחשוב ולהרגיש. לכן, על אף שלאורך ההיסטוריה הם התקיימו והתפתחו במקביל, לא ניתן להניח שמערכות חברתיות מבטאות באופן ישיר וברור את הרצונות והרגשות של הסובייקטים אשר משתתפים בהן (Luhmann, 2002 in Moeller & D'Ambrosio, 2019). בנוסף לקיום 'העצמי' - המודעות בגוף ראשון, הסובייקט אשר חווה, חש וחושב את קיומו - כל אדם מחזיק ב'פרסונה'. הפרסונה היא השחקן בשדה התקשורת, החזות אשר נצפית ונתפשת על ידי הסביבה ויכולה לשאת תארים, תפקידים וציפיות, וכך מאפשרת לאדם להשתתף בחברה (Moeller & D'Ambrosio, 2019). האדם מודע לפער שבין קיומו הפנימי והחיצוני ולמידה המוגבלת - ולעיתים אפסית - בה הוא מסוגל לשלוט על הפרסונה שלו והאופן בו הוא נתפש על ידי החברה; השאיפה לקיום קוהרנטי והלימה בין הפנים והחוץ מכוננת זהות. הזהות מגשרת בין הקיום העצמי לזה החברתי; היא פרדיגמה המסבירה את המרחק ביניהם ואת האופן בו הם משפיעים זה על זה, וכך מאפשרת לאדם לשמור על קיום קוהרנטי ועקבי כסובייקט חברתי (Moeller & D'Ambrosio, 2019).

קיימים אופנים רבים של עיצוב זהות, ואלו תלויים במידה רבה בתנאים חברתיים המשתנים בין מקום למקום ובין תקופה לתקופה. מולר וד'אמברוזיו ביקשו להצביע על סוגים שונים של פרדיגמות קיומיות - מודלים של זהות, שעל פיהם סובייקטים וחברות תופשים את היחסים ביניהם. פרדיגמות קיומיות אלו יכולות להתקיים בחפיפה ובתחרות זו עם זו, ואף שהן נוטות לאפיין אקלימים חברתיים ותקופתיים ספציפיים, הרלוונטיות שלהן לא מוגבלת לאקלימים האלו. לדידם, שתי הפרדיגמות המרכזיות ביותר להתפתחות של זהות בחברה המודרנית הן כנות (sincerity) ואותנטיות (authenticity) (Moeller & D'Ambrosio, 2019).

בפרדיגמה של כנות, זהות מושגת על ידי הפנמה מוחלטת של התפקיד החברתי שאדם הוסלל אליו. בניית הזהות הכנה היא מהחוץ אל הפנים; העצמי הכן מאמץ כל תואר ואחריות אשר ניתנו לפרסונה שלו – הוא מתאים את עצמו לאופן בו החברה תופשת אותו כדי להימנע מהטעיית אחרים והטעיה של עצמו (Trilling, 1972). בניית זהות כנה מאפיינת בעיקר חברות קדם-מודרניות או מודרניות מוקדמות, בהן מתקיימת הסללה מלידה לתפקידים חברתיים ברורים ומוחלטים, ביניהם מעמד, מגדר, ומקצוע. בחברות פיאוודליות אלו, שייכות לנורמות חברתיות נקבעה על ידי מעמדות חברתיים מוצקים, הציפיות שאדם נדרש

לעמוד בהן ושעל פיהן נקבעה זהותו היו ברורות, ובשל כך "אף אחד לא מצא את עצמו בסיטואציה בה היה חייב להסביר מי הוא" (Luhmann, 2013: 21).

התנהגות מינית בין זכרים בחברות קדם־מודרניות, כפי שתוארה בתת־הפרק הקודם, הינה דוגמה מובהקת להשתתפות כנה של פרסונה בתפקידי מגדר מוכתבים מראש. מכיוון שמהלך הזהות הכנה הוא עיצוב הפנים בדמות החוץ, לא ניתן לראות התנהגויות מיניות אלו אלא כהפנמה של אידיאל הגבריות, ולא של רגשות החורגים מהנורמה המינית והמגדרית. התהוות העצמיות ההומוסקסואלית או הקווירית היא חלק מהאימוץ המתרחב של מודל הזהות המודרני, שהוא אותנטיות.

בתהליך התיעוש של חברה ומעברה למודרניות וליברליזם, התפקידים המוצקים מתפוגגים, וחייו של כל אדם נהיים מחולקים למרחבים שונים שבהשתתפות בהם מצופות ממנו פרסונות שונות. המקום בו אדם חי, מקצועו, או תפקידו המשפחתי מאבדים את יכולתם לספק הגדרה עצמית, ונדרשת ממנו יכולת הסתגלות לטווח רחב של נורמות והתנהגויות (Luhmann, 2013 in Moeller & D'Ambrosio, 2019). במציאות חברתית זו, בה בניית זהות כנה לא מתאפשרת יותר, צומחת התפישה של העצמי האותנטי. בפרדיגמה זו, האדם האותנטי מעלה על נס את ייחודיותו העצמאית והאפריורית אשר עוצבה או התגלתה בידי העצמי, והוא מעצב את הפרסונה שלו מהפנים אל החוץ. מטרתה של אותנטיות זו היא איגוד החזויות (פרסונות) החברתיות השונות של האדם המודרני בעזרת עצמי שאינו תלוי בהן ויצירת זהות קוהרנטית. טעם במוזיקה, נטייה מינית, השכלה, הופכים כולם לתכונות ייחודיות שעל האדם המודרני לבטא כלפי חוץ על מנת להיות אותנטי ולזכות בהכרה לאותנטיות זו (Moeller & D'Ambrosio, 2019).

בהיחלשות של מודל הכנות והתחזקות הזהות האותנטית, חברים בקבוצות מיעוט מוצאים את עצמם בבעיה חדשה – על אף שהם כעת חיים בחברה שמהללת ייחוד אינדיבידואלי, האותנטיות שלהם לא זוכה להכרה אלא להזדהוּת. קבוצות אלו סובלות מאפליה חומרית ותרבותית תחת נורמטיביות היררכית ודכאנית. קבוצת הרוב תופשת את ביטויי הזהות האותנטיות שלהם דרך דעות קדומות וסטריאוטיפים. תפישה זו מצמצמת את בן המיעוט לאוסף מאפיינים גורפים קלים להבנה, מוחקת את האותנטיות שלו ומצדיקה את דיכוי (Ramasubramanian & Yadlin-Segal, 2017). קשיים אלה מתוארים לעומק על ידי דו בוֹז (Du Bois, 2007) בספרו 'נשמתם של השחורים' (The Souls of Black Folk) משנת 1903, בו הוא מנתח את חוויית הזהות של האדם השחור בחברה האמריקאית ואת המאבק תחת מערכות חברתיות של גזענות. לניתוח ולהמשגה של דו בוֹז רלוונטיות לחוויותיה של כל קהילה מוחלשת מול חברה הגמונית, ובמחקר זה אחיל אותם על מאבקם של מיעוטי מין ומגדר תחת הטרור־סיסנורמטיביות.

לפי דו בוֹז, בן המיעוט מופרד מהחברה ההגמונית על ידי מסך (veil) מטאפורי; מסך זה מורכב מסטריאוטיפים, דימויים שליליים ודעות קדומות אשר טבועים בנורמטיביות ובתרבות, והוא מטשטש

ומאפיל על אנושיותו של בן המיעוט. בן המיעוט, על מנת לחיות באותה חברה, נאלץ להפנים את המסך לתוך זהותו שלו ולפתח מודעות כפולה; ההפנמה של המסך יוצרת - לצד התפישה העצמית האוטנטית - תפישה בגוף שני דרך עיניים הגמוניות. הכמיהה של בן המיעוט לקבלת מעמד שווה בחברה מבלי שיצטרך למחוק את האוטנטיות שלו נקרעת לשניים על ידי הראייה הכפולה – מחד, הראייה מבעד למסך יוצרת את השאיפה הנורמטיבית לאימוץ ערכי הרוב בניסיון להיטמע בו, ומאידך, התפישה העצמית מעודדת שאיפה רדיקלית לדחיית ערכי הרוב. מאבק הזהות, על פי דו בויו, הוא הניסיון להרים את המסך, לאחד את המודעות הכפולה לזהות אחת שלמה, ולקבל את הזכות לאוטנטיות (Du Bois, 2007).

לפי מולר וד'אמברוזיו (Moeller & D'Ambrosio) ראייה מסדר שני הופכת בחברה המודרנית המאוחרת למאפיין מהותי של זהות; גם המשתייכים לקבוצת הרוב, אשר אינם מושפעים ממסך של אפליה, נדרשים לפתח תפישה של עצמם בגוף שני כדי לבנות זהות בפרדיגמה הפוסטאוטנטית שמולר וד'אמברוזיו מכנים פרופיליות (proficiency). האדם המודרני המאוחר מאבד עניין במרוץ המתיש והאינסופי למקוריות ולהכרה בה, ובשל כך האוטנטיות מאבדת רלוונטיות. ביטוי לכך הוא השחיקה של מטבעות לשון שבעבר ביטאו אותנטיות - כגון 'להיות עצמך' או 'ללכת עם האמת שלך' - אשר מתחילים להיתפש כקלישאה לא אותנטית (Moeller & Dambrosio, 2019).

זהות פרופילית, אשר מקבלת דומיננטיות גוברת אל מול כנות ואוטנטיות, נבנית בעיצוב של הפרסונה כפרופיל, בראייה מסדר שני. בפרדיגמה חדשה זו, ערכי זהות המאפיינים כנות, כגון אחריות וחברתיות, ואלו המאפיינים אותנטיות, כגון מקוריות ועצמאות, מומרים כולם למה שהגדיר וולטר בנימין כערך תצוגה – ערכו של דבר מה כטמון באופן ההצגה שלו והצפייה בו, ולא בטיב קיומו (Benjamin, 1935). המטרה של האינדיבידואל בהצגת הפרופיל היא עיצוב מדויק ככל האפשר של האופן בו הוא נצפה. ההצלחה של תהליך בניית הזהות נמדדת על ידי תשומת הלב ומידת ההערכה והאישור להם זוכה הפרופיל מקבוצות צופים שונות.

האינטנסיביות בה האדם המודרני המאוחר מושפע מראייה מסדר שני מתאפשרת, בין היתר, בזכות מדיה חברתית. רשתות חברתיות מאפשרות לאדם לעצב פרופיל אשר נצפה על ידי קהלים כלליים עצומים, לסקור פרופילים אחרים ולהשוות ביניהם; אולי חשוב מכל, מערכות דירוג חברתיות - בצורת לייקים על פוסט או ביקורת למסעדה - נותנות לאדם הפרופילי את היכולת להתוודע לדעת הכלל ולהפנים אותה לתפישתו העצמית (Moeller & D'Ambrosio, 2019).

עיצוב הזהות הקווירית, כיוצא מזאת, תלוי באופן משמעותי בחשיפה למדיה, לתרבות ולייצוגים מסוגלים לתת למיעוטי מין ומגדר ראיות שונות של מסך ההטרוריסטורמטיביות, וראיות של עצמם משני כיווני המסך – תפישה עצמית אותנטית או חיצונית סטריאוטיפית. מעבר לכך, צעירים קווירים, המוקפים

באופן הולך וגובר בפרדיגמת זהות פרופילית, סופגים מהתרבות הפופולרית את התפישות שלהם לגבי ראייה מסדר שני. בתת־הפרק הבא אגדיר מהי תרבות פופולרית ואציג את הגישה הביקורתית ביחס אליה, ואסביר כיצד תרבות פופולרית משפיעה על עיצוב זהות.

3. מדיה פופולרית וייצוגים תקשורתיים של קבוצות מיעוט

תרבות פופולרית היא אוסף טקסטים² הנתפשים בעיני קהל הצרכנים ככאלו הנוצרים על ידי הציבור ולמענו. היוצרים הפופולריים נתפשים כחלק מהציבור הרחב, דומים לקהלם ופונים לרצונותיו והנאותיו והעכשוויים של האדם הפשוט. הם אינם חברי מעמד אומנים מובחן ואין בכוונתם המוצהרת להחדיר בקוראיהם מסר דתי או ערכי. מתוך מעמדה כתרבות המונים נגישה, התרבות הפופולרית מאדירה ומנציחה חוויות המשותפות לקהל הצרכנים הרחב (Danesi, 2018). לכן, בתהליך הקאנוניזציה של טקסטים פופולריים קיימת הגדרה מובלעת של האדם הנורמטיבי ושל החוויות והרצונות שמאפיינים אותו (Mele, 2017).

הצמיחה של התרבות הפופולרית כפי שאנחנו מכירים אותה היום החלה בשנות ה-20 של המאה ה-20, מתוך מחזות ברודווי האמריקאיים. בתקופה זו אירעו שינויים בכלכלה המערבית שהעניקו להמונים כוח קנייה גדול מאי פעם וכך אפשרו ואף דרשו היווצרות של קשר בין צרכנות לתרבות המונים. לכן, החל משנות ה-20 וה-30 התרבות הפופולרית התפשטה בארצות הברית ובעולם כולו והפכה לכוח אשר מגדיר תקופות פוליטיות-חברתיות-צרכניות בצורת טרנדים (Danesi, 2018).

לצד התפתחות התרבות הפופולרית, צמחה גישה תיאורטית הבוחנת אותה באופן ביקורתי. גישה זו רואה בטקסטים פופולריים אמצעי חברות וכלי לבניית זהות בפרדיגמות שונות, והיא מייחסת לתרבות הפופולרית את הכוח הן לשעתוק הסדר החברתי ההגמוני והן להתנגדות אליו. ראשיתה של תיאוריית התקשורת הביקורתית היא בחוקרים הניאו-מרקסיסטים של אסכולת פרנקפורט, אשר פעלו באירופה בתחילת המאה ה-20 ולאחר מכן בארה"ב. חברי האסכולה החשיבו את התרבות הפופולרית לבידור גס וזול ולא האמינו באפשרות של התנגדות או שינוי חברתי דרכה; הם ראו את התרבות הפופולרית כצרכנית ומוכפפת לחוקי השוק הקפיטליסטי - משמשת לקידום מוצרים ומוצר בפני עצמה - ולכן פועלת ככלי תעמולה בידי מעמד הבורגנות (Danesi, 2018). בספרו "האדם החד ממדי", הרברט מרקוזה מאבחן את תרבות ההמונים כמאפיין חדש וייחודי בחברה התעשייתית המאוחרת, אשר מטרתה היא לרכז ולטשטש קונפליקטים וניגודים בין מעמדות וקבוצות בחברה ולשמר את הסטטוס קוו. מדיה פופולרית מאפשרת ביטוי וצריכה של רעיונות מהפכניים מבלי שיתרגמו לפעולות מהפכניות, וכך מנטרלת ומדכאת כל שאיפה רדיקלית המאיימת על הנורמטיביות וההיררכיות של הסדר החברתי הקיים. לדידו, אמצעי התקשורת

² טקסטים, במובן זה, אינם רק מילים כתובות אלא כל רצף סמלים בעל משמעות קוהרנטית, כגון ציור, שיר, פרק בסדרת טלוויזיה או חוברת קומיקס (Hall, 2011).

הטכנולוגיים חותרים לקבל שליטה טוטליטרית על ההמונים ולהנדס ביקוש למוצרים ולמחשבות ועמדות נורמטיביות. יותר מכל, מרקוזה זיהה את התרבות הפופולרית עם הבניית ראייה חיובית של המציאות החברתית הקפיטליסטית ודחייה של כל אלטרנטיבה (מרקוזה, 1971).

מראשיתה, זכתה התרבות הפופולרית לביקורת ונטען שתכניה רדודים או פשטניים מכורח הגדרתה (Danesi, 2018). בעשורים האחרונים, נטען מנגד כי תרבות פופולרית עכשווית נהיית מורכבת ומתוחכמת יותר עם התקדמות הזמן (Johnson, 2006). פיסק (Fiske, 1989) מציע ניתוח רבגוני יותר אשר מכיל פוטנציאל לקריאות שונות של טקסטים. בניתוחו של הטקסט הפופולרי, פיסק פונה להבחנה של ברטס (Barthes, 1980) בין שני סוגי טקסטים - הקראני (readerly) והכתבני (writerly). הטקסט הקראני הוא נגיש ולא דורש מחשבה ביקורתית מקוראיו, אשר מקבלים את הנחותיו המובלעות, בעוד שהטקסט הכתבני הוא מאתגר יותר ומצפה מקוראיו לפקפק בחוקיו הפנימיים ולקרוא עליהם תיגר. את הטקסט הפופולרי מבקש פיסק למקם על התפר בדיכוטומיה של ברטס, ולתייגו כטקסט יצרני (producerly). על אף שהטקסט היצרני הוא נגיש וניתן להתייחס אליו כאל טקסט קראני, הוא יורש את פגמיה של החברה אשר מייצרת אותו ונהפך לכתבני; החורים והסתירות הפנימיות שבאידיאולוגיות הדומיננטיות - קפיטליזם, פטריארכיה, הטרור-סיסנורמטיביות, וכו' - מוטבעות בחוקיו הפנימיים של הטקסט וכך מזמינות, בעל כורחן, כל קוראת חוץ-הגמונית לפקפק בהן (Fiske, 1989).

העמדה הביקורתית של פיסק ביחס לתרבות הפופולרית קוראת תיגר על האגליטריות (שווינויות) המיוחסת לה בתיאורים לא ביקורתיים. בדומה לעמדתו של מרקוזה, פיסק רואה בתרבות הפופולרית גם כלי לביטוי, שעתוק ושימור של יחסי כוח. העולם הסמלי של המדיה מיוצר בידיה של קבוצה הגמונית בעלת כוח, והוא בעת ובעונה אחת מייצג את המציאות ומייצר אותה, משקף סדר חברתי קיים ומחזק אותו (קמה, 2020). כוחם של טקסטים פופולריים, ובייחוד טלוויזיה, בהקשר זה, הוא באפשרות שלהם לשמש כסוכני חברות. הייצוג התקשורתי של זהויות קבוצתיות מכתוב יחס נורמטיבי כלפי זהויות אלה ובכך מהווה חלק מהמסך שתואר על ידי דו בויו ומבניית הזהות של צופים בני אותה קבוצה (Corfield, 2017). כוחה של התרבות אמנם משעתק את יחסי הכוח הקיימים, אך כפי שתיאר פיסק, ישנה אפשרות גם לרתום אותו לשינוי היחס החברתי כלפי זהויות קבוצתיות מסוימות.

אחת הדרכים בהן מתבטאות האידיאולוגיות הדומיננטיות בטקסט הפופולרי היא בהכחדה סמלית של קבוצות מיעוט. בשונה להכחדה ממשית של מיעוטים באמצעות הרג או אאוגניקה, הכחדה סמלית מתבטאת במחיקה של מיעוטים מהטקסטים הפופולריים ומתרבות. במסגרת תופעה זו, קבוצות שאינן תואמות את הנורמות ההגמוניות וחסרות כוח חברתי מודרות מהמציאות הסמלית במקביל להדרתן מהמציאות החברתית. התרבות הפופולרית, מכחידה את חברי קבוצת המיעוט מעולם הסמלים התקשורתי

ומוחקת את אנושיותם מהתרבות ואף מהשפה; ההכחדה הסמלית מציירת את חוסר השוויון כנורמלי ואת יחסי הכוח כטבעיים (קמה, 2020; Gerbner & Gross, 1976).

ההדרה מטקסטים תרבותיים מתבטאת, קודם כל, במחסור בדמויות המשתייכות לקבוצות המיעוט. התרבות הפופולרית מוחקת זהויות לא־הגמוניות מהעולם הסמלי, וכך מעצבת את אידיאל הנורמטיביות ההגמוני כברירת המחדל הקיומית האנושית ומכתיבה יחס של הכחשה ומחיקה כלפי אותן קבוצות גם במציאות החומרית (קמה, 2020). אותה הכחדה סמלית יכולה להתבטא לא רק בהיעדר ייצוג, אלא גם בייצוג שלילי וסטריאוטיפי או מבוסס סטיגמות; לדוגמה, הצגה קומית ולועגת של זכרים בבגדי נשים, במקום דמויות אנושיות ומשמעותיות של נשים טרנסיות. יצירת הסטריאוטיפ והחזרה עליו בתרבות הפופולרית היא כלי לכינון דמותו של "האחר" בהנגדה למאפייניה הנתפשים של הדמות ההגמונית וחלק חשוב בבניית הנורמטיביות. סטריאוטיפ "מוצלח" מובנה עמוק בתפישה החברתית, עד כי בן המיעוט ובן הקבוצה הדומיננטית כאחד מפנימים אותו. החזרה עליו נדמית לנו טבעית ואף מתבקשת, וללא מחשבה אנו משעתקים את יחסי הכוח הקיימים (קמה, 2020).

את תפקיד החיברות של ייצוגים בתרבות הפופולרית לקבוצות זהות ניתן לבחון במחקרים אמפיריים, וניתן לראות שבני קבוצות מיעוט צורכים, מפרשים ומושפעים מההכחדה הסמלית וייצוגם הסטריאוטיפי בתקשורת במגוון דרכים שונות. מחקר איכותני של כ"ץ (2017) חושף תבניות חוזרות בקריאת המדיה של צרכנים המשתייכים לאותה קבוצת מיעוט. לפיו, מיעוטים שונים בחברה הישראלית - ערבים, מזרחים ועולים מברית המועצות לשעבר - תופשים את ייצוגיהם התקשורתיים בסוגות מדיה שונות באופן דומה. ניתן לראות דמיון ביחסם של חברים באותה קבוצה למדיה העוסקת בהם - ביכולתם לזהות סטריאוטיפים ובתפישתם את חומרתו של הסטריאוטיפ, בהתאם למדיום ולסוגה (כ"ץ, 2017). מחקרים דומים העוסקים בתפישתם של בני מיעוטים את ייצוגיהם, אך מתמקדים במיעוטי מין ומגדר, מציגים תבניות קריאה מובחנות לקבוצות אלו. בצריכה של מדיה העוסקת בהם, חברים בקבוצות אלו נוטים לחפש, למשל, אישור והערכה של זהותם המינית והמגדרית ומידע עליה (קמה, 2002; Floegel & Costello, 2019). בייצוגים תקשורתיים של זהויות קוויריות והשפעותיהם על מיעוטי מין ומגדר וזהותם אעסוק בתת הפרק להלן.

4. ייצוגים תקשורתיים של מיעוטי מין ומגדר

כחלק מהדיכוי של מיעוטי מין ומגדר, ההכחדה הסמלית שלהם יכולה להתבצע באופן מערכתי מכוון, או כתוצאה מתפישות חברתיות רווחות. דוגמה ברורה להדרה מערכתית תרבותית של מיעוטי מין ומגדר היא התיקון לפרק 9 של חוק הממשלה המקומית הבריטי משנת 1988, הידוע לשמצה כסעיף 28 (section 28). סעיף 28 אסר על רשויות מקומיות ומוסדות חינוך ציבוריים "לקדם הומוסקסואליות על ידי לימוד או על ידי פרסום חומרים" (Greenland & Nunney, 2008: 243); החוק מונע לימוד ודיון בנושא נטיות מיניות קוויריות באופן כללי, וקבלה או יחס חיובי כלפיהן באופן ספציפי, דרך איסור על הסקטור הציבורי "ללמד על] קבלה של הומוסקסואליות כמערכת יחסים משפחתית מדומינת" (Greenland & Nunney, 2008: 243).

הרטוריקה ההומופובית של הימין הבריטי בשלהי המאה העשרים - הפחדה מפני קבוצות שמאל הומוסקסואליות מיליטנטיות אשר מהוות סכנה לילדים ולנוער - אשר אפשרה את חקיקת סעיף 28, חלחה אל הציבור והעיתונות הבריטיים וקידמה יחס עוין כלפי קוויריות. בבתי הספר, העמימות של החוק לגבי מה נחשב קידום של הומוסקסואליות תרמה במיוחד לאווירה כללית של שתיקה בנושא והימנעות של אנשי חינוך מלענות על צרכיהם המיוחדים של תלמידים קווירים, אשר נפגעו קשות מהמדיניות (Greenland & Nunney, 2008).

לחוקים המדירים מיעוטי מין ומגדר מהעולם הסמלי השפעה מזיקה ארוכת טווח אשר מורגשת גם לאחר ביטול החקיקה המפלה. נורמות חברתיות של הגמוניה ודחיקת מיעוטים, אשר זוכות לחיזוק ולגיטימציה בשל אותן חקיקות, ממשיכות להתקיים וליצור מחדש דפוסי הכחדה סמלית הנובעים מחוקים שבוטלו שנים ואף עשורים קודם לכן. גם בשנים שלאחר ביטול סעיף 28, המשיכו להישמע בבריטניה רטוריקות ההפחדה השמרניות שהניעו את החקיקות ההומופוביות בעשורים שלפני. במחקר שנערך ב-2008, חלק נכבד מצוותי ההוראה הבריטיים שרואינו העידו שהתנהלותם החינוכית הושפעה מסעיף 28, וחלק גדול עוד יותר לא היו מודעים כלל לביטול החוק. על אף ההשפעות השליליות של החקיקה והאפליה שהיא ביטאה, למאבק בסעיף 28 היה תפקיד בקידום מאבקי שחרור קוויריים למרכז השיח הלאומי, וניתן לראות בה כזרז למחאה והתנגדות (Greenland & Nunney, 2008).

הדרה סמלית של מיעוטי מין ומגדר יכולה להתבצע בקנה מידה מערכתי גם כאשר לא קיימת חקיקה המצווה על כך באופן בוטה. באוסטרליה כיום, למשל, סופרי נוער בני מיעוטי מין ומגדר וספריהם הכוללים ייצוג של קבוצת מיעוט זו נדחים באופן גורף מתוכניות לימודים, מבתי ספר ומספריות (Booth & Narayan, 2018).

דוגמה בולטת נוספת לסוג זה של הדרה תרבותית מופנה כלפי מיעוטי מין ומגדר היא תופעת ' Bury your gays'. בשנות השלושים של המאה ה-20 אימצו האולפנים ההוליוודיים מרצון את 'קוד הייז' (Hays Code) לפיו אסורה הצגה חיובית של יחסים חד מיניים, בין השאר. גם עשורים לאחר ביטול הקוד, רווחת בקולנוע ובטלוויזיה האמריקאית והבינלאומית התבנית לפיה מובטח מותן של דמויות ממיעוטי מין ומגדר, לעיתים מיד לאחר מימוש זהותן. תופעה זו צמחה בסביבה חברתית בה ביטוי פומבי ליחסים חד-מיניים ושוונות מגדרית היו בלתי מקובלים; על אף שביטויים כאלו נחשבים כיום מקובלים יותר, הייצוג של קבוצות אלה חוזר על ההצגה הטרגית שלהם וממשיך לשעתק את הדיכוי ולשדר לצופים ממיעוטי מין ומגדר מסר לפיו חיים מאושרים אינם מתקבלים על הדעת עבורם (Waggoner, 2018).

בתרבות הפופולרית משנות השלושים המאוחרות ועד שנות השבעים של המאה העשרים - אשר נמנעה, כאמור, מייצוגים קוויריים בכללותם - הייצוגים הקוויריים שבכל זאת התקיימו ציירו את דמות הקוויר כטורף מיני, קורבן לאלימות או קריקטורת דראג. גם מאוחר יותר, בשנות ה-70 וה-80, כאשר הייצוגים הקוויריים נעשו אנושיים יותר, דמויות מיעוטי ומגדר בטלוויזיה עדיין הוצגו באופן בעייתי. דמויות אלו זכו רק לתפקידים משניים וקצרים והקוויריות שלהן נתפשה לא כמרכיב באישיות של אדם מורכב אלא כהפוגה קומית, אנומליה שמטרתה לייצר קונפליקט ועניין לדמויות ההטרנסקסואליות (Cook, 2018). למרות שלא הייתה הכוונה פורמלית לכך, נבלים רבים, במיוחד בסרטי מונפשים, סומנו כמשתייכים למיעוטי מין ומגדר (Kim, 2017).

תופעת הכחדה סמלית הרלוונטית לנשים קוויריות בפרט היא פטישיזציה (fetishisation) מינית של זהותן ושל מערכות היחסים שלהן. פטישיזציה, בהגדרה רחבה, היא השקעת משמעות רגשית - בהקשר זה משמעות מינית - בעצם יומיומי שבמקרה אחר היה נטול חשיבות. כאשר פטישיזציה מינית מופעלת על חלק מסובייקט אנושי - כגון איברי גוף, הגדרת זהות, נטייה מינית או זהות מגדרית - היא פועלת כהחפצה (objectification) ודהומניזציה (dehumanization); מכלול מורכבויותיו האנושיות של הסובייקט נשללות ממנו, וללא הסכמתו הוא נהפך לאובייקט מיני למען סיפוקו של אדם אחר (Azani, Lindley, Tognasso, Galupo & prunas, 2021).

במדיה פופולרית, דמויות קוויריות נשיות הן מוצרים המשווקים לקהל צרכנים גברי הטרנס-סיסנורמטיבי. לכן, בטקסטים פופולריים רבים, דמויות אלו עוברות תהליך פטישיזציה תחת המבט ההטרנס-סיסגברי. בטקסטים אלו, דמויות קוויריות נשיות ומערכות היחסים ביניהן ייכתבו במטרה לספק צופים גברים וסטנדרט יופי הטרנס-סיסנורמטיבי, ולא כביטוי זהות, מיניות ואהבה המכוונים לצופות קוויריות ומאפשרים להן הזדהות. פגמים אלו נוכחים גם בטקסטים פופולריים המכוונים לייצוג קווירי מפורש, כגון סדרת הטלוויזיה 'ישן בנות' ('The L Word'), אותה מבקרת פיין (Pyne, 2012) בפטישיזציה. על אף העיסוק

האותנטי כביכול של הסדרה בקוויריות נשית, הסדרה מתאימה את הדמויות בה למבט הגברי ולנורמות סיסג'נדריות ולבנות של נשיות; הדמויות בסדרה נשיות באופן מסורתי - בהירות עור, רזות, בלונדיניות - במידה שמאפשרת לצופים גברים להחפיץ אותן על אף נטייתן המינית הקווירית. פטישיזציה של קוויריות נשית היא דוגמה קיצונית לפעולה של מסך הדיכוי, בה מערכות יחסים בין נשים נצפות דרך עיני המיניות הגברית הנורמטיבית, ובאמצעותה מדיה פופולרית משעתקת מציאות בה מערכות יחסים בין נשים מורשות להתקיים רק כאשר הן מותאמות לעיניים אלו (Pyne, 2012).

לאורך העשורים האחרונים, נוכחותן התרבותית של קבוצות מיעוטי מין ומגדר, בין היתר כצרכני מדיה, התרחבה. מתוך הניסיון של יוצרי מדיה לפנות לקבוצות צרכנים אלו ולשמור על תמיכה מקהל הטרור-סיס בעת ובעונה אחת, צמחה תופעת הקוויריבייטינג (queerbaiting – מילולית, פיתיון קווירי). במטרה לנצל את הצמא של מיעוטי מין ומגדר לייצוגים פופולריים של זהותם, יוצרי מדיה אלו כותבים טקסטים פופולריים המציעים אפשרות למשיכה או מערכת יחסים קווירית בין דמויות, באמצעות רמיזות בדיחות, מחוות וסימבוליזם; רטוראקטיבית, הטקסט מכחיש אפשרות זו, לעיתים בליווי לעג מפורש לצרכניות קוויריות אשר קיוו לה, וכך מאשר מחדש את הנרטיב ההטרור-סיסנורמטיבי (Fathallah, 2015).

כאשר נשאלו הומואים, לסביות וביסקסואלים אמריקאים על ייצוגיהם התקשורתיים, העידו שהייצוגים הקיימים שיחקו תפקיד משמעותי בקבלה העצמית שלהם וביציאתם מהארון. עם זאת, הם הביעו תקווה לייצוגים מגוונים יותר ו'נורמליים' יותר - לדמויות קוויריות על קשת רחבה יותר של אתניות ומעמד כלכלי. יותר מכל, קיימת כמיהה לסיפורי חיים מאושרים וחיי משפחה, "אנשים רגילים עם עבודות רגילות שהם במקרה הומואים" (Gomillion & Guiliano, 2011: 337).

במחקר איכותני ראשון מסוגו בישראל בנושא היחסים המורכבים שבין המדיה, גברים ההומוסקסואלים והמציאות החברתית, הציג קמה את הקשר שבין תפישת ההומו את זהותו לתפישתו את הייצוגים התקשורתיים אליהם נחשף. לפיו, הומוסקסואלים אינם נולדים לתוך זהותם, אלא מחוברתים³ אליה במהלך חייהם כאשר הם מגלים את נטייתם המינית, בדומה לאופן בו נוצרת זהות מגדרית; בשלב זה במיוחד קיים צמא אצל ההומו לייצוג תקשורתני של נטייתו המינית ולסוכני חיברות שיאשררו את זהותו ויכירו באותנטיות שלו. המדיה אינה מזינה צורך זה, אלא נוגדת אותו, על ידי ייצוגים סטריאוטיפיים מאיימים או מגחיקים, ומסחור רדוד של המאבק לשוויון לשם בידור. כתוצאה מצריכת מדיה הנוקטת את הכחדתם הסמלית לפני ואחרי גילוי זהותם, הומואים מפתחים מודעות כפולה ולומדים לראות את עצמם

³ חברות, או סוציאליזציה (socialization) – התהליך בו אדם מפתח תפישה של תפקידו בחברה (Stockard, 2006).

מבעד למסך ההגמוניה, כאחרים. חלק מהמשתתפים במחקר העידו על עצמם שהם נמנעים מתקשורת העוסקת בהם, מתוך סירוב להתעמת עם זהותם או מסירוב להיחשף לייצוגיהם השליליים; אחרים הודו שהם צורכים ייצוגים תקשורתיים של הומואים באופן פעיל, תרים אחר הדימויים החיוביים והראויים הספורים. כך או כך, לייצוגים מאנישים ולא סטריאוטיפיים משמעות עצומה לקבוצות אותן הם מייצגים (קמה, 2002).

ממצאי מחקרים עכשוויים מראים כי נוער ממיעוטי מין ומגדר מושפעים מייצוגיהם התקשורתיים, וההשלכות של הכחדתם הסמלית על בריאותם הנפשית ניכרות באופן ברור ומשמעותי יותר. מחסור בדמויות לחיקוי ובסיפורים להזדהות איתם משחקים תפקיד משמעותי בחוויית האחרות החברתית של נוער קווירי, אשר תורמת ללחץ ולבריאות הנפשית הירודה שפעמים רבות מאפיינים נוער זה. בראיונות איכותניים שנערכו ב-2017 עם נוער קווירי ועסקו בבריאותם הנפשית, כמעט כל המרואיינים תיארו חוויה של בדידות בנוגע לזהותם. המחסור בייצוגים קוויריים בתרבות הפופולרית מתחבר, לפי הרגשתם, לחוסר בקהילה ובתמיכה במציאות, אשר תורמים שניהם לחוויית הבידוד והאחרות. בני נוער על הקשת הטרגנסית באופן ספציפי הביעו תחושות של מחיקת זהותם על ידי אייצוג, וחשו שאייצוג זה תורם לחוסר בהבנה וקבלה של זהותם על ידי הציבור הרחב (Steink, Root-Bowman, Estabrook, Levine & Kantor, 2017).

5. שינויים מהותיים בצריכת מדיה

מאז מחקרו של קמה חל שינוי משמעותי הן בתרבות הפופולרית עצמה והן בהתמודדותם של מיעוטי מין ומגדר מול הכחדה סמלית, בין השאר בשל עליית האינטרנט כמדיום תקשורתי מרכזי. בנוסף להיותם ערוצים לצריכת מוצרי תרבות פופולרית מסורתית (סרטים, סדרות טלוויזיה, ספרים וכדו'), רשתות חברתיות ומרחבים אינטרנטיים שונים מאפשרים צורות חדשות של שיח ועיסוק בתכנים אלו. יתר על כן, מרחבים אלו מאפשרים למשתתפים בהם ליצור טקסטים פופולריים מקוונים הנצרכים באופן מקוון על ידי משתתפים אחרים (Burns, 2009). אי לכך, לאורך עבודה זו אתייחס לערוצי תקשורת אינטרנטיים הן כאל גורם המשפיע על מערכת היחסים שבין צרכני ויוצרי תרבות פופולרית מסורתית, והן כאל תרבות פופולרית בפני עצמה.

ערוצי מדיה מקוונים נוכחים יותר מאי פעם בחייהם של צעירים, ויש להם השפעה עצומה על חוויותיהם, זהותם וכוחם החברתי של נוער ממיעוטי מין ומגדר (Wargo, 2017). מיעוטי מין ומגדר, בייחוד צעירים, יותר פעילים באינטרנט ובממוצע בעלי מיומנות יותר גבוהה בשימוש בו; בשבילם, האינטרנט הוא מחד שדה חדש לעימותים על עוצמה חברתית מבלי הסכנה לאלומות שבפגישת פנים מול פנים, ומאידך כלי להתגברות על בדידות ולחיברות לתוך זהותם. האינטרנט, ובפרט מדיה חברתית, הם אמצעי משמעותי לארגון קבוצות המחזיקות בזהות ואינטרס פוליטי-חברתי משותף וכך להשגת הון חברתי במאבק לשוויון סמלי אל מול ההטרונורמטיביות. בשביל מיעוטי מין ומגדר באזורים פריפריאליים או כפריים באופן ספציפי, האינטרנט הוא כלי להתגברות על בדידות וניתוק פיזיים ועל העוינות שיכולה להיווצר בקהילה קטנה והומוגנית, וכלי להתחברות אל קהילה גדולה יותר - כגון אלו שקיימות בערים מרכזיות - התחברות אשר לא הייתה אפשרית בדרך אחרת. מאידך, המרחב האינטרנטי עלול לפעול גם לרעתם של משתמשים מקבוצות מיעוט, כאשר הוא מאפשר התחזקות של קהילות הומופוביות או טרנספוביות ומייצר הון חברתי של הצד הקוויירפובי, תמורות שישפיעו גם הן על חוויית הזהות של מיעוטי מין ומגדר (Venzo & Hess, 2013). בנוסף, על אף האפשרות למצוא תמיכה וקהילה, הפעילות ברשתות החברתיות חושפת בני נוער מיעוטי מין ומגדר גם לבריונות, הטרדה, ואיומים דרך האינטרנט (Abreu & Kenny, 2018).

האינטרנט, ובאופן ספציפי רשתות חברתיות ופורומים מקוונים, נותנים לאלו שהיו בעבר צרכני מדיה פסיביים כוח יצירה עצמאי גדול מאי פעם. האינטרנט, כמדיום יצרני, משמש נוער קוויירי הן לאקטיביזם והן להגדרה וביטוי עצמי ומשחק תפקיד משמעותי בבניית זהותם. ההגדרה העצמית של נוער קוויירי במדיה החברתית מתרחשת, בין היתר, בהרגלי מדיה של תיעוד ושיתוף סיפורי חיים אישיים; באמצעות שימוש זה במדיה חברתית, נוער ממיעוטי מין ומגדר מייצר סיפורי נגד, המהווים התנגדות אקטיבית לסיפורי חיים הטרנסיסנורמטיביים, ותובע בעלות על זהותו. סיפורי הנגד הקווייריים לא רק

מאשררים זהות, אלא מאפשרים ומעודדים קריאה קווירית חתרנית של נורמות הטרוסקסיסטייות; בשל האופי ההצטלבותי (intersectional) של קוויר-דיקליות, סיפורי הנגד הללו יכולים לקרוא תיגר גם על גזענות או כל נורמטיביות מדכאת (Wargo, 2017).

בני נוער ממיעוטי מין ומגדר משתמשים בכוח הייצרני האינטרנטי שלהם כדי לערוך טקסטים פופולריים, ולהפוך תרבות פופולרית הטרוסקסיסנורמטיבית לתרבות קווירית, וכך הם מתנערים מהגדרות הזהות שנכפות עליהם ומייצרים את המציאות אשר לתוכה זהותם נבנית (Wargo, 2017). שכתוב קווירי של טקסטים פופולריים יכול להתבצע באופן ישיר דרך פאנפיקים (fanfic - fan fiction) ופאנארט (fan art), כתיבה וציור של דמויות ידועות מהתרבות הפופולרית אל תוך סיפורים קוויריים או תיאור שלהם כמשתייכים לקבוצות מיעוטי מין ומגדר; למשל, תיאור של מערכת יחסים חד מינית בין שתי דמויות שלא ניהלו מערכת יחסים כזו על המסך, או יציאה מהארון של דמות בסיפור אשר לא התרחשה בספר המקורי (Ziegler, 2019). שיתוף סיפורים קוויריים אישיים דרך האינטרנט יכול לבטא, למשל, תשוקה קווירית משוחררת אשר במציאות הפיזית תוכל להיתקל בסטיגמות הטרוסקסיסטייות, או פרספקטיבות קוויריות נשיות אשר מאתגרות נורמות פטריארכליות (Wargo, 2017).

בנוסף להיותו מדיום יצרני, לאינטרנט פוטנציאל להתארגנות ולהון חברתי, אשר מניעים שינוי ביחסי הכוח שבין יוצרי תרבות פופולרית לצופים. רשתות מדיה חברתית מאפשרות לצרכנים להתאגד בקהילות אוהדים אינטרנטיות ('פאנדומים'), להשמיע את קולם ואף להשפיע על קבלת ההחלטות של יוצרים בתרבות הפופולרית. מעבר זה מצריכה פסיבית לאקטיבית יצרה את ה'פרוסומרי' (הלחם בין producer ל-consumer). דוגמה לתרבות הפרוסומרים ניתן לראות בסערה שהתחוללה סביב סדרת הטלוויזיה 'ה-100' בתגובה למקרה של 'Bury your gays'. קהילות מעריצות מאוכזבות - שקודם לכן שיבחו את הייצוג החיובי של מערכות יחסים בין נשים בסדרה - יצרו תנועות אינטרנטיות שהשפיעו באופן משמעותי על הרייטינג ויחסי הציבור של הסדרה, גייסו תרומות כספיות נכבדות לעמותה למניעת התאבדות אצל נוער קווירי, והובילו להתבטאויות מצד כותבים ומפיקים על כוונתם להימנע בעתיד מתופעה זו (Waggoner, 2018). ההשפעה של אקטיביזם אינטרנטי על ייצוגים במדיה היא ממשית וניתנת למדידה; ברשתות חדשות ואינטראקטיביות יותר, כגון נטפליקס, המתאימה את עצמה לצופים ולצעירים בפרט, קיים יותר ייצוג בכלל, וייצוג חיובי יותר, של מיעוטי מין ומגדר מאשר ברשתות טלוויזיה מסורתיות (Corfield, 2017).

לסיכום, התרבות הפופולרית, מנקודת המבט הביקורתית הנזכרת למעלה, ראויה להיתפש כשדה מאבק חברתי. ביטוי יחסי כוח בשדה זה משפיע על חוויותיהם וזהויותיהם של קהילות מיעוטים שונות. הטקסט הפופולרי מכתוב תפישות חברתיות, ולכן בעל פוטנציאל לשעתק סטטוס-קוו של דיכוי או לשמש במאבק לשחרור. הייצוג של קבוצות מיעוט בתרבות הפופולרית מתאפיין בהדרה, סטריאוטיפים וצורות ייצוג שונות

משל קבוצת הרוב; פעמים רבות, חברי קבוצות מיעוט מפתחים - במסגרת המודעות הכפולה - קריאת מדיה ייחודית להם המאפשרת להם להבחין בצורות ייצוג והדרה אלה. מאבק זה בשדה התרבות הפופולרית מתקיים, בין היתר, גם ביחס לזהויות מיניות ומגדריות נונקונפורמיות. לאורך קיומה, התרבות הפופולרית המיינסטרימית שיעתקה יחסי כוח הטרנסיסנורמטיביים. היא השתמשה ומשתמשת בהדרה וסטריאוטיפיזציה כאמצעים לדכא קוויריות ובכך מהווה מרכיב משמעותי בעיצוב זהויות מיניות ומגדריות.

להכחדה הסמלית של מיעוטי מין ומגדר מהתרבות הפופולרית השפעה כפולה על עיצוב זהותם בפרדיגמה אותנטית. מחד, המחיקה של מידע על קבוצות אלו וההדרה של ייצוגן פוגעים ביכולתם של אינדיבידואלים קוויריים לבטא את עצמם באופן אותנטי; המחיקה מהמדיה תורמת ליצירת המסך המטאפורי של דיכוי וכופה על מיעוטי מין ומגדר ראייה הגמונית של עצמם, היוצרת הכחשה והדחקה של זהותם הפנימית. מאידך, ההכחדה הסמלית משעתקת את היחס העוין של קבוצת הרוב לקוויריות; במסגרת יחס זה, הקבוצה ההגמונית תופשת אינדיבידואלים קוויריים באמצעות סטריאוטיפים או בעיניים קווירפוביות וכך מסרבת להכיר באותנטיות שלהם. על אף זאת, צרכנים ויוצרים מצאו ומוצאים בתרבות הפופולרית פוטנציאל לחיברות ולאישור של זהות, ליצירת קהילות, ולהתנגדות אישית וקהילתית למנגנוני דיכוי הטרנסיסנורמטיביים. פעילות קווירית זו בתרבות הפופולרית קיבלה אפיונים וערוצים חדשים עם הפיכת האינטרנט למדיום מרכזי ואוניברסלי.

הספרות מצביעה על כך שהפיכת האינטרנט לפופלרי מביאה איתה תמורות משמעותיות לחוויותיהם של נוער ממיעוטי מין ומגדר, לאופן התעצבות זהותם ולאופן בו הם תופשים אותה. הרשתות החברתיות מאפשרות לצרכני מדיה יכולות אצירה ויצירה גדולות מאי פעם. קיים בהן פוטנציאל הן לעיצוב עצמי דרך הבעה של סיפורים קוויריים אינדיבידואליים, והן לחיברות באמצעות החשיפה לאותם סיפורים קוויריים, צורה חדשה ושונה מהותית של ייצוג אשר לא התקיימה בערוצי מדיה מסורתיים. ההתאגדות שמרחבים אינטרנטיים מאפשרים יוצרת קהילות קוויריות רחבות ונגישות, ומניחה הן חברתי בידיהם של נוער ממיעוטי מין ומגדר.

האינטרנט ורשתות חברתיות, כנזכר למעלה, תורמים להתגברות בחשיבותה של פרדיגמת הזהות הפרופילית. אי לכך, עיצוב הפרופיל הזהותי של נוער ממיעוטי מין ומגדר מתרחש בעיקר דרך אותם ערוצי תקשורת. האינטרנט והתאגדות אינטרנטית מאפשרת השפעה גוברת של צרכני מדיה קוויריים על יוצרי מדיה ועל ייצוגים של זהותם. כך הם יכולים לעצב את האופן בו קוויריות מוצגת ואת הראייה הנורמטיבית הנתפשת כלפי קוויריות. ברשתות החברתיות, ההבדלים בין תפקידי יצרן וצרכן תוכן מיטשטשים עוד יותר;

מדיה חברתית מאפשרת בניית פרופיל בצורה ישירה ורחבה יותר מאי פעם, ובהשתתפות בה מתבצעים הצגה של פרופיל וצפייה בפרופילים בעת ובעונה אחת.

בנוסף לעיצוב הפרופיל, בערוצי תקשורת אינטרנטיים קיים הפוטנציאל הרדיקלי לעיצוב הקהלים המתבוננים בו. הכוח לאצור צריכת מדיה פופולרית והשתתפות במרחבים אינטרנטיים נותן לנוער ממיעוטי מין ומגדר שליטה על ראייתם את עצמם סדר שני. כלומר, צעירים קוויריים יכולים לבנות לעצמם קהילות הנמצאות "בצד שלהם" של המסך. הבחירה של נער טרנס להיחשף לייצוגים פופולריים מאנישים של זהות טרנסית יכולה לבנות אצלו תפישה חיובית יותר של ראיית החברה כלפי מיעוטי מין ומגדר; בהשתתפות במעגלי מדיה חברתית נשיים קוויריים, צעירה ביסקסואלית תדע שהפרופיל שלה נצפה מפרספקטיבה נשית קווירית, מה שיכול לעודד אותה לראות את עצמה מפרספקטיבה זו ולא דרך עיניים הגמוניות. במחקר זה, מטרתי לבחון באופן אמפירי את ההשפעות של ההתפתחויות החברתיות והטכנולוגיות האלו על זהות קווירית בפרדיגמות הנזכרות למעלה.

פרק שני: מתודולוגיה

מחקר זה הינו מחקר איכותני, המתבסס על ראיונות חצי־מובנים עם 11 בני ובנות נוער ישראלים בגילאי 16-18 מקבוצות מיעוטי מין ומגדר שונות. בפרק זה אדון במתודולוגיית המחקר, באופן איתור המרואיינות ועריכת הראיונות, ובשיטת ניתוח הממצאים.

במחקר זה אשתמש במתודולוגיה איכותנית, המקובלת במחקרים העוסקים בחוויות ובסובייקט האנושי. מתודולוגיה איכותנית אינה מתימרת לתאר אמת אובייקטיבית, אלא מבקשת למצוא ולתאר אמת אנושית סובייקטיבית ולהוסיף עליה פירושים ותובנות עמוקות יותר, פרי הסובייקטיביות של החוקרת עצמה. הכלי האיכותני בו אני משתמשת במחקר זה הוא ראיונות חצי־מובנים. מטרת הראיון היא ללכוד, באמצעות דרשיח, את המשמעות אשר מרכיבה את הסובייקטיביות של המרואיינת ואת זהותה. האמת העובדתית - למשל, ביחס למידה הכמותית בה מיוצגת זהות מסוימת במדיה - אינה חלק מרכזי בראיון; הראיון מתמקד באופנים בהם המרואיינת חוותה את הייצוג ובבניית הזהות שלה, ובמובן זה כל פרט אשר מתואר הינו אמיתי (ג'וסלסון, 2015).

ראיון חצי־מובנה הוא אחת מהמתודות הנפוצות ביותר במחקר איכותני, והוא מאופיין בגמישות ובנתינת מקום לכושר השיפוט של המראיינת. הראיון החצי־מובנה מונחה על ידי סדרת שאלות אשר מכסות את הנושאים המרכזיים במחקר ותפקידן לעצב את השיחה. המראיינת אינה מחויבת להיצמד לשאלות, ובמהלך הראיון היא שואלת שאלות נוספות ומנתבת את השיחה בהתאם לתשובותיה של המרואיינת; אי לכך, מתודה זו יעילה באיסוף מידע דומה בין מרואיינות, אותו ניתן לנתח לפי תמות ונושאים חוזרים, ולא תשובות ברורות לשאלות זהות אשר ניתן להשוות באופן מספרי ברור. בשל אופיו הגמיש והאיכותני של הראיון החצי־מובנה, וההסתמכות שלו על כושר השיפוט של המראיינת ועל התמצאותה בתחום המחקר, הוא מאפשר התבטאות אינדיבידואלית של המרואיינת ויצירת דרשיח מעמיק ואישי (Kallio, Pietilä, Johnson & Kangasniemi, 2016). הדגש על קשב אישי למרואיינת ועל ביטוי זהות ומשמעות אינדיבידואלית משמעותי במיוחד למרואיינות מקבוצות מיעוטי מין ומגדר; נרטיבים קוויריים הודרו ומודרים מעולם הסמלים ומהנורמטיביות ולכן דרושה התייחסות איכותנית זו במחקר העוסק בייצוג ועיצוב של זהויות אלה (Romito, Salk, Roberts, Thoma, Levine & Choukas-Bradley, 2021).

המרואיינות למחקר זה גויסו באמצעות פניית הזמנה להשתתפות במחקר - הכוללת הצגה עצמית קצרה של החוקרת, של תכנית אידאה ושל עבודת החקר - אשר הועברה בשני ערוצים שונים, וואטסאפ (Whatsapp) ואינסטגרם (Instagram). הפנייה נשלחה דרך וואטסאפ למספר קבוצות מכרים עם הבקשה להעביר אותה לקבוצות אחרות בהן הם חברים; בדרך זו הפניה הגיעה, בין היתר, לקבוצות הוואטסאפ של

תנועות איג'י⁴ ונוער מרצ. בנוסף לכך, הפנייה פורסמה בעמוד האינסטגרם של החוקרת, ופורסמה מחדש על ידי מספר מעוקביה. היכרות מוקדמת עם המרואיינות הייתה מזערית עד לא קיימת, אבל לרובן יש חברים משותפים עם החוקרת. בגיוס המרואיינות נעשה מאמץ לאסוף מדגם מגוון של זהויות מגדריות ומיניות וכך גם של חוויות ונקודות מבט, על אף שמאמץ כזה כמעט ולא נדרש. גיוס מרואיינות ממעגלים חברתיים פרוגרסיביים באזור המרכז נערך תוך מודעות להטיה אפשרית בחוויות אשר יתוארו ובפרספקטיבות אשר יישמעו במחקר; עמדות פרוגרסיביות והשפעות של סביבה פרוגרסיבית אמנם ניכרות בראיונות, אבל חוויות מאזורים פריפריאליים נשמעו בהם גם כן. הראיונות ארכו, ברובם, פרק זמן של 20-30 דקות; חלק מהראיונות נערכו פנים מול פנים וחלקם באופן מקוון, מפאת חששות בריאות הנוגעות לוירוס הקורונה או קשיים בהגעה למפגש פיזי. כל ראיון הוקלט, ולאחר מכן תומלל באופן ידני.⁵

הראיונות המקוונים נערכו באמצעות תוכנת זום (Zoom), פלטפורמה, אשר הייתה בשימוש נרחב במחקרים איכותניים גם לפני מגיפת הקורונה, בשל הנגישות שלה לחוקרות ולמרואיינות והנחות בה היא מאפשרת לנהל שיחות וידיאו ולהקליטן. מאז התפרצות המגיפה ובייחוד בעת הסגרים, מפגשים רבים - בין היתר הלימודים בבתי הספר - עברו לפורמט מקוון, מעבר אשר העלה את רמת ההיכרות הנפוצה עם פלטפורמות שיחות וידאו ובייחוד זום (Lobe, Morgan & Hoffman, 2020); המרואיינות החזיקו כולן במיומנות מספקת בשימוש בזום והיו מורגלות בשיחות וידאו ונינוחות בהן. קשיים טכניים בראיונות הקשורים בחיבור אינטרנט ופעילות המכשירים והתוכנה אירעו באופן מינימלי והשפעתם על התקשורת הזורמת עם המרואיינות ועל ההקלטות הייתה לא משמעותית.

מתוך תמלולי הראיונות, מידע רלוונטי עובד וסודר בשיטת ניתוח תוכן תמטי (TCA – Thematic Content Analysis). מטרת הניתוח התמטי היא פרישת התוכן הטקסטואלי הגולמי לנושאים חוזרים, המאפשרת ניתוח רוחבי שלו, פרשנות ודיון. במיון לתמות, החוקרת מבקשת לבטא את מכלול הקולות של המרואיינות באופן אשר מציג הן את הדמיון והן את הניגודים בין החוויות האינדיבידואליות. בתהליך העיבוד והמיון עצמו, החוקרת נדרשת להפעיל מידה מינורית ככל האפשר של פרשנות אישית, ולהציג את המידע באופן נקי ונאמן לחומר המקורי ולכוונותיהן של המרואיינות; במובן זה, הניתוח התמטי אינו ניתוח במלוא מובן המילה ומדויק יותר לכנותו כלי עיבוד, כאשר הניתוח המשמעותי מתרחש לאחר מכן בפרק הדיון (Anderson, 2007). הראיונות במחקר זה חולקו לארבע תמות אשר בוטאו על ידי המרואיינות -

⁴ IGY – Israeli Gay Youth, ארגון נוער התנדבותי שמטרתו לתמוך בנוער ממייעוטי מין ומגדר.

⁵ הקו המנחה לראיונות ותמלולי הראיונות המלאים מצורפים כנספחים בסוף עבודה זו.

הכחדה סמלית, ייצוגים חיוביים, איכות ייצוגים ומדיה חברתית. את תכני הראיונות המעובדים והמסודרים
בתמות אציג בפרק הבא.

מדגם ראיונות

שם (בדוי)	לשון פנייה	מקום מגורים	הזדהות מגדרית	הזדהות מינית	פורמט הראיון
קורן	אתה/אתם/ הוא/הם	תל אביב	נונבינארי/לא סיס	ביסקסואל	פנים אל פנים
קול	אתה/הוא	ראש פינה	טרנס/אבינארי	דמירומנטי/ בירומנטי/אכילאני	זום
אלה	את/היא	הוד השרון	בוץ' (ביטוי מגדרי)	לסבית	זום
נועם	אתה/הוא	נס ציונה		הומו	זום
אליוט	אתה/הוא	אזור נתניה	טרנסג'נדר/אבינארי	ביסקסואל	זום
יונתן	אתה/הוא	אילת	אבינארי	פאנסקסואל	זום
עדן	את/היא	גבעתיים	אישה טרנסית	לסבית	פנים אל פנים
יולי	את/היא	תל אביב	סיס	בי	פנים אל פנים
מעין	את/היא/ pronouns all	גבעתיים-רמת גן	לא ממש מגדירה/ נונבינארי/ ג'נדרפלואיד	ביסקסואלית	פנים אל פנים
נעמה	את/היא	רמת גן	סיסג'נדרית	לסבית/קוויר	זום
בר	אתם/הם	ירושלים	ג'נדרפלואיד	אומניסקסואל	זום

פרק שלישי: ממצאים

1. הכחדה סמלית – מחסור בייצוג ובמידע על הזהות וחדירת הטרוסיסנורמטיביות

לתפישה העצמית

תופעה משמעותית של הדרה סמלית של זהות היא העדר בייצוג לאותה זהות ומידע אודותיה. חוויה אותה מתארות יותר ממחצית מהמרואיינות היא מחסור במידע על הזהות הקווירית איתה הן מזדהות כיום או על קוויריות בכלל. עד גיל מסוים, הן לא נחשפו לייצוג של זהויות אלו במדיה ולא היו מודעות לקיום התווית ולאפשרות להזדהות איתה. מרואיינות אלו עברו את תהליך ההתבגרות שלהן ללא גישה לשפה ולמונחים המאפשרים להן לבטא את תחושתיהן. מחסור זה במידע יצר או תרם לתחושה של בלבול וחוסר התאמה לחברה, והיווה מחסום לביטוי כלפי חוץ של תחושות מיניות ומגדריות פנימיות, ובכך לעיצוב הזהות המינית והמגדרית. כך למשל, נועם (אתה/הוא), הומו, מתאר: "לא נחשפתי לשום דבר להט"בי עד גיל 9 בערך, איך שזה השפיע עלי זה שזה סוג של שוק".

מחסור בייצוג ובמידע קיים לגבי זהויות קוויריות בכללותן, אך חוסר הידיעה המוחלט בזמן ההתבגרות רלוונטי יותר לזהויות מסוימות מאשר לאחרות. ניתן לראות שזהויות סיסגינדריות, מונוסקסואליות (משיכה אקסקלוסיבית למגדר אחד) ובינאריות נוכחות במדיה הפופולרית ובעולם המונחים המיינסטרימי יותר מזהויות מולטיסקסואליות (משיכה שאינה מוגבלת למגדר אחד, דוגמת ביסקסואליות ופאנסקסואליות), טרנסגינדריות ובינאריות.⁶ על אף שנועם, הומו סיסגינדר, מתאר חוויה כזו, הרוב הגורף של המרואיינות הסיסגינדריות לא הזכירו שלב של היעדר מידע וייצוגים אשר השפיע זהותן. מנגד, קורן (אתה/אתם) "זוכר שלא ידע שאפשר להיות ביסקסואל". מספר מרואיינות מציינות היעדר היכרות עם טרנסגינדריות, ויונתן (אתה/הוא) מתאר ש"לפני איגי בחיים לא ידעתי מה זה אבינארי. מה זה פאנסקסואל, הכרתי רק הומו לסבית וטרנס, זה הדברים היחידים שהיה וגם זה ברמה נמוכה". בר (אתם/הם), ג'נדרפלואיד אומניסקסואל, מספרים בראיון איתם:

"נראה לי שהחוסר בידעה שזה קיים... נגיד לא נראה לי שידעתי מה זה טרנסים עד לפני 3-4 שנים למרות שחוויתי את זה בעצמי, זה נראה לי השפיע מאוד על היציאה שלי מהארון, זה היה כזה טוב אני

⁶ אבינאריות - ספקטרום רחב של זהויות מגדריות שאינן תואמות את ההגדרות הסיסנורמטיביות של גבר ואישה או לא מוגבלות אליהן.

ממש מוזרים עכשיו, ואין לי מקום, זו הייתה החוויה שלי. ונראה לי שאם בתרבות ובמדיה זה היה דבר שהיה קיים יותר זה היה עוזר לי מאוד עם כל החוויה".

בראיון איתו, אליוט (אתה/הוא), טרנסגינדר אבינארי וביסקסואל, מתאר שיפור בנוכחות של קוויריות בתרבות הפופולרית עם התקדמות הזמן. לפני מספר שנים בלבד, בילדותו המוקדמת יותר, הוא לא נחשף לקיום של הגדרות זהות אלו דרך ערוצי מדיה מרכזיים: "עד השנים האחרונות, לא היה ממש ייצוג קווירי בטלוויזיה ובספרים ובאינטרנט, כאילו זה לא היה משהו שהוא יותר מדי פתוח ומדובר עד לא מזמן, אז כשגדלתי זה היה בעיקר... לא ממש הייתי מודע לזה".

בהמשך הוא מוסיף על כך:

"אני חושב שאחד הדברים שהכי צריך להתפתח זה כל התחום של ייצוג להט"בי, שאין כזה. יש הרבה ילדים שלא יכולים לקבל מענה ולא יכולים להבין שהם לא לבד, ושזה לגיטימי ונורמלי והכל בסדר, כי לא מדברים על זה, לא מדברים על זה בטלוויזיה ואי אפשר... [...] אין לזה [אבינאריות] כל כך ייצוג, לא כזה שנשמע, ובהתחלה לא ידעתי אם זה לגיטימי, אם זה בסדר, אם זה משהו שקורה או אם אני סתם לא מבין את עצמי טוב, כי כאילו בכל מקום שכן ראיתי ייצוג טרנסי לא ראיתי ייצוג שהוא אבינארי ומשולב עם זה, וזה כן חלק מהדברים שסוג של למדתי על עצמי תוך כדי הזהויות שהחברה לימדה אותי".

קול (אתה/הוא), טרנסגינדר אבינארי גם הוא ואכילאני,⁷ מתאר חוויה דומה: "לא לראות את עצמי בשום מקום זה ממש כאילו מבודד, זה לראות שיש כאילו כל כך הרבה סטרייטים בטלוויזיה יש כל כך הרבה אנשים סיסגינדרים, ואם יש גייז יש ממש קצת, ואין אותי בכלל".

בדבריהם אליוט וקול מצביעים על הקשר בין מחסור בייצוגים קוויריים למצוקה והבדידות שיכולים לאפיין התבגרות של ילדים ונוער ממיעוטי מין ומגדר. ילדים ובנינוער אלו נדרשים לבנות את זהותם תוך התמודדות עם ראייה הטרו־סיסנורמטיבית של תחושותיהם הפנימיות לגבי מיניות ומגדר. כאשר קיים מחסור בחשיפה לייצוגים תקשורתיים של זהויות מיעוטי מין ומגדר, תחושות אלו לא זוכות ללגיטימציה ואשרור חיצוניים, מה שיוצר קושי משמעותי בהבנתן וביטוי שלהן כלפי חוץ. מעיין (את/היא), ביסקסואלית, מדגישה גם היא את החשיבות של ייצוגים לצעירים קוויריים אשר מרגישים חוסר ביטחון ובלבול בנוגע לזהותם.

⁷ אכילאני – Achillean, הגדרת זהות רחבה למשיכה ויחסים בין גברים או אנשים גבריים, מקבילה להגדרת זהות סאפית - Sapphic - המתייחסת למשיכה ויחסים בין נשים או אנשים נשיים.

”זה מאוד הקשה עלי החוסר ייצוג הזה, כי זה גרם לי להרגיש, שאני עוברת רק שלב, שזה יעבור לי, כאילו זה לא נתן לי וולידציה שמאוד חיפשתי בעיקר כשהייתי בארון. הרבה פעמים האופציה היחידה שלנו להשיג וולידציה כשאתה בארון זה דרך טלויזיה או גורמים חיצוניים שלא מודעים לזה, וזה נורא קשה שזה לא שם”.

מעבר למחיקה מוחלטת של זהות מסוימת, חוויה אוניברסלית וגורפת הרבה יותר היא זו של חשיפה לייצוג שלילי וסטריאוטיפי. מרואיינות מתארות קשר ישיר בין ייצוג של מיעוטי מין ומגדר ליחס אליהם מצד החברה ההגמונית, והשפעה שלו על האופן בו צרכני מדיה קוויריים תופשים את עצמם. אלה (את/היא), לסבית, מבחינה שבמיוחד כאשר אינטראקציה ישירה עם קוויריות חסרה או לא קיימת, התפקיד של ייצוגים תקשורתיים בעיצוב היחס כלפיה הוא משמעותי.

”אם אני רואה משהו שחוזר על עצמו הרבה פעמים במדיה כמו סטריאוטיפ או כמו מישהו שנראה ככה אז אני אחשוב שכל האנשים במציאות גם נראים ככה ולכן אני חושבת שזה טיפה פוגע [...] בעצם צריך לחוות את החוויות במציאות כדי שיהיה לך אפשרות לנתק את מה שאת רואה במדיה ממה שאת רואה במציאות ולהגיד 'ככה זה קורה שם וככה זה קורה שם', ובדרך כלל כשאנחנו לא מדברים על מיעוט אז יש לנו מספיק ייצוג של זה בחיים האמיתיים כדי להגיד 'טוב הנה הגבול שאנחנו יכולים לשים', אבל כשזה מגיע למיעוט שקשה למצוא אותו בחיים האמיתיים, המדיה זה כל מה שיש לך”.

נעמה (את/היא), גם היא לסבית, מספרת על הצורה השלילית בה היא הושפעה ממדיה פופולרית המבטאת תפישות הטרנסיסנורמטיביות ישירות או נרמזות: ”מבחינת המדיה המסורתית שאני צרכתי אותה כל הילדות שלי, זה גרם לי להרגיש רע עם זה כי לא אמרו ישירות שזה לא בסדר אבל גם לא הראו שזה בסדר”. באופן ספציפי, מדיה אשר מציגה התנהגות הומופובית כנורמטיבית - כגון הסרט 'Mean Girls'⁸ אותו היא מציינת - גרמה לה להשלים עם אותה הומופוביה ולהפנים אותה ואת הנורמטיביות ממנה היא נובעת.

”נניח דוגמה טובה לזה זה Mean Girls שכל הסרט יורדים על ג'ני על זה שהיא לסבית ואיך שהיא נפגעת מזה [...] וזה די דחף אותי אחורה לתוך הארון, כי אני חשבתי שזה לא בסדר זה היה נראה לי די מוזר ששתי בנות ושני בנים יהיו ביחד”

בנוסף לנורמליזציה ישירה להומופוביה, נעמה מתייחסת לתבניות ייצוג בעייתיות של מערכות יחסים בין נשים. בייצוגים אלו, ההומופוביה לא בהכרח נוכחת, אך האופן הטרגי בו מערכות היחסים הללו

⁸ כל הטקסטים הפופולריים המאזכרים בפרק זה מופיעות ברשימה בנספח הראשון, על פי סדר הופעתם.

מתוארות מכיל הטרורסיסנורמטיביות נרמזת: "יש יותר מדי סרטים, ספציפית נגיד על לסביות וכזה, שאו שהן בוגדות או שהן מתות או שפשוט קורה משהו רע שלא קשור לעלילה ולא חייב להיות שמה". אלה מבחינה גם היא בייצוגים טרגיים כאלו, אודותם הרחבתי בתת-הפרק 'ייצוגים תקשורתיים של מיעוטי מין ומגדר' ברקע התיאורטי של עבודה זו:

"יש לי קודם כל המון בעיות עם הייצוג שקיים [...] הרבה פעמים - אני סתם יכולה לחשוב מהראש שלי - bury your gays trope, שבו המון המון לסביות או פשוט קווירים נהרגים ובעיקר נהרגים אחרי זה שהם התוודו על האהבה שלהם או שהם עשו משהו שקשור לאהבה שלהם. דוגמאות לזה - ב-Supernatural, בהמאה, בבאפי, ובאמת בכל המקומות האלה היה מקרה של או איזשהו אקט מיני או התוודות על אהבה ואז הדמות נהרגת וזה לא משהו נחמד"

בהתחשב בכך שהסדרה 'באפי קוטלת הערפדים', אותה אלה מזכירה כדוגמה להכחדה סמלית זו, שודרה בשנות ה-90 ועד שנות האלפיים המוקדמות, ניתן לסווג את התופעה כנחלת העבר. עם זאת, הסדרות 'המאה' ו-'Supernatural', אשר אלה מציגה לצד 'באפי' כמשעתקות יחס שלילי לקוויריות, הן חדשות הרבה יותר ושודרו בעשור האחרון. נוסף על כך, ניתן לראות בראיונות שמדיה פופולרית משנות ה-90 והאלפיים נצרכת על ידי צעירות גם היום, ושההכחדה הסמלית שהיא מכילה ממשיכה להשפיע על עיצוב זהותן. כאשר היא מדברת על הסרט 'Mean Girls' בתור דוגמה להטרורסיסנורמטיביות במדיה, נעמה מתייחסת לסוגיית גיל התוכן: "עכשיו אני יודעת שהרבה מהדברים האלה ישנים אבל זה לא הופך את זה לבסדר, זה מה שמראים סך הכל, הסרט הזה עוד יחסית שומעים עליו גם עכשיו".

הנזק של ייצוגים שליליים לחוויותיהם, תפישותיהם העצמיות ועיצוב הזהות של נוער ממיעוטי מין ומגדר אינו מוגבל למערכת יחסים בינארית בין צרכנית קווירית למדיה אותה היא צורכת. אותם ייצוגים מהווים חלק מסביבה פיזית ותרבותית של עיונות הטרורסיסנורמטיבית, ועלולים גם לתרום ליצירת סביבה כזו ולהזין את העיונות שבה. כאן התפקיד של המדיה הפופולרית הוא משמעותי במיוחד, מכיוון שהיא פועלת לעיצוב הסביבה בה מוקפים צעירים קוויריים במהלך התבגרותם, ולהכתבה של הערכים הנורמטיביים אשר יתבטאו בסביבה זו ויופנמו על ידי אותם צעירים קוויריים. עדן (את/היא), טרנסגינדרית לסבית, מתארת את הקושי להשלים עם נשיותה ולבטא אותה כלפי חוץ בעודה מוקפת בסביבה הטרורסיסנורמטיבית עוינת במובהק.

"אני זוכרת שבילדות שלי הרבה מהסיבות שהדחקתי את הזהות שלי בגללן זה כי לא ראיתי את זה בשום מקום. לא ראיתי את זה בטלוויזיה או בבית ספר ואף אחד לא דיבר על זה, ואם דיברו על זהויות טרנסיות בדרך כלל זה היה בהקשר שלילי, שזה רע" היא מספרת. בהמשך היא מוסיפה על כך: "אני זוכרת שהייתי בכיתה ה', אז בגלל שלא היה ייצוג בכלל של אנשים טרנסים אז הרבה אנשים בכיתה שלי ובשכבה

שלי אז תמיד כשהנושא הזה עלה הם תמיד לקחו את זה למקום של אנשים טרנסים הם מגעילים או סוטים וזה גרם לי גם לחשוב ככה. אני זוכרת שהייתה תקופה יחסית ארוכה שחשבתי שאנשים טרנסים הם באמת מגעילים ולא בסדר".

נורמטיביות בסביבה הפיזית משחקת תפקיד מכריזי בעיצוב הזהות המינית והמגדרית של מרואיינות. מכיוון שזהות אינה מוגבלת לתחושות ותפישות עצמיות פנימיות, אלא מתהווה במערכת היחסים שבין העצמי לחברתי, האופן בו החברה רואה קוויריות משמעותי לעיצוב הזהות לפחות כמו האופן בו רואה המרואיינת את הקוויריות שלה עצמה. שתי ראיות אלו נפרדות ושונות, ועלולות להיות מנוגדות. מרואיינות שונות הפגינו רמת מודעות גבוהה לאופן בו קוויריות נצפית על ידי סביבתן. מודעות זו אינה מפתיעה, בהתחשב בכך שבסביבות של קווירפוביה קיצונית, ביטויים של קוויריות יכולים לעורר רמות שונות של אלימות. למשל, בתפישתה העצמית, נעמה לא רואה את נטייתה המינית כחלק גדול מעצמיותה. למרות זאת, היא מודעת לכך שהיא נדרשת להקדיש לה תשומת לב מיוחדת בגלל ההטרואיסטיות של סביבתה. היא מתארת:

"אני חושבת שהדרך שאני חושבת על הזהות שלי לעומת הדרך שאנשים אחרים מבינים אותה היא מאוד שונה. מבחינתי ביני לבין עצמי זה חלק גדול ממני אבל הוא לא שונה נגיד כמו הדברים שאני אוהבת לעשות, כל מני דברים כאלה, הוא לא מיוחד הוא כן חלק גדול אבל הוא לא אקסטרמה מיוחדת, ומבחינת אנשים אחרים זה נראה להם מאוד מוזר, אני מרגישה שנגיד לפעמים אסור לי לדבר על דברים מסוימים ליד אנשים מסוימים ואני מפחדת לפלוט דברים שיכולים להוציא אותי מהארון נגיד ליד משפחה שיפסיקו לדבר איתי, אז החברה לוקחת את זה הרבה יותר קשה ממני".

נועם לעומתה, מתאר מצב בו החברה מתייחסת באופן שלילי לצעירים התופשים את הקוויריות שלהם כחלק מרכזי באישיותם, ומצפה מהם לראות אותה כמובנת מאליה וחסרת חשיבות מיוחדת. צעירים אלו מבקשים להחצין את הקוויריות שלהם באופן נלהב ובולט, אך ביטויים עצמיים אלו נתקלים בלעג וזלזול. לתיאורו:

"הסיבה שאני חושב שהרבה ילדים בני 12 וזה, או לא יודע, "ילדי סנטר" אפשר לקרוא לזה, אחותי כרגע, קוראים להם קרינגיים,⁹ כי הם נורא מתלהבים פתאום מהעולם הזה שהסתירו מהם כל הזמן ואני בתקופה הזאת זוכר שהרגשתי שאני רק רוצה לצעוק את זה, רוצה לצעוק 'אני הומו', רק מהסיבה שהסתירו את זה ממני, ואז פתאום לגלות שזה משהו בסדר משהו שהדחקת לגבי עצמך בין אם זה הנשיות שלך ובכללי

⁹ Cringe – תחושת סלידה ומבוכה מהתנהגות של אדם אחר

מי שאתה, שאתה מגלה שזה בסדר, פתאום הרצון הוא נורא להחזין את זה אפשר להגיד, אני חושב שזה השפיע עליי".

המודעות הכפולה היא נושא החוזר ומופיע בראיונות בצורות שונות וניסוחים שונים. מרואיינות מתארות צורות שונות – אך דומות – בהם ראייה הטרוסיסנורמטיבית, אשר נוכחת בסביבתן התרבותית ובייצוגים תקשורתיים, מעצבת את זהותן ומשפיעה על האופן בו הן תופשות את הקוויריות שלהן ומבטאות אותה. דימוי בו שתי מרואיינות משתמשות לתיאור מסך הנורמטיביות שבזהותם הוא הבדיחה האינטרנטית 'נכתב על ידי גבר'. במקור, האמירה מתייחסת באופן הומוריסטי לכתיבה פטריארכלית, ומשמשת לתיאור דמויות מדיה אשר מבטאות תפישות סטריאוטיפיות או מחפיצות של הכותב. "יש את הבדיחה הזאת של 'נכתבתי על ידי גבר', ככה זה מרגיש כשגברים סיסהטים לבנים כותבים את זה", אומרת מעיין בהתייחסות לייצוגים שטחיים ומקטינים של קוויריות.

התרבות הפופולרית והייצוגים בה הם מרכזיים לעיצוב המודעות הכפולה של צרכנים ממיעוטי מין ומגדר. מכיוון שהם נתפשים כמבטאים את תפישותיו של האדם הממוצע, טקסטים פופולריים מציגים בבהירות את מסך הנורמטיביות. לכן, ייצוגים נורמטיביים של זהויות קוויריות מהווים עבור צרכנים קוויריים ראי לאופן בו החברה ההגמונית רואה אותם. בהתייחסות שלה לייצוגים לסביים בתרבות הפופולרית, אלה מביעה תסכול מאפיונים צרים של מערכות יחסים בין נשים אשר נכתבות מנקודת המבט של גברים הטרוסקסואלים ולמענם.

"הרבה פעמים כשמייצגים מערכות יחסים בין נשים עושים את זה בשביל לרצות קהל של גברים שצופה בסדרה, שמוצא מערכות יחסים בין נשים כמשהו מושך, אז הם מלהקים נשים נורא יפות בסטנדרט של גברים - בלונדיניות, רזות, עיניים כחולות - והמערכת יחסים ביניהן היא... הן בהרבה מקרים מאוד מיניות או אין להן דמות מעבר למערכת היחסים הזו, והרבה פעמים אני נורא רוצה לראות מערכות יחסים שהן באמת כתובות בשבילנו, לראות באמת נשים שנראות שונה אחת מהשנייה, בין אם זה נשים שהן קצת יותר גבריות וקצת יותר נשיות, נשים שמנות או נשים מגזעים אחרים ומוצאים אחרים ודתות אחרות, ופשוט לגוון בתוך הייצוג עצמו, זה משהו שחשוב לי - לא לכתוב את זה רק כדי לרצות קהל של גברים אלא גם בשביל הקהילה עצמה".

פוטנציאל הרסני הטמון בכוח של ערוצי מדיה פופולרית למסור מידע ולאפשר הזדהות, הוא עיצוב ראייה צרה או מדירה של הגדרות זהות קוויריות. חשיפה למידע דרך מדיה מעצבת את עולם המושגים שבאמצעותו צעירים קוויריים מסוגלים להבין את תחושותיהם לגבי מיניות ומגדר, להגדירן ולבטאן כלפי חוץ. בשל כך, ייצוג חלקי, מוטעה או שלילי של זהות מסוימת יוצר הבנה חלקית, מוטעית או שלילית של

זהות זו והאופן בה היא אמורה להתבטא, אשר מובילה לתחושות חוסר התאמה ונזק לתפישה העצמית. אלה מתארת:

"יש המון מיסאינפורמציה שסובבת סביב האינטרנט שיכולה להביא בן אדם לדברים שהם לא נכונים, יכולה לדחוף בן אדם להזדהות נורא מהר ולדחוף את עצמו לתוך הגדרה ולא לתת לעצמו את החופש האמיתי לחקור, או אפילו פשוט לתת לו מידע שגוי על איך זהות כלשהי נראית איך מישהו שמזדהה ככה וככה אמור להיראות או להתנהג".

בגלגול מאוחר יותר של האמירה 'נכתבתי על ידי...' היא משמשת אנשים לתאר את עצמם כבעלי תכונות התואמות לדעותיה הקדומות של דמוגרפיה מסוימת; אילו היו דמויות בדיוניות, היו האנשים האלו יכולים להבחין שנכתבו בסגנון האופייני לאותה דמוגרפיה. קורן, כאשר הם מתארים את התהוות זהותם המגדרית האבינארית, משתמשים באמירה זו באופן דומה. בתהליך גיבוש זהותם המגדרית, קורן נחשפו לייצוג מוגבל וצר של אבינאריות אשר לא הכיל אפשרות להזדהות:

"במשך הרבה זמן בהתלבטויות המגדר שלי לא שקלתי אפילו את האופציה שאני נונבינארי, כי האנשים הנונבינאריים היחידים שראיתי היו אנשים AFAB,¹⁰ כאילו עם כרומוזומים XX, לבנים דקים עם גובה מתחת לשלי וקול גבוה משלי ומעולם לא חשבתי שיהיה הוגן אם אני אזדהה עם המושג הזה, הרגשתי כאילו אני לוקח מהם משהו. זה הרגיש כאילו חיברו מין לזהות מגדרית בצורה שלגמרי נוגדת את המטרה של תנועת הטרנסיות והנונבינאריות". הם מוסיפים על כך: "אין ייצוג של אנשים AMAB¹¹ נונבינאריים, וכשזה כן קורה זה בגישה מאוד מגעילה ולא מבינה ולא מתחשבת, וזה אגרסיבי, כי כשיש את אותם AFAB נונבינארי אז הם מסכנים ולא יודעים מה הם רוצים מהחיים שלהם, וכשזה אדם AMAB זה אדם שמנסה להשתחל לתוך המרחבים הסגורים האלה, כמו שאני הרגשתי לגבי הזהות הזאת בהתחלה, שזה לא מגיע להם והם סתם מנכסים משהו שלא שייך להם".

על אף שהוא מודע לבעייתיות שבראייה המדירה והאקסקלוסיבית הזו של אבינאריות, קורן מתאר הפנמה עמוקה שלה אשר הזיקה לתפישתו העצמית והותירה חותם בזהותו:

"אני שם לב שאני מנסה לחקות את האנשים האלה בסטייל שלי ובאיך שאני מציג את עצמי, יש כרגע טרנד שאומרים ש"אני נכתבתי על ידי אישה", "אני נכתבתי על ידי גבר", זה כזה האישיות שלי מתאימה למה שאישה הייתה רוצה שגבר יהיה זה סוג הטרנד, ואני מרגיש מאוד שבגלל שהחשיפה שלי

¹⁰ Assigned Female at Birth - AFAB, אדם אשר זוהה בלידתו כנקבה ושויך למגדר הנשי.
¹¹ Assigned Male at Birth - AMAB, אדם אשר זוהה בלידתו כזכר ושויך למגדר הגברי.

לתרבות הטרנסית הייתה לרוב דרך גברים טרנסים ואנשים נונבינאריים AFAB, אני נכתבתי על ידי אדם AFAB לא סיס, וזה מרגיש אידיוטי לחלוטין כי זה פשוט פוגע ב" הוא ממשיך ומספר "אני חושב שחוסר הייצוג של המדיה של הזהות שלי פגע בי, העובדה שלא ידעתי עד גיל כנראה 13-14 שאדם AMAB יכול להיות נונבינארי בכלל זה פגע בי, וזה לא כאילו משהו שאני אתאושש ממנו כי זה כן עיצב את מי שאני עכשיו, אבל זה כן משהו שהייתי מעדיף להימנע ממנו, שיהיה עוד ייצוג שאני הילד לא יצטרך להתמודד עם כל השיט הזה כדי להפוך למי שאני היום".

יולי (את/היא), ביסקסואלית, מתארת כיצד הושפעה מתפישות נורמטיביות חיצוניות של זהותה המינית. דרך האינטרנט, היא נחשפה לאמירות ביפוביות ומדירות המתייחסות לזהות ביסקסואלית כטרנד חולף, ורואות צעירים ביסקסואלים כנואשים לתשומת לב ומזייפים את נטייתם המינית. מעבר לעלבון הראשוני שבהיחשפות לתפישות אלו, יולי מספרת שהן חדרו לתפישתה העצמית ופגעו ביכולתה לראות את זהותה באופן מכיל ושלים.

"אני חושבת שקצת יש לי תפישה של זה [ביסקסואליות] כמין טרנד לצערי, אני נורא נאבקת בזה, אני כזה 'אה אני סתם ככה כי זה טרנד וזה זה' ואז כאילו זה מורכב לי, 'את סתם רוצה יחסי או משהו כזה, כי באמת יש שיח על זה שלהיות בי זה טרנד באינטרנט, ורואים מלא מלא אנשים שפתאום כאילו... כי באינטרנט הרבה יותר קל לצאת, ואנשים כזה 'אה אז זה סתם טרנדי' ואני שונאת את זה אני ממש נאבקת בזה ואני לא מאמינה בזה אבל אני כן מרגישה את זה. ואני חושבת שיש הרבה ביפוביה באינטרנט, המון מתוך הקהילה, שלרוב אני לא נחשפת אליה ביום יום"

בדומה לאלה, יולי מבקרת את הפטישיזציה לה נתונות מערכות יחסים בין נשים בתרבות הפופולרית, תחת המבט הגברי הטרוסיסנורמטיבי. אך מעבר לכך, היא מספרת כיצד הייצוגים הרדודים והמחפצים האלו חללו למערכות היחסים שלה עצמה עם נשים, ולתפישתה את האופן בו הן צריכות להיראות:

"אני חושבת שהרבה פעמים יש ייצוג של לסביות בתור מקום של להתאים את זה לקהל הגברי, שלהראות כמה הן סקסיות וזה, ואז אני חושבת שנורא יש מין צורך שלי שאם אני בזוגיות או יש לי משהו עם מישהי, זה צריך להיות נורא אסתטי ונעים לגברים, שאני חושבת איך תופשים את זה, כי כאילו ככה מייצגים את זה, זאת המטרה במדיה, גם שתמיד מייצגים לסביות כשתיים שהן מאוד נשיות, ועכשיו אני מתחילה להבין שאני גם בקטע של בנות שהן יותר גבריות, וזה בסדר".

קול מתאר חוויה דומה לזו של יולי, העוסקת בחשיפה לפטישיזציה של הומוסקסואליות, אבל כזו הנוגעת לעיצוב זהותו כטרנסג'נדר. לפני ההבנה של זהותו המגדרית וההשלמה איתה, היה קול מודע לאופן המחפץ והפוגעני בו קוויריות נתפשת לעיתים דרך עיניים הטרוסיסנורמטיביות. מחד, בגלל שבאותו הזמן

הוא תפש את עצמו כאישה, קול חשש שהעניין שהביע במערכות יחסים בין גברים הוא פטישיזציה שלהן. מאידך, כאשר הוא נאבק עם יציאה מהארון ועיצוב זהותו הקווירית, הוא פחד מפטישיזציה שהוא עצמו עלול להיות נתון לה. בדומה לקורן, המודעות ההטרואיסטורמטיבית יצרה אצל קול ספק בקוויריות שלו ותחושה שהוא אינו שייך לזהותו, ובו בזמן פחד מהיחס שהשתייכות לזהות זו עלולה לגרום איתה:

”כשהייתי קטן יותר הייתי מחפש כאילו סרטונים של זוגות גייז כאילו ביוטיוב והייתי כזה 'אה זה חמוד, זה מרגיש נחמד' ואז הרגשתי ממש רע כי עוד לא ידעתי שאני טרנס והייתי כזה 'האם אני עושה פטישיזציה לזוגות של גייז?' כי זה דבר שהוא קורה, שהרבה אנשים עושים פטישיזציה לגייז, נגיד שאם מישהו יראה זוג גייז לרחוב או שהוא יעשה להם hate crime או שהוא יגיד להם להתנשק או משהו כזה, זה קורה מלא וזה ממש נוראי, אבל כאילו העיסוק... יש אנשים שיש להם עיסוק ממש גדול באנשים קווירים למרות שהם סטרייטים וזה לא כזה טוב, וזה לדעת שזה קיים ממש השפיע על איך שאני לא רציתי לצאת מהארון כי אני לא רציתי שיתייחסו אליי ככה”.

ההדרה של קוויריות וייצוגה השלילי במדיה פופולרית פוגעת בעיצוב זהותם של נוער ממיעוטי מין ומגדר במספר דרכים. טקסטים פופולריים מעודדים צעירים אלו לאמץ ראייה הטרואיסטורמטיבית של עצמם, ובמסגרתה להדחיק את תחושותיהם ולתפוש אותן כשליליות. מעבר לכך, הכחדה סמלית במדיה מהווה חלק מסביבה פיזית ותרבותית המבטאת עוצמות שונות של ביטול ועוינות כלפי קוויריות. באופנים אלו, המדיה נוגדת את החיפוש של מתבגרים קוויריים אחר הגדרות ומונחים שבעזרתם יוכלו לבטא את רגשותיהם, ודמויות אשר יספקו להם מקור הזדהות ופרספקטיבה קווירית. במקום זאת, היא מציגה להם עולם סמלי אשר מוחק את ראייתם ומנרמל יחס מבטל ועוין כלפיהם, וכך מזיקה לתפישתם העצמית ועומדת בדרכם לעיצוב זהות קווירית. אף על פי כן, מדיה פופולרית מכילה גם פוטנציאל לשחרור ולסיוע בעיצוב זהות, בו אדון בתמה הבאה.

2. ייצוגים משחררים – חשיפה דרך המדיה למידע ומקורות הזדהות המאפשרים

פרספקטיבה עצמית

למרות שהכחדה סמלית נוכחת בראיונות באופן נרחב, המרואיינות מתארות כולן גם את הכוח החיובי של מדיה פופולרית בעיצוב זהות קווירית. טקסטים פופולריים, האינטרנט ורשתות חברתיות, חשפו את המרואיינות לקוויריות באופנים בהם סביבתן הפיזית לא אפשרה. דרך ערוצי מדיה אלו הן קיבלו מקורות להזדהות ואשרור הזהות, ורכשו מידע על מיניות ומגדר ומונחים והגדרות שבעזרתן הן יכולות לבטא את זהותן.

מספר מרואיינות שונות מעידות שהיציאה שלהן מהארון הושפעה משמעותית מחשיפה לדמות קווירית בתרבות הפופולרית; לתיאורן, חשיפה לייצוגים אלו העניקה להן ביטחון לפעולה זו של עיצוב זהות, וסייעה להן בה. כאשר המיניות או המגדר של המרואיינות לא הובנו על ידן או לא קיבלו ביטוי חיצוני, דמויות אלו הציגו להן מקור אנושי להזדהות. מכיוון שדמויות פופולריות נתפשות ככאלו שהקהל הרחב יכול להזדהות איתן, דמות המבטאת קוויריות חיובית ופרספקטיבה קווירית מאפשרת לאותן צעירות ראייה של העולם מהצד הקווירי של מסך הנורמטיביות. לאורך התבגרותן הן הוסללו לראות את המציאות במודעות הטרוסיסנורמטיבית, אשר דרשה מהן לתפוש את עצמן דרך מסך הדיכוי ולהניח שהן הטרוסקסואליות וסיסינדריות. המודעות הקווירית שהזדהות עם דמות קווירית פופולרית מסוגלת להעניק, אפילו אם רגעית, מתוארת על ידי מספר מרואיינות כרגע הארה, בו הן הבינו או התחילו להבין את תחושותיהן ואת האופן בו הן רוצות להגדיר אותן ולבטא אותן. יולי מספרת:

”אני הבנתי שאני בי בזכות מדיסון ביר, גיליתי שהיא בי והייתי כזה 'holy fuck' אני ממש ממש התרגשתי, והתקשרתי לחברה הכי טובה שלי ואמרתי לה 'תקשיבי אני מתרגשת הרבה יותר מדי יש סיכוי שאני ביי' ואז... אז ככה הבנתי”.

כאשר הוא מונה אירועים שהשפיעו על עיצוב זהותו, נועם מתאר חוויה דומה: ”קודם כל לראות את הכתבה בעיתון של ידידיה ויטל מדבר על זה שהוא הומו, אני זוכר שאחרי שראיתי את זה רצתי לחבר הכי טוב שלי וסיפרתי לו על זה ואני זוכר ששנינו הגבנו על זה מוזר, שבעצם שנינו הומואים, זה היה אני חושב בכיתה ד' כיתה ה'”.

במקרים מסוימים, חשיפה לזהות הקווירית של דמות תרבותית מפורסמת יכולה להוות היכרות ראשונה של הצרכנית עם אותה זהות. עד שנחשף ליציאה מהארון של המוזיקאית דודי (Dodie) בתור בייסקסואלית, קורן לא היה מודע כלל למונח בייסקסואליות ולאפשרות להזדהות איתו.

”היוצרת הראשונה שהכירה לי את המושג הזה הייתה דודי, שהיא מוזיקאית עם הרבה בלוגים, היא הייתה יותר פעילה בעבר, וממש אהבתי את האישיות שלה ויום אחד היא יצאה כבי ולא מיד הזדהיתי

עם המושג הזה ולאט לאט זה הפך לחלק מהשקפת העולם שלי ולאופציה אחת שאני יכול להזדהות איתה ומשם הגיעה ההזדהות עם זה".

בנוסף לאנשים מפורסמים אמיתיים המשתייכים למיעוטי מין ומגדר, דמויות בדיוניות מסרטים וסדרות טלוויזיה יכולות לשמש מקור הזדהות לצרכניות מדיה. מעיין מתארת את ההשפעה של ייצוג קווירי בספרי הפנטזיה של ריק ריורדן הייתה עליה בתור ילדה צעירה. עבורה, לקרוא את דמותו של ניקו דיאנג'לו, צעיר הומו, ואת סיפור יציאתו מהארון גרמה לה לחשוב בפעם הראשונה על משיכתה לנשים באופן חיובי, ועזרה לה לחדול מלהדחיק את רגשותיה.

"היה לזה מקום די גדול. שקראתי - שוב אני חוזרת לריק ריורדן - כשקראתי את הספרים של פרסי ג'קסון בפעם הראשונה, זה היה הפעם הראשונה שקראתי דמות להט"בית, של... ניקו דיאנג'לו. היציאה שלו מהארון זה פתאום גרם לי לחשוב 'רגע, זה נורמלי', והתחלתי לחשוב על זה, כי תמיד נמשכתי לבנות ופשוט הדחקתי והדחקתי והדחקתי, וזה למדתי שלא צריך להדחיק. ואז התחלתי לחקור את זה וללמוד על זה".

אלה מתארת חוויה דומה: "אני חושבת שזה [עיצוב הזהות] התחיל מאיזשהו רגע שראיתי איזשהי כאילו... אני ממש זוכרת את עצמי באזור כיתה ז' רואה דמות בסדרה שנמשכת גם לגברים וגם לנשים ואני יושבת שם והייתי כזה 'רגע, זה אפשרי, זה משהו שהוא אפשרי יכול להיות שגם אני ככה' זה פשוט פתח לי את הרעיון של לחשוב על זה כאיזשהי אופציה. והרבה פעמים פשוט נורא הזדהיתי עם דמויות וזה עזר לי באותה מידה להבין ככה אני רוצה להיראות או להתנהג".

ייצוגים קוויריים פופולריים יכולים להיות משמעותיים במיוחד לצעירים בסביבות פריפריאליות. בשביל צעירים אלו, הסיכויים למפגשים פיזיים עם קוויריות או עם אנשים החולקים איתם זהות היא נמוכה, וערוצי מדיה מסוגלים להעניק להם את אותה חשיפה למידע ומקורות הזדהות. יונתן, אשר גר באילת, מספר: "יותר קל לראות יותר אנשים במדיה מאשר באילת שהיא עיר קטנה, נחשפים להרבה יותר דברים באינטרנט מאשר בחיים האמיתיים".

מספר מרואיינות מייחסות חשיבות מיוחדת לדמויות קוויריות אשר נכתבו על ידי יוצרים קוויריים. הייצוגים האלו מגיעים מתוך פרספקטיבה קווירית, ולכן נוטים להיות מאנשים וחיוביים יותר ולהוות מקור הזדהות חיובי ומשמעותי יותר. קורן, בהתייחסות לתהליך של דחיית תפישות סיסנורמטיביות ועיצוב זהותו המגדרית, מדגיש את החשיבות של ייצוגים טרנסיים חיוביים. הדמות הספציפית אליה קורן מתייחסים היא אישה טרנסית בשם נעמי בסדרת המדע הבדיוני 'Sense8' מאת האחיות ווצ'אוסקי. נעמי מגולמת על ידי שחקנית טרנסית וכתובה בידי נשים טרנסיות, ובשל כך מבטאת פרספקטיבה טרנסג'נדרית המציגה אמפתיה ומאפשרת הזדהות.

”יש סדרה אחת בשם Sense8 שנכתבה על ידי אני לא זוכר את השמות שלהם אבל זוג האחיות שכתבו את המטריקס, שהן שתיהן טרנסיות, ובסדרה הזאת יש דמות בשם נעמי, והיא אישה טרנסית משוחקת על ידי שחקנית טרנסית ורואים אותה עם כל כך הרבה אמפתיה, היא אחת הדמויות המרכזיות, ורואים את החיים שלה רואים את הקשיים שלה לא לפרטי פרטים אבל עם יותר האנשה משלרוב נותנים לאנשים על הקשת הטרנסית, ואני חושב שזה נתן לי את היכולת להבין מאיפה בכלל אפשר להתחיל להזדהות עם המונח הזה שהוא לא סיס. להתחיל ללכת כנגד מה שהחברה דורשת מרוב האנשים”.

אלה משבחת גם היא את הייצוג הקווירי ב-’Sense8’. היא מעריכה במיוחד את הכתיבה של מערכת היחסים בין נעמי לבת זוגה, ומתארת אותה כמקרה נדיר בו טקסט פופולרי מציג מערכת יחסים בריאה, מורכבת וחיובית בין נשים. שתי כותבות הסדרה היו במערכות יחסים עם נשים, ואחת מהן נשואה לאישה בהווה; אלה מתארת את הטקסטים שלהן כמציגים קוויריות באופן מורכב וחיובי, וכאלו שהיא בתור לסבית יכולה להזדהות עם נקודת המבט שלהם.

”מלבד המסר של הסדרה הזאת שהוא פשוט ‘העולם הוא מקום יפה ומגוון ואנחנו רוצים להראות את הגיוון הזה ואנחנו רוצים שאנשים יחוו את הגיוון הזה במלואו ואנחנו לא רוצים שהכל יהיה אותו דבר’ - היא מחזקת את המסר הזה דרך זה שיש שם ייצוג קווירי נורא טוב. מתוך השמונה האלה יש לנו המון סיפורים קטנים שמשלבים בתוכם גם ייצוג קווירי, וזוג שאני נורא אוהבת זה מישהי בתוך השמונה שהיא נקראת נעמי, שהיא טרנסית, וגם השחקנית היא טרנסית, ויש לה בת זוג [...] יש להן זוגיות נורא טובה ובריאה ורואים שגם אכפת להן אחת מהשנייה [...] מבחינתי זה אחת הפעמים שממש הכי הערכתני איזשהו ייצוג בסדרה”.

בהמשך היא מספרת: ”אני חושבת שייצוגים טובים פשוט נתנו לי גם איזושהי תקווה, שהנה משהו שאני יכולה לשאוף אליו, הנה מקרים שבהם אני כן יכולה למצוא איזשהו שקט נפשי לפעמים, ואני חושבת שזה פשוט נורא מהנה פשוט לראות דמות שמזכירה לך את עצמך, וזה משהו שעוזר לך פשוט להנות מהמדיה במקום כל הזמן לשבת כזה ולהיות כזה אוי זה לא נכון אוף זה מעצבן אותי, זה פשוט הופך את המדיה עצמה לטובה יותר”.

את החשיבות של טקסטים פופולריים הנכתבים מפרספקטיבה קווירית מזכיר גם אליוט, בהתייחסות לסדרת האנימציה ‘בית הינשוף’ (The Owl House): ”לא מזמן יצאה סדרה בדיסני, סדרת ילדים שקוראים לה בית הינשוף, והדמות הראשית היא ביסקסואלית, והסדרה נכתבה על ידי אישה ביסקסואלית, וזה שונה כשהדמות נכתבת על ידי מישהו מתוך הקהילה, מישהו שכותב מתוך ניסיון אישי שלו, מתוך ידע שהוא יותר מסתם עדות שנייה”.

אליוט אינו היחיד שמתאר סדרות טלויזיה מצוירות או סדרות ילדים כמכילות ייצוגים קוויריים טובים במיוחד. בר מספרים: "האמת היא שאני רואים את זה יותר בסדרות מצוירות, שבהן יש דמויות קוויריות שמוצגות טוב, נגיד יש סדרה שקוראים לה wonder egg priority, שבה יש כמה דמויות טרנסיות, והם יודעים להראות את החוויה הטרנסית ממש טוב".

נעמה, בדומה לבר, מייחסת לסדרות מצוירות חשיבות ספציפית בעיצוב הזהות הקווירית שלה: "זה נורא נורא עזר לי נגיד לראות תכניות - בעיקר של ילדים, שזה יותר טוב לדעתי מאשר תכניות נוער ומבוגרים עם דמויות להט"ביות - שיש שם דמויות להט"ביות, שזה נחמד". בהמשך היא מרחיבה על כך: "תכלס אני לרוב כשאני רואה סדרות זה סדרות ילדים כי שמה אין את כל הדברים האלה [הכחדה סמלית של לסביות], נניח she-ra וזה. אז במה שאמור להיות בגיל שלי אני חושבת שלא עושים אותו טוב שהדרך שכותבים את זה היא פשוט לא טובה ולרוב גם אני מתארת לעצמי שזה לא אנשים מהקהילה כותבים את הדמויות האלה".

לדבריהן של מרואיינות רבות, לייצוגים פופולריים של קוויריות יש את הכוח לאתגר תפישות הטרור-סיסנורמטיביות ולנגוד את השפעתן עליהן. ההיחשפות לייצוגים האלו נוגדת את הקשיים הנובעים מהטרור-סיסנורמטיביות הן בסביבה הפיזית של המרואיינות והן במדיה שצרכו. נעמה מתארת ייצוגים קוויריים כמעט כאמצעי לריפוי של הנזק שנגרם לזהותה על ידי החברה והמדיה:

"אני חושבת שלייצוג השלילי בהתחלה הייתה יותר השפעה אז הייתי צריכה לצרוך הרבה ייצוג חיובי כדי שאני ארגיש את השינוי הזה. ושוב בסופו של דבר אני באיזשהו שלב הפסקתי לראות את הייצוג השלילי כי למדתי להבדיל, וכשהתחלתי לראות רק את הייצוג החיובי זה גרם לי להרגיש הרבה יותר שלמה עם עצמי. וזה שפשוט רואים שזה בסדר, זה נורמלי, זה אנשים רגילים, הם לא אנשים מוזרים, ומשוגעים, וזה פשוט נראה לי הסיבה העיקרית שכל אחד מצליח לקבל את עצמו, כי איך אתה יכול לקבל את עצמך אם כל העולם אומר שאתה לא בסדר, כן צריך משהו חיובי".

את אותו כוח ריפוי מתאר גם קורן. בילדותו, קורן נחשף לתוכן אינטרנטי המבטא עמדות שמרניות קיצוניות ומכיל בין היתר הומופוביה גלויה. לדבריו, צריכה של מדיה המציגה את נקודת המבט של מיעוטי מין ומגדר ומתייחסת אליהם באופן מאניש, נגדה את ההסללה לריאקציונריות שהיה נתון אליה ועזרה לו לחוש אמפתיה כלפי אנשים שונים ממנו.

"כשהייתי בערך בגיל 7-8 היה לי phase (תקופה) שבו ראיתי הרבה סרטונים על דעות ימניות קיצוניות וכאלו אנטי פמיניזם וזה הפך אותי לטיפה הומופובי כי ראיתי סרטונים שמדברים על זה שהלהט"ב הורס את היכולת לתפקד בחברה נורמלית בשביל גברים סיסהט לבנים, ואני חשבתי לעצמי - בתור גבר סיסהט לבן (לימים יצא עילי מהארון כאבינארי וביסקסואל) - חשבתי שפוגעים בי ושלא יהיה לי

עתידי בגלל האחרים האלה. ואז ככל שראיתי יותר מדיה מנקודת המבט של אנשים להט"בים ופשוט לא גברים סיסהט פיתחתי את היכולת של להזדהות עם אנשים את היכולת של לנהוג באמפתיה".

לטענתו של אליוט, המדיה הפופולרית היא אמצעי לשינוי חוויית ההתבגרות ועיצוב הזהות של ילדים ונוער ממיעוטי מין ומגדר, ולהקלה על הפגיעות שהם סופגים מסביבתם. ייצוגים מאנישיים של קוויריות ושל נונקונפורמיות ואחרות מינית ומגדרית יכולה לנגוד הטרוריסטורמטיביות בחברה ולהעניק לצעירים קוויריים סביבה תרבותית מכילה שלתוכה הם יכולים לגדול ולעצב את זהותם.

"אני חושב שצריך באמת יותר לשים לב ויותר לתת מקום לזהויות שהן טיפה שונות ממה שהעולם רגיל אליהן, בעיקר בייצוג של מדיה שמותאמת לילדים או לנוער צעיר, כי זה לגדול לתוך העובדה שזה נורמלי וזה בסדר וזה לגיטימי ואין שום דבר לא בסדר בלהיות טיפה שונה ממה שאנשים חושבים".

נועם מתאר חוויה התואמת לכך: "אני חושב שהושפעת ברמה של פשוט להרגיש כזה 'אוקיי אני בסדר, וזה לא באמת קללה מה ששמעתי כל הזמן בבית ספר'. אני חושב שזה קצת מרגיש כמו טפיחה על השכם, הבהרה שמה שחשבת שרע לגבי עצמך זה בסדר, 'you're valid', שמה שהשתמשו בו נגדי הוא דווקא לגמרי לגיטימי ולגמרי בסדר ואני יכול להיות ולהיות לגמרי בסדר עם מי שאני. זה נשמע כזה המשפטים המעצבנים האלה שהם ציזיים, 'be who you are', אבל למעשה הם נכונים באיזשהי מידה אני מניח".

לדבריו של נועם, החשיפה שלו לזהות הומואית של דמויות מפורסמות, ולייצוגים חיוביים של זהות זו בטקסטים פופולריים, עזרה לו להתגבר על תפישות הטרוריסטורמטיביות שהקיפו אותו והשפיעו עליו. הומופוביה ואלימות הומופובית אמנם נכחו בסביבתו הפיזית ופגעו בו, אך במידה מסוימת, המדיה הפופולרית סיפקה לו מרחב תרבותי חיובי יותר ועזרה לו להימנע מלהפנים תפישות הומופוביות אשר היו פוגעות בעיצוב הזהות שלו.

תחושה אותה מעלות מספר מרואיינות היא הקשר של ייצוגים קוויריים לתפישות הטרוריסטורמטיביות בחברה ולאופן בו החברה מתייחסת למיעוטי מין ומגדר. תרבות פופולרית מכוונת לקהל ההגמוני הרחב, ובשל כך ייצוגים של קוויריות ויחס אליה משפיעים על שינויים בתפישות חברתיות או מצביעים על שינויים כאלו. לכן, צפייה בייצוגים אלו נתנה למרואיינות הרגשה שזהותן וזהויות דומות מקובלות ומובנות יותר על ידי החברה. נעמה מספרת: "כשאת רואה את זה בטלוויזיה זה גדול זה הרבה אנשים רואים את זה לא רק את, זה לא את מול מישהו ספציפי". יונתן מתאר גם הוא: "כשאני רואה ייצוג אני מרגיש יותר בטוח בעצמי ויותר טוב, שיש מודעות".

עדן, כפי שנזכר בתמה הראשונה, גדלה בסביבה הטרוריסטורמטיבית ולא נחשפה לייצוגים חיוביים של קוויריות ושל טרנסיות בפרט. היא מייחסת למחסור בייצוג טרנסי קשר הן לטרנספוביה של סביבתה, והן להפנמה שלה של תפישות טרנספוביות. כאשר היא מתארת את הטרנספוביה בבית ספרה, היא מבחינה

במפורש שמקורן של התפישות האלו הוא "בגלל שלא היה ייצוג בכלל". לאחר מכן, בהתייחסות לטרנספוביה שהיא עצמה החזיקה בה לפני יציאתה מהארון, היא אומרת: "אני חושבת שאם הייתי יותר רואה ייצוג טרנסי בטלוויזיה או באינטרנט, אז הייתי יכולה יותר להבין מה זה אומר להיות טרנס ואז אולי לא הייתי חושבת ככה".

אף על כן, עדן ומספר מרואיינות אחרות מחזיקות באופטימיות זהירה, ומבחינות במגמת שיפור בייצוגים תקשורתיים של קוויריות. בניגוד להדרה הסמלית והמחסור בייצוג שחווה בילדותה, על ההווה עדן מספרת: "אני כן - לפחות בשנתיים האחרונות - רואה הרבה יותר שיש מקום לזהויות להט"ביות בתרבות פופולרית, בנטפליקס ביוטיוב, זה תופש יותר מקום". "היום גם יש הרבה יותר מודעות והרבה יותר פתיחות על הנושאים האלה" אליוט טוען, "גם בסדרות ילדים במקומות כמו דיסני נגיד, זה מה שעולה לי לראש, יש עכשיו כל מיני ייצוגים להט"ביים וכן מודעות יותר גבוהה לדברים האלה שלא הייתה לי לצערי כשגדלתי".

כאשר נשאלו על תחושותיהם לגבי נוכחות של קוויריות בתרבות הפופולרית, בר אומרים: "אני חושבים שהיא ממש ממש משתפרת, זה דבר שתפש חתיכת במה בשנה האחרונה בשנתיים האחרונות. וזה מדהים לדעתי, אבל זה עדיין לא מספיק. צריכה להיות יותר זהות קווירית פשוט במדיה ובאופן כללי כי זה דבר שקיים הרבה יותר משזה קיים במדיה, אבל זה כן בהשתפרות מדהימה ויש מגמה ממש טובה של חשיפה לזהות הזאת".

מרחבים אינטרנטיים ורשתות מדיה חברתית מהווים מקור מרכזי למידע על זהויות מיניות ומגדריות, לחינוך מיני קווירי ולמקורות הזדהות. ערוצים פופולריים אלו מאפשרים גישה קלה לטקסטים העוסקים ישירות בזהויות קוויריות ומספקים לצעירות קוויריות מונחים המתארים את תחושותיהם. עדן, שתיארה חוויה של היעדר חשיפה לקוויריות דרך ערוצי מדיה מסורתיים יותר, מתארת מציאות שונה בקשר לאינטרנט: "באינטרנט נחשפתי לעוד אנשים שהם כמוני, לטרנסים וטרנסיות ולסביות והרבה אנשים מהקהילה הגאה. וגם באינטרנט יש הרבה אנשים שמסבירים לעומק מה זה כל זהות ומה זה אומר, איך זה מרגיש. ושמה למדתי יותר מה זה אומר להיות אני, ומצאתי עוד אנשים שהם כמוני".

הפוטנציאל של האינטרנט למסור מידע אשר לא היה זמין בסביבה פיזית או במדיה מסורתית נוכח גם בחוויותיו של אליוט. הוא מספר שבתהליך עיצוב זהותו, רוב החיפוש המידע התרחש באינטרנט: "כן, פחות או יותר האינטרנט היה המקום היחיד שלי ללמוד, כי זהויות קוויריות וחינוך מיני להט"בי זה לא משהו שמדברים עליו בבתי ספר בדרך כלל. והאינטרנט פחות או יותר מקור מידע פתוח, שאני יכול פשוט לחפש ולקבל תשובות מהירות, אז רוב המידע שלי קיבלתי משם".

אלה מספרת על מציאות דומה בחווייתה: "מבחינת מידע מבחינת חינוך מיני אלה דברים שיכולתי למצוא אך ורק באינטרנט, שזה מצד אחד נורא טוב כי מצד אחד מידע על כל מיני זהויות ועל חינוך מיני הוא מאוד לא נגיש מחוץ לאינטרנט ומאוד קשה למצוא אותו במקומות אחרים, מצד שני יש המון מיסאינפורמציה שסובבת סביב האינטרנט שיכולה להביא בן אדם לדברים שהם לא נכונים".

בדבריה אלה מבטאת גם ביקורת על המצב בו מידע לגבי מיניות ומגדר נרכש באמצעות האינטרנט. על אף שהאינטרנט מאפשר גישה חופשית וקלה למידע, אותו מידע אינו מפוקח ומבוקר, ומגיע ממקורות לא מקצועיים. ילדים ונוער ממיעוטי מין ומגדר זקוקים ליחס שוויוני לזהותם בחינוך המיני המקצועי אליו הם נחשפים, למשל, בבית הספר, והאינטרנט לא מסוגל להוות תחליף הולם לכך.

ביקורת על הנוכחות של מיניות באינטרנט והתפקיד שלה בעיצוב זהות קווירית נוכחת גם בדבריה של יולי. מחד, הפתיחות שבעיסוק במיניות במרחבים אינטרנטיים עודדה אצלה מחשבה על מיניותה שלה ותרמו להבנה של משיכתה לנשים. מאידך, האופן בו היא מתארת מיניות באינטרנט הוא אמביוולנטי ואינו חיובי בבירור; ניתן לזהות בדבריה ביקורת על כך שהיא וצעירות אחרות כמוה נאלצו להיחשף למיניות בגיל מוקדם במיוחד על מנת להבין את זהותן הקווירית ולקבלה. היא מבטאת שאיפה למצב בו הטרוסקסואליות לא תיתפש כנורמה מלכתחילה ועיסוק לא מיני בזהויות קוויריות יהיה נוכח בתרבות.

"אני חושבת שבכללי נחשפים הרבה יותר למיניות באינטרנט, בגיל הרבה יותר צעיר, התחלתי לראות דברים מיניים בגיל הרבה יותר צעיר בגלל זה, אני חושבת שזה גם זירז את התהליך של הבנות מיניות, על המיניות שלי, כאילו אני הרבה יותר עסוקה מזה בגיל הרבה יותר מוקדם, אני חושבת שזה נורא זירז את זה, אני חושבת שזה העלה לי את המודעות של זה כאופציה מאוד, זה ממש הגביר לי את המודעות של זה ביום יום, היה לי הרבה יותר עיסוק סביב זה ידעתי שזה קונספט הרבה יותר, וזה גרם לי לשקול את זה בקשר לעצמי בגיל הרבה יותר צעיר".

נוכחות כללית יותר של קוויריות באינטרנט וברשתות חברתיות, בנוסף למקורות מידע ישירים, תרמה לעיצוב זהותן המינית והמגדרית של מרואיינות ולמאבק שלהן בתפישות הטרוסקסואליות. מרחבים אלו מכילים ביטויי קוויריות פתוחים ונרחבים הרבה יותר מסביבות פיזיות רבות. בשל תפקידה משעתק הנורמטיביות של מדיה פופולרית, תכנים אלו תורמים לתפישה חיובית של זהויות קוויריות. מרואיינות רבות נחשפו לביטויים אלו של זהות קווירית בתהליך עיצוב זהותן וראו בהם מקור להזדהות. "יש הרבה מאוד, במיוחד בטיקטוק עכשיו, זהות קווירית פשוט באוויר" מתארים בר. בהתייחסות למדיה אינטרנטית, נועם מספר: "זה מאוד מאוד השפיע עלי, לא יודע זה הדבר הראשון שאני מצליח לקשר אותו אליו. ילד בן 9 שצופה בסרטוני יציאה מהארון ודרך זה יכול להצביע על מה הוא מי הוא".

קול מתאר חוויה דומה לזו של נועם: "האינטרנט זה number one factor לאיך שהבנתי את עצמי, כי זה משהו שגם הרבה אנשים קווירים עושים בחיים שלהם, זה לחפש כאילו 'quiz I gay am' ולהיות כזה 'אה' שמקבלים את התוצאה כן, זה לחפש את איך שאני מרגיש ולראות שיש לזה הגדרה אז זה היה נחמד, זה פשוט כאילו, זה היה פקטור מאוד גדול בהבנה של הזהות שלי"

מעין, בדומה לעדן, מביעה את החשיבות של חשיפה לאנשים המשתייכים לזהויות קוויריות שונות דרך מדיה חברתית: "אני נחשפתי בעיקר לעוד אנשים, לזהויות שונות. זה מביך להודות שזה היה דרך ויקיפדיה בהתחלה אבל אז חיפשתי #LGBT באינסטגרם ובפייסבוק ובטיקטוק ולאט לאט נחשפתי לזה זה מתחיל עם הדברים הקרינטיים אבל מתקדם לדברים רציניים". בחלק אחר של הראיון, בו היא נשאלה על משתנים אשר השפיעו על עיצוב זהותה, מעין מתארת: "הרבה מאוד חברים והרבה מאוד טיקטוק, זה טיפה מביך לומר את זה אבל טיקטוק עזר לי להבין חלק מההגדרות חלק מהזהויות, כי יש שם הרבה הרבה אנשים והרבה אנשים מבטאים את עצמם בדרכים שונות. זה עזר לי להבין שלמרות שאני מבטאה את עצמי בדרך מסוימת זה לא אומר שאני צריכה להגדיר את עצמי בדרך הזאת".

נעמה מתארת גם היא את הפוטנציאל של נוכחות קווירית באינטרנט, ושל יוצרי מדיה קוויריים עצמאיים בייחוד, לנרמול של קוויריות. יוצרים אלו דנים בהגדרות ומונחים שונים הרלוונטיים לזהות קווירית בצורה חיובית אשר מעניקה להם לגיטימציה, ומעצימים צופות צעירות כגון נעמה להשתמש בהם לעיצוב זהותן. אפילו במקרים בהם המדיה עצמה לא עוסקת במיניות או במגדר, לנוכחות של מיעוטי מין ומגדר במדיה הייתה השפעה חיובית בפני עצמה. חשיפה למדיה הזו בגיל צעיר עזרה לנעמה לגדול לראייה חיובית של קוויריות, העניקה לה מקורות הזדהות ועזרה לה להבין את נטייתה המינית ולעצב את זהותה כלסבית. היא מספרת:

"אני התחלתי סוג של להיחשף לזה בקייטנה כשהייתי בת עשר אחת עשרה, לא בקטע קיצוני, בקטע של אנשים פשוט מהקהילה שמעלים סרטונים שזה לא בהכרח היה תמיד קשור, ועם הזמן פשוט נראה לי שראיתי יותר אנשים כאלה. עכשיו אני הייתי בהכחשה קשה, לא ממש ייחסתי לזה יותר מדי משמעות, אבל עם הזמן ראיתי יותר אנשים וזה נורא עזר לי להבין את עצמי, ראיתי סרטונים שמסבירים על זהויות, ועל סוגי משיכות, ומה זה אומר, וגם זה שתמיד מדגישים שכל סוג משיכה היא בסדר - גם אם יש גם אם אין, וזה נורא נורא עזר לי לקבל את עצמי סך הכל, שמתייחסים לזה כדבר שהוא ממש נורמלי ובסדר"

מעין, בדומה לנעמה, מייחסת חשיבות רבה לאינטראקציה עם קוויריות דרך רשתות חברתיות והתגברות על הסטיגמה כלפיה באמצעותן. בתשובה לשאלה האם היא הייתה תופשת את עצמה באופן שונה אם הייתה נדרשת לעצב את זהותה ללא גישה למדיה חברתית, מעין עונה:

”אני כנראה הייתי תופשת את עצמי בצורה הרבה יותר שלילית, כבן אדם שהוא חולה והוא לא בסדר והוא לא מבין כלום והוא מבולבל וזה סתם שלב שעובר עליו. לא הייתי מעיין שמצליחה לאהוב את עצמה הייתי מעיין ששונאת את עצמה. ובאמת בהתחלה לפני שנחשפתי לכל הדברים האלה הייתי מעיין ששונאת את עצמה”

לסיכום, עיצוב הזהות של נוער ממיעוטי מין ומגדר מושפע בצורה ניכרת ונרחבת מהיחשפות לזהותם וצריכה של ייצוגים חיוביים שלה. ערוצי תרבות פופולרית והדמויות בהם מחזיקים בכוח לסייע לצעירים אלו להבין את תחושותיהם, לקבל אותן ולבטא אותן כלפי חוץ. ראשית, טקסטים פופולריים – וטקסטים אינטרנטיים בפרט - חושפים ילדים ונוער להגדרות ומונחים המתארים את המיניות והמגדר שלהם, וכך מעניקים להם לגיטימיות ומאפשרים ביטוי חיצוני שלהם. הזדהות עם דמויות קוויריות מהתרבות הפופולרית מהווה אמצעי לראייה מפרספקטיבה קווירית, וביכולתה לסייע לצעירים אלו להשתחרר מהפרספקטיבה הטרו־סיסנורמטיבית דרכה הוסללו לתפוש את עצמם. בתפישות חיוביות כלפי קוויריות המוצגות בטקסטים פופולריים קיים אף הפוטנציאל לנגוד תפישות הטרו־סיסנורמטיביות ועוינות הנוכחות בסביבה פיזית או בטקסטים פופולריים אחרים. באופנים אלו, התרבות הפופולרית עוזרת לצעירים קוויריים להימנע מהפנמה של תפישה עצמית שלילית, ובמקום זאת לפתח תפישות עצמיות מכילות וחיוביות המאפשרות להם לעצב זהות קווירית באמצעות ביטוי תחושותיהם כלפי חוץ.

3. איכות ייצוגים ואצירת מדיה – פגמים בייצוגים שאינם מכחיזים, לקויות באיכות ויחס

אליהן

כפי שהוצג בתמות הקודמות, הקונצנזוס בראיונות הוא של ביקורת על הכחדה סמלית של קוויריות, ושאיפה לתרבות פופולרית המייצגת זהויות קוויריות ומעודדת ראייה חיובית שלהן. עם זאת, ייצוגים רבים נופלים אל תוך אזור אפור. מרואיינות מתארות מספר סוגי ייצוגים תקשורתיים שאמנם לא מבטלים קוויריות או מעודדים יחס שלילי כלפיה, אך אינם איכותיים, מורכבים ומגוונים באופן מספק, ולכן לא מצליחים לענות על הצורך שלהן למקורות הזדהות. בתמה זו אעסוק בביקורות השונות שמרואיינות מעבירות על האופנים השונים בהם זהותם מיוצגת בתרבות הפופולרית, באופנים בהם הן אוצרות ייצוגים שונים אותם הן מבקרות, ובשאיפות אותן הן מביעות לשיפור באיכותה של הנוכחות הקווירית בתרבות הפופולרית.

ספק לגבי איכות של ייצוגים קוויריים בתרבות הפופולרית נשמע גם מצד מרואיינות אשר מביעות אופטימיות לגבי כמות הייצוגים. בהתייחסות להתקדמות והתפתחות של קוויריות מדיה פופולרית, אליוט מזהה את הכמות והאיכות כחזיתות שונות: "בעיקר מבחינת הכמות, אבל כן יש שיפור באיכות התוכן שמעבירים. אני לא יודע זה בעיקר לדעתי בכמות הייצוג וזה בדיבור על זה יותר". המרואיינות, באופן גורף, מבקרות את חוסר המורכבות שהמדיה הפופולרית לוקה בו בנוגע למיעוטי מין ומגדר. צרכניות קוויריות צעירות מאוכזבות מכשליה השונים של התרבות הפופולרית בייצוג המורכבויות והעומק שבחוויה הקווירית, ולא מוצאות בטקסטים אלה מקור הזדהות מספק.

קורן, למשל, מביע ביקורת על השטחיות והסטריאוטיפיות של דפוסי ייצוג פופולרי לביסקסואליות: "אין מספיק ייצוג סביר של אנשים בי גם נקודה, אבל גם שהם לא כזה whores, כי זה רוב הייצוג שאנשים בי מקבלים, אדם שכאילו מאוד נמשך מינית להרבה אנשים ולכן זורקים את עצמם על כל אדם. וזה לא במובן שזה דבר רע, פשוט זה יוצר סטריאוטיפ לגבי נטייה מינית שאפשר בלעדיו".

דבריו של קורן עלולים להישמע כמבטאים ערכים נורמטיביים של טוהר מיני, בעיקר בשל השפה בה הוא משתמש, המעוררת קונוטציות שליליות ופוגעניות. עם זאת, הוא מתאמץ להבהיר: "ייצוגים של מיניות מוחצנת לא בעייתיים לבד, זה רק בעייתי כשזה הייצוג היחיד וזה הייצוג המידי שהולכים עליו, כי ביסקסואליות זה פשוט תכונת אישיות תכלס לא צריך ללוות לזה עוד דברים, זה לא buy one get one free". במציאות, ביסקסואלים הם קבוצת סובייקטים אנושיים מגוונים ולא ניתן לאפיין אותם על פי זהותם המינית בלבד. לכן, ייצוג שלהם כמיניים באופן מוחצן הוא סטריאוטיפי, ומוחק הן את המורכבויות של זהות ביסקסואלית והן את אלו של אינדיבידואלים המשתייכים לזהות זו.

דוגמה נוספת, אותה נועם מעלה, היא הנטייה של טקסטים פופולריים לייצג גברים הומואים באופן שטחי. "אני כן מרגיש הרבה פעמים דמויות - אם אני מסתכל על עצמי - דמויות של הומואים קצת כזה

נדחקות לצד בתור הדמות הפחות מעניינת שיותר מתעניינת החיים של הסטרייטים הראשיים בסדרה" הוא מספר "קצת יש בהם משהו מטריאליסטי, של לדבר ב'יאס' ודברים כאלה. לא יודע אם ראית את הסדרה החדשה הזאת של הגיבורי על הקוירים [מראיית: "אני מעדיפה לשכוח"] "כן, לגמרי, זה לשתות אקונומיקה אחרי שראיתי את הדבר הזה. אז כן לגמרי בקטע הזה, ולא יודע למשל Love Simon אני לא חושב שזאת רפרזנטציה (ייצוג) טובה בכלל".

במדיה כפי שנועם רואה אותה היום, דמויות של הומואים לא מוחזקות בסטנדרט איכות כתיבה הזהה לשל הטרוסקסואלים. המדיה משתמשת בנטייה המינית הלא-נורמטיבית של דמויות אלו כדי להפחית אותן להתנהגות סטריאוטיפית ולא להתעמק באישיותן וחייהן. את התופעה הזו, ובפרט את הדחיקה של הומואים אל תפקידים משניים מתאר יונתן בכינוי "ה-gay bestie" (מילולית, החבר הכי טוב ההומו). לתחושתו: "צריך יותר ייצוג מהגיי בסטי שיש בדרך כלל, צריך לעשות יותר מה-bare minimum. נועם ויונתן מבטאים בדבריהם שאיפה להתמקד במורכבויות של דמויות הומואיות בתרבות הפופולרית, ולהעניק להן את אותה תשומת לב ועומק להם זוכות דמויות הטרוסקסואליות. נועם מפרט על שאיפה זו:

"אני חושב שדוגמאות מעולות זה הסדרה Please Like Me בנטפליקס, מאוד מאוד ממליץ, לא יודע אם ראית, חורש את הסדרה הזאת הרבה, מה עוד מה עוד מה עוד? Sex Education (חינוך מיני, סדרה בנטפליקס בה מופיעות דמויות רבות בעלות זהויות מיניות ומגדריות מגוונות), לא יודע, לא מצליח לחשוב כרגע, אבל פשוט להראות שאנחנו בני אדם גם שיהיה רגשות עמוקים ורצונות לדמות ושלאו דווקא כל האישיות שלה יהיה זה שהיא קווירית".

מעין מביעה גם היא ביקורת על ייצוגים רדודים של קוויריות. באופן ספציפי, היא מזכירה את ספרי 'הארי פוטר' כדוגמה לשימוש פופולרי בקוויריות אשר לדעתה הוא בעל השפעה מזיקה. מעין מתייחסת ל"חשיפה" כביכול של דמות בספר כהומו על ידי כותבת הספרים זמן רב אחרי פרסומם, כאשר זהותו המינית של האדם לא הוזכרה כלל בטקסטים עצמם. לדבריה, התנהלות זו שקולה לקווירבייטינג, ניצול ציני של צימאון של הצרכניות הקוויריות לייצוג:

"הארי פוטר זה דוגמה לייצוג קווירי שממש הפריע לי, מאיפה היא שלפה את זה שדמבלדור גיי, מאיפה? למה? זה לא קשור זה לא מועיל לעלילה זה סתם בשביל לעשות קווירבייטינג. כשעושים דמות של גיי נגיד זה צריך להיות דמות שלמה עם חוזקות וחולשות לא סתם דמות צדדית בשביל להגיד שהוא גיי". מרואיינות רבות מוחות על הפחתה הן של דמויות פופולריות והן שלהן עצמן לזהות קווירית, ובכך מחיקה של מורכבותן האנושית. תפישה זו ניכרת, לדוגמה, בתיאורו של אליוט את זהותו: "אני משתדל לא להציג את עצמי בתור האנבי טרנסגינדר, אנבי בי, כאילו אני קודם כל אני, זה חלק ממי שאני אבל זה לא כל מי שאני". נעמה, גם היא, מתארת את הקוויריות שלה באופן דומה:

"בהתחלה היא הייתה נורא נורא חשובה לי, ברגע שהבנתי את זה על עצמי, התעסקתי בזה כל הזמן, ועכשיו זה מרגיש לי חלק די קטן בי בתור בן אדם, כאילו שוב החלק של בני לבין עצמי ואני לאנשים אחרים הוא שונה לגמרי".

ניתן לסווג את דבריהן של מרואיינות אלו כעמדה נורמטיבית או כקריאה להיטמעות, אבל פרשנות זו הינה חד־צדדית ופשטנית. השאיפה העמוקה בהרבה אותה מבטאות מרואיינות אלה היא 'להרים את המסך' – להראות באותו אופן בו הן רואות את עצמן. הן לא מעוניינות למחוק את הקוויריות שלהן כדי שאנושיותן תיראה, אך הן מתנגדות גם למחוק את מכלול המורכבויות שמכילה אנושיותן על מנת לקבל הכרה בקוויריות שלהן. שאיפה זו מתוארת בבירור על ידי אלה: "הרבה פעמים הזהות [הקווירית] שלי מגדירה אותי יותר מאשר זהויות אחרות, שזה לא משהו שאני אוהבת במיוחד, אני מכלול של המון המון דברים ואני לא רוצה שדווקא הדבר הזה יהיה מה שמגדיר אותי ומה שמציג את הזהות שלי".

אלוט מתאר ייצוג איכותי של קוויריות, לתפישתו, כייצוג אשר "כן מנרמל את זה, וכן לתת מקום אבל לא להפוך את זה עכשיו למיוחד ולביג דיל כי זה חלק מהחיים שלנו". בהמשך הוא מוסיף על כך: "אני חושב שבעיקר כן להראות את הקווירי אבל לא בצורה שהיא יותר מדי בולטת, לא בולטת בקטע רע אלא בקטע שזה רגיל וזה נורמלי וזה חלק מסדר היום שלנו וזה לא משהו שצריך לעשות ממנו דרמה אבל זה כן משהו שקיים".

מרואיינות מבטאות תפישות שונות לגבי איכות ועומק ייצוגים קוויריים, ולגבי הנזק והתועלת של ייצוגים הלוקים באיכותם. תפישות אלו נוכחות יותר מכל בפרקטיקות אצירת המדיה שלהן. בתור צרכניות, המרואיינות מחזיקות ביכולת לשלוט על התוכן בו הן צופות ובעולם הדימויים אליו הן נחשפות. בתיאורן של הימנעות או אי־הימנעות מייצוגים של זהותן אותם הן תופשות כשליליים, מרואיינות לא מבחינות באופן ברור בין דימויים הטרו־סיסנורמטיביים המבטאים הכחדה סמלית לבין דימויים הלוקים באיכותם ומורכבותם. עם זאת, ניתן להסיק מתשובותיהן לגבי ההשפעה של ייצוגים לא איכותיים על זהותן, ועל הרמה בה הן נותנות לה להיות מושפעת מייצוגים אלו.

נעמה, למשל, מעידה על עצמה שבאצירת המדיה שלה היא משתדלת להימנע לחלוטין מייצוגים קוויריים אותם היא תופשת כשליליים, או כאלה שהיא לא מסוגלת להזדהות איתם. "אני חושבת שאני מסננת די הרבה את מה שאני רואה, לא רק בנושאים האלה, בכל הנושאים". בהתייחסות להומופוביה גלויה נעמה אומרת: "זה לא עוזר לי לראות אנשים שאומרים 'לסביות מגעילות אותי' או שפטישיזינג (fetishizing) את הסקס, אז אני מנסה להימנע מזה" אך היא מרחיבה את הגישה הזו גם לטווח רחב יותר של ייצוגים אשר לא מספקים לה הזדהות חיובית: (ציטוט שהופיע כבר בתמה הקודמת) "בסופו של דבר אני

באיזשהו שלב הפסקתי לראות את הייצוג השלילי כי למדתי להבדיל, וכשהתחלתי לראות רק את הייצוג החיובי זה גרם לי להרגיש הרבה יותר שלמה עם עצמי".

יולי מביעה יחס דומה לייצוגים כאלו: "אני הרבה פעמים אפסול סדרה על זה שאני אומרת כאילו יש בה ייצוג איום ונורא זה לא אמין זה לא זה", ואני אחזור לראות דמויות שאני מרגישה שייכת אליהן, אני מרגישה מחוברת. אז כן אני מאוד נמנעת". החיפוש של יולי ושל נעמה הוא אחר לייצוגים איתם הן יכולות להזדהות, המעניקים להן פרספקטיבה חיובית ומכילה של עצמן. כאשר הן אוצרות מדיה, הן שואפות לעצב לעצמן סביבה תקשורתית של עולם דימויים חיובי אליו הן מרגישות שייכות, ובשל כך נמנעות מדימויים של זהותן אשר לא מספקים להן שייכות.

נועם, לעומתן, מתאר הרגלי אצירה אקטיביים פחות: "אני חושב שאני נחשף בעיקר מהמלצות, אני מניח, לסרטים וסדרות שחברים להט"בים אחרים שלי המליצו לי לראות שמייצגים אותנו בצורה הכי טובה שאפשר. וכן יש גם מדי פעם סדרה שאני אראה או סרט שאני אראה, סרטון שבו מייצגים אותנו בצורה קצת קרינג'ית ולא נעימה, וזה לגמרי כזה טיפה מפריע, כמו שדיברנו על הטריילר ה"מדהים" לסדרה בנטפליקס של הגיבורי עלי". נועם אמנם מתאמץ להיחשף לייצוגים חיוביים של זהותו ותר אחר מקורות הזדהות, אך לעיתים הוא נחשף גם לייצוגים אותם הוא מזהה כלוקים באיכותם.

יונתן, מעיין ואליוט מתארים גם הם פרקטיקות אצירת מדיה דומות לאלו של נועם. יונתן מציין שהוא "מאוד מחפש ייצוגים חיוביים" אך לא מתאר הימנעות מייצוגים שליליים. אליוט מעיד על עצמו: "אני רואה לכאן ולכאן, אני רואה גם ייצוגים חיוביים וגם שליליים, אני לא יודע אם אני נמנע מחלק מהם או נמשך יותר לחלק, אבל אני רואה את שניהם". מעיין מתארת במפורש את הקונפליקט שבשאיפה לייצוג מחד ובחוסר היכולת להזדהות עם ייצוגים רדודים מאידך: "אני מחפשת ייצוגים חיוביים, אני לא יודעת כמה אני נמנעת מייצוגים שליליים. זה מאוד קשה כי עם כמה שהייצוגים האלה מבאסים אותי יש בי חלק שאומר 'היי, לפחות יש ייצוג!'. אבל זה עדיין הייצוג הזה דווקא, זה יוצר בך איזה קונפליקט כזה נורא מבאס".

בהתייחסות לאצירת מדיה, קול מתאר גישה המזכירה את אלו של נועם, יונתן, מעיין ואליוט; קול, יותר מהמוראיינות הנזכרות, מדגיש את החשיבות של ייצוגים קוויריים בכללותם, האיכותיים יותר והאיכותיים פחות. "כן אני ממש כאילו מחפש... אם אני אמצא משהו שנאמר לי שיש בו משהו קווירי, אפילו אם זה הדבר הכי קטן, זה לחפש משהו שמייצג אותי איכשהו וכאילו לקחת את זה". בשל הנדירות של דימויים פופולריים של קוויריות, היחשפות אליהם היא בעלת משקל עצום, בין אם האופן בו הדמויות הוא מורכב או שטחי. עבור קול, דמות קווירית רדודה מאפשרת מידת הזדהות רבה יותר משמאפשרים טקסטים בהם קוויריות מודרת או מוכחדת.

עדן מביעה יחס אמביוולנטי ומורכב יותר לאיכות ייצוגים. מחד, היא מעידה על עצמה שהיא "מנסה כמה שיותר להימנע מייצוגים שליליים ויותר לחפש ייצוגים שהם חיוביים". מאידך, בהתייחסות שלה לייצוגים אשר לתפישתה לוקים באיכות היא אומרת: "אני לא בטוחה אם אני אוהבת את כל הדרכים שבהן זהות להט"בית מוצגת, אבל אני חושבת שזה יותר טוב מכלום", ובהמשך היא מוסיפה על כך: "אני חושבת שהיום רוב הסטריאוטיפים האלה לא מגיעים לרמה שהם ממש מוציאים את הקהילה כמשהו רע אז אם זה לא מגיע לשם אני חושבת שזה כן עדיף מכלום".

לפי תיאורה של עדן, הנוכחות הקווירית בעולם הסמלי הפופולרי היא בתהליך מתמשך של התפתחות. אין טעם בפסילה כוללת של ייצוגים אשר נופלים מסטנדרט איכות מסוים. עלייה בנוכחות הקווירית, כפי שמשמע גם מדבריו של קול, היא חיובית בפני עצמה. אלה, בגישה דומה, מספרת שהיא שומרת על מודעות לייצוגים קוויריים פופולריים גם כאשר הם לא מספקים לה מקור הזדהות והיא לא צורכת את המדיה. התרבות הפופולרית היא שדה למאבק והתקדמות חברתית, וייצוגים פופולריים מתקיימים במערכת יחסים עם החברה; בשל כך, ייצוגים קוויריים פופולריים והיחס אליהם מהווים חלק מהמאבק הקווירי ומשינויים ביחס החברה לקוויריות. אלה מספרת:

"אני חושבת שאני די מושפעת ממנה בהרבה מקרים, אני חושבת גם שבהרבה מקרים חלק מזה זה הרצון שלי של לראות את התרבות הפופולרית ולהבין מה אני יכולה ללמוד ממנה. הרבה פעמים גם לי איזה צורך להבין בדברים שקשורים לתרבות פופולרית גם אם אני לא בהכרח צורכת אותם, כי פשוט אנשים מדברים על זה כל הזמן סביבי אז גם לי יש את הצורך להבין בזה ולדעת מה קורה, גם אם אני לא בהכרח אוהבת את המדיה הזו אני עדיין ארצה להבין מה קורה שם".

לאחר מכן היא מרחיבה על כך, ומתארת כיצד צריכה וביקורת של תרבות פופולרית היא פעולה בעלת חשיבות עבורה:

"אני חושבת שהרבה פעמים אני כן מחפשת ייצוג אבל לפעמים אני כן רוצה לראות איזשהו ייצוג ואני רוצה גם להביע עליו איזשהי ביקורת. כי אני חושבת שגם אם נגיד יש מקום שיש בו ייצוג והייצוג הזה טוב אבל לא מושלם, עדיין חשוב לי להסתכל עליו וחשוב לי לתת תמיכה, בייצוג גם אם הוא לא מושלם, כי כל עוד הוא לא אקטיבית רע, יש לי דברים שאני רואה ואומרת לעצמי 'אוקיי, זה מזעזע וזה לא אמור לקרות' אבל יש דברים שאני אומרת לעצמי 'זה לא מושלם אבל זה עדיין טוב זה מספק אותי וזה עדיין יכול להיות קפיצת דרך'. אם אנחנו מדברים נגיד על סדרות מצוירות, אז הייצוג בסדרות מצוירות הוא לא מדהים, במיוחד כי הנושא הזה נמצא די בתחילת דרכו, אבל עדיין, אם אני רואה דברים שהם לא מושלמים עדיין חשוב לי לראות אותם, לצרוך אותם ולתת עליהם ביקורת בשביל פשוט לתמוך בנרטיב הזה שקורה".

מספר מרואיינות מבקרות ייצוגים של קוויריות בתרבות פופולרית אשר נוצרת על ידי הטרוסקסואלים סיסג'נדרים ולמען קהל אשר ברובו מורכב מהם. מרואיינות אלו מטילות ספק ביכולתם של יוצרים הטרו-סיס לייצג קוויריות באופן מדויק ואפקטיבי. יוצרים אלו, על אף שכוונותיהם טובות, רואים קוויריות מנקודת מבט חיצונית ולכן לא מסוגלים להבין את המורכבויות שבחוויותיהם של נוער ממיעוטי מין ומגדר ולייצג אותן נכונה. הייצוגים המתקבלים אמנם לא מבטאים או מנרמלים מחיקה של קוויריות ועויות כלפיה, אך הם רחוקים מדי מחוויותיהם מכדי לשמש להם מקורות הזדהות. בר מתארים את המגבלות של היוצרים הללו:

"יש אינספור סדרות שכל היוצרים הם סטרייטים והם מכניסים דמויות קוויריות כדי לנסות... או מסיבות עסקיות או באמת כי הם חושבים שזה חשוב לתת ייצוג, אבל הם בעצמם הטרוסקסואלים וסיסג'נדרים אז אני לא בטוחים עד כמה הם יכולים להעביר את החוויה הקווירית".

דוגמה למגבלותיה של נקודת מבט הטרוסיס, אותה מתאר קורן, היא האפיון לו זוכות דמויות של נשים טרנסיות בטקסטים הנכתבו מנקודת מבט זו. יוצרי המדיה מתכוונים לייצג חוויות של נשים טרנסיות אך הם מחזיקים בתפישות שגויות לגביהן, השונות מהאופן בו נשים אלו תופשות את עצמן. המדיה הפופולרית נוטה לאפיון חוויות של נשים טרנסיות ככאלו של סבל, אחרות וניכור, בעוד שעל ידיהן החוויות הללו נתפשות ככאלו של שמחה ואותנטיות:

"יש כמובן את הסיפור הקלישאתי במדיה של אנשים טרנסים במיוחד נשים טרנסיות, שכאילו אני לא אישה טרנסית אבל אני יותר קרוב לנשים טרנסיות מרוב הזהויות האחרות מבחינת מגדר, של 'מאז גיל קטן תמיד ידעתי שמהו לא בסדר בי, תמיד הייתי תקועה בגוף הזה', וזה לא מרגיש לי רלוונטי לעצמי ולהרבה אנשים שדיברתי איתם במדיה חברתית, בטח שאם אני אסתכל אחורה בזמן אני אמצא זכרונות שבהם הייתי רוקע על הרצפה בנעלי הסינדרלה של האחיות שלי, עקבים מפלסטיק, ולובש את השמלות שלהן, אבל זה לא שידעתי שמהו לא בסדר פשוט הייתי עצמי".

התחושות הללו כלפי מדיה מאת יוצרים הטרוסיס מובעת על ידי מרואיינות נוספות. "ברוב המקרים שכן יש ייצוג להט"בי בטלוויזיה - או אפילו בספרים - זה בדרך כלל מיוצג על ידי אנשים הטרו-סיסים" אליוט מספר. הוא מוסיף על כך: "זה שונה כשהדמות נכתבת על ידי מישהו מתוך הקהילה, מישהו שכותב מתוך ניסיון אישי שלו, מתוך ידע שהוא יותר מסתם עדות שנייה או משהו". אלה מבחינה גם היא: "כשיש לנו סיפור שנכתב על ידי אנשים מבחוץ או אנשים מבוגרים יותר אז קשה להכניס את הניואנסים הקטנים של הטינאייג'רים של 2021".

בהתייחסות לערוצי מדיה מסחריים מסורתיים - כגון ערוצי טלוויזיה וסרטי קולנוע - בפרט, נעמה מבחינה במגבלות שמציבה פניה לקהל צרכנים הטרוסיס. בניסיון לפנות לקהל צרכנים ממיעוטי מין ומגדר,

ערוצים אלו יפרסמו לעיתים טקסטים פופולריים המכילים ייצוגים של קוויריות. עם זאת, מרבית צרכני המדיה המסורתית מחזיקים בתפישות הטרוסיסנורמטיביות, ובאתגור של תפישות אלה יוצרי המדיה מסתכנים באובדן של מירב קהל הצרכנים שלהם. בשל כך, ייצוגים של מיעוטי מין ומגדר בערוצי מדיה אלו נוטים לשטחיות, ולא חורגים ממסגרת היחס החברתי הרווח לקוויריות. בתשובה לשאלה על ההבדלים בין מדיה מסורתית לערוצי מדיה חדשים ואינטראקטיביים יותר - כגון נטפליקס - נעמה עונה:

"יש הבדל עצום, כאילו רוב הערוצים הגדולים כשהם עושים משהו שקשור לקהילה הם כאילו לא רוצים לפגוע בקהל ההומופובי שלהם, הם לא רוצים שיהיו רק אנשים מהקהילה שיראו את זה הם רוצים שיהיה להם קהל גדול לסדרה. אז הם כותבים את זה בצורה כזאת שהצופים הסטרייטים שלהם לא יהיה להם בעיות עם הסדרה סוג של. אז בנטפליקס זה כן תלוי בסדרה אבל להם כן יש סדרות שמייצגות את הקהילה בצורה די טובה".

בפלטפורמה כדוגמת נטפליקס, לתפישתה של נעמה, קהל הצופים הקווירי מחזיק בהשפעה רבה יותר והתוכן מותאם יותר לפרספקטיבה העצמית של קהל זה. בתשובה לאותה שאלה, קורן מבחינים גם הם בהבדל בייצוג:

"אני לא ממש רואה טלויזיה מסחרית, בטלויזיה מסחרית יש יותר אנשים זקנים עם כסף ואני חושב שבנטפליקס זה כסף יותר חדש שיותר פתוח לרעיון של לתת ייצוג, זה לא אומר הרבה זה רף מאוד נמוך להיות פתוח יותר, אבל זה נכון. ולכן הגיוני שבנטפליקס ובסדרות שלא צריכות את כל הלוויינים, וכל הערוצים, יהיה קל יותר להעלות מדיה שמייצגת אנשים להט"בים".

לפי תיאורן של המרואיינות, המשמעות של ייצוגי מיעוטי מין ומגדר לזהותן אינה נובעת מאיכות תוכנם של הטקסטים בלבד, אלא ממערכת יחסים מורכבת יותר בין יצרני המדיה וצרכניותיה. כאשר הן צופות במדיה המכילה ייצוגים של זהותן, המרואיינות מודעות לפרספקטיבה ולכוונות של יוצרי המדיה ומושפעות מהם. נעמה וקורן מעדיפים את הייצוגים בנטפליקס משום שהם רבים, איכותיים ומדויקים יותר, אך גם משום שהם יודעים שהכותבים בנטפליקס מכוונים אליהם כקהל היעד של המדיה ומנסים לקלוע לתפישתם. נוסף על כך, פלטפורמות סטרימינג כדוגמת נטפליקס מסוגלות להציע לצרכנים טקסטים בהתבסס על הרגלי הצריכה שלהם; למשל, המלצה של סדרות המייצגות קוויריות לצרכנים שהתעניינו בסדרות כאלו בעבר.

הביקורת על תבניות ייצוג אשר דוחקות קוויריות לתפקידים משניים, מאפיינות מיעוטי מין ומגדר באופן שטחי וסטריאוטיפי, ומתארות את חוויותיהם מנקודת מבט חיצונית ומוגבלת, היא רווחת ומוסכמת בקרב המרואיינות. עם זאת, תיאורים של תבניות ייצוג אחרות מהן מרואיינות סולדות או נמנעות נדמים כרחוקים ואף סותרים. אך ביקורות שונות אלו הנראות על פני השטח כסותרות מבטאות כולן שאיפות

למגוון רחב יותר בייצוגים קוויריים. כפועל יוצא של היותם שטחיים וסטריאוטיפיים, מגוון הדמויות והסיפורים הקוויריים המיוצגים בתרבות הפופולרית הוא מצומצם וצר. מרואיינות שונות מחזיקות בפרספקטיבות שונות וחוויות זהות שונות, ובשל כך הן מזהות מחסור בצורות ייצוג שונות הרלוונטיות לחייהן.

הבדל בולט בפרספקטיבות של מרואיינות שונות הוא היחס שלהן להצגה של הטרוריסטורמטיביות וחוויות של דיכוי ואחרות בטקסטים פופולריים. מספר מרואיינות אינן מסופקות מהייצוגים הפופולריים של מאבקהן של דמויות קוויריות עם עוינות ודיכוי בסביבתן. לדבריהן, דימויים פופולריים נוטים לייפות חוויות של קוויריות בכלל ושל טרנסג'נדריות בפרט, ולצייר מציאות בה היחס לזהויות אלו הוא חיובי ומכיל תוך התעלמות מהקשיים הכרוכים בהתמודדות מול חברה הטרוריסטורמטיבית. על אף שהיא לא פוסלת ייצוגים כאלו, אלה מביעה הסתייגות מהם ותופשת אותם כלא מציאותיים:

"אני חושבת שיש המון יצירות - לא כל היצירות - אבל המון יצירות שונות שאני נתקלת בהן, שהמופוביה לא קיימת, שכאלו זהות קווירית נתפשת כפשוט משהו שקיים ואפילו לא משהו שונה, זה פשוט מן עובדה שיש אותה והיא הרבה פעמים מאוד נפוצה בעולמות האלה, בעיקר בסדרות המצוירות ובסדרות שיותר בדיוניות, ששם באמת לאף אחד לא אכפת וזה פשוט משהו וזה מאוד מאוד שונה מהעולם שאני חווה אותו".

הטקסטים הפופולריים אליהם מתייחסת אלה עוסקים בחברות בדיוניות בהן הטרוריסטורמטיביות לא קיימת. הדיסוננס שהיא חשה כאשר היא צופה בדמויות הקוויריות שבטקסטים אלו, והקושי שלה להזדהות איתן, נובעים מכך שהן לא חוות את הקשיים והמאבקים הניצבים בפני מיעוטי מין ומגדר במציאות.

יונתן, עדן ובר מסתייגים באופן דומה גם מייצוגים קוויריים אשר טוענים למציאותיות. לדבריהם, מדיה פופולרית נוטה להתמקד בקבלה והכלה של קוויריות ובחוויות חיוביות של התגברות על דיכוי. "במדיה נוטים מאוד לייפות דברים, להראות את הצדדים היותר חיוביים מאשר את מה שקורה באמת, אז לפעמים כן יש פערים" אומר יונתן. עדן, אמנם בראייה אופטימית יותר, מתארת הבחנה דומה:

"אני חושבת שמדיה כשמדברים על זהות להט"בית בדרך כלל מראים הרבה - זה טוב - מראים הרבה דברים חיוביים, וכאלו אנשים להט"בים שהם מצליחים למרות שהרבה אנשים מנסים לדכא אותם, ומראים יותר את הצד החיובי של חיים בתור להט"ב, אבל אני חושבת שאני לא רואה מספיק דיבור על קשיים שיש לאנשים טרנסים או לסביות או הומואים, אני חושבת שנותנים קצת יותר מדי מקום לרק דברים טובים במיינסטרים".

עבור צרכניות ממיעוטי מין ומגדר, פערים אלו בין העולם הסמלי למציאות הפיזית מהווים הן קושי להזדהות והן דימוי לא ריאליסטי של חוויות קוויריות אשר מעודד ציפיות שאינן תואמות את מציאות חייהן. ברמתארים חוסר סיפוק כזה מייצוגים פופולריים של זהות טרנסג'נדרית: "נותנים אשליה של איך נראית זהות קווירית שלא באמת תואמת את הדבר האמיתי, משתמשים בהרבה סטריאוטיפים כדי להמחיש את הדמויות. לא נראה לי שממש מראים את המאבק שהרבה דמויות טרנסיות בעיקר עוברות".

בצריכת המדיה שלהם, בר מחפשים טקסטים אשר נותנים קול לחוויות קשות ומורכבות שאינן התמודדו במסגרת זהותם הטרנסית. לדבריהם, חוויות אלה מרכזיות להתבגרות וחיים כאדם טרנסג'נדר ולעיצוב זהות טרנסית, וטקסטים פופולריים המבקשים לבטא פרספקטיבה טרנסית עצמית מחויבים להתייחס אליהן על מנת להצליח בכך. כדוגמה למדיה הקולעת לחוויות אלו, בר מזכירים את הסדרה 'Wonder Egg Priority': "זו סדרה שמתמודדת עם דברים קשים ויודעים להביא דברים קשים לשולחן, זו סדרה על התאבדות בין היתר, אז להתמודד עם איך זה להיות טרנס, יש להם מקום שמאפשר את זה, יותר מאשר סדרות קומדיה וכאלה".

קושי בחוויה הקווירית אשר לא זוכה לייצוג פופולרי הולם, לדבריה של אלה, הוא רעילות וניצול במערכות יחסים חד-מיניות. התנהגויות כאלו נוכחות בייצוגים פופולריים רבים של מערכות יחסים חד-מיניות, והמדיה מציגה אותן באופן חיובי ולא ביקורתי. מכיוון שייצוגים של יחסים לא הטרנסקסואלים נפוצים פחות מאלו של יחסים הטרנסקסואלים, קיימת נטייה לשבח אותם רק מעצם קיומם ולראות את תוכנם בעיניים פחות ביקורתיות. בשל הצימאון שלהם לייצוגים של זהותם, טוענת אלה, צרכניות קוויריות בעצמן משבחות את מערכות היחסים הלא בריאות הללו ולא מזהות את הבעייתיות שבהן או לא מתייחסות אליה.

"עוד דבר - שהוא קצת פחות נפוץ, הביקורת עליו - זה האדרה של מערכות יחסים לא בריאות אך ורק בגלל שהן מערכות יחסים חד מיניות. שהמערכות יחסים האלה נמצאות בסטנדרט שונה, ובעצם הרבה פעמים דמויות מתנהגות בצורה שהיא לא בריאה ולא דווקא לומדות מזה אלא מוערכות גם על ידי הקהילה וגם על ידי האנשים האחרים בסדרה יתר על המידה, פשוט בגלל שזו מערכת יחסים שנראית אחרת. וזה נורא קשה לי לראות את זה במיוחד כמישהי שעברה מערכות יחסים שהן לא בריאות ואפשר להגיד אפילו רעילות או abusive. וקשה לי לראות ש... יש איזשהו סטנדרט שונה לדברים האלה, הרבה פעמים דווקא במערכות יחסים בין גברים זה מתבטא אפילו בפדופיליה, או הפרשי גילאים נורא לא בריאים שפשוט הסטנדרט הוא נורא נורא שונה, וזה נורא נורא לא טוב כי מצד אחד אנחנו רוצים לראות את המערכות יחסים האלה ונורא חשוב לנו שהם שם, ומצד שני זה יוצר לנו מודלים לחיקוי שהם לא נכונים ולא בריאים ולא איך שהמערכות יחסים האלה באמת צריכות להיראות".

לא תוכן הטקסטים בלבד, אלא גם התפישה הציבורית שלהם כייצוג חיובי, וההתייחסות אליהם כמקורות הזדהות ראויים חורה לאלה. מערכות היחסים האלו מוצגות לצופות קוויריות בתור אידיאל למימוש זהותן שעליהן לשאוף אליו. בהיעדר ייצוגים מגוונים של מערכות יחסים בריאות להשוואה וביקורת על הבעייתיות שבאידיאלים האלו, צעירים קווירים מפנימים התנהגויות של זוגיות רעילה ומנצלת ותופשים אותן כרצויות. בהמשך היא מרחיבה על מחסור זה במגוון ייצוג:

"אני חושבת שהרבה פעמים המדיה היא גם יצרה סטנדרט נורא לא... במקרים הרעים היא יצרה סטנדרט שהוא נורא לא נכון, סטנדרט של 'הנה משהו שאמור לקרות' ו... או שאמור הכל להיראות טוב ו-'happily ever after' - זה לא קורה - או להפך, שהנה מערכת יחסים שהיא נורא רעה ונורא לא טובה ולא בריאה, אבל היא מוצגת לי כטובה ולכן אני אקבל את הדברים האלה כטובים אם הם קורים בחיים האמיתיים".

במה שנדמה כניגוד מוחלט לעמדה זו, מרואיינות שונות רואות ייצוגים קוויריים פופולריים כטרגיים באופן מוגזם. לראייתן, מדיה פופולרית נוטה להתמקד בקשיים הכרוכים בזהותן של דמויות קוויריות ובסבל שלהן. מרואיינות אלו חוות את עיצוב זהותן כהליך חיובי, אשר התקבל על ידי סביבתן באופן מכיל. הפער בין חוויות אלו לאפיון הטרגי של דמויות קוויריות פופולריות מקשה עליהן להזדהות עם הדמויות הללו, והן חשות שהפרספקטיבה שלהן נעדרת מהעולם הסמלי. קול מתאר פער משמעותי בין חוויותיו לדימויים פופולריים אליהם נחשף והציפיות שהציבו לו. המדיה אליה נחשף הציגה זהות קווירית ככרוכה בבדידות, בעוד שבתהליך עיצוב זהותו הייתה חשיבות רבה לקשרים עם צעירים קוויריים אחרים, הדדיות ותחושת קהילה:

"במדיה בדרך כלל יש כאילו תמיד בסרטים נגיד בן אדם אחד גיי שמוקף בסטרייטים, זה הסטריאוטיפ של כאילו queer movies וכו', וזה לא ככה! אנחנו פשוט כאילו מוצאים את עצמנו ונתקעים בקבוצות ולפעמים יש סטרייטים שנתקעים איתנו כזה, אבל זה בסדר, החברה הכי טובה שלי היא הסטרייטית הייצוגית של הקבוצה, אבל כאילו זה אף פעם לא שיש בן אדם גיי אחד, זה מישהו אחד יוצא מהארון ואז כל השאר כזה מתחילים לצאת אחריו".

אלו מתאר גם הוא הבדל בין עיצוב זהותו לאופן בו היא הוצגה לו בטקסטים פופולריים:

"בדרך כלל רוב הסיפורים המוכרים יותר הם מאוד מעורבים בדרמה ובאיזו טרגדיה, כל הדברים הוויראליים בערך נוצרים מכאלה, וזה נותן קונוטציה שכל סיפור יציאה מהארון הוא... או רובם לפחות הם מאוד טרגיים או מאוד... קרה איזה משהו גדול עשו עלי חרם העיפו אותי מהבית ולא יודע, זה פשוט קצת סטריאוטיפ שאני מנסה לשנות כי הסיפור שלי הוא לא כזה".

נועם מתאר את אותה חוויה:

”אני חושב שכן הרבה פעמים יהיו סיפורים מאוד דרמטיים של איך הגיבו לזהות קווירית כזו או אחרת, שזה גם מאוד חשוב להראות את זה, אבל לא יודע לי יש המון מזל שקיבלו אותי כמו שצריך במשפחה שלי, וכן אולי זו דרך שונה שבה אני מייצג את זה”.

בדומה לקול, אליוט ונועם, יולי מביעה מחאה על מחסור בייצוג של חוויות קוויריות הרלוונטיות לחייה. הטררגיות הרווחות בייצוגים פופולריים של קוויריות העניקה ליולי ציפייה לקשיים בתהליך עיצוב זהותה; ההתמקדות של טקסטים פופולריים ביציאה מהארון בפרט, גרמה לה לצפות לתגובות דרמטיות מסביבתה לגילוי נטייתה המינית, כאשר בפועל סביבתה גילתה כלפיה יחס חיובי ומכיל:

”אני חושבת שבכללי במדיה מציגים את זה... כי אני לא אומרת שזה לא דבר גדול ושזה לא הרבה חוויות קשות אבל זה חוויה מאוד שונה משלי, לי זה באמת עבר בהמון קלילות, היציאה וכל העיסוק סביב זה, אני חושבת שזה תמיד... אני נורא ציפיתי כשיצאתי שזה יהיה משהו ענק וכולם הולכים להגיב וזה היה סבבה, כי תמיד מציגים את זה כדבר גדול ומסיבי”.

בנקודה אחרת בראיון, היא מרחיבה על כך: ”כשיצאתי נורא הרגשתי צורך לצעוק 'אני בי אני בי אני בי' ואז אני ציפיתי שלאנשים תהיה תגובה גדולה ולרוב זה היה טוב, סבבה' שזה לא משמעותי”.

נקודת המבט ממנה יולי מדברת - וגם אלו של קול, אליוט ונועם - היא כזו של פריווילגיה יחסית. סביבתה הפיזית אינה מבטלת או עוינת את זהותה, חוויותיה של עיצוב זהות קווירית היו בעיקרן חיוביות והיציאה שלה מהארון התקבלה בקלות. עם זאת, ניתן להבין את התסכול שלה כתגובה לצרותה של הנוכחות הקווירית במדיה הפופולרית ולמגבלות שלה. ייצוגים של מיעוטי מין ומגדר בתרבות הפופולרית לוקים, כאמור, בשטחיות ובמחסור בגיוון, ומכיוון שהם מתקיימים במציאות הטרנססניסורמטיבית וכתגובה לה, הם נדרשים להתמקד במאבקים שדמויות קוויריות עוברות. בשל כך, יולי מתקשה למצוא במדיה ייצוגים אשר רלוונטיים לחוויותיה ותפישותיה העצמיות כאישה ביסקסואלית.

השאיפה של קול, אליוט, נועם ויולי הינה מובנת ולגיטימית, ואף מתיישבת עם שאיפותיהם של אלה, יונתן, עדן ובר. ביקורות שונות אלו מסתכמות יחדיו לביקורת על החדגוניות הצרה והשטחית בה לוקים ייצוגים קוויריים פופולריים רבים. כפי שתיארה מעיין: ”זה כאילו יש שני סוגים של סיפורים קוויריים במדיה, אלה שהחיים שלהם מושלמים והכל בסדר שזה נורא נדיר אבל זה קיים, ואלה שכולם שונאים אותם חוץ מהחברים שלהם, והם יוצאים עם הסטרייט בארון וכאילו שבכלל יש לו חברה ויש רומן והחיים שלהם חרא והם מכורים להרואין. ככה זה מרגיש. עכשיו זה לא באמת ככה אבל ככה זה מרגיש שמייצגים”.

השאיפה המשותפת, אם כך, היא לנוכחות קווירית מגוונת בתרבות הפופולרית, אשר מייצגת טווח רחב של חוויות וסיפורים קוויריים באופן מורכב, וכך משמשת מקור הזדהות לצרכניות קוויריות שונות.

יולי מתייחסת בפרט למחסור בייצוגים פופולריים איכותיים למערכות יחסים בין נשים. היא, ורבות כמוה, עברו את תהליך היציאה מהארון וכעת עוברות חוויות שונות בחייהן כנשים קוויריות מוצהרות. בהתאם לזאת, יולי מבקרת את ההתמקדות הבלעדית במאבק היציאה מהארון; היא לא מבקשת לבטל דימויים של מאבק וקושי אלא להיחשף לדימויים אשר רלוונטיים יותר לחייה ולעיצוב זהותה, כגון אהבה קווירית נשית:

"אני חושבת שגם כל הסרטים הם עושים את זה נטו סביב היציאה מהארון, שכאילו כן זה תהליך גדול וזה חלק, אבל אני רוצה לראות סיפור אהבה אני לא רוצה לראות את התהליך יציאה פשוט ויש הרבה אנשים שכבר יצאו, למה לא לעשות סיפור אהבה יפה שהעיקר יהיה האהבה ולא הזהות המינית. אני חושבת שזה מאוד מפריע".

קול מביע שאיפה דומה. הדוגמה שלו לייצוג אשר מספק לו מקור הזדהות וסייע לו בעיצוב תפישתו העצמית וזהותו, היא גם כן סיפור אהבה. קול מעריך את הטקסט הזה במיוחד מכיוון שהוא מציג חוויות הרלוונטיות לחייו ומתאר אותן באופן מורכב ורבגוני, אשר מכיל הן קשיים והן אושר:

"יש סרט שמבוסס על ספר שהסרט הוא הסרט האהוב עלי, קוראים לו מוריס, מבוסס על הספר של א.מ. פורסטר, הסרט הוא מ-1987 נראה לי? 7 או 9, הוא מראה פשוט בן אדם קווירי שמנסה פשוט לחיות את החיים שלו, מתמודד עם שברון לב ואז הוא מוצא אהבה חדשה, זה ממש חמוד, וזה כאילו ייצוג כל כך טוב של פשוט אנשים, שהם קווירים".

השאיפה לאיכות ומגוון בייצוגים פופולריים מתבטאת בבהירות הרבה ביותר בתיאור של אלה את הערכתה לדמותה של נעמי ב-'Sense8':

"נעמי חווה במהלך הסדרה המון קשיים עם הזהות שלה, יש לה בעיות עם איך ההורים שלה מקבלים את הזהות שלה, והיא מוצאת את הקבלה במקומות אחרים בחברים בסוג של found family שזה משהו שהוא נורא נפוץ, בקהילת הלהט"ב במיוחד במקומות טרנסיים, והן פשוט מערכת יחסים שהיא גם נורא בריאה, גם מציגה אנשים שאנחנו לא רואים הרבה בטלוויזיה וגם לכל אחת מהן לנעמי ולחברה שלה שנקראת אמניטה יש להן אישיות משלהן, ומאבקים משלהן וקשיים משלהן מחוץ למערכת יחסים, שזה גורם להכל להיראות נורא ריאליסטי, ופשוט לכל אורך הסדרה אנשים... כן הן מקבלות כל הזמן ביקורת על הזהות ומצד שני יש אנשים שאוהבים ומקבלים אותן, ומבחינתי זה אחת הפעמים שממש הכי הערכתית איזשהו ייצוג בסדרה".

האיכות יוצאת הדופן שבדמותה של נעמי טמונה במורכבות וברבגוניות שבהצגתה. כותבות הסדרה מציגות חוויות שונות בחייה של נעמי, הן אינן מפחיתות אותה לדימוי סטריאוטיפי של זהותה הקווירית או מתמקדות בסוג יחיד של חוויות קוויריות. קשייה של נעמי ומאבקה כאישה טרנסית לסבית מתוארים, ולא

זוכים למחיקה או התעלמות, אך לצידם מתוארים גם ההתגברות שלה על קשיים אלה, האהבה והתמיכה שהיא מוצאת בסביבתה ומערכת היחסים הבריאה בה היא נמצאת. בעלת חשיבות מכרעת, היא הפרספקטיבה האישית ממנה פועלות כותבות הסדרה; חוויותיהן הקוויריות האישיות מאפשרות להן ליצור טקסטים המציגים קוויריות באופן רגיש, מורכב, רבגוני, מציאותי ומדויק המאפשר למגוון של צרכניות קוויריות להזדהות איתם ולמצוא בהם ראייה עצמית.

הכוח של ייצוגים קוויריים פופולריים לספק לצעירים ממועוטי מין ומגדר ראייה עצמית, לנרמל את תחושותיהם וחוויותיהם ולנגוד תפישות הטרוסיסנורמטיביות בסביבתם מעניק חשיבות רבה לאופן בו זהויות קוויריות מיוצגות. להבחנתן של המרואיינות, ייצוגים רבים של קוויריות במדיה פופולרית לוקים באיכותם, ובך פוגמים ביכולת של הטקסטים לשמש להן מקור הזדהות וגורם חיובי בעיצוב זהותן. בין אם הן בוחרות להימנע מייצוגים אלו או לצרוך אותם בתקווה שישתפרו, המרואיינות מבקרות את הפרספקטיבה החיצונית והמוגבלת שלהם ואת נטייתם לפשטנות ולחדגוניות; אלו מתבטאים בהפחתה של דמויות לאפיונים סטריאוטיפיים של זהותן הקווירית והתעלמות מהמורכבויות שבה. כתוצאה, מרואיינות מרגישות שרבים מהייצוגים הקוויריים הפופולריים לא מבטאים את חוויותיהן ותפישותיהן או לא מתארים אותה באיכות מספקת. השאיפה המשותפת של המרואיינות, על אף שהן מביעות אותה באופנים שונים ומתוך תפישות שונות, היא למדיה פופולרית המייצגת קוויריות באופן מגוון ומורכב ומאפשרת להן להזדהות איתה. שאיפות אלו למגוון, מורכבות ואוטנטיות מופיעות בהקשר שונה לחלוטין בהתייחסותן של המרואיינות לערוצי תקשורת אינטרנטיים ומדיה חברתית, ובכך אעסוק בתמה הבאה.

4. מדיה חברתית, יצירה ומחאה – קהילות אינטרנטיות, ביטוי עצמי וצרכנות אקטיבית

מרחבים אינטרנטיים והקהילות שנוצרות בהם משפיעים על מרואיינות באופנים חדשים ושונים מערוצי מדיה מסורתיים, והן משתמשות בהם הן כסביבה לבניית זהות והן ככלי לעיצוב המדיה והחברה. תקשורת אינטרנטית בכלל, וקהילות מעריצים בפרט, תורמים לטשטוש בין תפקידי היצרן והצרכן בתרבות הפופולרית ולעלייה בהשפעה של צרכניות קוויריות. בהשפעות של שימוש במדיה חברתית, הן כערוץ תרבות פופולרית והן כאמצעי להשפיע על התרבות הפופולרית, על עיצוב הזהות של נוער ממיעוטי מין ומגדר אעסוק בתמה זו.

עבור צעירות ממיעוטי מין ומגדר, מדיה חברתית היא אמצעי לביטוי עצמי ועיצוב פרסונה אשר לא היו מתאפשרים במציאות הפיזית. כאשר נוער ממיעוטי מין ומגדר מתבטאים באמצעות יצירת תוכן אינטרנטי, הם מייצרים טקסטים פופולריים המייצגים את זהותם; הם מעצבים את זהותם האינדיבידואלית, ומשפיעים על הנוכחות של קוויריות בתרבות הפופולרית האינטרנטית, ומסוגלים לבטא את המורכבות והרבגוניות החסרים בייצוגיהם הפופולריים הקיימים. במקביל, הם נחשפים לביטוי זהות דומים של משתמשות קוויריות נוספות, ורואים כיצד התבטאויות אלו נצפות ומתקבלות.

מאפיין מרכזי של נוכחות קוויריות במדיה חברתית הוא היווצרות של קהילות קוויריות אינטרנטיות. מדיה חברתית מאפשרת לצעירות ממיעוטי מין ומגדר ליצור מרחבים "מהצד שלהן" של מסך הדיכוי - סביבות תקשורתיות בהן הפרסונה שלהן נתפשת מפרספקטיבה קווירית, ולא הטרור סיסנורמטיבית. סביבות אלו מאפשרות להן לבטא את עצמיותן באופן אותנטי יותר ולזכות בהכרה לאותנטיות זו, ובמסגרתן הן לא נדרשות למודעות כפולה. נעמה מתארת:

"אני חושבת שזה דווקא נותן לי כוח לראות עוד אנשים מהקהילה שתומכים בי בתור מישהי מהקהילה, ופשוט מקבלים אותי דרך זה שהם ראו אותי באינטרנט, וזה פשוט נחמד להתחבר לאנשים שהם כמוך כי בסביבה הקרובה שלי אין לי המון המון אנשים מהקהילה וגם אם יש אז אני לא ממש בקשר איתם כי זה לא הדבר היחיד שמחבר בין אנשים, אז זה עוזר זה נחמד".

קהילות אינטרנטיות, לדבריה של נעמה, יכולות לשמש מקורות לאשרור של זהות קווירית כאשר ביטויים אלו של מיניות ומגדר לא זוכים להכרה בסביבה הפיזית. לנעמה אין קשרים אישיים רבים עם אנשים קוויריים נוספים, ובחיי היומיום שלה היא נדרשת למודעות כפולה. כאשר היא מבטאת את זהותה לסביבות אינטרנטיות, ביטויי זהות אלו נצפים וזוכים להכרה על ידי אנשים קוויריים, אשר בין נעמה לביןם לא קיים מסך נורמטיביות; הכרה זו היא משמעותית יותר עבור נעמה מכיוון שהיא לא דורשת ממנה להיות מודעת לאופן בו זהותה נתפשת מנקודת מבט הטרוריסנורמטיבית. אלה מתארת חוויה דומה: "הרבה פעמים יש מרחבים שהם נורא בטוחים, נותנים איזשהו מקום נורא בטוח לאנשים שהם לא יקבלו בשום

מקום אחר. ופשוט זה מאפשר לאנשים, במיוחד לאנשים שהזהות שלהם היא פחות פופולרית גם בתוך הקהילה עצמה, ליצור לעצמם את המקום הבטוח שלהם". מדיה חברתית מאפשרת לצעירות מקבוצות זהות מיניות ומגדריות קטנות ומוחלשות לעצב מרחבים בהם עצמיותן מבוטאת ונתפשת מנקודת המבט שלהן, ולא מבעד למסך.

קורן, גם הם, מתארים קבוצות ופורומים קוויריים אינטרנטיים כמרחבים בטוחים, המספקים הגנה מראייה הטרוסיסנורמטיבית. כאשר הם מתנהלים בחברה הגמונית, ביטויי זהות של מיעוטי מין ומגדר נצפים בראייה נורמטיבית ועלולים להיתקל בתגובות פוגעניות, ועיצוב הזהות שלהם מתבצע תוך מודעות ליחס הזה. בקהילות קוויריות, לעומת זאת, ניתן להחצין עצמיות קווירית באופן חופשי ובטוח יותר; המשתתפים במרחבים האלו תופשים זה את זה באנושיות רבה יותר ובשל כך התקשורת ביניהם היא אותנטית יותר. במילותיהם של קורן:

"בבועות חברתיות קטנות באינטרנט אין את המושג קרינג'. כשהולכים ברחובות תל אביב ורואים אנשים להט"בים, לרוב שומעים עליהם שהם ילדי סנטר. זה גם לגבי אנשים שמתלבשים בצורה לא מקובלת, ואנשים לא סיס. באינטרנט אין את הלחץ החברתי לרדת על אנשים אחרים, לפחות בבבועות הקטנות של האינטרנט, [...] זה כמו מרחב בטוח במושג של חדר אטום שבו אף אחד לא נכנס ולא יוצא וכולם חייבים להכיר אחד את השני".

בנוסף להשתתפות במרחבים מקוונים, מרואיינות רבות רכשו חברים קוויריים או מצאו סביבות קוויריות פיזיות באמצעות מדיה חברתית. אליוט, שציין את ההשתתפות באיגו כמשמעותית לעיצוב זהותו, נחשף לארגון דרך רשתות חברתיות: "הייתה קבוצה אחת [בוואטסאפ] שמצאתי מישהי שאני מכיר והיא כתבה ש'אני באיגו' ואז היא הכירה אותי לכל החברים שלה ומשם הכרתי וגדלתי לזה". יונתן מייחס לאיגו משמעות רבה גם הוא: "[איגו] מאוד עזר לי להתפתח, מבחינה מגדרית. בעיקר איגו"; בדומה לאליוט, גם הוא מצא לשם את דרכו בזכות ערוצי תקשורת מקוונים - אינסטגרם, באופן ספציפי - ובשל כך מעיד שערוצים אלו סייעו לו בעיצוב זהותו.

על פי חוויותיהם של אליוט ויונתן, מדיה חברתית אינטרנטית יכולה לשמש צעירים ממיעוטי מין ומגדר בהתחברות אל קהילה קווירית ומציאת מרחבים בטוחים פיזיים אשר מאפשרים עיצוב זהות. חוויות דומות מתוארות על ידי נועם, שמדיה חברתית שימשה גם עבורו כאמצעי ליצירת סביבה קרובה מקבלת. נועם מבחין בפער בין הבדידות שחש בסביבתו הפיזית ההטרוסיסנורמטיבית (והפריפריאלית באופן יחסי) לבין ההכלה והתמיכה לה זכה במעגל החברים שיצר באמצעות האינטרנט:

"אני זוכר שהחברה הכי טובה שלי עד היום זו מישהי שהכרתי באותה תקופה והתמודדנו בדיוק עם אותם דברים, עם ההתאהבות הראשונה הלהט"בית שלנו, והיא בי(סקסואלית) [...] הייתה איזשהי

התנתקות ענקית בין איך שהתנהגו אלי בבית ספר, איך שהתנהגו אלי בעיר שלי מאשר כשהייתי מדבר איתם בטלפון שזה פתאום היה המון קבלה והרגשתי את זה גם כשנפגשתי איתם במציאות. אז זו הייתה קצת סתירה, פתאום לצאת מהארון בסביבה שלי - למרות שהייתי אמור לצפות לקבל תגובות הומופוביות - לראות איך קיבלו את זה פה לעומת ברשת".

הוא ממשיך ומפרט:

"אני ממש זוכר שהייתה תקופה שלא רציתי להגיע לבית ספר בכלל ואני חושב שגם הרבה מהחברים שהכרתי מהרשת שהיו להט"בים... היו חלק שהיו מתל אביב שבאמת יותר מקבלת, אבל גם ההם היו ממקומות נידחים שבהם הם הרגישו נורא לבד ואני חושב שזה איך הכרנו, זה למה הם ניגשו לרשת זה למה הם התחילו להכיר שם אנשים כי הם הרגישו נורא לבד במקום שהם נמצאו".

במסגרת היותם מוגנים מפרספקטיבה חיצונית, מרחבים קוויריים ברשתות חברתיות מאפשרים היווצרות של תרבויות קוויריות אותנטיות נישטיות. טקסטים פופולריים הנכתבים בידי יוצרים הטרוסיס או מכוונים לקהל הטרוסיס מחויבים לראייה של קוויריות מבעד למסך הדיכוי; בשל היותם מדיום הטרו-סיסנורמטיבי, ערוצי תקשורת מסורתיים כופים מודעות כפולה על יוצרות וצרכניות קוויריות המשתתפות בהם. מדיה חברתית, לעומת זאת, מכילה פוטנציאל לתקשורת 'מהצד הקווירי של המסך', ומאפשרת לצעירות קוויריות לצרוך טקסטים פופולריים הנוצרים מנקודת המבט שלהן, על ידי צעירות קוויריות כמותן. תרבויות קוויריות אינטרנטיות כאלו מתוארות על ידי אלה בתור:

"תרבות כזו שנוצרה בתוך הרשתות החברתיות שהיא נורא משהו בינינו לבין עצמנו. יש את הסטריאוטיפים [...] איך אנשים מבחוץ תופשים אותנו, יש את איך אנחנו תופשים את עצמנו [...] אם את פעילה בכל מיני רשתות חברתיות או שאת בתוך כל מיני פורומים של הקהילה אז צפרדעים או אובססיה עם צפרדעים נחשב למשהו נורא קווירי או נורא פופולרי בתרבות הקווירית. אני לא יודעת למה, אין לזה הסבר, אבל פשוט צפרדעים כצפרדעים נחשב למשהו נורא קווירי. עכשיו כשמסתכלים על זה מבחוץ, מה הקטע? [...] אבל מבפנים, יכול להיות... נוצרה מין תרבות מוזרה כזאת שקשה נורא להבין אותה מבחוץ".

השיח התוך-קווירי ברשתות חברתיות משמש, בין היתר, לאצירת תרבות פופולרית כקבוצה. "לראות אנשים אחרים שחולקים את אותה התעניינות כמו שלך, ולראות אותם חושפים אותך לעוד יותר תכנים שקשורים לזה, כן עוזר לך להיחשף לעוד דברים בנושא" מתאר נועם. באמצעות הרשתות החברתיות, צרכניות מדיה ממועוטי מין ומגדר משתפות זו את זו בייצוגים קוויריים פופולריים איכותיים ורבוניים. כך, ההשתתפות במרחבים אלו ובדיונים שבהם עוזרת לצעירות קוויריות לאצור מדיה פופולרית, לצרוך טקסטים המספקים להן מקורות הזדהות, לצרוך באופן ביקורתי ייצוגים קוויריים המכילים פגמים ולהימנע מהכחדה סמלית של זהותן. מעיין מתארת:

"היא [ההשתתפות במרחבים קוויריים אינטרנטיים] חשפה אותי לעוד ייצוגים, היא חשפה אותי לעוד מקומות שונים ומאוד עזר לי למצוא עוד אופציות לייצוג שלי. זה נורא נחמד שיש עוד אנשים שמחפשים את אותו ייצוג כמוך. כי אז אתה מוצא משהו אחד פה והם מוצאים משהו אחד שם והם מוצאים משהו אחד שהם, זה נורא נחמד".

יתר על זאת, המורכבות של שיח קווירי אינטרנטי מאפשרת לדון בייצוגים פופולריים באופן הצטלבותי. שיח אותנטי עם צרכניות מדיה קוויריות מקבוצות שונות ובעלות זהויות הצטלבותיות מגוונות, הנחשפות למסכי דיכוי שונים, מעניק למרואיינות ראייה מפוכחת יותר של ייצוגים פופולריים של זהותם. צעירות ממיעוטי מין ומגדר נחשפות במרחבים אינטרנטיים אלו לביטויי זהות קוויריים רבגוניים, אנושיים ומורכבים בהרבה מאשר אלו המוצגים להן במדיה פופולרית מסורתית; מדיה חברתית, בשל כך, מסייעת לצעירות אלו בבניית זהות שלמה ומשמעותית יותר. במילותיה של נעמה:

"ההשפעה הכי גדולה היא פשוט לראות אנשים אחרים שחושבים דברים אחרים על אותו דבר. כי ברוב הדברים אין אובייקטיבית 'הנה ייצוג נורא טוב', 'הנה ייצוג נורא לא טוב', יכול להיות שאני אסתכל על משהו ואראה בו דברים טובים, ואז יבוא מישהו אחר מהפאנודוס ויגיד 'נכון שיש פה זוגיות שהיא טובה אבל תראי מה זה יש פה שתי נשים שהן לבנות ובלונדיניות ורזות ויפות ומערכת יחסים שנועדה בבירור לרצות קהל של גברים והנה המון המון בעיות שקורות פה', ויש איזושהי תרבות של דיון וביקורת בשביל להסתכל על דברים כאלה בצורה שהיא ביקורתית ולנתח אותם".

מרואיינות רבות מבחינות בעליונות של ערוצי מדיה חברתית אינטרנטיים על ערוצים פופולריים מסורתיים בנוגע לאיכות, לרבגוניות ולאותנטיות של נוכחות קווירית בהם. כפי שנזכר בתמה הראשונה, מרואיינות נעזרו באינטרנט ובמדיה חברתית לרכישת מידע ומונחים המאפשרים להן להמשיג את תחושותיהן ולבטא אותן ובכך לעצב זהות. בנוסף ללימוד גרידא, ערוצי מדיה אינטרנטיים מספקים מקורות הזדהות משמעותיים יותר לעיצוב פרספקטיבה קווירית.

דרך מדיה חברתית, מרואיינות נחשפו לביטוי עצמי ולסיפורי חיים של אנשים ממיעוטי מין ומגדר, ושל צעירים קוויריים בפרט. יוצרי תוכן אינטרנטיים אלו אינם יצרני מדיה במובן המסורתי של המילה, אלא משתייכים לציבור המשתמשים הרחב של הפלטפורמה; התוכן אותו הם יוצרים יכול לנוע בין תמונות של אירועים בחייהם, פוסטים המביעים עמדה פוליטית, אומנות וכתביה יצירתית, הומור או שילוב של כל אלו. משתמשים קוויריים רבים יוצרים סוגים אלו של תוכן אל תוך מרחבים קוויריים בטוחים או הופכים את סביבת המדיה הקרובה שלהם למוגנת מהטרוריסטורמטיביות. ביטויי הזהות שלהם, אי לכך, פחות מושפעים מראייה מבעד למסך הנורמטיביות; התוכן המתקבל הינו טקסט פופולרי מסוג חדש, והוא מגוון ומורכב יותר מהדמויים הקוויריים הנפוצים בערוצי מדיה מסורתיים. בהתאם לזאת, הם נתפשים על ידי

מרואינות רבות כאותנטיים יותר ולכן כמקורות הזהות משמעותיים יותר. בר מתארים: "לדעתי ברגע שזה לא מפיך סטרייטי שמנסה להעביר דמות קווירית אלא בן אדם קווירי שמביעה את עצמו דרך המדיה, זה פשוט הרבה יותר אותנטי".

משתמשות קוויריות במדיה חברתית מבטאות את זהותן באופן עצמאי, והתוכן שהן יוצרות לא עובר פטישיזציה תחת המבט ההטרוריסטי-גברי. על פי יולי, ההצגה של מיניות קווירית נשית ומערכות יחסים בין נשים היא דוגמה לאותנטיות של קוויריות ברשתות החברתיות: "אני ממש חושבת שזה בדרך כלל למען סיפוק של גברים, בתכניות טלוויזיה, ונורא כזה שהם יוכלו להנות מזה, ושבמציאות זה פשוט לא ככה וזוגיות נראות ממש שונה כשבנות קוויריות מעלות על הזוגיות שלהן, מדברות על חוויות שלהן, הן לא בהכרח מתאימות את עצמן למה שגברים רוצים".

מעין מתייחסת בפרט לרבגוניות של הזהויות הקוויריות המוצגות במדיה חברתית. בניגוד לייצוגים פופולריים מסורתיים, מדיה חברתית מאפשרת למשתמשים רבים לבטא מגוון רחב של זהויות באופן לא מגביל. ראייה מורכבת ומכילה זו של זהויות קוויריות סייעה למעין בהשתחררות מסטריאוטיפים צרים המאפיינים ייצוגים בערוצי מדיה מסורתיים, ולתפוש את עצמה באופן מורכב ומכיל יותר. היא מתארת: "יש שם [במדיה חברתית] הרבה הרבה אנשים והרבה אנשים מבטאים את עצמם בדרכים שונות. זה עזר לי להבין שלמרות שאני מבטאה את עצמי בדרך מסוימת זה לא אומר שאני צריכה להגדיר את עצמי בדרך הזאת".

קורן, גם הוא, מדגיש את חשיבות הגיוון הקווירי במדיה חברתית לעומת מדיה פופולרית מסורתית:

"כן, יש את הסאברדיט 'egg_irl' יש את 'nonbinary' יש את 'traaaaaaannnnnnnnnnns', יש את 'nb_irl', יש את 'bi_irl'¹², בכל מקרה יש הרבה סאברדיטים - זה במיוחד ברדיט כי שם מאוד קל ליצור קהילות - שבהם יוצרים מעלים פוסטים עם תמונות של עצמם או עם חוויות מהחיים שלהם או עם מימוז או עם בדיחות, ואפשר לדבר איתם ואפשר לשאול אותם שאלות ולדבר איתם על חוש הלבוש שלהם ועל מה שהם עושים כדי להיראות איך שהם נראים. וזה עוזר לדעת שיש אנשים שדומים אלינו בכל רחבי העולם ויש להם גישות שונות לדברים שונים, ואין דרך אחד בניגוד למדיה המאוד פופולרית לעשות את הכל".

¹² Subreddit – פורום ברשת החברתית רדיט (<https://www.reddit.com>), קורן מונה סאברדיטים המוקדשים לשיח ולהומור העוסקים בחוויות של זהויות קוויריות שונות, כגון טרנסג'נדריות, אבינאריות, וביסקסואליות.

מרואיינות נוספות, בדומה למעיין, מתארות כיצד חשיפה לביטויי זהות קווירית במדיה חברתית תרמה לתהליך עיצוב זהותם. עבור המרואיינות, ביטויי זהות אלו הם אנושיים וריאליסטיים בהרבה מהייצוגים אליהם נחשפו בטקסטים פופולריים. לכן, הם שימשו עבורן מקורות הזדהות משמעותיים, וסיפקו להן פרספקטיבות שונות לתפישה עצמית ומודלים שונים לביטוי עצמי. לתיאורה של אלה: "אני חושבת שיש בזה משהו נורא מעורר השראה. שפשוט אנשים ש'הנה ככה אני רוצה להיראות ככה אני רוצה להתנהג', זה המקום שאני רוצה להיות בו בחיים שלי בסופו של דבר". בר מביעים חוויה דומה: "זה נראה לי נותן לי הרבה מאוד וולידציה, לדעת שזה קיים ואני לא לבד וזה ממש חיובי בשבילי". קורן מתאר גם הוא: "מדיה חברתית היא כלי עצום בשביל להראות שאנשים אמיתיים חיים בעולם ומתפקדים והולכים לבית ספר ועובדים בעבודות, ובו בזמן מתקיימים עם כל הזהויות האלה [...] זה פשוט מראה אנשים אמיתיים בחיים האמיתיים שלהם".

התפישה של ביטויי זהות קוויריים במדיה חברתית כאותנטיים לחלוטין אינה גורפת לכל המרואיינות. עדן, לדוגמה, מבחינה בפרופיליות המאפיינת פרסונות אינטרנטיות: "זה יהיה שונה, זה סיפור שהוא ממקור ראשון ולא סיפור שכותב של איזה חברה כתב או סיפור שהתבססו עליו בשביל לכתוב סיפור אחר, אני חושבת שכן יכול להיות שאנשים קצת ישנו את הסיפורים האישיים שלהם ויגרמו להם להיראות יותר טוב או יותר רע כי הם רוצים לעורר איזה רגש מסוים אצל הקהל שלהם אבל אני חושבת שכל עוד זה איזשהו סיפור ממקור ראשון אז זה לא אותו דבר כמו במדיה פופולרית".

קורן מתאר עמדה דומה:

"כשאני משתמש במדיה חברתית כדי להביע את עצמי, אני מבין מה האנשים האחרים האלה, שנתנו לי השראה וחשפו כל כך הרבה מידע בפני, מה הם עברו ומה הם עשו ושזה לא לגמרי כנה ואמיתי, אבל זה כן אנשים שמנסים לעשות משהו טוב בעולם".

להבחנתם של עדן וקורן, למרות שמשמשי רשתות חברתיות קוויריים מבטאים את זהותם באופן ישיר ולא מתווך, הם מעצבים את הפרסונה שלהם תוך מודעות לאופן בו היא תיתפש. עם זאת, עיצוב של פרופילים קוויריים על ידי צעירים קוויריים ישירות עדיין מובחן מעיצוב פרופיליות קווירית על ידי ערוץ מדיה פופולרי. משתמשי רשתות חברתיות מסוגלים לאצור את הקהל הצופה בפרסונה האינטרנטית שלהם, וליצור אותה תוך מודעות לראייה קווירית, ולא ראייה הטרוסיסנורמטיבית. פרופילים אלו, על אף שאינם פועלים במסגרת אותנטית, מבטאים את האופן בו צעירים קוויריים היו רוצים להיתפש על ידי צעירים קוויריים (או בעלי גישה חיובית לקוויריות) אחרים; בשל כך, הם מהווים מקורות הזדהות משמעותיים ועולים באיכות הייצוגים הקוויריים שהם מציעים על מדיה פופולרית מסורתית.

אפיון מרכזי של מדיה אינטרנטית בכלל ורשתות חברתיות בפרט הוא טשטוש ואף מיזוג בין תפקידי יצרני וצרכני הטקסטים. בנוסף לחיבור אל קהילה וחשיפה לייצוגים ולמקורות הזדהות, מרואיינות משתמשות במרחבים אינטרנטיים כחללים שאל תוכם הן מעצבות את זהותן. מרחבים אלו מאפשרים לצעירות קוויריות להביע את עצמיותן ולבטא תחושות של מיניות ומגדר באופן חדש ושונה מהותית מביטוי עצמי לסביבה פיזית.

נועם מתאר כיצד המעגלים הקרובים שיצר לעצמו באמצעות האינטרנט אפשרו לו החצנה של נטייתו המינית לפני שעשה זאת בסביבתו הפיזית. במרחבים אלו הוא יצא מהארון בפעם הראשונה בתור ניסיון, אשר שימש לו פריצת דרך ביצירת זהות וסייע לו להתבטא כך גם במציאות. ערוצי התקשורת המקוונים העניקו לנועם ביטחון לביטוי עצמי אותנטי והכרה באותנטיות זו כאשר סביבתו הפיזית לא סיפקה לו אותם. לתיאורו של נועם:

"אני חושב שזה בא משם, מזה שאזרתי את האומץ להתחלה לצאת מהארון לחברים הקרובים שלי ברשת, דרך הטלפון, אשכרה להגיד את זה גם במציאות בקול רם, זה קצת כזה כמו לעשות מעין ניסיון כזה כי אתה יכול אולי לא לראות יותר את הבן אדם שאתה מדבר אליו, לחסום אותו אפשר לקרוא לזה, לנתק איתו את הקשר, וכשאתה אומר את זה למישהו במציאות שקרוב אליך זה הרבה יותר משפיע, ואז לראות שהוא מקבל את זה קצת עוזר לך אולי לנסות את זה גם במציאות".

אליוט, בדומה לנועם, רכש באמצעות מדיה חברתית ביטחון עצמי לעיצוב זהותו הקוויריות:

"אני חושב שאם לא היה לי את המקום לבטא את עצמי לא הייתי מרגיש מספיק בנוח לבוא לדבר על זה עם חברים קרובים או עם משפחה, או עם אנשים שאני אשכרה צריך לבוא ולייצר איתם אינטראקציה אישית, אני הרבה פעמים מפחד מהתגובה שלהם וממה הם יגידו. והמדיה החברתית כאילו הייתה איזשהי במה לנסות לפתוח ולהביא מעצמי".

אליוט מתאר את האינטרנט כערוץ תקשורת שבאמצעותו קל ובטוח יותר לבטא קוויריות ולעצב זהויות מיניות ומגדריות מאשר באופן פיזי. "יש את החשש הזה שבעיקר מאלמות ותגובות פוגעניות, ובאינטרנט הכל הרבה יותר פתוח יש הרבה פחות שיפוט, מהנקודת מבט שלי לפחות", הוא מתאר. נקודת מבט זו משותפת גם לקול; להבחנתו, במרחבים אינטרנטיים קיימת היכרות גבוהה יותר עם הגדרות זהות קוויריות, המאפשרת ביטוי עצמי פשוט וישיר יותר: "במציאות צריך לפעמים להסביר יותר דברים ובאינטרנט כולם כזה 'אה כן, זה הדבר הזה, אני מכיר אותו'".

לדבריהם של קורן, ביטוי של זהותם המינית והמגדרית באינטרנט מאשרר את זהותם ומקנה להם ביטחון בה: "זה מקנה לי הרבה מאוד ביטחון עצמי, הידיעה שהמידע הזה שם ואף אחד לא עשה לי שום דבר, לשונות הפנייה שלי המיניות שלי, הן פשוט ידע כללי ואנשים בסדר עם זה ולא קרה לי שום דבר, זה

נותן לי הרגשה של ביטחון ונוחות בעולם שאין הרבה דברים שגרמו לי להרגיש ככה". החצנת הקוויריות לקהל כה גדול, וקבלת הכרה בה - ללא היתקלות בתגובות הטרוסיסנורמטיביות או בעוינות - מגבירה את תחושת הביטחון של קורן ומעודדת אותם לבטא את זהותם באופן אותנטי.

מדבריהם של אליוט, קול וקורן משתמע שהם חווים מדיה חברתית כמרחב מכיל וחיובי כלפי קוויריות, בו לא נדרשת מהם מודעות כפולה. הנוכחות של מסך ההטרוסיסנורמטיביות במרחב זה היא מינורית, והוא מאפשר להם ביטוי אותנטי של זהותם הקווירית הזוכה להכרה ואישור. ניתן לייחס חוויות אלו ליכולת האצירה של רשתות חברתיות. כאשר משתמשות קוויריות אוצרות את התוכן האינטרנטי אליו הן נחשפות, ובחרות להימנע מנקודות מבט הטרוסיסנורמטיביות, תהליך זה הוא בעל השפעה כפולה. באצירת סביבת המדיה האינטרנטית שלהן, צעירות קוויריות שולטות על הקהלים אשר נחשפים לביטוייהן העצמיים, וכך עורכות את הצופים - האמיתיים והנתפשים - בפרופיל שלהן. נעמה מזכירה מספר פעמים את תהליך האצירה ברשתות חברתיות, ומתייחסת בפרט לשאיפה לעיצוב מרחבים הנקיים ממודעות כפולה:

"אני חושבת שסך הכל כל מה שנמצא באינטרנט נמצא בסוג של בועה קטנה, לא משנה באיזה נושא כולם נמצאים בבועה כלשהי ואתה כשאתה נחשף להכל, בעיקר שאם אתה באופן אקטיבי מסלק את מה שאתה לא רוצה לראות אז הבועה נהיית יותר קטנה ויותר מצומצמת. וזה משפיע עלי, ועלי זה משפיע בצורה טובה כי ככה אני רוצה שזה ישפיע עלי, ופשוט אני לא רוצה להרגיש רע כשאני סתם גוללת באינסטגרם אז אני משנה את מה שלא עושה לי טוב".

עם זאת, נעמה מפגינה גם מודעות לתפישות הנורמטיביות הקיימות במרחבים אינטרנטיים אחרים. נעמה זוכה להצלחה יחסית באצירת סביבת מדיה חיובית ונקייה מתפישות הטרוסיסנורמטיביות, אך משתמשי מדיה ממיעוטי מין ומגדר עלולים למצוא את עצמם גם בקבוצות בהן זהותן נצפית מנקודת מבט חיצונית ואפילו זוכה ליחס עוין. קהילות אינטרנטיות קוויריות יכולות אף הן להכיל תפישות נורמטיביות ועוינות כלפי זהויות קוויריות מודרות ושוליות יותר. לתיאורה של נעמה:

"אני גם יודעת שמה שאני מרגישה זה לא בהכרח מה שכולם מרגישים, ומה שכולם רואים. נניח אם אני נמצאת במקום שהוא מאוד חיובי כלפי נגידי נונבינאריים לא כולם נמצאים במקומות כאלה, יש המון אנשים שהם טרנספובים וביפובים וכל מיני דברים כאלה גם בקהילה, אז זה באמת תלוי באיזה נישה אתה נמצא".

יולי, באופן דומה, מביעה תסכול מנורמטיביות בסביבות אינטרנטיות. היא מתייחסת בפרט ליחס מבטל כלפי זהות ביסקסואלית הקיים באינטרנט, ואף במרחבים אינטרנטיים קוויריים. דווקא בגלל שהאינטרנט מאפשר עיצוב זהות קווירית פשוט וישיר, ביטויי זהות אלו זוכים ליחס מזלזל באותם מרחבים אינטרנטיים:

”יש שיח על זה שלהיות בי זה טרנד באינטרנט, ורואים מלא מלא אנשים שפתאום כאילו... כי באינטרנט הרבה יותר קל לצאת, ואנשים כזה 'אה אז זה סתם טרנדי' ואני שונאת את זה אני ממש נאבקת בזה ואני לא מאמינה בזה אבל אני כן מרגישה את זה. ואני חושבת שיש הרבה ביפוביה באינטרנט, המון מתוך הקהילה, שלרוב אני לא נחשפת אליה ביום יום”.

בהמשך להבחנתה ברעילות של מרחבים רבים ברשתות חברתיות, נעמה מתארת את פעילותה ברשתות חברתיות כמושפעת ממסך דיכוי ומודעת לקיומו. בתשובה לשאלה 'האם את תופשת מדיה חברתית כערופץ לביטוי עצמי?' היא עונה: "לפעמים כן, אני תמיד יודעת שיש סיכוי שהפוסטים שלי יגיעו לקהל הלא נכון, שפשוט לא יקבל את זה טוב נגיד את זה ככה". בהמשך הראיון היא מוסיפה על כך: "אין לי יותר מדי שליטה על מי רואה את מה שאני מעלה, אז אני מרגישה שאם אני אבטא את עצמי יותר מדי, או אלחץ למישהו על נקודה רגישה או אגיד לו משהו שהוא לא אוהב, זה יהיה בחווייה שלי נורא שלילי. אז אני לא מעלה הרבה דברים שהייתי רוצה להעלות, כדי לנסות להימנע מזה". נעמה מודעת לכך שהפרסונה האינטרנטית עלולה להתפשט בעיניים הטרוריסטיות ולכן היא רואה אותה מבעד למסך הדיכוי. נוסף על כך, היא חוששת מהאפשרות של פגיעה באדם אותו היא לא מכירה, או אפילו של שעתוק תפישות נורמטיביות כלפי קבוצות אחרות, ולכן היא נמנעת מביטוי עצמי אותנטי לחלוטין.

בדומה לנעמה, בר מתארים התמודדות עם נורמטיביות ומודעות כפולה במדיה חברתית:

”באינטרנט זה הרבה פעמים כזה... יש הרבה התמודדות, הרבה מאוד התמודדות עם אנשים מאוד הומופובים או טרנספובים, אז מנסים לעשות משהו לא פרובוקטיבי, לפעמים יש אבל מנסים לשמור על הכל מאוד ניטרלי לדעתי, גם אנשים שמזדהים כחלק מהקהילה... אנשים לא באים וצורחים 'I'm gay'. ממה שראיתי. יש כאלה שכן. אבל בחיים האמיתיים אנחנו קבוצה יחסית עם רוב קוורירי, אז יש הרבה תמיכה אחד לשני ואנשים מרגישים יותר בנוח להיות עצמם מאשר באינטרנט”.

לחוויותם, האינטרנט לא מאפשר נוכחות קוורירית אותנטית. ההטרוריסטיות הדומיננטית בו דורשת ממשתמשים קווריריים לתפוש את ביטויי הזהות שלהם מבעד למסך הדיכוי ולמתן אותם כך שלא יערערו על תפישות נורמטיביות. דווקא מרחבים קווריריים פיזיים נתפשים על ידי ים כבטוחים יותר, וכמספקים הכרה לקווריריות אותנטית.

מרואיינות נוספות חוות גם הן את האינטרנט כהטרוריסטיות נורמטיבי, ולעיתים כאגרסיבי יותר מסביבות פיזיות. עדן מתארת: "באינטרנט יותר קל להם לשבת ולכתוב את מה שהם חושבים, הם לא שמים לעצמם פילטרים כל כך, ובעולם האמיתי כשאני פוגשת אנשים אני חושבת שהם יותר מאופקים ומנסים להקשיב לי מאשר באינטרנט". עדן, כפי שהבחינו גם בר, תופשת מרחבים אינטרנטיים כערוצים המאפשרים

עוינות הטרוסיסנורמטיבית, בעוד ששיח פנים אל פנים מכיל פוטנציאל גדול יותר לאותנטיות. יונתן מתאר גם הוא: "באינטרנט אני רואה הרבה יותר תקיפות, יותר התנגדות מאשר בחיים האמיתיים".

נועם מבחין גם הוא בדומיננטיות של הטרוסיסנורמטיביות בערוצי תקשורת אינטרנטיים. בערוצים אלו, יוצרי תוכן ממיעוטי מין ומגדר עלולים להתמודד עם יחס עוין גם כאשר התוכן אותו הם יוצרים לא עוסק בזהותם המינית או המגדרית. נועם מתאר כיצד ההבעה העצמית שלו בסרטונים שפרסם ביוטיוב זכתה ליחס הטרוסיסנורמטיבי ואף לתגובות אלימות, על אף שהסרטונים לא עסקו במיניותו: "קצת משהו מביך אבל הייתה שנה קצרה שבה הייתי יוטיובר, היו לי אלף מנויים והרבה פעמים במקום להתעסק בדברים שעשיתי שם שהיו אחלה, היו גם כאלה שאהבו את הדברים שעשיתי, הרבה פעמים הייתה התעסקות במיניות שלי ובקללות ברשת ו... כן. וזה עוד מבלי שיצאתי מהארון שם, רק מלראות איך אני מתנהג ומתלבש".

בנוסף לביקורת שלה על יחס לביסקסואליות במרחבים קוויריים אינטרנטיים, יולי מתארת כיצד מרחבים אלו לא מאפשרים לה ביטוי אותנטי לחלוטין במסגרתם. ביחס לזהותה הקווירית בחייה היומיומיים, יולי מתארת: "אני לא לוקחת את זה כדבר גדול [...] אני באמת מבינה שלבנות אחרות יש חוויות מאוד שונות משלי, אבל לי זה די קטן". ברשתות חברתיות, לעומת זאת, יולי חווה צורך להציג את נטייתה המינית באופן בולט יותר; במילותיה: "השיח נורא קיים באינטרנט ויש נורא עיסוק סביב המיניות", "אני חושבת שברשתות החברתיות שלי אני מתעסקת בזה יותר מאשר שאני מתעסקת עם זה במציאות, אני יותר מדברת על זה". כאשר היא מתבטאת במרחבים אלו, יולי נדרשת להתאים את הפרסונה שלה לקהל צופים קווירי ולתפוש אותה דרך נרטיבים קוויריים דומיננטיים. למרות השפעותיה החיוביות הרבות, פלטפורמה חדשה זו לעיצוב זהות קווירית - על פי עדויותיהן של מרואיינות - יוצרת גם חוויות חדשות של מודעות כפולה והתמודדות עם נקודות מבט נורמטיביות משני צידי המסך; ראייה של העצמי הן מבעד לתפישות הנורמטיביות של החברה ההטרוסיס, והן מבעד לתפישות אשר רווחות בשיח הקווירי.

השפעותיהן של רשתות חברתיות אינן מוגבלות למדיה אינטרנטית, והן משליכות גם על יחסיהם של נוער ממיעוטי מין ומגדר עם ייצוגיהם התקשורתיים בתרבות הפופולרית המסורתית. בזכות האינטרנט, תקשורת הדדית בין יוצרי וצרכני תרבות פופולרית נעשית קלה וישירה יותר. צעירות ממיעוטי מין ומגדר מתאגדות באמצעות הרשתות החברתיות ונהפכות מצרכניות אינדיבידואליות לציבור אקטיבי; הן מסוגלות לאצור ולבקר מדיה כקבוצה ולהשפיע על האופן בו זהותן מיוצגת בטקסטים פופולריים. על אף שחלק נכבד מהמרואיינות מעידות על רמת מעורבות נמוכה בקהילות מעריצים ובדיון מול יוצרי מדיה, ניכר שגם מרואיינות אלו מודעות לפוטנציאל שלהן להשפיע ובשל כך תופשות טקסטים פופולריים בראייה ביקורתית, אקטיבית ויצרנית יותר.

בתחילת הראיונות, מרואיינות מביעות סקפטיות כלפי יכולתן להשפיע על תרבות פופולרית. "לא נראה לי שממש יש לי כאילו דרך להשפיע" אומר קול, ובהמשך מפרט: "אני יכול לנסות [להשפיע] אבל לא נראה לי שמישהו ייקח אותי ברצינות, גם אם אני קהל היעד של משהו שעושים, אני עדיין נוער, גם אם אני נוער קווירי עדיין אני נוער, ולא נראה לי שאנשים מבוגרים יותר יקשיבו לי". להבחנתו של קול, הכוח בו הוא מחזיק כאינדיבידואל קטן, ויכולתו להשפיע על טקסטים פופולריים אינה משמעותית. בר מתארים תחושה דומה:

"לדעתי כצרכנים אני... יש לי את היכולת לעשות את זה אבל אין לי את המוטיבציה. זה נראה לי שאין משהו שדוחף מאוד אנשים כמוני פשוט לבוא למישהו... ואין גם מקום, אי אפשר להגיד למישהו 'תהיה יותר קווירי', אפשר ללכת לסדרות ולהגיד 'וואלה אין פה ייצוג' אבל זאת תהיה הרבה עבודה בשביל האינדיבידואל כמוני לעשות את זה, אני לא יכולים ללכת להוליווד עכשיו ולהתלונן על זה, הם פשוט יגידו 'לכו מכאן, משוגעים'. לא נראה לי שיש לי כל כך הרבה השפעה אלא אם כן אני משפיענים באינטרנט".

בר מבחינים שרשתות חברתיות מאפשרות לאינדיבידואלים מסוימים לרכוש מעמד של משפיעי דעת קהל, וכך לדבר בשם קהילה ולהחזיק בהון חברתי גדול יותר. עם זאת, המאמץ האינטנסיבי שאקטיביזם אינטרנטי דורש מרתיע צרכני מדיה ממוצעים כמו בר מהשתתפות בו. קורן, בדומה לבר, מתאר את ההירתעות הזו מהתבטאות מחאתית כלפי יוצרי מדיה פופולרית: "אני מפחד מדי להשאיר תגובות, אני לא מעז לשלוח במייל כאילו תיקונים או הערות או לשאול שאלות בתגובות בסרטונים, אני לא מעלה פוסטים על בעיות בסדרות שאני רואה אני פשוט צורך". בהמשך, קורן מוסיף על כך: "בתור צרכן אני כן יכול למחות, אני חושב שההשפעה תהיה הרבה פחות מאשר בתור יוצר אני אצור ייצוג משלי". יצירת תוכן, וביטוי זהות עצמאי, נתפשים על ידי קורן כמשמעותיים יותר מאשר ביקורת על ייצוגים קוויריים בטקסטים פופולריים, ואפקטיבית יותר בהעצמת זהויות אלו.

אלה, בדומה לקורן, מייחסת ליצירת תוכן באמצעות רשתות חברתיות כוח השפעה משמעותי, ורואה את עצמה כצרכנית אשר לא משפיעה על התרבות הפופולרית: "אני לא חושבת שאני משפיעה הרבה, על התרבות הפופולרית, בעיקר כי המעורבות שלי בדברים כמו רשתות חברתיות וכאלה היא לא גדולה, אני בעיקר מאלה שצופים וצורכים ולא מאלה שיוצרים תוכן בעצמם". בהמשך הראיון, אלה מציינת שנית את תחושת הפסיביות שלה ברשתות החברתיות; היא מתארת את הקושי שבביטוי עצמי ובהשמעת ביקורת, אך מביעה תקווה שעם ההתחזקות של מיעוטי מין ומגדר כציבור צרכנים, נוכחותם בתרבות הפופולרית תגבר והאופן בו הם מיוצגים ישתפר:

"אני לא חושבת שאני יכולה לעשות הרבה, בכנות אני לא חושבת ש... גם אני גרה בישראל שזה לא ממש מקום שהוא מעצמת טלוויזיה בטח שלא בתחום הייצוג הקווירי, אני לא ממש פעילה בתוך הקהילות

שבהן אני נמצאת, אני יותר צורכת מאשר מוציאה דברים החוצה, וקשה לי עכשיו להשפיע ולדבר ישירות אבל אני פשוט חושבת שככל שהכוח של הקהילה יתחזק בעולם האמיתי ככה הוא יתחזק במדיה, פשוט כי אנחנו קהל ואנחנו קהל שצורך דברים ואנחנו... אנשים רוצים שאנחנו נצרוך דברים כי אנחנו גדלים ואנחנו צורכים המון מדיה וככל שהכוח שלנו גדל אנחנו נוכל ליצור יותר השפעה בגישה, אני חושבת שזה הולך לשני הכיוונים".

למרות תחושות הפסימיות והפסיביות שמרואיינות אלו מביעות ביחס להון החברתי בו הן מחזיקות אל מול יוצרי התרבות הפופולרית, נשמעות בראיונות גם חוויות חיוביות יותר בהקשר זה. אליוט, למשל, חש שהוא מחזיק ביכולת לבטא את זהותו ולבקר את האופן בו היא מוצגת, או לא מוצגת, בטקסטים פופולריים. כאשר נשאל האם הוא, כצרכן, מסוגל למחות על ייצוגים פופולריים שליליים, הוא משיב: "אני חושב שכן. אני חושב שאני כן במקום שאני יכול לבוא ולהראות את מי שאני, ואם אין ייצוג לזה אז כן למחות על זה באיזושהי דרך".

יונתן תופש את יכולת האצירה שלו כצרכן, ואת בחירתו אם לצרוך טקסט או להימנע ממנו, כבעלת השפעה: "דברים שלא מעניינים אותי אני לא צורך ואז אני לא יוצר ביקוש, אז לדעתי זה משפיע". נועם, גם הוא, מייחס חשיבות לכוח האצירה של צרכנים קוויריים: "אני חושב שחלק מהעניין זה לא לצפות, כאילו לעשות חרם על סדרה או סרט שיש בה הומופוביה או סתם לא מייצגת אותנו כמו שצריך ורואים שלא היה עומק של מחשבה בלנסות להבין אותנו, אני חושב שזה מתחיל מזה". מעבר לאצירת תוכן חד צדדית, נועם מבחין כיצד מדיה חברתית מקרבת בין צרכנים ויוצרים, ומאפשרת למיעוטי מין ומגדר להשמיע ביקורת באוזניהם של יוצרי מדיה באופן ישיר. הוא מתאר מקרה בו הוא עצמו יצר קשר עם כותב הטלוויזיה גיורא חמיצר, ושכנע אותו - בהצלחה - לכלול דמויות קוויריות בסדרות שהוא כותב:

"את מזכירה לי שפעם כתבתי מכתב סוער לגיורא חמיצר כשראיתי שיש לו אך ורק דמויות סטרייטיות בעמוד שלו ומאוד התעצבנתי על הומופוביה באותו הזמן, וכתבתי לו שאני מאוד אשמח אם תהיה דמות להט"ב בסדרה שלו והוא עשה את זה. כן היו שתי דמויות לסביות בשכונה בזכותי, אני חושב שזה ההישג שאני הכי מתגאה בו עד עכשיו. אז אני חושב שכן זה די קל עכשיו כשיש גישה מסוימת בין המעריצים ליוצרים, באינסטגרם ברשתות, יש את כל עניין הקאנסל קלצ'ר שעוזר לזה עוד יותר, אולי טיפה קיצונית באיזושהי מידה, כי צריך לתת הזדמנות נוספת ליוצר, אבל זה לגמרי יוצר רעש וביקורת לאותו יוצר שאולי יוצר ייצוג שהוא שלילי לקהילות מסוימות בין אם זה הקהילה הגאה או כל קהילה אחרת".

מדבריו של נועם משתמע שתפקיד מעריץ התרבות הפופולרית הוא אקטיבי, ושהוא יכול ואף מחויב לבקר את הטקסטים אותם הוא צורך ולדרוש מיוצרי המדיה אחריות על כוחם החברתי. תודעת צריכה אקטיבית זו תואמת את מושג הפרוסומר (prosumer) אותו הצגתי ברקע התיאורטי, ונועם מייחס אותה

במפורש לערוצי תקשורת אינטרנטיים ולקירוב שלהם בין תפקידי היצרן והצרכן. הוא מרחיב על כך: "אני חושב שזה לגמרי השתפרות מדהימה שיש לנו אותה בזכות סושיאל מדיה, פעם בקושי היה אפשרות, היה מרחק הרבה יותר גדול בין יוצר בטלויזיה וצופה, ועכשיו זו התקדמות לטובה".

מרואיינות רבות מתארות את כוח ההשפעה שלהן על מדיה פופולרית לא כצרכניות אינדיבידואליות אלא כחלק מציבור קוויירי. על אף שקודם לכן תיארו את עצמם כמחוסרי יכולת השפעה, בר מחזיקים בראייה אופטימית יותר בהתייחסות לקהילות צרכנים קווייריות אינטרנטיות. הם מבחינים בבירור שכאשר צרכנים קוויירים מתאגדים יחד - משתמשים במרחבים אינטרנטיים בשביל לדון במדיה, לבקר ולאצור אותה, ולפנות ישירות ליוצריה כקבוצה - הכוח שלהם למשוך את תשומת הלב של יוצרי מדיה פופולרית ולהשפיע על קבלת ההחלטות שלהם הוא גדול בהרבה:

"יכול להיות שיהיה להם [קבוצות צרכנים] יותר השפעה. נראה לי שזה יגיע להוליווד שזה בכלל כאילו... אם מה שאני כאינדיבידואלים לא יגיע להוליווד בכלל, הוליווד יכולים לפחות לשמוע אותם, הם לא דווקא יעשו משהו. נראה לי שיש להם הרבה יותר השפעה מאשר לאינדיבידואל, להיכנס ככה כקבוצה של הרבה אנשים נותן להם הרבה מאוד כוח".

בתחילת הראיון עם נעמה, גם היא קובעת ש"כנראה שאין לי השפעה עליה [התרבות הפופולרית]", אך בהמשכו היא אומרת:

"אני חושבת שכן [ניתן להשפיע], אבל בתור קבוצה. בן אדם אחד ממוצע כמוני לא יכול לעשות שינוי אבל ברגע שפוגעים באנשים איפה שכואב להם נניח עם ערוצים גדולים שזה בכסף שלהם, בלא לראות את התכנים שלהם, או עם ערוצי יוטיוב או סתם אנשים באינטרנט, לבטל אותם כי הם הומופובים או דברים כאלה, זה כן משפיע, יש לזה השפעה. העולם לא היה משתנה אם לאנשים לא הייתה השפעה, בתור קהילה". מרואיינות, באופן כמעט גורף, חשות שקהילות צרכנים קווייריות - וקהילות אינטרנטיות באופן ספציפי - הן בעלות השפעה על התרבות הפופולרית ועל ייצוגים של קווייריות בתכניה. מיעוטי מין ומגדר, לתפישתן, אינם קהילת מיעוט פסיבית אלא קהל צרכנים גדול המחזיק בהון חברתי. תמיכה וצריכה מצד מיעוטי מין ומגדר הכרחית ליוצרי מדיה פופולרית בכלל ומדיה פופולרית המכוונת לצופים קווייריים בפרט; קרי, פרקטיקות אצירה וביקורת של הימנעות, החרמה ומחאה משפיעות על תרבות פופולרית כאשר צרכניות ממיעוטי מין ומגדר נוקטות בהן באופן מאוגד וקבוצתי. לתיאורה של מעיין:

"אני חושבת שכצרכן יש לך המון כוח בעיקר אם אתה אוסף... גורם למודעות אצל אנשים אחרים על הבעיה בייצוג מסוים או בחוסר ייצוג, כי אני טיפה סותרת את עצמי אני יודעת אבל לצרכנים יש המון כוח - הלהט"בים הם קבוצה הרבה יותר גדולה ממה שחושבים נראה לי. וכשאנחנו מחליטים לא להסכים למשהו זה הרבה אנשים שלא מסכימים למשהו וזה פשוט גורם לזה שאם נגיד כל הקבוצה הזאת אומרת זה

ייצוג לא בסדר, אפילו אם חצי מהקבוצה הזאת תגיד 'היי, זה לא בסדר, זה לא מייצג אותנו' זה יכול להוביל לשינוי".

עדן, בהתייחסות ליכולתה להשפיע על ייצוגים פופולריים בתור צרכנית, מתארת גם היא את הכוח שבהבעת ביקורת והעלאת מודעות לבעיה בקרב ציבור צרכנים. במילותיה: "יש לי יכולת? כן. אני יכולה ללכת לרשתות החברתיות ולדבר על זה או שאני יכולה ללכת לאנשים שקרובים אלי ולדבר על זה ולראות מה הם חושבים, אני חושבת שיש לי כוח כן". עדן מציינת מדיה חברתית במפורש כאמצעי לתקשורת בין צרכני מדיה, שיתוף של ביקורת והתארגנות כקהילה. מעיין מרחיבה על הפוטנציאל של רשתות חברתיות להתאגדות של צרכני מדיה פופולרית: "האינטרנט מקשר בין אנשים ממקומות שונים, נגיד ביני לבין מישהו שגר בחו"ל. ביחד אנחנו יכולים לצבור עוד אנשים ועוד אנשים, וזה יכול להוביל לזה שממש נצליח לעשות שינוי בסופו של דבר, זה ייקח זמן זה יהיה עבודה קשה אבל בסוף נצליח".

מעיין מעידה שצרכנות מדיה אקטיבית כחלק מקהילה משנה את האופן בו היא תופשת טקסטים פופולריים וייצוגים קוויריים בהם. לשאלה האם היא מושפעת שונה מייצוגים של זהותה כאשר היא מרגישה כחלק מקהילת צרכני מדיה, היא עונה: "כן, כי אני אסתכל עליו בעין יותר ביקורתית, אני אשאל את עצמי 'מה הייתי רוצה לשנות בייצוג הזה? מה טוב לי ומה רע לי?' וזה נורא נוח". אלה מביעה תחושה דומה בציטוט אשר נכלל בתמה השלישית של פרק זה; בהתייחסות ללקויות בעומק ומורכבות כתיבה של ייצוגים קוויריים פופולריים, היא אומרת: "לפעמים אני כן רוצה לראות איזשהו ייצוג ואני רוצה גם להביע עליו איזשהי ביקורת [...] אם אני רואה דברים שהם לא מושלמים עדיין חשוב לי לראות אותם, לצרוך אותם ולתת עליהם ביקורת בשביל פשוט לתמוך בנרטיב הזה שקורה". בזכות תודעת מדיה ביקורתית זו, אלה לא נדרשת לבחור בין הימנעות מוחלטת מייצוגים פגומים ובין השלמה עם פגמים אלו; היא מסוגלת לתמוך באופן ביקורתי בנוכחות קווירית בתרבות הפופולרית ולפעול לשיפור.

במהלך הראיונות נשמעות גם ביקורות על קהילות מעריצים אינטרנטיות, ומספר מרואיינות מתארות אספקטים שליליים של תרבות הפאנדומים (fandoms) וחוויות שליליות במסגרתם. "יש המון המון סיפורים לטובה ולרעה בתוך הרשת הזו על קווירים ועל ייצוג קווירי", אומרת אלה בהתייחסות לרשת טאמבלר (Tumblr), "רשת שמזוהה וזוהתה הרבה שנים עם פאנדומים ופאנדומים קוויריים" במילותיה. נעמה מתארת פאנדומים רבים כמרחבים שליליים, המתמקדים בביקורת עד כדי איבוד כל ראייה חיובית: "הבעיה זה שהרבה מאוד מהפעמים הפאנדומים כאילו בכללי קבוצות של אנשים הם נתפשים... אני לא יודעת אם נתפשים, פשוט מתמקדים... עושים את כל הפואנטה שלהם על משהו שהוא רע, שלילי, נניח תרבות הביטול זה דוגמה נורא טובה לזה, שמישהו אחד יכול להגיד משהו שקר וכולם יהיו כזה 'נורא נוח לי להאמין לזה, בוא נבטל אותו' ובלי שום סיבה הבן אדם מאבד את כל מה שהיה לו. אבל אם זה

לדברים טובים, כמו נניח להוציא ייצוגים הומופוביים מסדרות טלוויזיה, לשנות חוקים אפילו, אז זה כן טוב".

נועם מתאר את חוויותיו בפאנודום של סדרת הראליטי 'המרוץ לדראג של רו פול' (RuPaul's Drag Race) כמעורבות: "זה קצת כזה... היו טובים והיו רעים אפשר להגיד בקבוצה הזאת, שהשפיעו עליי לרעה שהשפיעו עליי לטובה, תוקפניים פחות תוקפניים, כן וזה גרם לי קצת להבין מי צופה באותה סדרה כמוני בין אם זה הרבה סטרייטיות נלהבות או כל אחד אחר לא יודע". ההתחברות לקהילה של מעריצי הסדרה יידעה את נועם לגבי קהל הצופים אליו מכוונת הסדרה, ולימדה אותו בעקיפין על הפרספקטיבה שממנה היא נצפית ולמענה היא נכתבת. הנוכחות של "סטרייטיות נלהבות" בקהילת המעריצים של 'מרוץ הדראג' יכולה, למשל, להצביע על פטישיזציה של זהות הומואית בסדרה על מנת לפנות לקהל הטרונומרטיבי זה. מעיין, מחד, מביעה הערכה לעיסוק של פאנודומים בטקסטים פופולריים ובטקסטים הקוויריים שהוא מייצר: "הייתי צורכת הרבה מדיה שהיא קווירית של פאנודומים שזה פאנארט (fanart) ופאנפיק (fanfic), כי הרגשתי שזה הרבה יותר אותנטי מאשר עכשיו ישירות מהיצרן". מאידך, היא מביעה הסתייגות מסוימת מקוויריפיקציה של תרבות פופולרית, ושל סלבריטאים בפרט; מעיין מבחינה בין פאנארט ופאנפיק קוויריים של דמויות וסיפורים בדיוניים לבין שימוש בשחקנים או דמויות תרבות פופולרית אמיתיות לטקסטים אלו. בדומה לילי, היא מתארת כיצד אופנים ספציפיים של ראייה מהצד הקווירי של המסך עלולים להיות רעילים ומזיקים:

"לפעמים זה [מדיה קווירית בפאנודומים] נחמד לפעמים זה מציק. יש גבול מאוד עדין בין 'אי תעשו את זה קווירי כי זה חמוד ויש בזה רמזים לקווירים' לבין 'לקחתם קווירבייטינג והגזמתם'. נגיד משהו שנורא מפריע לי זה קוויריפיקציה, הפיכה של סלבריטאים לקווירים רק בשביל פאנפיק. אני מבינה שזה פאנפיק ושזה הפנטזיה שלכם, אבל הבן אדם או שהוא לא הגדיר את המיניות שלו, מסיבה מסוימת, או שהוא סטרייט, מסיבה מסוימת, זה כמו שאתם לא רוצים שיכתבו פאנפיק סטרייט על קווירים אז אל תכתבו קוויר פאנפיק על סטרייטים. זה די הגיוני. סטנדרטים כפולים, נורא מפריע לי".

עם זאת, ניכר שפאנודומים תורמים לבנייה של מערכת יחסים חדשה בין צרכני ליצרני מדיה. כאשר יוצרי תרבות פופולרית, במכוון, כותבים טקסטים עבור קהילת מעריצים נאמנה, התקשורת ביניהם מתגברת ויחסי הכוח ביניהם נעשים להדדיים ושוויוניים יותר. כאשר מדובר בקהילת מעריצים בעלת אופי קווירי בפרט, ההשפעה על הנוכחות של זהויות מיעוטי מין ומגדר היא מרחיקת לכת. יוצרי מדיה אלו אינם מכוונים את הטקסטים שלהם לקהל מעריצים כללי ולכן אינם נדרשים לתפוש אותם מראייה הטרו-סיסנורמטיבית ולהתאים אותם אליה; מתהווה מערכת יחסים תקשורתית הנמצאת כולה מהצד הקווירי

של מסך הנורמטיביות, אשר בה ייצוגים של קוויריות נוצרים, נאצרים ונצרכים ללא מודעות כפולה. אלה מתארת:

”אני חושבת שיש הרבה פעמים מדיה פופולרית שמאוד מכוונת פאנדומים ובמקום נגיד לחפש להתפרש לקהל יותר רחב היא רוצה ליצור לעצמה קהילת מעריצים משלה ובעיקר לרצות אותם. ואני חושבת שזה עושה נורא נורא טוב לייצוג הקווירי בתוך המדיה הזאת, שהיא לא מחפשת באמת להתפרש עכשיו לקהל רחב ולרצות את כל העולם אלא להסתכל על קבוצת אנשים שנורא אוהבים את הסדרה הזאת ונורא מתלהבים ממנה ולתת להם מה שהם רוצים כי זה מספיק. אז זה יכול להיות משהו נורא נורא טוב כי בדרך כלל הקבוצה הזאת תהיה הרבה יותר סובלנית לשינויים גדולים שהיא עושה, אם יש פריצות דרך בייצוג הקווירי הן קורות הרבה פעמים במרחבים האלה”.

במערכת היחסים בין יוצר מדיה ופאנדום, לדבריה של אלה, הפוטנציאל להתקדמות במאבק לשחרור קווירי הוא הדדי. מחד, היוצר יתאמץ להתאים את הייצוגים הקוויריים בטקסטים לנקודת המבט של הפאנדום; מאידך, ייצוגים קוויריים מורכבים ומאנשים ישפיעו על נקודת המבט של פאנדום נאמן הרבה יותר מעל זו של קהל הטרוסיסנורמטיבי רחב. קורן, שקודם לכן סיפר שהוא נמנע מצרכנות אקטיבית של תרבות פופולרית, דווקא מבחין ביחסים הדדיים בין יוצרי תוכן ביוטיוב לפאנדומים שלהם, וחש שהם מאפשרים לו להשפיע על התוכן אותו הוא צורך:

”פאנדומים קטנים כמו הסרטונים של קונטרהפוינטס [...] פילוסופי טיוב, פשוט קהילות יותר קטנות ביוטיוב, אני מרגיש שאם הייתי משאיר תגובות ואם הייתי משתתף בשיחה היוצרים כן היו עונים לי, והייתי יכול להוסיף לשיחה או לפחות לדבר איתם ולשנות טיפה את מה שקורה שם אם הייתי חושב שיש צורך בשינוי”.

קורן ספקן לגבי האפשרות לסוג כזה של תקשורת ישירה בין צרכנים ליוצרים כאשר מדובר בערוצים גדולים, כגון סדרות טלוויזיה מסחריות. אף על פי כן, לדעתו, אפשרי לבסס מערכת יחסים כזו במידה והמעריצים מתאגדים ופועלים כקבוצה:

”כאילו אין שום דרך שבה אנשים יכולים לעבור על כל אימייל על כל תגובה, ולענות לכל אחד בנפרד, אבל יש את הרעיון של תשיגו 200 חתימות על זה ואולי נשקול לשנות משהו. יש דרכים לבדוק כמה אחוזים מהפאנדום באמת מעוניינים במשהו, ואז לבצע את זה. לפעול לפי מה שהפאנדום רוצה”.

הדוגמה הספציפית שנותנת אלה למערכת יחסים הדדית, תוך-קווירית, זו בין יוצר לפאנדום היא סדרת הטלוויזיה 'בית הינשוף', אשר הוזכרה על ידי אליוט בתמה השנייה:

”אני חושבת שיש הרבה כוח לקהילות האלה להשפיע, הרבה פעמים על יוצרים, במיוחד יוצרים שמודעים שיש שם פאנדום. סתם קהילה שאני נחשפתי אליה לאחרונה זה קהילה של סדרה מצוירת

שנקראת בית הינשוף, וזו סדרה שהיא מכוונת בעיקר לילדים אבל יש לה פאנודוס שמורכב מכל העולם ומכל הגילאים, והיוצרת של הסדרה בין היתר שהיא גם חלק מהקהילה היא חלק מתרבות הפאנודומים, ונורא נורא מודעת לחשיבות של הפאנודוס, אז גם יש לה תקשורת נורא פעילה עם הפאנודוס שלה - היא אומנית אז יש ציורים של הדמויות שהיא יוצרת, דברים מקוריים, ויש לה תשומת לב קרובה מצד אחד לדברים שהפאנודוס רוצה, כי זו סדרה עם ייצוג קווירי והיא יודעת שאם היא תעשה משהו לא טוב אז הפאנודוס הולך לתת לה ביקורת על זה, היא יודעת שיש הרבה אנשים קווירים שמסתכלים על הסדרה שמבקרים אותה ורואים איך זה מיוצג, ומצד שני זו עדיין סדרה בערוץ דיסני והיא עדיין רוצה לשמור שזה יהיה נגיש. ואני חושבת שבלי הפאנודוס ובלי הקבוצה הזו שבאמת כן תבקר את הסדרה יכול להיות שיהיו הרבה פחות פריצות דרך כי הסדרה הזאת עשתה המון דברים בקשר לייצוג הקווירי שלא נראו במקומות אחרים."

בהתייחסות לאופן בו היא מושפעת ממדיה מכוונת פאנודומים לעומת מדיה מיינסטרימית, אלה

מדגישה את החשיבות של השניים ואת תפקידיהם השונים :

"בשבילי אני לא חושבת שיש הבדל, כי בשני המקרים יש לזה השפעות שונות, אני חושבת שדווקא

בדברים שהם קצת יותר מיינסטרימיים זה יכול להשפיע מאוד על דעת הקהל ועל איך שדעת הקהל מחוץ לקהילה משתנה בקשר לזהויות האלה. אבל אני חושבת שבאותה מידה יש יכולת במקומות האלה ליצור פריצות דרך שהן גדולות, כי בסופו של דבר מישהו צריך לעשות את הצעד הראשון ובסופו של דבר צריך להתחיל מדברים שהם נורא קטנים או לא מושלמים בשביל באמת ליצור דברים גדולים יותר בעתיד".

דווקא מכיוון שטקסטים פופולריים מיינסטרימיים מכוונים לקהל בו מיעוטי מין ומגדר הם כשמים

– מיעוט, שיפור בנוכחות הקווירית בהם מהווה התפתחות ביחס של החברה כולה לזהויות קוויריות. עם זאת, פריצות הדרך המתרחשות בצד הקווירי של המסך - במדיה אינטרנטית ובטקסטים פופולריים מכווני פאנודומים - משפיעות על התרבות הפופולרית כולה וההתקדמות החברתית שהם יוצרים זולגת אל מחוץ להם. בשל כך, תרבות הפאנודומים משפיעה על תפישות הזהות של נוער ממיעוטי מין ומגדר משני צידי המסך; צעירות אלו זוכות הן לצורך מדיה הנוצרת מתוך ועבור פרספקטיבה קווירית, והן לעצב את האופן בו זהותן מיוצגת בתרבות הפופולרית ובהתאם לזאת נצפית על ידי החברה הנורמטיבית.

לסיכום, מדיה חברתית היא מרחב תקשורתי שאל תוכו ובאמצעותו נוער ממיעוטי מין ומגדר

מעצבים את זהותם. מרחבים אינטרנטיים אלו מאפשרים לצעירות קוויריות לאצור לעצמן מרחבים בטוחים מהצד הקווירי של מסך הנורמטיביות, ולקחת חלק בתהליך הדדי של צריכת ויצירת זהות קווירית. במסגרת מרחבים אינטרנטיים אלו, צעירות קוויריות נחשפות לביטויים ישירים, אנושיים ומגוונים של עצמיות קווירית ומבטאות את עצמן באופנים אשר לא היו מתאפשרים להן בסביבותיהן הפיזיות. מול ייצוגיהן התקשורתיים במדיה פופולרית מסורתית, צעירות אלו מפתחות עמדה ביקורתית ומחאתית. באמצעות

פרקטיקות שונות של אצירה, החרמה, ביקורת ומחאה - ודרך רשתות חברתיות בפרט - תפקידן של צרכניות מדיה קוויריות נהפך מפסיבי לאקטיבי ואקטיביסטי. חשוב מכל הוא השימוש בערוצי תקשורת אינטרנטיים לאצירה וביקורת של קהילות מעריצים, לא כיחידים אלא כקבוצה. קהילות מעריצים אלו בונות מערכות יחסים קרובות ושוויוניות יותר עם יוצרי מדיה פופולרית, ותורמות לתפישה עצמית חיובית ולעיצוב זהות חדש ויצרני.

תמלולי הראיונות, כאשר הם פרושים לתמות, חושפים מספר אופנים שונים בהם מדיה פופולרית, והנוכחות של קוויריות בה, משפיעים על עיצוב זהותם של נוער ממיעוטי מין ומגדר. הכחדה סמלית של קוויריות, ייצוגים קוויריים פופולריים והתמודדות עם פגמים בהם, ועיצוב זהות אקטיבי ויצרני במסגרת מדיה חברתית ובאמצעותה מהווים כולם צורות שונות של מערכת היחסים בין זהות קווירית של נוער לייצוגה התקשורתית בתרבות הפופולרית. בפרק הבא אציג את מסקנות הממצאים באופן רציף וממוקד ואשווה אותן לשדה התיאורטי ולשאלות והשערות המחקר ההתחלתיות.

פרק רביעי: דיון ומסקנות

נוער ממיעוטי מין ומגדר שהתראינו למחקר ביטאו אופנים שונים ומגוונים בהם צריכה ואצירה של ייצוגיהם התקשורתיים בתרבות הפופולרית השפיעה על עיצוב זהותם ועל תפישתם העצמית. בפרק זה אדון בהשפעות אלו, הכוללות הכחדה סמלית בטקסטים פופולריים, תרומות חיוביות של ייצוג בכלל ושל ייצוג מגוון ומורכב בפרט; בהמשך אתייחס לעיצוב זהות באינטרנט וברשתות חברתיות ולפוטנציאל האקטיבי של קהילות קוויריות בהן, תוך עמידה על תפקידיהן החיוביים והשליליים בתהליך של עיצוב זהות מינית ומגדרית. לסיכום, אשווה את מסקנות המחקר למחקרים ומאמרים תיאורטיים קודמים בתחום ולהשערות אשר העליתי בהתבסס עליהם, העוסקות בריבוי זהויות קוויריות, צרכנות מדיה אקטיבית, ומעבר מתפישת הזהות האוטנטית לזו הפרופילית.

תיאורים רבים של מרואיינות את השפעותיה השליליות של התרבות הפופולרית תואמים את התיאוריה התקשורתית של הכחדה סמלית, אשר נטבעה על ידי גרבנר וגרוס (Gerbner & Gross, 1976). מרואיינות חשות שטקסטים פופולריים המכילים תפישות הטרוריסטיות והיעדר דימויים קוויריים מאנישים מהווים חלק מיחסה של החברה כולה למיעוטי מין ומגדר, המתבטא בעוינות, דחייה וחוסר קבלה בסביבתן הפיזית. הן מפגינות מודעות לכוחה של מדיה פופולרית ככלי לשעתוק תפישות חברתיות, ומתארות תפישות נורמטיביות אלו - במדיה ובמצייאות - כגורם אשר הרתיע אותן מביטוי חיצוני של תחושותיהן והקשה עליהן בעיצוב זהות קווירית.

חלק מהמרואיינות חוו חוסר ידיעה בנוגע לזהויות קוויריות, אשר מנע מהן לעצב זהות. ההיעדר של זהות קווירית מהטקסטים הפופולריים ומסביבתן הפיזית כאחד יצר מצב בו המרואיינות לא הכירו את השפה המאפשרת ביטוי עצמי של מיניות ומגדר, ונכפתה עליהן פרסונה הטרוריסטית. במצב זה, של הדחיקת הקוויריות הפנימית, צעירות ממיעוטי מין ומגדר מוגבלות לפרספקטיבה הטרוריסטית ותופשות את העולם ואת עצמיותן מבעד למסך הדיכוי בלבד, בדומה למסך הדיכוי הגזעי אשר תואר על ידי דו בויז (Du Bois, 2007).

גם לאחר יציאתן מהארון ובתהליך בניית זהותן הקווירית, צעירות אלו נחשפו להכחדה סמלית במדיה פופולרית ונאלצו להתמודד עם מודעות כפולה והתאמה של הפרסונה שלהן למבט נורמטיבי. מרואיינות תיארו סוגי הכחדה סמלית כגון הריגה של דמויות קוויריות בהתאם לתבנית Bury Your Gays, פטישיזציה, ונרמול להתנהגות קווירפובית. פטישיזציה בטקסטים פופולריים מציגה לצעירות קוויריות דימוי של זהותן המעוות למען מיניות הטרוריסט ופוגעת ביכולתן לחוות ולבטא את מיניותן שלהן באופן בריא; נורמליזציה להתנהגות קווירפובית ואלימה, כלומר, הצגתה כמצב רווח ותקין, מאיימת על האפשרות להכרה בזהותן מצד החברה. החשיפה לצורות שונות של הכחדה סמלית פופולרית היא אחד מהגורמים

שהטמיעו במרואיינות - באופן עמוק ומתמשך - תפישה של זהותן מבעד לעיניים המבקשות למחוק את עצמיותן; היא פגעה ביכולתן לגשר בין תחושותיהן הפנימיות של מיניות ומגדר לקיומן החיצוני באותנטיות ובאופן המסב להן אושר וביטחון עצמי.

כחלק מהחשיבות של ייצוגים פופולריים לעיצוב זהותן של מרואיינות, סוג אחר של ייצוגים כאלו תרמו לתהליך בניית זהותן הקווירית וסייעו להן ברכישת פרספקטיבה עצמית והתגברות על הנזק שגרמה הפרספקטיבה החיצונית, המתבוננת בהן מבעד למסך הדיכוי. ייצוגים קוויריים מעניקים לנוער ממיעוטי מין ומגדר שפה ומונחים המתארים את תחושותיהם, ומקורות הזדהות התואמים אותן ומקנים להן לגיטימציה; בשל כך, החשיפה לייצוגים אלו מאפשרת להם לתפוש את עצמיותם הקווירית באופן חיובי ולהביאה לידי ביטוי בקיומם החברתי. בדומה להומואים במחקרו של קמה משנת 2002, העוסק בנושא דומה למחקר זה והיווה לו נקודה ארכימדית, מרואיינות הושפעו עמוקות מרגע ההזדהות הראשונה עם הקוויריות של דמות פופולרית (קמה, 2002); הן חוו אותו כהארה פתאומית – יצירתה של הראייה מהצד הקווירי של מסך הדיכוי, והכרה בעצמיותן המודחקת.

הנוכחות הכמותית, הגיוון, המורכבות והקרבה של הייצוגים הקוויריים לחוויותיהן האישיות של צרכניות מדיה תורמים כולם לאפשרות הטקסטים הפופולריים לשמש להן מקור הזדהות. ריבוי בייצוגים איכותיים המבטאים פרספקטיבות קוויריות אנושיות ומורכבות מאפשר לצרכניות מדיה ממגוון רחב של זהויות מיניות ומגדריות להזדהות איתם; הם מסייעים להן לבטא את זהותן בביטחון ומתוך תפישה עצמית חיובית ומכילה. ייצוגים אלו נוגדים הטרוריסטורמטיביות מופנמת, מרפאים את יכולתן של הצרכניות הקוויריות לקיים את עצמיותן, ומעצימים אותן בתהליך עיצוב זהותן המתמשך.

מרואיינות שואפות לייצוגים פופולריים מורכבים של חוויותיהן המאפשרים להן להזדהות איתם ולהיעזר בהם בעיצוב זהותן. טקסטים פופולריים רבים מציגים זהויות קוויריות באופן צר, שטחי וסטריאוטיפי, ואי לכך לא מספקים לצעירות קוויריות הזדהות משמעותית; הטקסטים האלו נכתבים על ידי יוצרים הטרוריסט שמתקשים - על אף כוונותיהם הטובות - להבין את חוויותיהם של מיעוטי מין ומגדר ולכתוב את נקודת המבט שלהם בדיוק מספק. כפי שהצביעו חוקרי תקשורת רבים, ייצוגים קוויריים בתרבות הפופולרית - בשל היותם נדירים ומצומצמים - מכילים מגוון צר ומאכזב של סיפורים וחוויות (Cook, 2018), וצופות קוויריות מתקשות להזדהות איתם ולרכוש באמצעותם ביטחון בזהותן.

הן המרואיינות שמתלוננות על ייצוג חיובי באופן מוגזם המוחק חוויות של התמודדות מול דיכוי, והן אלו שמבקרות עודף בטרטיות ובעיסוק בקשיים, חשות שהתרבות הפופולרית לא מייצגת את החוויות הקוויריות שמשמעותיות עבורן. הייצוגים אותן הן מתארות כאיכותיים ומעוררי הזדהות הם דימויים מורכבים ורבגוניים של קוויריות הנכתבים מפרספקטיבה עצמית; אלו סיפורים על דחייה, אהבה, קושי

והתגברות עליו בעת ובעונה אחת. מחד, טקסטים אלו נותנים קול לחוויות הייחודיות למיניות ומגדר חוץ-נורמטיביים, ולא מבטלים אותן על מנת להתאים דמויות קוויריות לראייה הטרנסיסנורמטיבית; מאידך, הם מתארים דמויות אלו בטווח רחב ואנושי של רגשות וסיפורים, ולא מפחיתים את מורכבויותיהן למספר דימויים קוויריים נפוצים וקלים לעיכול. נוער ממיעוטי מין ומגדר שואפים - במילותיו של דו בויו (Du Bois, 2007) - להרים את המסך; הם דורשים לזכות בהכרה בסובייקטיביות שלהם מבלי לבטל את האספקטים הקוויריים שבה, ולקיים חיים קוויריים שאינם מוגבלים במורכבותם ורבגוניותם האנושית. בתהליך עיצוב זהותן, הם מזדהים ושואבים ביטחון מייצוגים קוויריים פופולריים שמודעים למסך הדיכוי אך מסוגלים "לרחף" מעליו, ומתארים את שלל הניואנסים והחוויות הנוכחים בחייהם כצעירים קוויריים וכבני אדם.

מדיה אינטרנטית ורשתות חברתיות, בתור ערוצי תרבות פופולרית צעירים, מהווים קרקע תקשורתית לדרכי עיצוב זהות קווירית חדשות וייחודיות. ערוצי תקשורת מקוונים מאפשרים לנוער ממיעוטי מין ומגדר לאצור את סביבת המדיה שלהם, ולהתחבר לקהילות מהצד הקווירי של מסך הדיכוי. במרחבים אלו מרבית הצעירות הקוויריות לא נצפות מבעד למסך נורמטיביות ולא נדרשות למודעות כפולה. הן מבטאות את עצמיותן בידיעה שייצפו בה בראייה קווירית ולא הטרנסיסנורמטיבית, ותופשות אותה באותה ראייה. עבור צעירות קוויריות רבות, לא ניתן למצוא או ליצור קהילות כאלו באופן פיזי, והאינטרנט משמש אותן לתקשורת קלה עם צעירות קוויריות נוספות ברחבי העולם. מדיה חברתית מתאפיינת בטשטוש בין תפקידי היצרון והצרכן, ועיצוב הזהות של צעירות ממיעוטי מין ומגדר מתרחש בה באופן הדדי. הן צורכות ביטויי זהות ישירים של יוצרות תוכן קוויריות, הנתפשים כמציאותיים ואותנטיים יותר, ובו בזמן פועלות כיוצרות תוכן בעצמן. עם זאת, מרחבים אלו חושפים את ביטויי הזהות של נוער קווירי גם לעוונות ותקיפות, ומולידים חוויות חדשות של מודעות כפולה והתמודדות עם הטרנסיסנורמטיביות דרך האינטרנט.

במסגרת הקירוב בין יצרן לצרכן, יכולתן של צרכניות מדיה קוויריות להשמיע את קולן אל מול יצרני מדיה פופולרית ולהשפיע על קבלת ההחלטות שלהם גוברת. הביטוי המשמעותי ביותר לכוחן האקטיבי של צרכניות קוויריות הוא ההתאגדות בקהילות מעריצים אינטרנטיות, המאפשרת אצירה וביקורת של טקסטים פופולריים כקבוצה. בהשתתפות בקהילות מעריצים, צעירות ממיעוטי מין ומגדר דנות בטקסטים פופולריים המייצגים את זהותן ומשתפות זו עם זו דימויים קוויריים המשמשים מקורות הזדהות איכותיים ומורכבים. השמעת ביקורת כקבוצה ופרקטיקות אצירה אקטיביות כגון החרמת טקסטים יוצרת מבט ביקורתי על ייצוגים קוויריים פופולריים; כך, צעירות קוויריות לא תופשות ייצוגים כשיקוף של מציאות חברתית סטטית אלא כשדה למאבק, התקדמות והתפתחות.

תודעת מדיה אקטיבית זו מאששת את אבחנתו של פסק את הטקסט הפופולרי כיצרי (Fiske, 1989). כאשר צרכניות מדיה קוויריות קוראות תרבות פופולרית מתוך תחושת ביטחון בזהותן המינית והמגדרית, הן מסוגלות לזהות את התפישות ההטרוריסטיות המובלעות שבה. הטקסט, בעל כורחו, מזמין צרכניות קוויריות לבקר אותו ואת החברה אשר יצרה אותו.

ההשפעה של קהילות מעריצים קוויריות אינטרנטיות ניכרת במיוחד בטקסטים פופולריים המכוונים אליהן ישירות. מערכת היחסים בין יוצרת מדיה קווירית לפאנודם קווירי פועלת כולה מהצד הקווירי של מסך הדיכוי. הטקסט הפופולרי, הטקסטים המשניים הנוצרים בפאנודם, הדיון בין הצרכניות והשיח של הקהילה עם היוצרת מבטאים עצמיות קווירית מתוך פרספקטיבה קווירית ועבורה. זוהי סביבת מדיה פופולרית חדשנית, המתאפיינת בתקשורת ישירה ובתחושת אחריות הדדית של היוצרת ושל הצרכניות. על אף שמדיה מכוונת פאנודמים נצרכת בעיקר על ידם, הייצוגים הקוויריים פורצי הדרך שבהם זולגים אל התרבות הפופולרית הרחבה. כאשר הן לוקחות חלק בקהילות מקוונות אלו, צעירות ממיעוטי מין ומגדר זוכות לצורך דימויים קוויריים המכוונים אליהן, ולעצב הן את זהותן ואת מקורות ההזדהות שלהן, והן את תפישות החברה.

הספרות התיאורטית עליה התבססתי ברקע למחקר זה, ובייחוד מחקרה של וואגנר (Waggoner, 2018), הדגישה פעילות ביקורתית ישירה מול יוצרי תרבות פופולרית ויצירת טקסטים פופולריים אינטרנטיים כגורמים מרכזיים להתהוות תודעת הפרוסומר בקרב נוער ממיעוטי מין ומגדר. לטענתה של וואגנר, צרכניות קוויריות משתמשות ברשתות חברתיות להשפיע ישירות על טקסטים פופולריים ולבקר הכחדה סמלית של זהותן, ובשל כך תופשות את עצמן כבעלות יכולת יצירה ועיצוב זהות אקטיבי.

בפועל, המרואיינות תיארו את פעילותן הביקורתית והיצרנית כמצומצמת ולעתים לא קיימת. על אף היותה נגישה מאי פעם בזכות הרשתות החברתיות, יצירת תוכן ופנייה ליוצרים פופולריים היא מאתגרת ומרתיעה עבור צרכניות קוויריות רבות. אקטיביות כזו במרחבים אינטרנטיים דורשת מאמץ ומוטיבציה, ומרואיינות רבות נמנעות מהתבטאות והחצנה של זהותן בשל חשש מתגובות שליליות. מספר מרואיינות העידו שהן מבטאות את עצמן ואת זהותן המינית והמגדרית ברשתות החברתיות, אך יצרנות זו מסתכמת בשיתוף של חייהן ורגשותיהן; יצירה ופרסום של טקסטים פופולריים קוויריים בדיוניים ושל מדיית פאנודמים לא הוזכרה בראיונות.

עיקר ההתייחסות של המרואיינות לכוחן כצרכניות מדיה קוויריות ולראייה ביקורתית של התרבות הפופולרית הייתה ההשתתפות - גם אם פסיבית - בשיח קווירי אינטרנטי על טקסטים פופולריים. פעילות של צרכניות קוויריות כציבור צופות בעל ראייה ביקורתית מעניקה לצעירות ממיעוטי מין ומגדר תפישה של ייצוגיהן התקשורתיים כמציאות מתפתחת שביכולתן ועליהן לאתגר ולשנות. גם כאשר הן לא פונות ליוצרים

ולא מבטאות את עצמן במרחבים אלו, מרואיינות חשות שהיו מסוגלות להשפיע על התרבות הפופולרית אם היו משקיעות בכך את תשומת הלב והמאמץ.

ממצאים אלו לגבי שימוש של נוער ממיעוטי מין ומגדר ברשתות חברתיות לעיצוב זהותן תואמים את עמדתם של וונזו והס (Venzo & Hess, 2013), הטוענים כי ערוצים תקשורתיים אלו מאפשרים לנוער ממיעוטי מין ומגדר ליצור לעצמם קהילות מקוונות ולצבור הון חברתי. היחשפות של צעירות קוויריות לדיונים תוך-קוויריים במדיה החברתית ולפעילות ביקורתית של פאנדומים מציגה להן צרכנות אקטיבית כאפשרית וריאליסטית, ומעודדת תחושה אופטימית זו של כוח לשינוי. עבור נוער ממיעוטי מין ומגדר, דיון בתרבות פופולרית, אצירתה, צריכתה וביקורת כלפיה כחלק מקהילת צרכניות קוויריות מעצימה את ראיית הטקסטים הפופולריים מהצד הקווירי של המסך, ונותנת להם ביטחון בה ובכוחה; בגלל שהם לוקחים חלק בצריכתה כקבוצה, הם חשים שמדיה פופולרית - ומדיה מכוונת פאנדומים בייחוד - מושפעת מתפישותיהם ומבוקרת על ידם, גם כאשר הם עצמם לא מביעים תפישות אלו.

קמה, אשר ראיין הומואים גברים סיסגינדרים בלבד, כותב בהערת שוליים במאמרו ש"אין להסיק שהדברים אינם תקפים גם לגבי נשים לסביות"¹³ (קמה, 2002: 148). במחקר זה, בו השתתפו נוער ממגוון זהויות מין ומגדר, עלו הבדלים בייצוג הנתפש של זהויות שונות ובהשפעתו עליהן. הכחדה סמלית היא גורם משפיע על כל תהליך של עיצוב זהות קווירית, אך חוויות של היעדר מוחלט בייצוגים פופולריים של הזהות נוכחות במיוחד ביחס לזהויות קוויריות שוליות והצטלבותיות יותר. מרואיינות מולטיסקסואליות, טרנסגינדריות ואבינאריות בייחוד הודרו מייצוגים של זהותן וממידע על הגדרות הזהות והמונחים המתארים את תחושותיהן; צעירות אלו חוו שלב בחייהן בו לא היו מודעות לאפשרות של המשגה וביטוי למיניותן ומגדרן, ושלב זה היווה מחסום לעיצוב זהות שכמעט ולא תואר על ידי הרוב המכריע של מרואיינות מונוסקסואליות סיסגינדריות. חוויות אלו רלוונטיות במיוחד להצטלבות של זהויות מיניות ומגדריות שונות, אשר זוכות בשל כך להדרה כפולה. צעירות בעלות זהויות קוויריות הצטלבותיות, כגון אבינארי פאנסקסואל או טרנסית לסבית, מתקשות למצוא ייצוג המשלב את זהויותיהן השונות ומעניק לגיטימציה להצטלבות שלהן, ולכן מתקשות במיוחד להיעזר בייצוגים פופולריים לבניית זהותן.

כאשר הם מביעים ביקורת על סטריאוטיפיזציה חד־ממדית והגחכה של הומואים במדיה הפופולרית, מספר מרואיינים במחקרו של קמה תוקפים נשים טרנסיות בפרט ואחרות מגדרית בכלל ומתנגדים לנוכחותם התקשורתית. גברים הומואים סיסגינדרים אלו תופשים דימויים פופולריים של גיוון

¹³ קמה לא מזכיר נטיות מיניות אחרות או מתייחס לחוויות של זהות מגדרית בכלל ושל זהויות טרנסגינדריות ואבינאריות בפרט.

מגדרי כמאיימים על קבלה של "ההומואיות הנורמלית" - איתה הם מבקשים להזדהות - על ידי החברה (קמה, 2002). מהראיונות במחקר זה משתמעות עמדות שונות מהותית ורדיקליות יותר בתפישתן. הגישה התיאורטית והמתודולוגית הפאן-קווירית בה נקטתי במחקר זה הוכיחה את עצמה כהולמת תפישות זהות של נוער ממיעוטי מין ומגדר בישראל של שנת 2020 ואפשרה לי להצביע על התפתחות זו. מרואיינות, באופן כמעט גורף, תופשות ייצוגים תקשורתיים קוויריים בכללותם כחזית למאבק אחד. ייצוגים של הגדרות זהות וחוויות הרלוונטיות לחייהן של מרואיינות ולתת-הקהילה בה הן לוקחות חלק הם אמנם בעלי חשיבות אישית גדולה יותר עבורן, אך הם לא מבודדים מייצוגים של זהויות אחרות או מאוימים על ידם. מרואיינות מושפעות בצורה חיובית מייצוגים של זהויות קוויריות מגוונות, והן לא מתייחסות לפגמים בייצוג של זהויות קוויריות שוליות והצטלבותיות כפוגעים באופן בו זהותן שלהן נתפשת על ידי החברה ההטרוריסטית, אלא כמאבקים של קהילות מוחלשות ומודרות יותר, ומביעות סולידריות ותמיכה בהם.

מרואיינות במחקר נוטות לתאר את תהליך בניית הזהות שלהן ואת ההתמודדות מול הטרור-סיסנורמטיביות במסגרתן כשאיפה לאותנטיות. הן מודעות לטיבו של מסך הדיכוי הנורמטיבי אשר מבעדו הן נצפות, וחשות כיצד החברה ההגמונית מבטלת את ביטויי עצמיותן הקווירית, או מתמקדות בהם באופן מוגזם המוחק את האספקטים השונים והמגוונים של אישיותן. הראייה של צעירות ממיעוטי מין ומגדר את זהותן מסדר שני - כלומר מבעד לעיניים הגמוניות - מקשה עליהן לחיות חיים אותנטיים. ייצוגים קוויריים איכותיים בטקסטים פופולריים נתפשים על ידי צופות כתואמים את הפרספקטיבה העצמית האותנטית שלהן, ולכן מסייעים להן בהתגברות על המודעות הכפולה ומעצימים את יכולתן לראות את זהותן מסדר ראשון. מרחבים קוויריים בטוחים, פיזיים ומקוונים, מאפשרים לנוער ממיעוטי מין ומגדר לעצב זהות אותנטית. בתקשורת שבייח תוך-קווירי, מסך ההטרור-סיסנורמטיביות אינו חוצץ בין המשתתפות, ולכן הן מסוגלות לתפוש את עצמן וזו את זו באופן אותנטי ולהשתחרר באופן זמני מן המודעות הכפולה.

תפישות אלו של עיצוב זהות תואמות את פרדיגמת הזהות האותנטית המתוארת על ידי מולר וד'אמברוזיו (Moeller & D'Ambrosio, 2018). נוער ממיעוטי מין ומגדר שואפים להתגבר על דיכויים על מנת להחצין את עצמיותם האינדיבידואלית, ובכך משתתפים בתפישה המודרנית הרווחת של זהות כאותנטית. עם זאת, מולר וד'אמברוזיו טוענים כי כיום, בעידן המודרני המאוחר, פרדיגמת הזהות האותנטית מאבדת מאחיזתה ומחלפת בתפישות זהות פוסטאותנטיות, ביניהן פרדיגמת הזהות הפרופילית; לטענתם, מהלך חברתי זה מואץ באמצעות רשתות חברתיות, המשמשות צעירות קוויריות לעיצוב זהות באופנים שונים.

בהתאם לכך, נדמה שהאותנטיות הנתפשת של מרחבים קוויריים נסדקת, ונוער ממיעוטי מין ומגדר מתחילים להטיל בה ספק. בשל ריבוי הזהויות המיניות והמגדריות במרחבים קוויריים ובמיקומיהן השונים

על היררכיית ההטרוריסטורמטיביות, מרחבים אלו נוטים לבטא תפישות מדירות כלפי קבוצות זהות החלשות ביותר בהם. כך, למשל, שיח לסבי עלול להיות רווי בדעות קדומות על ביסקסואליות, וקבוצות טרנסגינדריות עלולות להדיר אבינאריים. יתר על כן, חלק מהמרואיינות חשות שמרחבים קוויריים מכילים נרטיבים דומיננטיים לגבי מהי קוויריות וכיצד היא אמורה להיראות; בהשתתפות במרחבים אלו, הפרסונה שלהן נצפית מבעד לתפישות הנורמטיביות התוך-קבוצתיות, ומצופה מהן ליצור פרסונה התואמת אותן. כך, גם מרחבים קוויריים אינטרנטיים כופים על נוער ממיעוטי מין ומגדר ראייה של זהותם מסדר שני. עם זאת, הביקורת המובעת כלפי שיח תוך-קווירי עדיין מנוסחת בסמנטיקה אותנטית, ומציגה קשיים אלו כמחסום לעיצוב זהות אותנטית. שאיפתם של נוער ממיעוטי מין ומגדר להרמת המסך היא בעיקרה, אי לכך, חתירה למיזוג בין הפרספקטיבה ההגמונית לזו הקווירית, פינוי מקום לראייה האינדיבידואלית, והשגה של זהות אותנטית ושל הכרה בה.

מספר אמירות לאורך הראיונות, בהתייחסות למדיה חברתית וליצירת טקסטים פופולריים דרכה, מבטאות תפישה פוסט-אותנטית של זהות. מרואיינות אלו מכירות - במידה מסוימת - באופיין הפרופילי של רשתות חברתיות. ביטוי עצמי באמצעות מדיה אינטרנטית, ובייחוד כאשר הוא מכוון לאינטרנט הרחב ולא לקבוצת מכרים מצומצמת, מחויב לראייה מסדר שני; תקשורת אינטרנטית זו אינה אישית ולכן לא מאפשרת הכרה באותנטיות, ועיצוב זהות לתוכה מכיל אספקטים פרופיליים בעל כורחו, גם כאשר מסך נורמטיביות אינו נוכח.

המרואיינות מבחינות שביטוי עצמי של צעירות קוויריות ברשתות החברתיות אינו אותנטי לחלוטין, ושמשתמשות אלו מעצבות את הפרסונה האינטרנטית שלהן כאשר הן מתכוונות שתיצפה באופן מסוים. השימוש של מרואיינות במדיה חברתית לבניית זהותן חשף בפניהן את טיבה הפרופילי של פרסונה אינטרנטית – הן מבינות שעיצוב פרופיל דורש מודעות לאופן בו הוא ייצפה. על אף שאינם אותנטיים, פרופילים קוויריים וטקסטים שכותבות יוצרות קוויריות במדיה חברתית מבטאים שליטה של נוער ממיעוטי מין ומגדר על זהותם. הטקסטים האלו פונים אל המרואיינות ואל צעירות כמותן, ומבקשים להעצים אותן ולהעניק להן אומץ לעצב את הפרופיל שלהן באופן המסב להן אושר. על אף שמולר ודאמברוזיו מצביעים על דעיכה של פרדיגמת הזהות האותנטית ומעבר של החברה האנושית המודרנית המאוחרת לשימוש בתפישה פרופילית של זהות (Moeller & D'Ambrosio, 2018), נראה שנוער ממיעוטי מין ומגדר נוטים להתייחס לעיצוב זהותם הקווירית בתפישה אותנטית; המאבק של צעירות אלו מול המסך שמבעדו הפרסונה שלהן נצפית נותר ברובו כפי שהוא תואר על ידי דו בויו (Du Bois, 2007) – מאבק לאותנטיות. את עיקרי הממצאים, ואת מיקומם במהלך הלוגי של העבודה וביחס לרקע התיאורטי, אתאר בפרק הסיכום.

סיכום

במחקר זה עסקתי בהשפעה של צריכת ואצירת תרבות פופולרית, בדגש על ייצוגים קוויריים, על תפישות הזהות של נוער ממיעוטי מין ומגדר. העבודה נכתבה בהסתמכות על רקע תיאורטי רחב המקשר בין תיאוריה קווירית ותיאוריית תקשורת ביקורתית למודלים פילוסופיים של זהות ועיצובה. כפי שמראה הספרות האקדמית בנושא מיעוטי מין ומגדר, התנהגויות מיניות שונות וביטויים מגדריים מגוונים התקיימו בחברות רבות לאורך ההיסטוריה האנושית. זהות מינית ומגדרית בהתהוותה המודרנית נבדלת בכך שהיא תנועת זהות פוליטית המבקשת לאתגר את הסדר החברתי ההטרוריסטורמטיבי. במסגרת פוליטיקת זהויות זו ניתן לזהות זרמים ליברליים, השואפים לקבלה של מיעוטי מין ומגדר מצד החברה ולאפשר להם להשתלב בה ולהיתפש כנורמטיביים; לעומתם, זרמים קוויר-רדיקליים מתנגדים לעצם קיומה של נורמטיביות כזו, ופועלים לפירוק של הטרוריסטורמטיביות ושל מערכות היררכיות המצטלבות איתה.

הספרות עליה התבססתי מגדירה זהות כמערכת יחסים בין הקיום הפנימי, העצמי, לזה החברתי, הפרסונה. מכיוון שבניית הזהות מתרחשת אל מול החברה - ההטרוריסטורמטיבית - מיעוטי מין ומגדר חווים קשיים בעיצוב זהות, ובפרט בהשתתפות בפרדיגמת הזהות האוטנטית. אותנטיות, המאפיינת חברות מודרניות, היא יצירת זהות באמצעות ביטוי עצמאי, מקורי וייחודי של העצמיות הנקייה כלפי חוץ. ביטויי הזהות של מיעוטי מין ומגדר נתפשים מבעד למסך נורמטיביות שתפיל שנאה, דעות קדומות וסטריאוטיפים; עצמיותם האינדיבידואלית לא זוכה להכרה והם מודרים מעיצוב זהות אותנטי. על מנת לנווט את דרכם בחברה ההגמונית, מיעוטי מין ומגדר מפתחים מודעות כפולה, ולומדים לתפוש את עצמם בראייה נורמטיבית מסדר שני. פרדיגמת הזהות הפרופילית, הצומחת בחברה המודרנית המאוחרת, תופשת את הפרסונה כרופיל, אשר מעוצב במטרה להיצפות באופן מסוים.

הן מודעות כפולה והן תפישה עצמית פרופילית מסדר שני מושפעות באופן משמעותי מהתרבות הפופולרית והייצוגים בה. טקסטים פופולריים מכוונים לקהל צופים כללי ואינם מכילים מסר ערכי מוצהר, וכך במובלע, הם מעצבים את דמותו של האדם הנורמטיבי ומשעתקים תפישות חברתיות הגמוניות. הטרוריסטורמטיביות מתבטאת במדיה פופולרית בצורות שונות של הדרה והכחדה סמלית; קוויריות נמחקת מהעולם הסמלי הפופולרי או מוצגת באופן שלילי וטרגי, וכך דימויים של אפליה ודיכוי משווקת לצרכניות קוויריות כברירת מחדל. מאידך, ייצוגים חיוביים ומאנישים של זהויות קוויריות יכולים לשמש נוער ממיעוטי מין ומגדר כמקורות הזדהות ולהעצים אותם לבטא את עצמם באופן אותנטי.

הפיכתו של האינטרנט לאמצעי תקשורת פופולרי מרכזי בישרה על שינוי ביחסי הכוח שבין יוצרי תרבות פופולרית לצרכניות, ובפרט לצרכניות מקבוצות מיעוט. מחקרים רבים מצביעים על התגברות בכוחן של צרכניות להשפיע על היחס לזהותן בתרבות הפופולרית ולבקר יוצרים וטקסטים. צורות התקשורת החדשות

המתאפשרות באמצעות אינטרנט ורשתות חברתיות משמשות צעירות קוויריות לעיצוב זהותן ולחברות אליה, בין היתר על ידי יצירת קהילות מקוונות, וביטוי קווירי עצמי אל מרחבי מדיה חברתית. בזכות התאגדות בקהילות מעריצים (פאנדומים), הן מסוגלות להשמיע ביקורת ומחאה על הדרה סמלית וסטריאוטיפים מזיקים בטקסטים פופולריים, ואף לפנות ליוצרים ישירות ולהשפיע על קבלת ההחלטות שלהם.

בהסתמך על השדות התיאורטיים והמחקרים האלו, חקרתי את ההשפעה של תרבות פופולרית על זהות קווירית של נוער באמצעות מתודולוגיה איכותנית. ערכתי 11 ראיונות חצי-מובנים עם נוער ישראלי מקבוצות זהות קוויריות מגוונות, בהם שאלתי אותם על חוויותיהם השונות עם המדיה והקשר שלה לזהותם. הקול של צעירות ממייעוטי מין ומגדר הוא כזה שלעתים רחוקות נשמע באופן לא מתווד, וראיונות איכותניים אפשרו לי להתבסס על רגשותיהן ועמדותיהן כפי שהן ביטאו אותם, ולעשות צדק עם המורכבויות והניואנסים שבהם. באמצעות ניתוח תמטי, פרשתי את תמלולי הראיונות לארבע תמות המתארות אספקטים שונים של מערכת היחסים בין זהות קווירית למדיה פופולרית. הראשונה מתארת הכחדה סמלית, השנייה ייצוגים חיוביים, השלישית מורכבת מביקורות על קוויריות בתרבות הפופולרית, והרביעית עוסקת בשימוש במדיה חברתית ובצורות שונות של ביקורת ויצירה דרכה.

עיצוב הזהות של מרואיינות, התהליך להבין את רגשותיהן של מיניות ומגדר והביטוי שלהם כלפי חוץ, הושפע בבירור ובאופן גורף מהכחדה סמלית בטקסטים פופולריים. מרואיינות הפנימו תפישות עולם הטרנסיסנורמטיביות אשר הוצגו להן במדיה - כדוגמת התנהגות קווירפובית, מחיקה של זהויות קוויריות ופטישיזציה שלהן - ובשל כך התקשו ועודן מתקשות לתפוש את עצמיותן הקווירית באופן חיובי ומכיל ולבטא אותה באופן המסב להן אושר. מרואיינות מקבוצות זהות טרסנג'נדריות, אבינאריות, מולטיסקסואליות והצטלבותיות בפרט התמודדו עם היעדר מוחלט בייצוג לזהותן, ובילו שלב בחייהן ללא היכרות עם המונחים המאפשרים להן לתאר את תחושותיהן ולהסביר אותן לסביבתן.

ייצוגים חיוביים היו בעלי השפעה הופכית, וסייעו - בבירור ובאופן גורף - לבניית הזהות של מרואיינות ולחיזוק תפישתן העצמית החיובית. ערוצי מדיה פופולרית שונים סיפקו למרואיינות שפה המתארת את תחושותיהן ומעניקה להן לגיטימציה, ומקורות הזדהות אשר אפשרו להן לתפוש את עצמן מהצד הקווירי של המסך. הפרספקטיבה הקווירית שמעניקים מקורות הזדהות מופיעה בתחילה כרגע הארה של ערעור פתאומי על ברירת המחדל ההטרנסיסנורמטיבית, וממשיכה להנחות את המרואיינות בהטלת ספק בערכים הגמוניים, קבלה והכלה של מיניות ומגדריות נונקונפורמית ובניית זהותן שלהן מתוך שאיפה לאושר ולאותנטיות.

דימויים קוויריים פופולריים רבים אינם נופלים להגדרה של הכחדה סמלית, וניתן לזהות בהם רצון טוב, אך הם מכילים לקויות ופגמים ולא מספקים למרואיינות הזדהות משמעותית. ייצוגים אלו נוטים לצייר מיעוטי מין ומגדר בשטחיות ולדחוק אותם לתפקידים משניים; הם נכתבים מנקודת מבט חיצונית, וחסרה בהם המורכבות והעומק ההופכים דמות, ודמות מקבוצת מיעוט בייחוד, לאנושית ומעוררת הזדהות. פעמים רבות, בשל המיעוט בהם, דימויים קוויריים לא מצליחים לייצג מגוון רחב ורבגוני של רגשות וחוויות מיניות ומגדריות, ומרואיינות רבות חשות שהסיפורים הקוויריים המוצגים להן בתרבות הפופולרית הם צרים ומצומצמים. הן מחפשות ייצוגים של דמויות קוויריות החיות טווח מורכב ואנושי של סיפורים, חוות אהבה וקושי, אחרות וקהילה, ובעלות אישיות מרובדת, מרובת פנים ומלאה בניואנסים; המרואיינות מוצאות במדיה שיקוף לשאיפתן לשחרור מדיכוי תחת הנורמטיביות, הרמת המסך המטפורי החוצץ ביניהן לבין החברה וקבלת הכרה במעמדן כסובייקט אנושי מלא. בכך הן מבקשות לבטא את עצמיותן השלמה, מבלי למחוק את הקוויריות שלהן ואת התרבות הייחודית הנלווית לה ומבלי לשטח אספקטים אחרים באישיותן בשביל הזכות להביע אותה.

מרחבים קוויריים אינטרנטיים משמשים מרואיינות רבות כמרחבים בטוחים לעיצוב זהות הדדי. מרחבים אלו נמצאים מהצד הקווירי של מסך הדיכוי והמודעות הכפולה אינה נדרשת בהשתתפות בהם במרבית הזמן. הם מאפשרים למרואיינות לבטא את עצמיותן באותנטיות, ולצרוך ביטוי זהות הנתפשים כאותנטיים של צעירות קוויריות כמותן. בזכות אצירת האינטרנט שמתאפשרת במדיה חברתית, מרואיינות מסוגלות ליצור לעצמן סביבות מדיה תוך־קוויריות בטוחות ולעצב את זהותן אל תוכן. עם זאת, מדיה חברתית חושפת מרואיינות לביטוי הטרו־סיסנורמטיביות ולעתים גם לאלימות מילולית משולחת רסן, והן נדרשות להתאים את הפרסונה האינטרנטית שלהן לצופים פוטנציאליים אלו. מספר מרואיינות מביעות הסתייגות ממרחבים תוך־קוויריים; לתפישתן, גם הפרספקטיבה הקווירית רואה אותן מבעד למסך של נורמטיביות, והן נדרשות להתאים את הפרסונה שלהן לנורמות רווחות במרחבים אלו על מנת להשתתף בהם.

מערכת היחסים הייחודית הנבנית בין יוצר תרבות פופולרית לפאנדום שעבורו הוא כותב משפיעה על מרואיינות באופן חיובי ומעודדת עיצוב זהות יצרני ואקטיבי. אלו סביבות מדיה הדדיות ושוויוניות, בטוחות יחסית מהטרו־סיסנורמטיביות המעניקות למרואיינות הרגשה שנקודת המבט שלהן וקשייהן כצרכניות קוויריות זוכים לביטוי ולגיטימציה מצד יוצרי המדיה. בניגוד להשערות הספרות התיאורטית, הראיונות מציגים כי נוער ממיעוטי מין ומגדר מהססים לבטא את עצמם באופן מחאתי ויצרני או לפנות ישירות ליוצרי מדיה פופולרית. עם זאת, הכוח של אצירת מדיה מודעת כציבור צרכנים אינטרנטי ובייחוד

כפאנודוס גורמות להם להרגיש שהן מסוגלות להשפיע, ושהייצוגים הקוויריים במדיה שהן צורכות מכוונת לנקודת המבט שלהם ומבוקרת בידיה.

מספר מרואיינות מביעות ראייה פרופילית של זהות קווירית, ובייחוד של ביטויי זהות באמצעות מדיה חברתית. אף על פי כן, נדמה כי בהתייחס למאבק הזהות הקווירי והשאיפה להרמת המסך, הרוב המכריע של המרואיינות תופשות את עיצוב הזהות שלהן כחתיירה לאותנטיות. מרואיינות מתארות את ההשלמה עם עצמיותן המינית והמגדרית, ואת התהליך של החצנתה בהדרגה כהתאמה של הפרסונה שלהן לתחושותיהן הפנימיות המוצקות והאינבידואליות, תוך התגברות על ראייה מסדר שני והטרור סיסנורמטיביות. למרות ההתגברות בדומיננטיות של פרדיגמת הזהות הפרופילית, נוער ממיעוטי מין ומגדר מנהלים את עיצוב הזהות הקווירי שלהם כמאבק לשחרור מראייה עצמית מבעד לעיניים חיצוניות, ולזכייה באותנטיות הנתפשת כנגישה לשאר החברה.

בשל המתודה האיכותנית הדדוקטיבית שבה השתמשתי, מחקר זה מוגבל במסקנותיו לגבי נוער ממיעוטי מין ומגדר ככלל. קבוצת המרואיינים היא קטנה, ולא ניתן להסיק ממנה אבחנה רחבה או מגמה כללית. מחקר כמותני אינדוקטיבי עתידי, אשר ייבחן קבוצה גדולה יותר באופן בר השוואה, יוכל לספק תשובות מוצקות יותר בנוגע למגמה כזו. בשל קוצר היריעה וההיקף המוגבל של העבודה, נותרו נקודות שאפשר היה לדון בהן בעומק רב יותר. היחס של זהות מיעוט קווירית למתח בין הפרדיגמות האותנטית והפרופילית הופיע במחקר זה כשאלת משנה מחקרית, והוא ראוי להתעמקות פילוסופית ממוקדת יותר במחקר המוקדש לכך. בנוסף, רוב המרואיינות במחקר העידו על עצמן שהן לא משתתפות בפאנודומים, ואף לא אחת יוצרת בהן באופן פעיל; מחקר הפונה באופן ספציפי למשתתפות בפאנודומים קוויריים ישיג ממצאים מורכבים ומבוססים יותר לגבי ההשפעות של פרקטיקות מדיה אלו על עיצוב זהות.

ראוי לציין כי אני עצמי בת נוער קווירית, והעיסוק שלי בנושא המחקר נובע במידה רבה מהזדהות אישית. הזדהות זו יוצרת קושי מסוים בהסתכלות על התופעה מבחוץ, ונקודת המבט שלי היא מוטה. עם זאת, המרואיינות משתייכות למגוון רחב של זהויות מיניות ומגדריות, חלקן שונות מאלו שלי; הן תיארו חוויות ועמדות רבות שהיו זרות לי ואיתגרו את נקודת המבט האישית ההתחלתית שלי. נוסף על כך, הניתוח שלי מעוגן ברקע תיאורטי, ובאמצעותו רכשתי בקיאות במושגים אקדמיים אשר שימשו אותי בנוסף לאלו היומיומיים שהיו מוכרים לי.

רפלקציה

כתיבת עבודה זו הייתה בשבילי תהליך התפתחות אקדמי ואישי, אשר לאורכו שיפרתי את כישורי משמעותיות. בזכות העבודה שעשיתי ובעיקר בזכות הסיוע וההנחיה של עדי גריידי אשכנזי, צברתי ניסיון בחיפוש, קריאה וסיכום של מאמרים. מיומנויות הכתיבה והניסוח שלי הן כעת מפותחות וראויות אקדמית בהרבה, והטיוטות הראשונות של הצעת המחקר שלי כבר כמעט לא ניתנות לזיהוי. בשלבים הראשונים של העבודה התקשיתי עם סידור המידע לפרקים באופן הגיוני. תכנון המבנה הלוגי של מאמר שלם ושל פרק במאמר היא אולי המיומנות האקדמית החשובה ביותר שרכשתי בתוכנית.

נושא המחקר הוא בעל חשיבות רבה לחיי, והלמידה עליו השפיעה עליי באופן אישי. אני מוצאת את עצמי משתמשת במונחים ובתיאוריות עליהן כתבתי ברקע של המחקר בשיחות ודיונים יומיומיים, ונעזרת בהם להבין את העולם סביבי ואת עצמי. רעיונות פילוסופיים מתחומי פוליטיקה ותיאוריה קווירית מסייעים לי לבטא את עצמי בדיונים פוליטיים וחברתיים ובפרט בהבעת ביקורת על פוליטיקה ותיאוריות הקווירית עצמה; אני מוצאת את התיאוריות הסוציולוגיות של זהות עליהן כתבתי, ובייחוד את תיאוריו של דו בוז את חוויית בן המיעוט, צצים ללא הרף בחיי האישיים ונוכחים במאבקי השונים כאישה טרנסית, מול החברה ומול המודעות הכפולה שלי עצמי; תיאוריית התקשורת הביקורתית ומושג ההכחדה הסמלית הפכו לחלק מצורת המחשבה שלי, ומלווים אותי כאשר אני צופה – בראייה ביקורתית - בתרבות הפופולרית ובייצוגים הקוויריים בה הכה יקרים לליבי.

משמעותיים יותר מכל היו עבורי הראיונות עצמם. השיחות העמוקות שערכתי עם אחד עשר האנשים המגוונים שהשתתפו במחקר היו מרתקות; הן העשירו אותי, אתגרו אותי והעניקו לי שלל נקודות מבט שונות על נושא המעניין אותי. החזרה לשיחות הללו לאחר מכן על מנת לפרוש אותן לתמות ולפרש אותן אמנם הייתה מתישה, אך בזכותה רכשתי כישורי עיבוד איכותניים שיסייעו לי בהמשך חיי האקדמיים, והיא העניקה לי הזדמנות לדלות מהשיחות תובנות נוספות ולחקור מקרוב את הניואנסים שבכל אחת מנקודות המבט האלו.

ביבליוגרפיה

- גיוסלסון, ר', ליבליך, ע', שטיימן, י' & מכון מופ"ת גוף מנפיק (2015). *כיצד לראיין למחקר איכותני*: גישה התייחסותית (מהדורה ראשונה. ed.). מכון מופ"ת.
- גרוס, א', וזיו, ע' (2003). בין תיאוריה לפוליטיקה: לימודים הומו לסביים ותיאוריה קווירית. בתוך י' קידר, ע' זיו וא' קנר (עורכים), *מעבר למיניות: מבחר מאמרים בלימודים הומו-לסביים ותיאוריה קווירית* (עמ' 9-44). רעננה: הקיבוץ המאוחד.
- גרוס, א', זיו, ע', ויוסף, ר' (2016). *סקס אחר: מבחר מאמרים בלימודים להט"ביים וקוויריים ישראלים*. רסלינג.
- כ"ץ, נ' (2017). "מצבי גבול תקשורתיים": תפישות של קבוצות מיעוט את ייצוגן התקשורת במדיה המרכזית בישראל. *מסגרות מדיה*, 16, 1-7.
- מרקוזה, ה' (1971). *האדם החד-ממדי*. ספרית פועלים, תל אביב ומרחביה.
- קמה, ע' (2002). "אם שמים אותי על המסך, משמע אני קיים": דרכי התמודדות של הומואים עם הכחדתם הסמלית הנתפשת. *סוציולוגיה ישראלית*, 7(1), 143-191.
- קמה, ע' (2020). "החזקים והמוחלשים: ייצוגים תקשורתיים". בתוך בן-דב, נ', קורן-מיימון, י' (עורכים), *ייצוגים: מציאות, חיקוי ודמיון - עיונים ביקורתיים* (עמ' 48-64). רעננה: מכון מופ"ת המכללה האקדמית לחינוך גורדון.
- רחמימוב, א' (2015). היסטוריה קווירית. *זמנים: רבעון להיסטוריה*, 131, 4-7.
- Abreu, R. L., & Kenny, M. C. (2018). Cyberbullying and LGBTQ youth: A systematic literature review and recommendations for prevention and intervention. *Journal of Child & Adolescent Trauma*, 11(1), 81-97.
- Anderson, R. (2007). Thematic content analysis (TCA). *Descriptive presentation of qualitative data*, 1-4.

- Anzani, A., Lindley, L., Tognasso, G., Galupo, M. P., & Prunas, A. (2021). "Being Talked to Like I Was a Sex Toy, Like Being Transgender Was Simply for the Enjoyment of Someone Else": Fetishization and Sexualization of Transgender and Nonbinary Individuals. *Archives of Sexual Behavior, 50*(3), 897-911.
- Barthes, R. (1980). *S/Z: an essay*. Siglo XXI.
- Benjamin, W. (1935). *The Work of Art in the Age of Mechanical Reproduction, 1936*.
- Burns, K. S. (2009). *Celeb 2.0: How social media foster our fascination with popular culture*. ABC-CLIO.
- Cook, C. (2018). A content analysis of LGBT representation on broadcast and streaming television.
- Corfield, J. (2017). *Network vs. Netflix: a comparative content analysis of demographics across prime-time television and Netflix Original Programming* (Doctoral dissertation, University of South Carolina).
- Danesi, Marcel. (2018). *Popular Culture*. Rowman & Littlefield Publishers.
- Du Bois, W. E. B. (2007). *The souls of black folk : The oxford w. e. b. du bois*. Oxford University Press, Incorporated.
- Fathallah, J. (2015). Moriarty's ghost: Or the queer disruption of the BBC's Sherlock. *Television & New Media, 16*(5), 490-500.
- Fiske, J. (1989). *Understanding popular culture*. Unwin Hyman.
- Floegel, D., & Costello, K. L. (2019). Entertainment media and the information practices of queer individuals. *Library & Information Science Research, 41*(1), 31-38.
- Gerbner, G., & Gross, L. (1976). Living with television: The violence profile. *Journal of communication, 26*(2), 172-199.

- Gomillion, S. C., & Giuliano, T. A. (2011). The influence of media role models on gay, lesbian, and bisexual identity. *Journal of homosexuality, 58*(3), 330-354.
- Greenland, K., & Nunney, R. (2008). The repeal of Section 28: it ain't over'til it's over. *Pastoral Care in Education, 28*(4), 243-251.
- Hall, L. A. (2011). How popular culture texts inform and shape students' discussions of social studies texts. *Journal of Adolescent & Adult Literacy, 55*(4), 296-305.
- Johnson, S. (2006). *Everything bad is good for you: how today's popular culture is actually making us smarter* (1st Riverhead trade pbk. ed.). Riverhead Books.
- Kallio, H., Pietilä, A. M., Johnson, M., & Kangasniemi, M. (2016). Systematic methodological review: developing a framework for a qualitative semi-structured interview guide. *Journal of advanced nursing, 72*(12), 2954-2965.
- Kim, K. (2017). Queer-coded Villains (And Why You Should Care). *Dialogues@ RU. NJ: Rutgers University, 156-165*.
- Lobe, B., Morgan, D., & Hoffman, K. A. (2020). Qualitative data collection in an era of social distancing. *International Journal of Qualitative Methods, 19*, 1609406920937875.
- Lovelock, M. (2019). Gay and happy: (Proto-) homonormativity, emotion and popular culture. *Sexualities, 22*(4), 549-565.
- Luhmann, N., & Rasch, W. (2002). *Theories of distinction: Redescribing the descriptions of modernity*. Stanford University Press.
- Luhmann, N. (2013). *Theory of Society, Vol. 2*. Palo Alto.
- Mele, V. (2017). Popular Culture. *The Wiley-Blackwell Encyclopedia of Social Theory, 1-6*.

- Moeller, H.-G., & D'Ambrosio, P. J. (2019). Sincerity, authenticity and prolificity: Notes on the problem, a vocabulary and a history of identity. *Philosophy & Social Criticism*, 45(5), 575–596.
- Pyne, A. (2012, March). Lesbians as Spectacle: The Consumption of the Homosexual Female Body in The L Word. In *Nipissing University's Fifth Annual Undergraduate Research Conference Conference Proceedings* (p. 233).
- Ramasubramanian, S., & Yadlin-Segal, A. (2017). Stigma: media influence on. *The International Encyclopedia of Media Effects*, 1-10.
- Romito, M., Salk, R. H., Roberts, S. R., Thoma, B. C., Levine, M. D., & Choukas-Bradley, S. (2021). Exploring transgender adolescents' body image concerns and disordered eating: Semi-structured interviews with nine gender minority youth. *Body Image*, 37, 50-62.
- Steinke, J., Root-Bowman, M., Estabrook, S., Levine, D. S., & Kantor, L. M. (2017). Meeting the needs of sexual and gender minority youth: formative research on potential digital health interventions. *Journal of Adolescent Health*, 60(5), 541-548.
- Stockard, J. (2006). Gender socialization. In *Handbook of the Sociology of Gender* (pp. 215-227). Springer, Boston, MA.
- Trilling, L. (1972). *Sincerity and authenticity*. Harvard University Press.
- Venzo, P., & Hess, K. (2013). "Honk against homophobia": Rethinking relations between media and sexual minorities. *Journal of homosexuality*, 60(11), 1539-1556.
- Waggoner, E. B. (2018). Bury your gays and social media fan response: Television, LGBTQ representation, and communitarian ethics. *Journal of homosexuality*, 65(13), 1877-1891.
- Wargo, J. M. (2017). Designing more just social futures or remixing the radical present? Queer rhetorics, multimodal (counter) storytelling, and the politics of LGBTQ youth activism. *English teaching: Practice & critique*.

Worthen, M. G. (2016). Hetero-cis–normativity and the gendering of transphobia. *International Journal of Transgenderism*, 17(1), 31-57.

Ziegler, H. (2019). Coding LGBTQ Content: BISACs, Fanfiction, and Searchability in the Digital Age.

נספחים

1. טקסטים פופולריים המאזכרים בפרק הממצאים, לפי סדר אזכורם

Mean Girls (בחורות רעות), סרט קומדיית נוער, 2004, 97 דקות, Paramount Pictures.

<https://www.imdb.com/title/tt0377092>

Supernatural (על טבעי), סדרת דרמת פנטזיה אפלה, 2005-2020, 327 פרקים, Warner Bros. Television.

<https://www.imdb.com/title/tt0460681>. Distribution

The 100 (המאה), סדרת מדע בדיוני פוסט-אפוקליפטי, 2014-2020, 100 פרקים, CBS Television.

.Distribution & Warner Bros. Television Distribution

<https://www.imdb.com/title/tt2661044>

Buffy The Vampire Slayer (באפי קוטלת הערפדים), סדרת דרמה על טבעית, 1997-2003, 144 פרקים,

<https://www.imdb.com/title/tt0118276>. 20th Television

The Heroes of Olympus: The House of Hades (גיבורי האולימפוס: בית האדס), ספר פנטזיית נוער,

2013, ריק ריורדן. https://en.wikipedia.org/wiki/The_House_of_Hades

Sense8 (סנס8), סדרת דרמת מדע בדיוני, 2015-2018, 24 פרקים, נטפליקס.

<https://www.imdb.com/title/tt2431438>

The Owl House (בית הינשוף), סדרת פנטזיה מונפשת, 2020-, 29 פרקים, Disney Television.

<https://www.imdb.com/title/tt8050756>. Animation

Wonder Egg Priority, סדרת דרמת פנטזיה יפנית מונפשת, 2021-, 12 פרקים, NNS.

<https://www.imdb.com/title/tt13248076>

She-Ra and the Princesses of Power (שי-רה ונסיכות הכוח), סדרת אנימציה, 2018-2020, 52 פרקים,

<https://www.imdb.com/title/tt7745956>. נטפליקס.

Love, Simon (באהבה, סיימון), סרט קומדיה-דרמה רומנטית, 2018, 110 דקות, 20th Century Fox.

<https://www.imdb.com/title/tt5164432>

Please Like Me (קבלו אותי), סדרת קומדיה-דרמה, 2013-2016, 32 פרקים, ABC.

<https://www.imdb.com/title/tt2155025>

Sex Education (חינוך מיני), סדרת קומדיה-דרמה, 2019-, 25 פרקים, נטפליקס.

https://www.imdb.com/title/tt7767422/?ref=ttfc_fc_tt

Harry Potter (הארי פוטר), סדרת ספרי פנטזיית נוער, 1997-2007, 7 ספרים, ג'ק. רולינג.

https://en.wikipedia.org/wiki/Harry_Potter

שכונה, סדרת נוער, 2014-2018, 148 פרקים, HOT. <https://www.imdb.com/title/tt4211288>

RuPaul's Drag Race (המרוץ לדראג של רו פול), 2009-, 187 פרקים, Passion Distribution.

<https://www.imdb.com/title/tt1353056>

ContraPoints, ערוץ יוטיוב. <https://www.youtube.com/user/ContraPoints>

Philosophy Tube, ערוץ יוטיוב. <https://www.youtube.com/user/thephilosophytube>

2. קו מנחה לראיונות

פתיחה: תודה על הנכונות להתראיין, הבטחת אנונימיות, נושא כללי (אני חוקרת את הקשר בין תרבות פופולרית/מדיה לזהויות מיעוטי מין ומגדר).

- אילו ערוצי מדיה פופולרית אתה צורכת (טלוויזיה, עיתונות, נטפליקס, מוזיקה, יוטיוב, ספרות, קהילות מעריצים (fandoms)? איך היית מתארת את צריכת התרבות הפופולרית שלך? באיזו מידה, לדעתך, אתה מושפעת מהתרבות הפופולרית ובאיזו מידה אתה משפיעה עליה?

איך היית מגדירת את הזהות/יות שלך? אמה המשמעות של זה מבחינתך? מבחינת החברה?

באיזה אופן היית אומרת שהזהות שלך התעצבה? אילו אלמנטים השפיעו על הדרך שאתה היום תופשת את הזהות שלך ומגדירת אותה?

- איזה מקום היה לדמויות טלוויזיוניות, ספרותיות, קולנועיות בתפישת הזהות שלך?
- איזה תפקיד היה לאינטרנט ולרשתות חברתיות בעיצוב הזהות הקווירית שלך? האם נחשפת דרך האינטרנט למידע על זהויות קוויריות? לחינוך מיני? לאחרים בעלי זהות דומה? לקהילות ותנועות קוויריות?
- איפה אתה גרה? מה ההבדלים והפערים בין המפגש שלך עם זהויות קוויריות במדיה ובמרחבים אינטרנטיים לבין איך שאתה פוגשת את זה במציאות? יש הבדל ביחס לזהויות האלה? באנשים שאתה מדברת איתם?

מה אתה חושבת על הייצוג בתרבות הפופולרית של הזהות שלך ושל זהויות קוויריות באופן כללי? חסר ייצוג כזה? אילו בעיות יש בייצוג שקיים? אילו ייצוגים אהובים עליך? מהווים דוגמה טובה בעיניך?

איך אתה חושבת שהעיסוק של התרבות הפופולרית במיעוטי מין ומגדר (או החוסר בעיסוק) השפיעו על העיצוב של הזהות שלך? איך הפרספקטיבה של המדיה על הזהות שלך השפיעה על הפרספקטיבה שלך על עצמך? איך הושפעת ממחסור בייצוג? מסטריאוטיפים? איך הושפעת מייצוג חיובי? האם אתה צורכת מדיה באופן שמודע לייצוגים קוויריים? הימנעות מייצוגים שליליים? חיפוש אחר ייצוגים חיוביים?

האם אתה חושבת שיש לך השפעה על ייצוגים שאתה מזהה כשלייליים? האם בתור צרכנית אתה יכולה למחות על מחסור בייצוג או סטריאוטיפים שלייליים? להביא לשינוי?

האם אתה פעילה ברשתות חברתיות? האם זה מדיום שבילך לבטא את עצמך? להביע את מי שאתה? האם יש פער כלשהו בין הדרך שהמדיה הפופולרית מציגה סיפורי חיים קוויריים וזהויות קוויריות לדרך שאתה מציגה ברשתות החברתיות את סיפור החיים שלך ואת הזהות שלך? איך הכוח ליצור ולהתבטא באמצעות מדיה חברתית משפיע על האופן שאתה תופשת את הזהות שלך?

האם אתה משתתפת בפורומים אינטרנטיים שמוקדשים למדיה פופולרית כמו פאנדומים או מרחבים ברשתות חברתיות? כאלו בעלי אופי קווירי באופן ספציפי? האם אתה מרגישה שלהתאגדות הזאת דרך האינטרנט יש השפעה על התפקיד שלך כצרכנית מדיה? על הכוח שלך להשפיע על המדיה ועל הייצוגים של מיעוטי מין ומגדר בה?

איך ההשתתפות במרחבים אינטרנטיים שמוקדשים לתרבות פופולרית ולקוויריות השפיעה על התפישה שלך של המדיה שאתה צורכת? האם אתה מושפע באופן שונה מייצוגים של הזהות שלך כאשר אתה חש שיש לך יכולת לשנות אותם?

לסיום: יש משהו שנזכרת בו ואתה רוצה לציין או להוסיף? בקשר לשאלה ששאלתי קודם? יותר בכללי?

3. תמלולי ראיונות

בתמלולי השיחות דברי המראיינת נכתבים בגופן מודגש ודברי המרואיינת נכתבים בגופן רגיל.

ראיון 1 – ראיון עם קורן

אילו ערוצי מדיה פופולרית אתה צורך, טלוויזיה, עיתון, נטפליקס, מוזיקה, יוטיוב, ספרים ואיך היית מתאר את הרגלי הצריכה שלך של תרבות פופולרית?

יוטיוב, ספרים, נטפליקס, אנימה, מביך במקצת, מדיה חברתית, אולי וובקומיקס ופודקאסטים. זה כאילו למלא זמן ריק זה לא משהו שאני עושה מתוך כוונה שעכשיו אני הולך להירגע ולראות סרטון וזה יהיה הדבר שאני אעשה זה כאילו משהו שעושים בזמן שעושים דברים אחרים.

באיזו מידה אתה לדעתך מושפע מתרבות פופולרית שאתה צורך ובאיזו מידה אתה משפיע עליה?

אני לא חושב שאני משפיע עליה, אני מפחד מדי להשאיר תגובות, אני לא מעז לשלוח במייל כאילו תיקונים או הערות או לשאול שאלות בתגובות בסרטונים, אני לא מעלה פוסטים על בעיות בסדרות שאני רואה אני פשוט צורך. כנראה שהן משפיעות עלי הרבה, לא באופן מודע לחלוטין אבל אני יכול למצוא שהמקור של הרבה מהדעות והגישות שלי לדברים לקוחות מדמויות או ממטרות שסדרות ניסו להעביר.

איך אתה מגדיר את הזהות/זהויות שלך?

אהההה

קח את הזמן

בקושי רב ובבלבול עמוק, אממ אני מגדיר את עצמי כביסקסואל כי נמאס לי לשאול את עצמי אז החלטתי לוותר וללכת עם זה, כוונבינארי בגלל שאני בהחלט לא סיס, ואני מבחינת תהליך האלימינציה הדיספוריה שלי מונעת ממני להעלות לחשוב שאני אישה. כאילו יש לי דיספוריה מסביב לנשיות ויש לי דיספוריה מסביב לגבריות אז האופציה היחידה היא שאני נוונבינארי. וזה לא המצב של רוב האנשים הנוונבינאריים זה פשוט מוזר

מה מבחינתך המשמעות של הזהויות האלה בנפרד וגם של המכלול שלהן, מה אתה חושב שזה מבחינת החברה שמסביבך?

בשביל ההורים שלי זה שאני בי אומר שאולי אני אנשא למישהי ואהיה איתה במערכת יחסים סטרייטית, וזה שאני נוונבינארי אומר שאני לעולם לא אהיה במערכת יחסים סטרייטית ולכן אני הורס להם את העתיד שלהם. מבחינת החברה זה שאני בי אומר שאני מסרב לקחת צד במלחמה הזאת שיש בין החברה הלהית והחברה הסיסהטית והעובדה שאני נוונבינארי אומרת שאני לא קיים. מבחינת החברה כמוכן.

באיזה אופן היית אומר שהזהות שלך התעצבה, איזה אלמנטים השפיעו על הדרך שאתה היום תופש את הזהות שלך ומגדיר אותה?

אממ או וואו, אני זוכר שלא ידעתי שאפשר להיות ביסקסואל, כאילו כילד ההורים שלי עזרו להקים את הבית כנסת האורתודוכסי היחיד בישראל שמקבל את הלהטב ותמיד היו שם זוגות לסביות וזוגות הומואים ואף פעם לא היה שם מישהו שכאילו אני ביסקסואל ודיברו על זה, ואני יודע שהאמת שהיוצרת הראשונה שהכירה לי את המושג הזה הייתה דודי, שהיא מוזיקאית עם הרבה בלוגים, היא הייתה יותר פעילה בעבר, וממש אהבתי את האישיות שלה ויום אחד היא יצאה כבי ולא מיד הזדהיתי עם המושג הזה ולאט לאט זה הפך לחלק מהשקפת העולם שלי ולאופציה אחת שאני יכול להזדהות איתה ומשם הגיעה ההזדהות עם זה. במשך הרבה זמן בהתלבטויות המגדר שלי לא שקלתי אפילו את האופציה שאני נונבינארי, כי האנשים הנונבינאריים היחידים שראיתי היו אנשים כאילו AFAB כאילו עם כרומוזומים XX, לבנים דקים עם גובה מתחת לשלי וקול גבוה משלי ומעולם לא חשבתי שיהיה הוגן אם אני אזדהה עם המושג הזה, הרגשתי כאילו אני לוקח מהם משהו. זה הרגיש כאילו חיברו מין לזהות מגדרית בצורה שלגמרי נוגדת את המטרה של תנועת הטרנסיות והנונבינאריות.

מה שינה את התפישה הזאת של נונבינאריות?

אני לא חושב שהיא עדיין השתנתה לגמרי אני חושב ש...

זה עדיין נוכח?

לא באופן שאני מצדד בזה אבל זה מופיע מפעם לפעם, ואני שם לב שאני מנסה לחקות את האנשים האלה בסטייל שלי ובאיך שאני מציג את עצמי, יש כרגע טרנד שאומרים שאני נכתבתי על ידי אישה אני נכתבתי על ידי גבר, זה כזה האישיות שלי מתאימה למה שאישה הייתה רוצה שגבר יהיה זה סוג הטרנד, ואני מרגיש מאוד שבגלל שהחשיפה שלי לתרבות הטרנסית הייתה לרוב דרך גברים טרנסים ואנשים נונבינאריים AFAB, אני נכתבתי על ידי אדם AFAB לא סיס, וזה מרגיש אידיאוטי לחלוטין כי זה פשוט פוגע בי

איזה מקום היה לדמויות מהטלוויזיה מספרים מסרטים בתפישה של הזהות שלך בעיצוב שלה?

יש סדרה אחת בשם sense8 שנכתבה על ידי אני לא זוכר את השמות שלהם אבל זוג האחיות שכתבו את המטריקס, שהן שתיהן טרנסיות, ובסדרה הזאת יש דמות בשם נעמי, והיא אישה טרנסית משוחקת על ידי שחקנית טרנסית ורואים אותה עם כל כך הרבה אמפתיה, היא אחת הדמויות המרכזיות, ורואים את החיים שלה רואים את הקשיים שלה לא לפרטי פרטים אבל עם יותר האנשה משלרוב נותנים לאנשים על הקשת הטרנסית, ואני חושב שזה נתן לי את היכולת להבין מאיפה בכלל אפשר להתחיל להזדהות עם המונח הזה שהוא לא סיס. להתחיל ללכת כנגד מה שהחברה דורשת מרוב האנשים.

איזה תפקיד היה לאינטרנט ולרשתות חברתיות בעיצוב הזהות הקווירית שלך? נחשפת דרך האינטרנט

למידע על זהויות קוויריות? לחינוך מיני? לאחרים עם זהות דומה? לתנועות מסוימות?

כשהייתי בערך בגיל 7-8 היה לי פייז שבו ראיתי הרבה סרטונים על דעות ימניות קיצוניות וכאילו אנטי פמיניזם וזה הפך אותי לטיפה הומופובי כי ראיתי סרטונים שמדברים על זה שהלהטב הורס את היכולת לתפקד בחברה נורמלית בשביל גברים סיסהט לבנים, ואני חשבתי לעצמי - בתור גבר סיסהט לבן - חשבתי שפוגעים בי ושלא יהיה לי עתיד בגלל האחרים האלה. ואז ככל שראיתי יותר מדיה מנקודת המבט של אנשים להטבים ופשוט לא גברים סיסהט פיתחתי את היכולת של להזדהות עם אנשים את היכולת של לנהוג באמפתיה. אני חושב שהאינטרנט עזר לי לראות מה אפשר להיות, הוא לא נתן לי חוש מצפון כי באינטרנט יש כמות שווה של בולשיט ודברים אמיתיים, וכל הדעות מנוגדות, אז זה תלוי באדם להחליט במה הוא מצדד ובמה לא. אבל הוא כן נתן לי חוש שבחברה הזאת אין ממש דברים שאי אפשר לעשות פשוט יש דברים שמקובלים פחות.

אז זה נתן לך את זה בצורה שמדיה מסורתית כמו ספרים או טלוויזיה לא נתנו לך?

כן, כי אלה היו אנשים אמיתיים בלי תסריט, שפשוט התקיימו ביום יום שלהם.

בוא נלך לכיוון קצת אחר. אתה גר בתל אביב, נכון? מה ההבדלים והפערים בין המפגש שלך עם זהויות

קוויריות במדיה ובמרחבים אינטרנטיים לבין איך שאתה פוגש את זה במציאות הפיזית?

בבועות חברתיות קטנות באינטרנט אין את המושג קריינג'. כשהולכים ברחובות תל אביב ורואים אנשים להטבים, לרוב שומעים עליהם שהם ילדי סנטר. זה גם לגבי אנשים שמתלבשים בצורה לא מקובלת, ואנשים לא סיס. באינטרנט אין את הלחץ החברתי לרדת על אנשים אחרים, לפחות בבבועות הקטנות של האינטרנט, האינטרנט הכולל זה פשוט חיקוי של העולם האמיתי. אבל זה כמו מרחב בטוח במושג של חדר אטום שבו אף אחד לא נכנס ולא יוצא וכולם חייבים להכיר אחד את השני.

אתה חושב ש... אמרת שיש כן הבדל ביחס לזהויות קוויריות מצד אנשים סיסהט? שהיחס הוא שונה

במרחבים אינטרנטיים לעומת המציאות?

כן.

מה אתה חושב על הייצוג בתרבות הפופולרית של הזהויות שלך ושל זהויות קוויריות באופן כללי? שחסר

ייצוג? שיש בעיות עם הייצוג שקיים?

תמיד חסר ייצוג. תמיד יהיה חסר ייצוג. כל זמן שיש איפשהו שאין ייצוג כל זמן שיוצרים מדיה חדשה, סדרות חדשות, מוזיקה חדשה, יהיו אנשים שידרשו עוד ייצוג וכאילו זה יהיה מוצדק לחלוטין. ומבחינת הזהויות שלי אין מספיק ייצוג. אין מספיק ייצוג סביר של אנשים בי גם נקודה, אבל גם שהם לא כזה whores, כי זה רוב הייצוג שאנשים בי מקבלים, אדם שכאילו מאוד נמשך מינית להרבה אנשים ולכן זורקים את עצמם על כל אדם. וזה לא במובן שזה דבר רע, פשוט זה יוצר סטריאוטיפ לגבי נטייה מינית שאפשר בלעדיו, ומבחינת המגדר שלי אין ייצוג של אנשים AMAB נונבינאריים, וכשזה כן קורה זה בגישה מאוד

מגעילה ולא מבינה ולא מתחשבת, וזה אגרסיבי, כי כשיש את אותם AFAB נונבינארי אז הם מסכנים ולא יודעים מה הם רוצים מהחיים שלהם, וכשזה אדם AMAB זה אדם שמנסה להשתחל לתוך המרחבים הסגורים האלה, כמו שאני הרגשתי לגבי הזהות הזאת בהתחלה, שזה לא מגיע להם והם סתם מנכסים משהו שלא שייך להם.

איזה ייצוגים אתה ספציפית כן אוהב וחושב שהם כן דוגמה טובה?

שאלה מאוד קשה. נעומי מרקס מ8 sense היא דמות מאוד טובה, יש גם את... בוא נראה יש את ג'ונתן סינס מדה מגנוס ארכייבס, שזה פודקאסט אודיו דרמה מאוד טוב, שהוא אסקסואל וגם הופך לחצי אל עד הסוף אבל זה לא קשור. יש את אדם הלטהא she-rah שמשתמשים בthey/them בשביליהם, שזה נורא נחמד, זה עשה לי טוב בלב. כנראה שיש עוד דוגמאות אבל אני לא זוכר אותן כרגע.

אתה חושב ש- אמרת שאתה צורך נטפליקס - אתה רואה בחווייה שלך הבדל בייצוג ובעיסוק בקוויריות בין ערוצי מדיה יותר מסורתיים כמו טלוויזיה מסחרית לבין ערוצי מדיה יותר מבוססי סטרימינג ויותר אינטראקטיביים כמו נטפליקס?

אני לא ממש רואה טלוויזיה מסחרית, בטלוויזיה מסחרית יש יותר אנשים זקנים עם כסף ואני חושב שבנטפליקס זה כסף יותר חדש שיותר פתוח לרעיון של לתת ייצוג, זה לא אומר הרבה זה רף מאוד נמוך להיות פתוח יותר, אבל זה נכון. ולכן הגיוני שבנטפליקס ובסדרות שלא צריכות את כל הלוויינים, וכל הערוצים, יהיה קל יותר להעלות מדיה שמייצגת אנשים להט"בים.

דיברת קודם על סטריאוטיפ בייצוג של ביסקסואליות, על דמויות שהן מאוד מיניות, אתה חושב שזה בפני עצמו בעייתי להציג ביסקסואלים כמאוד מיניים? או שזה בעייתי כשזה משהו שמגיע מבחוץ כשאנשים סטרייטים נגיז כותבים ככה אנשים ביסקסואלים?

גם וגם לא בעייתיים לבד, זה רק בעייתי כשזה הייצוג היחיד וזה הייצוג המידי שהולכים עליו, כי ביסקסואליות זה פשוט תכונת אישיות תכלס לא צריך ללוות לזה עוד דברים, זה לא buy one get one free איך אתה חושב שהעיסוק של התרבות הפופולרית במיעוטי מין ומגדר, או החוסר בעיסוק, השפיעו על העיצוב של הזהות שלך? איך הפרספקטיבה של המדיה, אני מדברת פה בעיקר על מדיה פופולרית יותר ומסחרית, על הזהות שלך השפיעה על הפרספקטיבה שלך על עצמך?

אני חושב שחוסר הייצוג של המדיה של הזהות שלי פגע בי, העובדה שלא ידעתי עד גיל כנראה 13-14 שאדם AMAB יכול ליהות נונבינארי בכלל זה פגע בי, וזה לא כאילו משהו שאני אתאושש ממנו כי זה כן עיצב את מי שאני עכשיו, אבל זה כן משהו שהייתי מעדיף להימנע ממנו, שיהיה עוד ייצוג ושאיני הילד לא יצטרך להתמודד עם כל השיט הזה כדי להפוך למי שאני היום

איך הושפעת מייצוג חיובי?

דיברתי כבר על הבית כנסת של ההורים שלי, יש להם חברה בשם זהורית, היא רצה לכנסת כמה פעמים, היא מארחת ארוחות פסח לאנשים שבאו מאמריקה ואין להם איפה לחגוג כי המשפחה שלהם לא מעוניינת, ואני חושב שאני והמשפחה שלי הלכנו לשם פעם אחת כשהייתי באזור גיל 10, וישבתי ליד אישה טרנסית שאמרה לכל השולחן שבאותו יום היא חגגה את יום ההולדת הראשון שלה, בתור עצמה, וכאילו הייתי ילד קטן לא הבנתי בשיט אבל כן ביקשתי מההורים שלי להסביר לי אחר כך על מה היא דיברה, וזה הראה לי שאנשים אמיתיים יכולים להיות טרנסים טרנסיות לא סיס, כבר ידעתי שאנשים יכולים להיות לא הט מהמציאות ומהמדיה, ידעתי שאנשים יכולים להיות הומואים ולסביות מהמציאות ומהמדיה, בגיל הזה, אבל מעולם לא נתקלתי באדם לא סיס ביודעין

האם אתה חושב שיש לך השפעה או יכולה להיות לך השפעה על ייצוגים שאתה מזהה כשלייליים? האם בתור צרכנית אתה יכולה למחות על מחסור בייצוג או סטריאוטיפים שלייליים? להביא לשינוי כלשהו? בתור צרכן אני כן יכול למחות, אני חושב שההשפעה תהיה הרבה פחות מאשר בתור יוצר אני אצור ייצוג משלי.

אתה פעיל ברשתות חברתיות?

אין לי קול מאוד חזק אבל אני כן פעיל בתור אדם שמתקשר ונהנה

אתה רואה מדיה חברתית כערוץ לביטוי עצמי להבעה?

כן, מדיה חברתית היא כלי עצום בשביל להראות שאנשים אמיתיים חיים בעולם ומתפקדים והולכים לבית ספר ועובדים בעבודות, ובו בזמן מתקיימים עם כל הזהויות האלה והבעיות האלה והמחלות האלה, כאילו מחלות לא קשור, התכונתי מוגבלויות, זה פשוט מראה אנשים אמיתיים בחיים האמיתיים שלהם

יש פער כלשהו בין הדרך שמדיה פופולרית מציגה סיפורי חיים קוויריים וזהויות קוויריות, לבין איך שאתה במדיה חברתית מציג את החיים שלך וזהויות שלך?

כן. יש כמובן את הסיפור הקלישאתי במדיה של אנשים טרנסים במיוחד נשים טרנסיות, שכאילו אני לא אישה טרנסית אבל אני יותר קרוב לנשים טרנסיות מרוב הזהויות האחרות מבחינת מגדר, של מאז גיל קטן תמיד ידעתי שמשוהו לא בסדר בי תמיד הייתי תקועה בגוף הזה, וזה לא מרגיש לי רלוונטי לעצמי ולהרבה אנשים שדיברתי איתם במדיה חברתית, בטח שאם אני אסתכל אחורה בזמן אני אמצא זכרונות שבהם הייתי רוקע על הרצפה בנעלי הסינדרלה של האחיות שלי, עקבים מפלסטיק, ולובש את השמלות שלהן, אבל זה לא שידעתי שמשוהו לא בסדר פשוט הייתי עצמי.

איך הכוח ליצור ולהתבטא באמצעות מדיה חברתית, ליצור את עצמך במדיה, משפיע על האופן שאתה תופש את הזהויות שלך?

זה מקנה לי הרבה מאוד ביטחון עצמי, הידיעה שהמידע הזה שם ואף אחד לא עשה לי שום דבר, לשונות הפנייה שלי המיניויות שלי, הן פשוט ידע כללי ואנשים בסדר עם זה ולא קרה לי שום דבר, זה נותן לי הרגשה של ביטחון ונוחות בעולם שאין הרבה דברים שגרמו לי להרגיש ככה.

אתה חושב שזה שיש לך את המדיום הזה לקחת בעלות על הסיפור של עצמך וליצור באופן אינדיבידואלי, משפיע על התפישה שלך של המדיה? של הדברים שאתה צורך?

זה טיפה כמו המופע של טרומן, כי במופע של טרומן מסיימים לראות את הסרט וחושבים אה מה אם אני טרומן ואני בסדרה? ולאחר מכן מבינים איך טרומן הרגיש. אז זה זה אבל ברברס. אם טרומן היה יוצא מהסדרה, כאילו הוא כן יצא מהסדרה, והתקיים בחיים הרגילים והוא הבין מה כל האנשים שצפו בו הרגישו, כשאני משתמש במדיה חברתית כדי להביע את עצמי, אני מבין מה האנשים האחרים האלה, שנתנו לי השראה וחשפו כל כך הרבה מידע בפני, מה הם עברו ומה הם עשו ושזה לא לגמרי כנה ואמיתי, אבל זה כן אנשים שמנסים לעשות משהו טוב בעולם.

האם אתה משתתף בפורומים אינטרנטיים שמוקדשים למדיה פופולרית כמו פאנדומים או מרחבים מסוימים ברשתות חברתיות?

לא באופן נורא פעיל. אני כן נהנה לראות פוסטים על סדרות שאני רואה או אנליזות, מאמרי ווידאו, על סרטים ועל משחקים גם. אבל אני לא תורם לשיחה.

אתה נמצא במרחבים כאלה או ספירות כאלה שהם ספציפית בעלי אופי קווירי?

אני לא משחק בסטארקראפט אז אני לא מכיר את כל קהילת הטרנסיות הענקית שמשחקת הזה, זה ממש תופעה. אני מנחש שלא אפילו שהרבה פאנדומים שקשורים לאנימה הם מאוד להט"בים, אבל הם לא אך ורק להט"בים.

האם אתה מרגיש באופן מסוים שלהתאגדות דרך האינטרנט באופן הזה של פאנדומים וקהילות ביוטיוב יש השפעה על התפקיד שלך כצרכן מדיה?

אממ פאנדומים קטנים כמו הסרטונים של קונטרופוינטס, זו לא הדוגמה הכי טובה כי זה פאנדום די גדול. פילוסופי טיוב, פשוט קהילות יותר קטנות ביוטיוב, אני מרגיש שאם הייתי משאיר תגובות ואם הייתי משתתף בשיחה היוצרים כן היו עונים לי, והייתי יכול להוסיף לשיחה או לפחות לדבר איתם ולשנות טיפה את מה שקורה שם אם הייתי חושב שיש צורך בשינוי

אתה חושב שסוג כזה של יחסי כוח שהם הדדיים בין קהילת צרכנים לבין יצרן, שקיימת ביוטיוב, שהיא יכולה להתקיים גם בערוצי מדיה יותר גדולים כמו נגיז סדרות טלויזיה?

לא ממש מבחינה פרקטית, כאילו אין שום דרך שבה אנשים יכולים לעבור על כל אימייל על כל תגובה, ולענות לכל אחד בנפרד, אבל יש את הרעיון של תשיגו 200 חתימות על זה ואולי נשקול לשנות משהו. יש

דרכים לבדוק כמה אחוזים מהפאנדום באמת מעוניינים במשהו, ואז לבצע את זה. לפעול לפי מה שהפאנדום רוצה.

אז לצרכן אחד אין כל כוח אבל אם יש התאגדות יותר רחבה בקהילת הצרכנים אתה חושב שכן יכולה להיות לזה השפעה.

כן

איך ההשתתפות במרחבים אינטרנטיים שפועלים סביב מדיה פופולרית ואולי סביב קוויריות השפיעה על התפישה שלך של המדיה שאתה צורך? האם אתה מושפע באופן שונה מייצוגים של הזהות שלך כשאתה חושב שיש לך יכולת לשנות אותם?

כן, יש את הסאברדיט אגג_IRL יש את נונבינארי יש את טראאאאאאאנס, יש את אנבי_IRL, יש את בי_IRL, בכל מקרה יש הרבה סאברדיטים - זה במיוחד ברדיט כי שם מאוד קל ליצור קהילות - שבהם יוצרים מעלים פוסטים עם תמונות של עצמם או עם חוויות מהחיים שלהם או עם מימוז או עם בדיחות, ואפשר לדבר איתם ואפשר לשאול אותם שאלות ולדבר איתם על חוש הלבוש שלהם ועל מה שהם עושים כדי להיראות איך שהם נראים. וזה עוזר לדעת שיש אנשים שדומים אלינו בכל רחבי העולם ויש להם גישות שונות לדברים שונים, ואין דרך אחד בניגוד למדיה המאוד פופולרית לעשות את הכל

אילו ערוצי מדיה פופולרית אתה צורך?

ספרים אני פחות קורא, פשוט כי... לא יודע לא מסוגל כל כך לקרוא ספרים, פעם הייתי קורא הרבה. יוטיוב הרבה, נטפליקס גם, סרטים, בעיקר כאלה. אינסטגרם כמובן, אני חושב שזה נחשב גם, טיקטוק הפופולרי, כאלה.

איך היית מתאר את הרגלי הצריכה שלך של תרבות פופולרית?

אני חושב שזה... ואני לא מאוד גאה בזה - רוב הזמן ביום שלי. כל יום. כן, צורך הרבה מאוד, לפחות ארבע שעות ביום וזה כשאני עוד מחמיא לעצמי

באיזו מידה לדעתך אתה מושפע מתרבות פופולרית ובאיזו מידה אתה משפיע עליה?

משפיע הרבה, באמת אולי את מחכה קצת לשאלות שקשורות לנטייה המינית, אבל זה מאוד מאוד משפיע עלי, לא יודע זה הדבר הראשון שאני מצליח לקשר אותו אליו. ילד בן 9 שצופה בסרטוני יציאה מהארון ודרך זה יכול להצביע על מה הוא מי הוא, חוץ מזה אני חושב שכן על הראייה הפוליטית שלי על דברים הרבה פעמים, מבחינת אומנות הרבה פעמים זה משפיע על מה נותן לי השראה

איך היית מגדיר את הזהות או הזהויות שלך?

הייתי אומר שאני יהודי, הומו כמובן, כן זהו לדעתי, ישראלי

הזהות הקוויריות שלך ספציפית, אמרת שאתה מגדיר את עצמך כהומו, מה המשמעות של זה מבחינתך, מבחינת החברה מסביבך?

אני חושב מבחינת הקהילה הגאה אני עוד איכשהו פריווילג. אבל כן היו פעמים שהייתי צריך להסביר את עצמי, במיוחד כשיצאתי מהארון הייתי יחסית צעיר, אז הרבה פעמים נתקלתי באנשים שלא בדיוק האמינו לי או חשבו שאני מבולבל והרגשתי שאני צריך להסביר את עצמי. לא יודע, אני אישית לא ממש אולי צריך לצאת מהארון כל יום כמו שאחרים אומרים כי זה עוד איכשהו מתבטא בדרך שבה אני מתנהג מתלבש, די קל להבין את זה עלי אני חושב, הרבה פעמים ההורים שלי היו אומרים לי שהדרך שבה אני מתלבש... שאני מנסה להגיד את זה, אבל אני הרבה פעמים מסביר שזו פשוט הדרך שבה אני רוצה להתלבש ולהתנהג, זה לא משהו שאני שולט בו, דברים שאני נמשך אליהם. יכול להיות אגב כהשפעה מהמדיה אני לא יודע אבל זה לא קשור לנטייה המינית שלי הדבר הספציפי הזה.

באיזה אופן היית אומר שהזהות שלך התעצבה?

אני חושב שכמה דברים, קודם כל לראות את הכתבה בעיתון של ידידיה ויטל מדבר על זה שהוא הומו, אני זוכר שאחרי שראיתי את זה רצתי לחבר הכי טוב שלי וסיפרתי לו על זה ואני זוכר ששנינו הגבנו על זה מוזר,

שבעצם שנינו הומואים, זה היה אני חושב בכיתה ד' כיתה ה', מה עוד? אני חושב שהרבה סרטונים של יציאה מהארון, בעיקר דברים כאלה. פופ קולצ'ר אפשר להגיד.

איזה מקום היה לדמויות מהמדיה בעיצוב הזהות שלך?

ידידיה ויטל זה אחד שאמרת, קונור פרנטה, אני חושב שזה היה כמות הייצוג באותה תקופה, חוץ מעוד אנשים רנדומליים לאינטרנט. אני זוכר גם שבתקופה הזאת שהייתי חשוף לרשת הייתי נחשף גם לאנשים כמוני או שמזדהים אחרת בקהילה הגאה וזה מאוד עזר לי

זה מביא אותי לשאלה הבאה, אתה יכול להרחיב על התפקיד שהיה לאינטרנט ומדיה חברתית בעיצוב הזהות שלך? נחשפת ל...?

אני זוכר שבכיתה ו' זו הייתה הפעם הראשונה שיצאתי עם מישהו דרך האינטרנט, אולי לא הזוגיות הכי מדהימה אפשר להגיד, אם אפשר בכלל לקרוא לזה זוגיות, אז זה אחד. וגם אני זוכר שהחברה הכי טובה שלי עד היום זו מישהי שהכרתי באותה תקופה והתמודדנו בדיוק עם אותם דברים, עם ההתאהבות הראשונה הלהט"בית שלנו, והיא בי. אני אמנם לא יודע כמה אני מסכים עם זה היום אבל הייתה איזשהי התנתקות ענקית בין איך שהתנהגו אלי בבית ספר, איך שהתנהגו אלי בעיר שלי מאשר כשהייתי מדבר איתם בטלפון שזה פתאום היה המון קבלה והרגשתי את זה גם כשנפגשתי איתם במציאות. אז זו הייתה קצת סתירה, פתאום לצאת מהארון בסביבה שלי - למרות שהייתי אמור לצפות לקבל תגובות הומופוביות - לראות איך קיבלו את זה פה לעומת ברשת

איפה אתה גר?

אני מנס ציונה עיר האורות

ואתה אמרת שיש ממש פער בין המפגש שלך עם זהויות קוויריות במדיה ובאינטרנט לבין המציאות הפיזית?

כן

זה ממש הבדל משמעותי ביחס של אנשים לזהויות האלה?

כן, כן לגמרי. אני ממש זוכר שהייתה תקופה שלא רציתי להגיע לבית ספר בכלל ואני חושב שגם הרבה מהחברים שהכרתי מהרשת שהיו להט"בים... היו חלק שהיו מתל אביב שבאמת יותר מקבלת, אבל גם ההם היו ממקומות נידחים שבהם הם הרגישו נורא לבד ואני חושב שזה איך הכרנו, זה למה הם ניגשו לרשת זה למה הם התחילו להכיר שם אנשים כי הם הרגישו נורא לבד במקום שהם נמצאו

נחשפת דרך האינטרנט גם להומופוביה ולתגובות לא טובות?

כן, הרבה מאוד. קצת משהו מביך אבל הייתה שנה קצרה שבה הייתי יוטיובר, היו לי אלף מנויים והרבה פעמים במקום להתעסק בדברים שעשיתי שם שהיו אחלה, היו גם כאלה שאהבו את הדברים שעשיתי, הרבה

פעמים הייתה התעסקות במיניות שלי ובקללות ברשת ו... כן. וזה עוד מבלי שיצאתי מהארון שם, רק מלראות איך אני מתנהג ומתלבש.

מה אתה חושב על ייצוג בתרבות פופולרית של קוויריות? מחסור בייצוג? בעיות בייצוג קיים?

אני כן חושב שיש שיפור מאוד גדול, אני כן מרגיש הרבה פעמים דמויות - אם אני מסתכל על עצמי - דמויות של הומואים קצת כזה נדחקות לצד בתור הדמות הפחות מעניינת שיותר מתעניינת החיים של הסטרייטים הראשיים בסדרה ושקצת יש בהם משהו מטריאליסטי, של לדבר ביאס ודברים כאלה. לא יודע אם ראית את הסדרה החדשה הזאת של הגיבורי על הקווירים

אני מעדיפה לשכוח

כן, לגמרי, זה לשתות אקונומיקה אחרי שראיתי את הדבר הזה. אז כן לגמרי בקטע הזה, ולא יודע למשל love simon אני לא חושב שזאת רפרזנטציה טובה בכלל.

יש ייצוגים שאתה אוהב?

אני חושב שדוגמאות מעולות זה הסדרה please like me בנטפליקס, מאוד מאוד ממליץ, לא יודע אם ראית, חורש את הסדרה הזאת הרבה, מה עוד מה עוד מה עוד? סקס אדיוקיישן, לא יודע, לא מצליח לחשוב כרגע, אבל פשוט להראות שאנחנו בני אדם גם שיהיה רגשות עמוקים ורצונות לדמות ושלאו דווקא כל האישיות שלה יהיה זה שהיא קווירית

איך אתה חושב שהעיסוק של התרבות הפופולרית במיעוטי מין ומגדר השפיעו על עיצוב הזהות שלך?

אני חושב שעצם העובדה שלא נחשפתי לשום דבר להט"בי עד גיל 9 בערך איך שזה השפיע עלי זה שזה סוג של שוק, הסיבה שאני חושב שהרבה ילדים בני 12 וזה או לא יודע ילדי סנטר אפשר לקרוא לזה, אחותי כרגע, קוראים להם קרינגייים כי הם נורא מתלהבים פתאום מהעולם הזה שהסתירו מהם כל הזמן ואני בתקופה הזאת זוכר שהרגשתי שאני רק רוצה לצעוק את זה רוצה לצעוק אני הומו, רק מהסיבה שהסתירו את זה ממני, ואז פתאום לגלות שזה משהו בסדר משהו שהדחקת לגבי עצמך בין אם זה הנשיות שלך ובכללי מי שאתה שאתה מגלה שזה בסדר, פתאום הרצון הוא נורא להחצין את זה אפשר להגיד, אני חושב שזה השפיע עלי.

איך אתה חושב שהושפעת מייצוג חיובי שנחשפת אליו?

אני חושב שהושפעתי ברמה של פשוט להרגיש כזה 'אוקיי אני בסדר, וזה לא באמת קללה מה ששמעתי כל הזמן בבית ספר'. אני חושב שזה קצת מרגיש כמו טפיחה על השכם, הבהרה שמה שחשבת שרע לגבי עצמך זה בסדר, 'you're valid', שמה שהשתמשו בו נגדי הוא דווקא לגמרי לגיטימי ולגמרי בסדר ואני יכול לחיות ולהיות לגמרי בסדר עם מי שאני. זה נשמע כזה המשפטים המעצבנים האלה שהם ציזיים, 'be who you are', אבל למעשה הם נכונים באיזשהי מידה אני מניח.

אתה חושב שאתה צורך מדיה באופן שמודע לייצוגים קוויריים?

אני חושב שאני נחשף בעיקר מהמלצות, אני מניח, לסרטים וסדרות שחברים להט"בים אחרים שלי המליצו לי לראות שמייצגים אותנו בצורה הכי טובה שאפשר. וכן יש גם מדי פעם סדרה שאני אראה או סרט שאני אראה, סרטון שבו מייצגים אותנו בצורה קצת קרינגיית ולא נעימה, וזה לגמרי כזה טיפה מפריע, כמו שדיברנו על הטריילר המדהים לסדרה בנטפליקס של הגיבורי על.

אתה חושב שיש לך השפעה על ייצוגים שאתה מזהה כשליליים? כוח למחות כצרכן?

אני חושב שחלק מהעניין זה לא לצפות, כאילו לעשות חרם על סדרה או סרט שיש בה הומופוביה או סתם לא מייצגת אותנו כמו שצריך ורואים שלא היה עומק של מחשבה בלנסות להבין אותנו, אני חושב שזה מתחיל מזה.

אתה פעיל ברשתות חברתיות?

כן

אתה תופש רשתות חברתיות כערוץ להבעה עצמית?

אני חושב שלגמרי, קצת כזה מקום שאני מעדיף שבני המשפחה שלי לא יעקבו אחרי, שם נתתי לעצמי להעלות תמונות... כאילו איך שאני מתנהג ומה שאני עושה בחיים האמיתיים אני מרגיש שגם מתבטא שם ככה שאם אני אזרתי את האומץ להתחיל לשים לק בכיתה ז' סתם למשל, אז רואים את זה גם בהתנהלות שלי בסושיאל מדיה, אני חושב שככה זה משפיע

אתה חושב שיש פער בין איך שמדיה פופולרית מציגה קוויריות לאיך שאתה מציג את עצמך בסושיאל מדיה?

אני חושב שכן הרבה פעמים יהיו סיפורים מאוד דרמטיים של איך הגיבו לזהות קווירית כזו או אחרת, שזה גם מאוד מאוד חשוב להראות את זה, אבל לא יודע לי יש המון מזל שקיבלו אותי כמו שצריך במשפחה שלי, וכן אולי זו דרך שונה שבה אני מייצג את זה

איך הכוח ליצור ולהתבטא באמצעות מדיה חברתית משפיע על האופן שאתה תופש את הזהות שלך וקוויריות באופן כללי?

אני חושב ששם זה הכי קל, למשל אחותי לאחרונה יצאה מהארון כלסבית בקבוצה של הכיתה וקצת קיבלה - היא יותר קטנה ממני היא בכיתה ז' - וקצת קיבלה הלם פתאום כשהתחילו לדבר על זה עם ההורים שלהם ודברים כאלה, איך אומרים היד קלה על המקלדת, אז זה לא רק מתבטא כשזה לכתוב תגובה רעה. ואני חושב שזה בא משם מזה שאזרתי את האומץ להתחלה לצאת מהארון לחברים הקרובים שלי ברשת, דרך הטלפון, אשכרה להגיד את זה גם במציאות בקול רם, זה קצת כזה כמו לעשות מעין ניסיון כזה כי אתה יכול אולי לא לראות יותר את הבן אדם שאתה מדבר אליו, לחסום אותו אפשר לקרוא לזה, לנתק איתו את

הקשר, וכשאתה אומר את זה למישהו במציאות שקרוב אליך זה הרבה יותר משפיע, ואז לראות שהוא מקבל את זה קצת עוזר לך אולי לנסות את זה גם במציאות

אתה משתתף בפאנדומים?

פעם הרבה יותר מעכשיו, הייתה לי את התקופה הדי מביכה שלי שהייתי סטאן של דראג רייס, ומה עוד? הייתי למשך איזה חצי שנה שנה באיגי אם אפשר לקרוא לזה... טוב זה לא בדיוק ברשת כי זה פיזי, אבל היה גם אחד כזה שהוא בווידאו דרך הטלפון

כשהשתתפת בעבר, וכשאתה משתתף עכשיו בפאנדומים שסובבים סביב מדיה פופולרית, אתה מרגיש שלהתאגדות הזאת דרך האינטרנט יש השפעה על התפקיד והכוח שלך כצרכן מדיה?

מעניין. אני חושב שלגמרי, כאילו לראות אנשים אחרים שחולקים את אותה התעניינות כמו שלך, ולראות אותם חושפים אותך לעוד יותר תכנים שקשורים לזה, כן עוזר לך להיחשף לעוד דברים בנושא
אתה חושב שמבחינת הכוח שלך להשפיע על המדיה שאתה צורך, נגיד אם אתה רואה ייצוג שלילי ואתה רוצה לשנות אותו או שיעשו עבודה יותר טובה, אתה חושב שיש הבדל נגיד אם זה רק אתה מרגיש ככה ורוצה לפעול או אם אתה חלק מקהילה, מפאנדום?

מעניין, לא חשבתי על זה בתור פאנדום. את מזכירה לי שפעם כתבתי מכתב סוער לגיורא חמיצר כשראיתי שיש לו אך ורק דמויות סטרייטיות בעמוד שלו ומאוד התעצבנתי על הומופוביה באותו הזמן, וכתבתי לו שאני מאוד אשמח אם תהיה דמות להט"בית בסדרה שלו והוא עשה את זה. כן היו שתי דמויות לסביות בשכונה בזכותי, אני חושב שזה ההישג שאני הכי מתגאה בו עד עכשיו. אז אני חושב שכן זה די קל עכשיו כשיש גישה מסוימת בין המעריצים ליוצרים, באינסטגרם ברשתות, יש את כל עניין הקאנסל קלצ'ר שעוזר לזה עוד יותר, אולי טיפה קיצונית באיזושהי מידה, כי צריך לתת הזדמנות נוספת ליוצר, אבל זה לגמרי יוצר רעש וביקורת לאותו יוצר שאולי יוצר ייצוג שהוא שלילי לקהילות מסוימות בין אם זה הקהילה הגאה או כל קהילה אחרת

איך ההשתתפות במרחבים אינטרנטיים שמוקדשים לתרבות פופולרית ולקוויריות - כמו למשל הפאנדום של דראג רייס - איך זה השפיע על התפישה שלך של המדיה? אתה חושב שאתה מסתכל שונה על זה כשאתה חלק מקהילה של מעריצים?

המממ... כן אני חושב שלגמרי, זה קצת כזה... היו טובים והיו רעים אפשר להגיד בקבוצה הזאת, שהשפיעו עלי לרעה שהשפיעו עלי לטובה, תוקפניים פחות תוקפניים, כן וזה גרם לי קצת להבין מי צופה באותה סדרה כמוני בין אם זה הרבה סטרייטיות נלהבות או כל אחד אחר לא יודע

אמרת קודם על זה שהאינטרנט מקרב בין היוצרים לצרכנים ונותן לך יכולת לתקשר עם היוצרים, אתה חושב שזה משפיע על הדרך שאתה רואה ייצוגים של הזהות שלך? נגיד הלסביות בשכונה, אתה חושב שזה יותר משמעותי בשבילך כי אתה יודע שזה מושפע מתגובות של מעריצים כמוך?

אני חושב שזה לגמרי השתפרות מדהימה שיש לנו אותה בזכות סושיאל מדיה, פעם בקושי היה אפשרות, היה מרחק הרבה יותר גדול בין יוצר בטלויזיה וצופה, ועכשיו זו התקדמות לטובה.

אילו ערוצי תרבות פופולרית אתה צורך?

אני רואה טלוויזיה, אני קורא ספרים, אני שומע מוזיקה הרבה, סוג של ברשתות חברתיות, כאילו אינסטגרם וזה בקטנה, וואטסאפ פה ושם.

מה הרגלי צריכת המדיה שלך? תדירות, ריכוז...

מבחינת מוזיקה וכאלה הרבה, אני הרבה בנסיעות אני הרבה באוטובוסים וכאלה אז אני הרבה עם מוזיקה, אני הרבה עם אוזניות. רשתות חברתיות גם, אינסטגרם טיקטוק דברים כאלה, אני יודע, לא יותר מדי, שעה שעתיים ביום גג. טלוויזיה אני לא ממש רואה

באיזו מידה אתה חושב שאתה מושפע התרבות הפופולרית ובאיזו מידה אתה משפיע עליה?

אני חושב שכולנו באיזושהי צורה מושפעים מתרבות המדיה, מן הסתם גם אני. דברים שאני רואה ברשתות חברתיות או בטלוויזיה או בפרסומות כן יכול להשפיע עלי ברמה האישית, אני לא יודע בדיוק באיזו רמה, אני לא חושב שהרוב גם מודעים באיזו רמה הם מושפעים. אבל אני שם לב לזה. ולא יודע כמה אני משפיע, כאילו אני פחות או יותר קיים שם

איך היית מגדיר את הזהות או הזהויות שלך?

אני טרנסגינדר אבינארי ואני ביסקסואל

מה המשמעות של הזהויות האלה מבחינתך ומבחינת החברה שמסביבך?

פחות או יותר שמבחינתי אני בן, שאין לי העדפה ספציפית באנשים שאני רוצה להיכנס איתם למערכת יחסים אינטימית או רומנטית או מינית. מבחינת החברה... זה מה שאני משדר גם לחברה. אני משתדל לא להציג את עצמי בתור האנבי טרנסגינדר, אנבי בי, כאילו אני קודם כל אני, זה חלק ממי שאני אבל זה לא כל מי שאני

באיזה אופן היית אומר שהזהויות שלך התעצבו, מה השפיע על הדרך שאתה היום תופש את הזהות שלך ומגדיר אותה?

אני חושב שבעיקר תהליכים שהושפעתי מהסביבה, מהבית ספר מהמשפחה מהחברים הקרובים, כל מיני דברים שיכולים להיראות קטנים אבל עזרו לי להתפתח ולגדול ולהבין יותר על עצמי ומי שאני. וגם המדיה, גם האינטרנט וכזה, אחרת לא ממש הייתה לי מודעות לדברים האלה

איזה מקום היה לדמויות מהמדיה בעיצוב הזהות שלך?

האמת... ההשפעה לא הייתה יותר מדי גדולה מהם כי בתקופה בעיקר שאני גדלתי, עד השנים האחרונות, לא היה ממש ייצוג קוויירי בטלוויזיה ובספרים ובאינטרנט, כאילו זה לא היה משהו שהוא יותר מדי פתוח ומדובר עד לא מזמן, אז כשגדלתי זה היה בעיקר... לא ממש הייתי מודע לזה. ואז כשאני מסתכל אחורה בדיעבד

אני מבין איך היו כל מני דברים שהסתכלתי עליהם בצורה שונה מהשאר, מהסביבה שלי, והיום גם יש הרבה יותר מודעות והרבה יותר פתיחות על הנושאים האלה, גם בסדרות ילדים במקומות כמו דיסני נגיד, זה מה שעולה לי לראש, יש עכשיו כל מיני ייצוגים להט"ביים וכן מודעות יותר גבוהה לדברים האלה שלא הייתה לי לצערי כשגדלתי.

איזה תפקיד היה לאינטרנט ולרשתות חברתיות בעיצוב הזהויות שלך? נחשפת ל...?

כן, פחות או יותר האינטרנט היה המקום היחידי שלי ללמוד, כי זהויות קוויריות וחינוך מיני להט"בי זה לא משהו שמדברים עליו בבתי ספר בדרך כלל. והאינטרנט פחות או יותר מקור מידע פתוח, שאני יכול פשוט לחפש ולקבל תשובות מהירות, אז רוב המידע שלי קיבלתי משם, ואת רוב האנשים הלהט"בים שאני מכיר הכרתי דרך איגי בהתחלה

התחברת דרך האינטרנט לקהילות ותנועות קוויריות?

כן, היו לי כל מיני קבוצות וואטסאפ שהייתי... אני לא זוכר אפילו איך הגעתי אליהן, ואז הייתה קבוצה אחת שמצאתי מישהי שאני מכיר והיא כתבה ש'אני באיגי' ואז היא הכירה אותי לכל החברים שלה ומשם הכרתי וגדלתי לזה

איפה אתה גר?

האזור של נתניה

מה היית אומר שההבדלים בין המפגש שלך עם קוויריות באינטרנט לעומת המציאות הפיזית?

במציאות הפיזית זה הרבה יותר סגור. הרבה פחות נוח לדבר על זה ולהראות את זה, אני לא יודע אם זה ספציפית בגלל נתניה, אני מניח שבכל מקום במידה זו או אחרת, יש את החשש הזה שבעיקר מאלימות ותגובות פוגעניות ובאינטרנט הכל הרבה יותר פתוח יש הרבה פחות שיפוט, מהנקודת מבט שלי לפחות.

מה אתה חושב על הייצוג בתרבות הפופולרית של הזהויות שלך וקוויריות בכללי? מחסור בייצוג? בעיות בייצוג?

אני חושב שאחד הדברים שהכי צריך להתפתח זה כל התחום של ייצוג להט"בי, שאין כזה. יש הרבה ילדים שלא יכולים לקבל מענה ולא יכולים להבין שהם לא לבד, ושזה לגיטימי ונורמלי והכל בסדר, כי לא מדברים על זה, לא מדברים על זה בטלויזיה ואי אפשר.. אני חושב שצריך באמת יותר לשים לב ויותר לתת מקום לזהויות שהן טיפה שונות ממה שהעולם רגיל אליהן, בעיקר בייצוג של מדיה שמותאמת לילדים או לנוער צעיר, כי זה לגדול לתוך העובדה שזה נורמלי וזה בסדר וזה לגיטימי ואין שום דבר לא בסדר בלהיות טיפה שונה ממה שאנשים חושבים. וברוב המקרים שכן יש ייצוג להט"בי בטלויזיה - או אפילו בספרים - זה בדרך כלל מיוצג על ידי אנשים הטרוסיסים.

אמרת שאתה חושב שבשנים האחרונות יש שיפור בנושא של ייצוג קווירי במדיה, כשאתה מסתכל על השיפור הזה, הוא לדעתך רק בכמות או גם באיכות?

בעיקר מבחינת הכמות, אבל כן יש שיפור באיכות התוכן שמעבירים. אני לא יודע זה בעיקר לדעתי בכמות הייצוג וזה בדיבור על זה יותר.

איזה ייצוגים אתה אוהב?

נגיד לא מזמן יצאה סדרה בדיסני, סדרת ילדים שקוראים לה בית הינשוף, והדמות הראשית היא ביסקסואלית, והסדרה נכתבה על ידי אישה ביסקסואלית, וזה שונה כשהדמות נכתבת על ידי מישהו מתוך הקהילה, מישהו שכותב מתוך ניסיון אישי שלו, מתוך ידע שהוא יותר מסתם עדות שנייה או משהו, ושזה כן מנרמל את זה, וכן לתת מקום אבל לא להפוך את זה עכשיו למיוחד ולביג דיל כי זה חלק מהחיים שלנו

איך אתה חושב שהעיסוק של המדיה במיעוטי מין ומגדר עיצבו את הזהות שלך?

האמת בהתחלה לא חשבתי... אני מגדיר את עצמי גם בתור טרנס וגם בתור אבינארי, כי כאילו אני 0% אישה אבל אני גם לא 100% גבר. יש לי חלק שהוא חסר מגדר. עכשיו אין לזה כל כך ייצוג, לא כזה שנשמע, ובהתחלה לא ידעתי אם זה לגיטימי, אם זה בסדר, אם זה משהו שקורה או אם אני סתם לא מבין את עצמי טוב, כי כאילו בכל מקום שכן ראיתי ייצוג טרנסי לא ראיתי ייצוג שהוא אבינארי ומשולב עם זה, וזה כן חלק מהדברים שסוג של למדתי על עצמי תוך כדי הזהויות שהחברה לימדה אותי

איך אתה חושב שהושפעת מייצוג חיובי?

אני חושב שבעיקר כן להראות את הקווירי אבל לא בצורה שהיא יותר מדי בולטת, לא בולטת בקטע רע אלא בקטע שזה רגיל וזה נורמלי וזה חלק מסדר היום שלנו וזה לא משהו שצריך לעשות ממנו דרמה אבל זה כן משהו שקיים

היית אומר שאתה צורך מדיה באופן שמודע לייצוגים קוויריים?

אני רואה לכאן ולכאן, אני רואה גם ייצוגים חיוביים וגם שליליים, אני לא יודע אם אני נמנע מחלק מהם או נמשך יותר לחלק, אבל אני רואה את שניהם.

אתה חושב שיש לך השפעה על ייצוגים שליליים? למחות כצרכן?

אני חושב שכן. אני חושב שאני כן במקום שאני יכול לבוא ולהראות את מי שאני, ואם אין ייצוג לזה אז כן למחות על זה באיזושהי דרך

אתה פעיל ברשתות חברתיות?

פחות או יותר

אתה רואה רשתות חברתיות כמדיום לביטוי עצמי? ביטוי של זהות?

כן. אני כן מנסה לשתף מעצמי וכן זה המקום שלי להביע את עצמי, אבל אני גם לא עושה את זה ברמה של אוברשרינג

אתה חושב שיש פער בין הדרך שהמדיה הפופולרית מציגה קוויריות לאיך שאתה מציג את עצמך ברשתות חברתיות?

כן חד משמעית. בדרך כלל רוב הסיפורים המוכרים יותר הם מאוד מעורבים בדרמה ובאיזו טרגדיה, כל הדברים הוויראליים בערך נוצרים מכאלה, וזה נותן קונוטציה שכל סיפור יציאה מהארון הוא... או רובם לפחות הם מאוד טרגיים או מאוד... קרה איזה משהו גדול עשו עלי חרם העיפו אותי מהבית ולא יודע, זה פשוט קצת סטריאוטיפ שאני מנסה לשנות כי הסיפור שלי הוא לא כזה

איך הכוח להתבטא באמצעות מדיה חברתית משפיע על תפישת הזהות שלך? אתה חושב שהיית היום במקום אחר מבחינת הזהות שלך אם לא היית יכול להתבטא עם מדיה חברתית?

אני חושב שכן דווקא, אני חושב שאם לא היה לי את המקום לבטא את עצמי לא הייתי מרגיש מספיק בנוח לבוא לדבר על זה עם חברים קרובים או עם משפחה, או עם אנשים שאני אשכרה צריך לבוא ולייצר איתם אינטראקציה אישית, אני הרבה פעמים מפחד מהתגובה שלהם וממה הם יגידו. והמדיה החברתית כאילו הייתה איזשהי במה לנסות לפתוח ולהביא מעצמי

אתה משתתף בפאנדומים?

לא, פחות הקטע שלי

היית רוצה להשתתף?

לא, לא קריטי לי

אילו ערוצי מדיה פופולרית את צורכת?

אינסטגרם, טיקטוק, קצת יוטיוב אבל בתקופות האחרונות הרבה פחות, נטפליקס, ואין לי טלוויזיה.
איך היית מתארת את הרגלי הצריכה שלך של תרבות פופולרית, כמה זמן את משקיעה בזה? כמה תשומת לב?

אני יכולה להגיד לך בדיוק כמה שעות ביום, סך הכל אני שעתיים ביום בטלפון.
באיזו מידה לדעתך את מושפעת מתרבות פופולרית ובאיזו מידה את משפיעה עליה?
אני חושבת שהיו תקופות שאינטרנט היה משפיע עלי הרבה יותר מאשר היום, פעם כל ההומור שלי נבע מהאינטרנט וכל התפישות שלי, והיום אני חושבת שאני קצת מין דעה שכזה 'אה', רוב מה שאני רואה לא באמת מבוסס, אני לוקחת את זה בעירבון מוגבל, שומרת את זה במרחק'.

איך היית מגדירה את הזהות או את הזהויות שלך?

אני בי, אני סיס, וכוסית.

מה המשמעות של הזהות שלך כבי בשבילך ומבחינת האנשים שמסביבך, החברה?

אני חושבת שמבחינתי זה... היה תקופה שזה היה נורא משמעותי בזהות שלי, שזה היה הדבר הראשון שהצגתי על עצמי, זה היה נורא איך שתייגתי את עצמי, והיום זה משהו שאני פשוט כאילו, במידה מסוימת אפילו שוכחת שזה קצת חלק ממני, נינה מתלוננת על סטרייטיות ואז אני כזה 'אני סטרייטית', רגע לא אני לא' וזה לא שאני פחות בי אלא שאני פחות מתעסקת בזהות, ומבחינת האנשים סביבי כולם לקחו את זה מאוד בקלות.

באיזה אופן היית אומרת שהזהות שלך כבי התעצבה, איזה אלמנטים השפיעו על הדרך שאת היום תופשת את הזהות שלך ומגדירה אותה?

אני חושבת שקצת יש לי תפישה של זה כמין טרנד לצערי, אני נורא נאבקת בזה, אני כזה 'אה אני סתם ככה כי זה טרנד וזה זה' ואז כאילו זה מורכב לי, 'את סתם רוצה יחס' או משהו כזה, כי באמת יש שיח על זה שלהיות בי זה טרנד באינטרנט, ורואים מלא מלא אנשים שפתאום כאילו... כי באינטרנט הרבה יותר קל לצאת, ואנשים כזה 'אה אז זה סתם טרנדי ואני שונאת את זה אני ממש נאבקת בזה ואני לא מאמינה בזה אבל אני כן מרגישה את זה. ואני חושבת שיש הרבה ביפוביה באינטרנט, המון מתוך הקהילה, שלרוב אני לא נחשפת אליה ביום יום.

איזה מקום היה לדמויות מהטלוויזיה, מספרים, מסרטים, בעיצוב של הזהות שלך?

אני הבנתי שאני בי בזכות מדיסון ביר, גיליתי שהיא בי והייתי כזה 'holy fuck' אני ממש ממש התרגשתי, והתקשרתי לחברה הכי טובה שלי ואמרתי לה 'תקשיבי אני מתרגשת הרבה יותר מדי יש סיכוי שאני בי

ואז... אז ככה הבנתי, אני חושבת שגם היו נגיד כל מיני דמויות שנורא היו משמעותיות, נגיד קול מ Anne with an E, ממש דמות שעולה לי הרבה והוא דמות להט"בית, ואני חושבת שיש שייכות כזאתי, וזהו יש עוד כל מיני דמויות.

איזה תפקיד היה לאינטרנט ולרשתות חברתיות בעיצוב הזהות שלך? נחשפת דרך האינטרנט ל...?

אני חושבת שבכללי נחשפים הרבה יותר למיניות באינטרנט, בגיל הרבה יותר צעיר, התחלתי לראות דברים מיניים בגיל הרבה יותר צעיר בגלל זה, אני חושבת שזה גם זירז את התהליך של הבנות מיניות, על המיניות שלי, כאילו אני הרבה יותר עסוקה מזה בגיל הרבה יותר מוקדם, אני חושבת שזה נורא זירז את זה, אני חושבת שזה העלה לי את המודעות של זה כאופציה מאוד, זה ממש הגביר לי את המודעות של זה ביום יום, היה לי הרבה יותר עיסוק סביב זה ידעתי שזה קונספט הרבה יותר, וזה גרם לי לשקול את זה בקשר לעצמי בגיל הרבה יותר צעיר.

איפה את גרה?

תל אביב

מה היית אומרת שהבדלים בין המפגש שלך עם קוויריות באינטרנט לעומת המציאות הפיזית?

אני חושבת שלאנשים הרבה פחות אכפת במציאות, באינטרנט יש סביב זה הרבה עיסוק של 'אה, אני להט"בי ואני כאילו, הנה כל הקשיים שלי, אני נורא נורא כל זה' כי באמת הרבה מאוד עוברים, ואז השיח נורא קיים באינטרנט ויש נורא עיסוק סביב המיניות, ובמציאות אז נגיד כשיצאתי נורא הרגשתי צורך לצעוק 'אני בי אני בי אני בי' ואז אני ציפיתי שלאנשים תהיה תגובה גדולה ולרוב זה היה 'טוב, סבבה' שזה לא משמעותי.

מה את חושבת על הייצוג בתרבות הפופולרית של הזהות שלך ושל זהויות קוויריות באופן כללי, שחסר

ייצוג? בעיות בייצוג שקיים?

אני חושבת שיש מלא בעיות בייצוג של.. מאוד עושים לזה פטישיזציה, ללסביות, זה מאוד מאוד קיים במדיה ומעט מאוד זוגות לסביות - בסרטים אני מתכוונת - באמת יהיה שם תיאום בין האופי, ובאמת יש שם משהו שאני מבינה למה הן ביחד, שבאמת רואים חלק מהזוגיות ולא רק 'הנה שתיהן מתמזמות'. בכללי אני חושבת שגם כל הסרטים הם עושים את זה נטו סביב היציאה מהארון, שכאילו כן זה תהליך גדול וזה חלק, אבל אני רוצה לראות סיפור אהבה אני לא רוצה לראות את התהליך יציאה פשוט ויש הרבה אנשים שכבר יצאו, למה לא לעשות סיפור אהבה יפה שהעיקר יהיה האהבה ולא הזהות המינית. אני חושבת שזה מאוד מפריע.

את יכולה לפרט על ייצוגים שאת אוהבת של ביסקסואליות?

אממממ וואו, העובדה שיש לי מעט זה כבר בעיה, יש את רייגן מניו גירל, פליז לייק מי יש ייצוג מעולה בכללי, אהה מעט מאוד אבל, נראה לי די זהו

איך את חושבת שהעיסוק של התרבות הפופולרית במיעוטי מין ומגדר השפיע על העיצוב של הזהות שלך?
אני חושבת שהרבה פעמים יש ייצוג של לסביות בתור מקום של להתאים את זה לקהל הגברי, שלהראות כמה הן סקסיות וזה, ואז אני חושבת שנורא יש מין צורך שלי שאם אני בזוגיות או יש לי משהו עם מישהי, זה צריך להיות נורא אסתטי ונעים לגברים, שאני חושבת איך תופשים את זה, כי כאילו ככה מייצגים את זה, זאת המטרה במדיה, גם שתמיד מייצגים לסביות כשתיים שהן מאוד נשיות, ועכשיו אני מתחילה להבין שאני גם בקטע של בנות שהן יותר גבריות, וזה בסדר.

את חושבת שאת צורכת מדיה באופן שהוא מודע לייצוגים קוויריים?

אני הרבה פעמים אפסול סדרה על זה שאני אומרת כאילו 'יש בה ייצוג איום ונורא זה לא אמין זה לא זה', ואני אחזור לראות דמויות שאני מרגישה שייכת אליהן, אני מרגישה מחוברת. אז כן אני מאוד נמנעת
את חושבת שיש לך השפעה על ייצוגים שאת מזהה כשליליים? שאת יכולה למחות בתור צרכנית?
אולי אבל, תכלס בכנות אני לא מתייחסת לזה יותר מדי, זה לא מפריע לי מעבר זה לא סדרה טובה אני אפסיק לראות ונמשיך הלאה.

את פעילה ברשתות חברתיות?

הייתי מאוד פעם והיום אני הרבה פחות

את חושבת שבשבילך או איך שאת רואה את זה בכללי, זה כמדיום לביטוי עצמי להבעה עצמית?

לחלוטין, הטיקטוק שלי זה שיא ההומור שלי

יש פער כלשהו - בתפישה שלך - בין דרך שהמדיה הפופולרית מציגה סיפורי חיים קוויריים וזהויות קוויריות, לדרך שאת מציגה את עצמך ואת הזהות שלך?

אני חושבת שבכללי במדיה מציגים את זה... כי אני לא אומרת שזה לא דבר גדול ושזה לא הרבה חוויות קשות אבל זה חוויה מאוד שונה משלי, לי זה באמת עבר בהמון קלילות, היציאה וכל העיסוק סביב זה, אני חושבת שזה תמיד... אני נורא ציפיתי כשיצאתי שזה יהיה משהו ענק וכולם הולכים להגיב וזה היה סבבה, כי תמיד מציגים את זה כדבר גדול ומסיבי, אני חושבת שברשתות החברתיות שלי אני מתעסקת בזה יותר מאשר שאני מתעסקת עם זה במציאות, אני יותר מדברת על זה

ואת חושבת שאיך שאת מדברת על זה ואיך שאת רואה נשים קוויריות אחרות מדברות על עצמן זה שונה מאיך שבטלויזיה או בסדרות מתעסקים בזה?

כן, ללא ספק. אני ממש חושבת שזה בדרך כלל למען סיפוק של גברים, בתכניות טלוויזיה, ונורא כזה שהם יוכלו להנות מזה, ושבמציאות זה פשוט לא ככה וזוגיות נראות ממש שונה כשבנות קוויריות מעלות על הזוגיות שלהן, מדברות על חוויות שלהן, הן לא בהכרח מתאימות את עצמן למה שגברים רוצים.

איך הכוח ליצור ולבטא את עצמך במדיה חברתית, ולראות נשים אחרות עושות את זה, משפיע על איך

שאת תופשת את הזהות שלך?

אני חושבת שאני... אני לא יודעת כי אני לא לוקחת את זה כדבר גדול, וזה באמת כי אני בי אז זה פחות בוטה בי המקום של רק נשים כי אני גם אוהבת גברים, אבל אני חושבת שזה הרבה, קצת מוקצן קצת גדול, ואני באמת מבינה שלבנות אחרות יש חוויות מאוד שונות משלי, אבל לי זה די קטן.

את משתתפת בפאנדומים?

פעם הייתי, פעם הייתי בכאלה של מארוול וכוזה, אבל היום אני... הייתה גם תקופה שהייתי נורא של הארי סטיילס, והיום אני סוג של טיילור סוויפט אבל זה יותר במקום שאני מאוד מעריכה אותה כמשוררת ולא כל כך אכפת לי מה קורה לה בחיים.

את חושבת שלסוג כזה של התאגדות בקהילה דרך האינטרנט יש השפעה על התפקיד שלך כצרכנית מדיה

או על הכוח שלך?

מאוד, אני הרבה יותר במדיה אני מצליחה להתעדכן מה קורה מה זה, יש חברות - כשהייתי בפאנדומים - שיש חברים וצריך לדעת מה קורה ולדבר וכל זה, באינסטגרם עם מעריצות של הארי סטיילס והיינו כאילו 24/7 במהלך הסגר דיברנו ואז אני כל הזמן 'מה קורה איתו'.

את חושבת שאם את לא רק מעריצה של משהו אלא חלק מקהילה של מעריצים, יש לך יותר כוח כצרכנית?

אני יותר שבויה כצרכנית, אני הרבה יותר כל היום צריכה להיות מחוברת, ויש לי הרבה פחות חופש ביטוי, אני גם מפסיקה לצרוך דברים אחרים שמעניינים אותי כאילו כל האינסטגרם זה רק הדברים האלה

אילו ערוצי מדיה פופולרית את צורכת?

קוראת הרבה ספרים, בעיקר כזה פנטזיה לנוער כזה, ריק ריורדן בעיקר, אני רואה הרבה טיקטוקים, טיקטוקים שקשורים לקהילה, בעיקר של הקהילה ושל איפור, ואני רואה לא כל כך הרבה טלויזיה אבל אם אני רואה זה יהיה בדרך כלל דברים מצוירים.

איך היית מתארת את ההרגלים שלך של צריכת תרבות פופולרית כמה זמן את משקיעה בזה כמה תשומת לב את משקיעה בזה?

אני משקיעה בזה חלק מאוד גדול מהיום שלי אני יכולה לבלות 5 שעות ברצף בטיקטוק מבלי לשים לב שה 5 שעות האלה עברו

באיזו מידה לדעתך את מושפעת מתרבות פופולרית ובאיזו מידה את משפיעה עליה?

אני לא חושבת שאני מאוד מושפעת אבל אני יודעת שאני מושפעת בין אם זה מבחינה של איך שאני תופשת את עצמי או איך אני תופשת אחרים או בעיקר איך שאני תופשת את העולם אבל כן אני מושפעת מזה מאוד **איך היית מגדירה את הזהות או את הזהויות שלך?**

אני מגדירה את עצמי... אני לא ממש מגדירה את הזהות המגדרית שלי, אבל את הזהות המינית שלי אני מגדירה כביסקסואלית, והזהות המגדרית שלי זה פשוט כזה all pronouns ולא באמת משנה לי אבל אני על הגבול בין נונבינארי לגינדרפלוואיד כזה.

מה המשמעות מבחינתך של הזהויות האלה? מה המשמעות של זה מבחינת החברה מסביבך? האנשים מסביבך?

מבחינת הזהות המגדרית שלי זה איך שאני חווה את עצמי ותופשת את עצמי, זה הגוף שלי זה איך שאני מרגישה אותו זה איך שאני רוצה שיפנו אלי ויתפשו אותי, והזהות המינית שלי זה פשוט למי אני נמשכת, אני על הגבול בין בי לפאן, זה כזה אני פשוט נמשכת למי שאני נמשכת, מצאתי שההגדרה של ביסקסואלית הכי נוחה לי למרות שזה לא הכי מדויק.

באיזה אופן היית אומרת שהזהות שלך התעצבה? איזה אלמנטים משמעותיים השפיעו על איך שאת היום תופשת את הזהות שלך ומגדירה אותה?

הרבה מאוד חברים והרבה מאוד טיקטוק, זה טיפה מביך לומר את זה אבל טיקטוק עזר לי להבין חלק מההגדרות חלק מהזהויות, כי יש שם הרבה הרבה אנשים והרבה אנשים מבטאים את עצמם בדרכים שונות. זה עזר לי להבין שלמרות שאני מבטאה את עצמי בדרך מסוימת זה לא אומר שאני צריכה להגדיר את עצמי בדרך הזאת.

איזה מקום היה לדמויות מטלויזיה, מסרטים, מספרים בעיצוב של הזהות שלך?

היה לזה מקום די גדול. שקראתי - שוב אני חוזרת לריק ריורדן - כשקראתי את הספרים של פרסי ג'קסון בפעם הראשונה, זה היה הפעם הראשונה שקראתי דמות להטבית, של...

ניקו דיאנג'לו

ניקו דיאנג'לו. היציאה שלו מהארון זה פתאום גרם לי לחשוב 'רגע, זה נורמלי', והתחלתי לחשוב על זה, כי תמיד נמשכתי לבנות ופשוט הדחקתי והדחקתי והדחקתי, וזה למדתי שלא צריך להדחיק. ואז התחלתי לחקור את זה וללמוד על זה. פשוט כזה כל מיני דמויות בילדות שלי נגיד יש סדרת אנימה ממש מטומטמת, אחת המפגרות, אבל אני מתה עליה, 'אורן אורן הייסקול הוסט', יש שם דמות שאבא שלה הוא טרנסג'נדרית, ולראות אותו זה היה כאילו נורא נחמד, אותה, אני מצטערת. אבל זה היה נורא כיף כי זה לא הרגיש כפוי זה הרגיש טבעי, וכאילו להיחשף לאט לאט יותר לדמויות גם כשפקקתי במיניות שלי אז סדרות כמו בוג'אק הורסמן, שחשפה אותי נגיד לאסקסואליות היו נהדרות

שזה מראה שזו בכלל אפשרות

כן

דיברת קצת קודם על טיקטוק, אז את יכולה להרחיב על איזה תפקיד היה לאינטרנט ולרשתות חברתיות בעיצוב של הזהות שלך? נחשפת ל...

אני נחשפתי בעיקר לעוד אנשים, לזהויות שונות. זה מביך להודות שזה היה דרך ויקיפדיה בהתחלה אבל אז חיפשתי LGBT# באינסטגרם ובפייסבוק ובטיקטוק ולאט לאט נחשפתי לזה זה מתחיל עם הדברים הקרינטיים אבל מתקדם לדברים רציניים.

את גרה בגבעתיים-רמת גן

כן

מה ההבדלים והפערים בין המפגש שלך עם קוויריות באינטרנט ובסושיאל מדיה לאיך שאת פוגשת את זה במציאות הפיזית?

למזלי לא הבדל כזה מאסיבי. אני למדתי בתיכון קלעי ושמה היה לי ילד בכיתה שהוא טרנס, ילד בשכבה מעלי שהיה טרנס, כשילדים שתי שכבות מעלי שהיו חלק מהקהילה, הייתי מוקפת בקהילה וזה פשוט גרם לי להרגיש שייכת. הייתי גם באיגי, היה לי גישה לאיגי, היה לי גישה לכל מיני פעילויות שונות של נוער להט"בי זה היה נורא נוח, אפילו יש לנו שלטים בתיכונים שהם כתובים בשפה gender non-specific בעברית, שזה בכלל מהמם. אז בשבילי זה היה נורא נוח כי אני גרה כזה במרכז ונורא פתוחים לכל הזהויות השונות וזה נורא נוח ואני מודעת לזה שיש לי מאוד פריבילגיה בנושא הזה

מה את חושבת על הייצוג בתרבות הפופולרית של זהויות שלך ושל קוויריות באופן כללי?

אני מרגישה שרוב הייצוג שיש לנו הוא של דמויות שהן מאוד משניות - אני מדברת על ביסקסואליות - או שהן נורא מיניות ומבלבלות ולא בטוחות בעצמן, וזה מתסכל. זה מאוד מתסכל כי אנחנו לא ככה, לא כולנו ככה, זה מרגיש כאילו הם מייצגים את זה כסתם שלב כשזה הדבר הכי רחוק מלהיות שלב.

איזה ייצוגים של הזהויות שלך את אוהבת אותם, את חושבת שהם טובים?

שוב, חוזרת לריק ריורדן, הדוגמה של ניקו. דוגמה מושלמת לייצוג, מושלמת אני לא מגזימה כשאני אומרת מושלמת.

איך את חושבת שהעיסוק של התרבות הפופולרית במיעוטי מין ומגדר - או החוסר בייצוג - השפיעו על הזהות שלך?

זה מאוד הקשה עלי החוסר בייצוג הזה, כי זה גרם לי להרגיש, שאני עוברת רק שלב, שזה יעבור לי, כאילו זה לא נתן לי וולידציה שמאוד חיפשתי בעיקר כשהייתי בארון. הרבה פעמים האופציה היחידה שלנו להשיג וולידציה כשאתה בארון זה דרך טלויזיה או גורמים חיצוניים שלא מודעים לזה, וזה נורא קשה שזה לא שם.

את חושבת שהפרספקטיבה של המדיה על הזהות שלך חדרה לאיך שאת תופשת את עצמך?

כן. חד משמעית. אני מאוד הרגשתי הרבה פעמים שזה סתם שלב שאני עוברת, שזה יעבור לי, וזה בלבב אותי עוד יותר וזה הוביל להרבה מאוד תסכול.

את חושבת שאת צורכת מדיה באופן שמודע לייצוגים קוויריים? מחפשת/נמנעת

אני מחפשת ייצוגים חיוביים, אני לא יודעת כמה אני נמנעת מייצוגים שליליים. זה מאוד קשה כי עם כמה שהייצוגים האלה מבאסים אותי יש בי חלק שאומר 'היי, לפחות יש ייצוג!'. אבל זה עדיין הייצוג הזה דווקא, זה יוצר בך איזה קונפליקט כזה נורא מבאס, אבל נגיד אני סתם אגלוש רגע, יש ייצוגים מסוימים שנגיד אני באמת לא אתקרב אליהם, סתם לדוגמה זה לא בדיוק קשור ללהט"ב - היה את הסרט ההוא שהציג דמות שהיא neurodivergent בדרך הכי גרועה שאפשר, הסרט של סיה. אז לראות, אפילו לשמוע את זה, אני סירבתי לראות טריילרים, סירבתי לראות תוכן של זה שזה לא ביקורת שצוחקת על הסרט.

את חושבת שיש לך השפעה כלשהי על ייצוגים שאת מזהה כשליליים? כוח בתור צרכנית?

כן. אני חושבת שכצרכן יש לך המון כוח בעיקר אם אתה אוסף... גורם למודעות אצל אנשים אחרים על הבעיה בייצוג מסוים או בחוסר בייצוג, כי אני טיפה סותרת את עצמי אני יודעת אבל לצרכנים יש המון כוח – הלהט"בים הם קבוצה הרבה יותר גדולה ממה שחושבים נראה לי. וכשאנחנו מחליטים לא להסכים למשהו זה הרבה אנשים שלא מסכימים למשהו וזה פשוט גורם לזה שאם נגיד כל הקבוצה הזאת אומרת זה ייצוג לא בסדר, אפילו אם חצי מהקבוצה הזאת תגיד 'היי, זה לא בסדר, זה לא מייצג אותנו' זה יכול להוביל לשינוי.

את פעילה ברשתות חברתיות?

לא כל כך. פחות משהייתי רוצה.

אמרת שאת הרבה בטיקטוק, את יותר צורכת מיוצרת?

יותר צורכת. אני לא כל כך עם גישה לאינסטגרם ולפייסבוק אז טיקטוק זה הרשת היחידה שיש לי גישה אליה, ושמה גם אסור לי לפרסם.

בתפישה שלך, מדיה חברתית זה ערוץ לביטוי עצמי והבעה עצמית?

כן. זה ערוץ מאוד חשוב זה חלק מאוד חשוב... עם כמה שזה מבאס שזה יכול להוביל לדברים שליליים זה גם חלק מאוד חשוב כי זה חושף אותך לחלקים שלא ידעת, גם על עצמך וגם על העולם.

את חושבת שאם מסתכלים על איך שמדיה פופולרית מציגה סיפורי חיים קוויריים וזהויות קוויריות, האם יש פער בין ההצגה הזאת לאיך שאת מציגה או היית מציגה במדיה חברתית את החיים שלך ואת הזהות שלך, או איך שאת רואה אחרים מציגים את הזהות של עצמם?

כן. כי לא כל הסיפורים... זה כאילו יש שני סוגים של סיפורים קוויריים במדיה, אלה שהחיים שלהם מושלמים והכל בסדר שזה נורא נדיר אבל זה קיים, ואלה שכולם שונאים אותם חוץ מהחברים שלהם, והם יוצאים עם הסטרייט בארון וכאילו שבכלל יש לו חברה ויש רומן והחיים שלהם חרא והם מכורים להרואין. ככה זה מרגיש. עכשיו זה לא באמת ככה אבל ככה זה מרגיש שמייצגים.

ואת חושבת שכשאת רואה אנשים קווירים מבטאים את עצמם ישירות דרך מדיה חברתית יש מגוון הרבה יותר רחב של סיפורים?

כן, זה הרבה יותר אותנטי זה הרבה יותר אמיתי. יש את הבדיחה הזאת של 'נכתבתי על ידי גבר', ככה זה מרגיש כשגברים סיסהטים לבנים כותבים את זה.

אז את חושבת שזה ממש סוג אחר של ייצוג לראות אנשים מדברים על עצמם ישירות מאשר דמויות שכתובות על ידי יוצרים?

כן. אני אוהבת מאוד לצרוך תוכן תיעודי על להטבים, אני חושבת שזה התוכן הכי אותנטי שיש על להטבים, וזה תוכן נורא חשוב.

איך הקיום של המדיום הזה ליצור ולהתבטא, הכוח יצירה שזה נותן, איך זה משפיע על התפישה שלך של הזהות שלך? את חושבת שהיית תופשת את עצמך שונה אם המדיום הזה לא היה קיים?

אני כנראה הייתי תופשת את עצמי בצורה הרבה יותר שלילית, כבן אדם שהוא חולה והוא לא בסדר והוא לא מבין כלום והוא מבולבל וזה סתם שלב שעובר עליו. לא הייתי מעיין שמצליחה לאהוב את עצמה הייתי מעיין ששונאת את עצמה. ובאמת בהתחלה לפני שנחשפתי לכל הדברים האלה הייתי מעיין ששונאת את עצמה.

את משתתפת בפורומים אינטרנטיים שמוקדשים למדיה פופולרית כמו פאנדומים או מרחבים ברשתות

חברתיות?

הייתי משתתפת פעם הרבה יותר, אבל עכשיו זה הרבה פחות.

היית משתתפת בכאלה שיש להם אופי קווירי באופן ספציפי?

פחות יצא לי למרות שתמיד רציתי. הייתי צורכת הרבה מדיה שהיא קווירית של פאנדומים שזה פאנארט ופאנפיק, כי הרגשתי שזה הרבה יותר אותנטי מאשר עכשיו ישירות מהיצרן.

מה את חושבת על ההשפעה ש... אם היה לך השפעה כלשהי ספציפית מהקוויריפיקציה של מדיה ע"י

פאנדומים?

לפעמים זה נחמד לפעמים זה מציק. יש גבול מאוד עדין בין 'יאי תעשו את זה קווירי כי זה חמוד ויש בזה רמזים לקווירים' לבין 'לקחתם קווירבייטינג והגזמתם'. נגיד משהו שנורא מפריע לי זה קוויריפיקציה, הפיכה של סלבריטים לקווירים רק בשביל פאנפיק. אני מבינה שזה פאנפיק ושזה הפנטזיה שלכם, אבל הבן אדם או שהוא לא הגדיר את המיניות שלו, מסיבה מסוימת, או שהוא סטרייט, מסיבה מסוימת, זה כמו שאתם לא רוצים שיכתבו פאנפיק סטרייט על קווירים אז אל תכתבו קוויר פאנפיק על סטרייטים. זה די הגיוני. סטנדרטים כפולים, נורא מפריע לי.

את מרגישה שלהתאגדות דרך האינטרנט בפאנדומים יש השפעה על התפקיד של צרכני מדיה?

כן, ולא. תלוי מאוד בפאנדום. יש הרבה דוגמאות לזה ששני המקרים קורים, זה תלוי בגודל הפאנדום, ככל שפאנדום יהיה גדול יותר - למשל הארי פוטר - אם הם יחליטו על... הארי פוטר זה דוגמה לייצוג קווירי שממש הפריע לי, מאיפה היא שלפה את זה שדמבלדור גיי, מאיפה? למה? זה לא קשור זה לא מועיל לעלילה זה סתם בשביל לעשות קווירבייטינג. כשעושים דמות של גיי נגיד זה צריך להיות דמות שלמה עם חוזקות וחולשות לא סתם דמות צדדית בשביל להגיד שהוא גיי.

אמרת קודם שהכוח של צרכנים להשפיע הוא גדול כשהם בקבוצה, מאוגדים. את חושבת שהאינטרנט

יותר מאפשר התאגדות כזאת ונותן לצרכנים יותר כוח?

כן. האינטרנט מקשר בין אנשים ממקומות שונים, נגיד בני לבין מישהו שגר בחו"ל. ביחד אנחנו יכולים לצבור עוד אנשים ועוד אנשים, וזה יכול להוביל לזה שממש נצליח לעשות שינוי בסופו של דבר, זה ייקח זמן זה יהיה עבודה קשה אבל בסוף נצליח.

איך ההשתתפות - שאולי הייתה יותר בעבר - בפאנדומים ובכללי במרחבים אינטרנטיים שמוקדשים למדיה ולקוויריות, איך הכניסה הזאת לקהילה אינטרנטית השפיעה על הדרך שאת רואה ייצוגים שלך

במדיה?

היא חשפה אותי לעוד ייצוגים, היא חשפה אותי לעוד מקומות שונים ומאוד עזר לי למצוא עוד אופציות לייצוג שלי. זה נורא נחמד שיש עוד אנשים שמחפשים את אותו ייצוג כמוך. כי אז אתה מוצא משהו אחד פה והם מוצאים משהו אחד שם והם מוצאים משהו אחד שהם, זה נורא נחמד.

את חושבת שאת מושפעת שונה מייצוג כשאת מרגישה שאת חלק מקהילה שיכולה לשנות אותו?
כן, כי אני אסתכל עליו בעין יותר ביקורתית, אני אשאל את עצמי 'מה הייתי רוצה לשנות בייצוג הזה? מה טוב לי ומה רע לי?' וזה נורא נוח.

אילו ערוצי מדיה פופולרית אתה צורך? טלוויזיה, עיתון, נטפליקס, מוזיקה, יוטיוב, ספרים?

טלוויזיה, נטפליקס, מוזיקה, לפעמים גם ספרים

איך היית מתאר את הצריכת תרבות פופולרית שלך, היחס שלך עם... ההרגלי צריכה שלך של תרבות פופולרית?

כאילו יש לי תמיד טלוויזיה דלוקה בחדר אבל זה לא שאני שם לב אליה רוב הזמן, אם אני אשים נטפליקס אני אשים לב אם אני אקרא ספר אני אשים לב אם אני אשמע מוזיקה אני אשים לב

באיזו מידה לדעתך אתה מושפע מתרבות פופולרית ובאיזו מידה יש לך יכולת להשפיע עליה?

זו שאלה טובה... רגע... אני לא מאוד מושפע ממה שקורה במדיה בעיקר פופולרית כי זה לא כזה מעניין אותי, מה שרוב האנשים בגיל שלי, או כאילו אלה שבכיתה איתי, שהם רואים לא יעניין אותי וזה מה שיותר פופולרי, אבל אני אין לי... לא נראה לי שממש יש לי כאילו דרך להשפיע

איך היית מגדיר את הזהות או את הזהויות שלך?

אוי לי זה... זה ייקח זמן עכשיו להסביר את זה, אני טרנס אני אבינארי אני דמירומנטי אני בירומנטי ואני אכילאני (צוחק)

מה אתה חושב שהמשמעות של הזהויות האלה גם כזהויות נפרדות וגם המכלול שלהן, מבחינתך ומבחינת החברה שמסביבך?

כל תווית נפרדת היא כאילו משהו שאני משתמש בו כדי לעזור להגדיר את איך שאני חווה את הזהות, שלי וכמכלול זה פשוט כאילו כל זה ביחד זה פשוט הזהויות שמגדירות אותי ושנוח לי להזדהות איתן

באיזה אופן היית אומר שהזהות שלך התעצבה? איזה אלמנטים השפיעו על הדרך שאתה היום תופש את הזהות שלך ומגדיר אותה?

אמממ... חלק מזה בטוח קשור לזה שההורים שלי היו כזה 'אה' (צוחק) הם לא ניסו לכפות עלי שום תווית או משהו הם פשוט נתנו לי לעשות מה שאני רוצה, גם כשהסתפרתי ככה בפעם הראשונה זה היה עוד לפני שיצאתי מהארון, פשוט רציתי לעשות את זה אז הם נתנו לי, אז הייתי כזה 'אה, מגדר'. אז חלק מזה זה ההורים שלי ועוד חלק מזה זה איך שאנשים שהיו בסביבה שלי התייחסו אלי בצורה הזאת

איזה מקום היה לדמויות טלוויזיוניות, ספרותיות, קולנועיות, בתפישה של הזהות שלך?

לא גדול במיוחד, כשהייתי קטן הייתי רואה... הייתי קורא יותר, אני עדיין קורא אבל פחות, ואין לי מושג משהו שם לא... כאילו הייתי קורא - אני עדיין קורא - דברים שקשורים לפשע וזה, אז משום מה תמיד יש דמויות גבריות שהן כאילו פושעים אז אני הייתי כזה 'אה, מגדר, זה לא טוב', אין לי מושג איך זה קרה אבל זה פשוט כאילו דבר כזה

איזה תפקיד היה לאינטרנט ומדיה חברתית בעיצוב הזהות הקווירית שלך? נחשפת דרך האינטרנט למידע

על זהויות קוויריות? חינוך מיני? לעוד אנשים עם זהות דומה לשלך?

האינטרנט זה number one factor לאיך שהבנתי את עצמי, כי זה משהו שגם הרבה אנשים קווירים עושים בחיים שלהם, זה לחפש כאילו am I gay quiz ולהיות כזה 'אה' שמקבלים את התוצאה כן, זה לחפש את איך שאני מרגיש ולראות שיש לזה הגדרה אז זה היה נחמד, זה פשוט כאילו, זה היה פקטור מאוד גדול בהבנה של הזהות שלי.

נחשפת דרך האינטרנט לקהילות ולתנועות קוויריות?

נחשפתי דרך האינטרנט לחברים קווירים

איפה אתה גר?

ראש פינה

ומה ההבדלים והפערים בין המפגש שלך עם זהויות קוויריות במדיה, במרחבים אינטרנטיים, לבין המפגש

שלך עם זה במציאות הפיזית?

במדיה בדרך כלל יש כאילו תמיד בסרטים נגיד בן אדם אחד גיי שמוקף בסטרייטים, זה הסטריאוטיפ של כאילו queer movies וזה לא ככה! אנחנו פשוט כאילו מוצאים את עצמנו ונתקעים בקבוצות ולפעמים יש סטרייטים שנתקעים איתנו כזה, אבל זה בסדר, החברה הכי טובה שלי היא הסטרייטית הייצוגית של הקבוצה, אבל כאילו זה אף פעם לא שיש בן אדם גיי אחד, זה מישהו אחד יוצא מהארון ואז כל השאר כזה מתחילים לצאת אחריו.

יש הבדל בסביבה הפיזית שלך לעומת הסביבה האינטרנטית שלך באיך שאנשים מתייחסים לזהויות

קוויריות? לזהויות שלך ספציפית?

ספציפית אלי לא ממש שמתי לב לזה כי אני כאילו... בבית ספר שלי יצאתי מהארון בטעות במשחק של הרוח נושבת, שאמרו כל הבנות לעמוד וסירבתי לעמוד והייתי כזה 'אני לא, אני לא בת' ואז... ככה יצאתי מהארון בפני הכיתה שלי ועשיתי להם שיחה על זהויות מגדריות וקוויריות והכל היה בסדר. רק שבמציאות צריך לפעמים להסביר יותר דברים ובאינטרנט כולם כזה 'אה כן, זה הדבר הזה, אני מכיר אותו'

הזכרת את זה קצת קודם, סוג של על איך שגבריות מיוצגת, איך אתה חושב שהעיסוק של תרבות

פופולריות במיעוטי מין ומגדר שונים או החוסר בעיסוק שלה, השפיעו על העיצוב של הזהות שלך? בעצם

איך הפרספקטיבה של המדיה על הזהות שלך, השפיעה על הפרספקטיבה שלך על עצמך?

כשהייתי קטן יותר הייתי מחפש כאילו סרטונים של זוגות גייז כאילו ביוטיוב והייתי כזה 'אה זה חמוד, זה מרגיש נחמד' ואז הרגשתי ממש רע כי עוד לא ידעתי שאני טרנס והייתי כזה 'האם אני עושה פטישיזציה לזוגות של גייז?' כי זה דבר שהוא קורה, שהרבה אנשים עושים פטישיזציה לגייז, נגיד שאם מישהו יראה

זוג גייז לרחוב או שהוא יעשה להם hate crime או שהוא יגיד להם להתנשק או משהו כזה, זה קורה מלא וזה ממש נוראי, אבל כאילו העיסוק... יש אנשים שיש להם עיסוק ממש גדול באנשים קווירים למרות שהם סטרייטים וזה לא כזה טוב, וזה לדעת שזה קיים ממש השפיע על איך שאני לא רציתי לצאת מהארון כי אני לא רציתי שיתייחסו אלי ככה

איך אתה חושב שהושפעת מבחינת המדיה יותר הרחבה כמו טלוויזיה, סרטים, ספרים, איך הושפעת ממחסור של זהויות קוויריות, סטריאוטיפים? ואיך גם מייצוג חיובי?

זה שכאילו ברוב מה שאני צורך כמעט... נגיד בספרים שיש לי עכשיו פה, או בטלוויזיה שאני רואה בדרך כלל אין דמויות טרנסיות ממש, ואם יש דמויות של גייז בדרך כלל הייצוג הוא לא משהו, אם זה לא נכתב על ידי מישהו שמזדהה באותה התווית של מה שהוא כתב, אז לא לראות את עצמי בשום מקום זה ממש כאילו מבודד, זה לראות שיש כאילו כל כך הרבה סטרייטים בטלוויזיה יש כל כך הרבה אנשים סיסגינדרים, ואם יש גייז יש ממש קצת, ואין אותי בכלל

היית אומר שאתה צורך מדיה באופן שהוא queer conscious? מודע לייצוגים קוויריים? נמנע מייצוגים שליליים או מחפש ייצוגים חיוביים?

כן אני ממש כאילו מחפש... אם אני אמצא משהו שנאמר לי שיש בו משהו קווירי, אפילו אם זה הדבר הכי קטן, זה לחפש משהו שמייצג אותי איכשהו וכאילו לקחת את זה

יש ייצוגים ספציפיים של זהויות שאתה מזדהה איתן שאתה ספציפית אוהב אותם וחושב שהם זוגמה לייצוג טוב?

אממ... של טרנסים אין לי מושג אבל יש סרט שמבוסס על ספר שהסרט הוא הסרט האהוב עלי, קוראים לו מוריס, מבוסס על הספר של אי"מ פורסטר, הסרט הוא מ-1987 נראה לי? 7 או 9, הוא מראה פשוט בן אדם קווירי שמנסה פשוט לחיות את החיים שלו, מתמודד עם שברון לב ואז הוא מוצא אהבה חדשה, זה ממש חמוד, וזה כאילו ייצוג כל כך טוב של פשוט אנשים, שהם קווירים, הספר נכתב על ידי גבר קווירי שהיה במערכת יחסים עם גבר במשך 40 שנה כזה, אז הוא ידע... הוא ידע איך לכתוב את זה

האם אתה חושב שיש לך השפעה, כל השפעה, על ייצוגים שאתה תופש כשליליים? האם אתה חושב שבתור צרכן אתה יכול למחות על מחסור בייצוג או על סטריאוטיפים שליליים?

אני יכול לנסות אבל לא נראה לי שמישהו ייקח אותי ברצינות, גם אם אני קהל היעד של משהו שעושים, אני עדיין נוער, גם אם אני נוער קווירי עדיין אני נוער, ולא נראה לי שאנשים מבוגרים יותר יקשיבו לי

האם אתה משתתף בפורומים אינטרנטיים שמוקדשים למדיה פופולרית כמו פאנדומים, או מרחבים מסוימים בsocial media? כאלה שהם ספציפית בעלי אופי קווירי?

לא ממש אבל יש לי... אני לא כאילו בפורומים או משהו אבל אני כן פשוט מדבר מלא עם חברים שלי על סרטים שאנחנו אוהבים סדרות שאנחנו אוהבים, אם יש בהן כאילו דמויות קוויריות אז אנחנו מזכירים את זה כשאנחנו מדברים על זה

אתה חושב שהיית רוצה להיות חלק ממרחבים קוויריים אינטרנטיים?

בטח, כן, להכיר עוד אנשים שמזכירים לי את עצמי, או שיש להם את אותן החוויות זה יהיה נחמד
אז לסיום, יש משהו שנזכרת בו ואתה רוצה לציין או להוסיף? משהו בקשר לשאלה ששאלתי קודם ונזכרת

בו? משהו בכללי? כל דבר

לא נראה לי

אילו ערוצי מדיה פופולרית את צורכת? טלויזיה, סרטים, מוזיקה, ספרים...

בערך כל מה שאמרת.

איך היית מתארת את הרגלי הצריכה שלך של תרבות פופולרית?

זה מאוד תלוי בסוג הספציפי של המדיה, נגיד יש דברים שאני צורכת אותם בכל מני מקרים, נגיד במקרה של מוזיקה אז אני בדרך כלל עושה את זה... יש לי זמנים שאני מקשיבה יותר למוזיקה כי אני יותר פנויה לעשות את זה אני בדרך כלל מקשיבה לזה בנסיעות אז אם יש זמנים שאני פחות יוצאת מהבית אני כנראה אקשיב פחות למוזיקה. אותו דבר עם טלויזיה, אם אני נורא עמוסה אני לא אשב עכשיו ואראה סדרה, זה נורא שונה, המערכת יחסים עם כל דבר, אבל כן בעיקרון אני נחשפת כמעט באופן יומיומי לכל אחד מהדברים שצינת.

באיזו מידה לדעתך את מושפעת מתרבות פופולרית ומשפיעה עליה?

אני חושבת שאני די מושפעת ממנה בהרבה מקרים, אני חושבת גם שבהרבה מקרים חלק מזה זה הרצון שלי של לראות את התרבות הפופולרית ולהבין מה אני יכולה ללמוד ממנה. הרבה פעמים גם יש לי איזה צורך להבין בדברים שקשורים לתרבות פופולרית גם אם אני לא בהכרח צורכת אותם, כי פשוט אנשים מדברים על זה כל הזמן סביבי אז גם לי יש את הצורך להבין בזה ולדעת מה קורה, גם אם אני לא בהכרח אוהבת את המדיה הזו אני עדיין ארצה להבין מה קורה שם. אני חושבת שאני די מושפעת מזה, אני כן יכולה לדעתי לפחות להפריד בין דברים מציאותיים לדברים לא מציאותיים כאילו אני יכולה לשים את המחסומים האלה, אבל אני מודעת לזה שיש השלכות לכל הדברים האלה גם במציאות. אני לא חושבת שאני משפיעה הרבה, על התרבות הפופולרית, בעיקר כי המעורבות שלי בדברים כמו רשתות חברתיות וכאלה היא לא גדולה, אני בעיקר מאלה שצופים וצורכים ולא מאלה שיוצרים תוכן בעצמם

איך היית מגדירה את הזהות או את הזהויות שלך?

נכון לימים אלה אני מגדירה את עצמי כלסבית וכבוץ', שזה סוג של הגדרה לא למגדר אלא לביטוי מגדר

מה המשמעות מבחינתך של הזהות שלך? מבחינת האנשים מסביבך והחברה?

אני לא יודעת מה המשמעות של זה, המשמעות בשבילי זה פשוט הדרך שבה אני מחליטה עם מי אני יוצרת מערכות יחסים משמעותיות, דרך שבה אני בוחרת לבטא את עצמי מבחינת לבוש או דיבור או כל דבר אחר, ולרוב האנשים סביבי אני... לא יודעת, לאנשים הקרובים אלי זה לא מי יודע מה משנה, הם רואים את זה כפשוט חלק ממני ומשהו שלא אמור לשנות בעיניהם את איך שאני נראית. ולגבי העולם, הרבה פעמים הזהות שלי מגדירה אותי יותר מאשר זהויות אחרות, שזה לא משהו שאני אוהבת במיוחד, אני מכלול של המון המון דברים ואני לא רוצה שדווקא הדבר הזה יהיה מה שמגדיר אותי ומה שמציג את הזהות שלי.

באיזה אופן היית אומרת שהזהות שלך התעצבה?

אני חושבת שפשוט א. החוויות שלי, ולהכיר את עצמי והחשיבה שלי עם עצמי עזרה לי להבין יותר ולהתפקס יותר על מה אני. הרבה אנשים מסביבי, כשאני מסתכלת על אנשים שהם בוגרים יותר, ואני חושבת לעצמי 'זה מה שאני רוצה להיות, ככה אני רוצה להיראות, זה החיים שאני רוצה לחיות', ודרך זה זה סוג של השראה לבעצם איך שאני תופשת את עצמי ואיך שאני רואה את עצמי בעתיד.

איזה מקום את חושבת שהיה לדמויות מהמדיה בעיצוב הזהות שלך?

אני חושבת שהיה מקום די גדול, אני חושבת שזה התחיל מאיזשהו רגע שראיתי איזשהי כאילו... אני ממש זוכרת את עצמי באזור כיתה ז' רואה דמות בסדרה שנמשכת גם לגברים וגם לנשים ואני יושבת שם והייתי כזה 'רגע, זה אפשרי, זה משהו שהוא אפשרי יכול להיות שגם אני ככה' זה פשוט פתח לי את הרעיון של לחשוב על זה כאיזושהי אופציה. והרבה פעמים פשוט נורא הזדהיתי עם דמויות וזה עזר לי באותה מידה להבין ככה אני רוצה להיראות או להתנהג.

איזה תפקיד את חושבת שהיה לאינטרנט ולמדיה חברתית בעיצוב הזהות שלך? נחשפת למידע על זהויות,

חינוך מיני, אנשים עם זהות דומה?

כן. אני חושבת שאני יחסית חיה במקום שיש אחוז יחסית גדול של אוכלוסייה קווירית שהיא מחוץ לארון, אז אני חושבת שפחות הייתי צריכה את המרחבים האינטרנטיים למרות שהם כן היו שם, מבחינת ליצור לעצמי מרחב בטוח שהוא בתוך האינטרנט. כי הרבה פעמים יכולתי למצוא את המרחבים הבטוחים האלה מבחוץ, אבל כן מבחינת מידע מבחינת חינוך מיני אלה דברים שיכולתי למצוא אך ורק באינטרנט, שזה מצד אחד נורא טוב כי מצד אחד מידע על כל מיני זהויות ועל חינוך מיני הוא מאוד לא נגיש מחוץ לאינטרנט ומאוד קשה למצוא אותו במקומות אחרים, מצד שני יש המון מיסאינפורמציה שסובבת סביב האינטרנט שיכולה להביא בן אדם לדברים שהם לא נכונים, יכולה לדחוף בן אדם להזדהות נורא מהר ולדחוף את עצמו לתוך הגדרה ולא לתת לעצמו את החופש האמיתי לחקור, או אפילו פשוט לתת לו מידע שגוי על איך זהות כלשהי נראית איך מישהו שמזדהה ככה וככה אמור להיראות או להתנהג.

איפה את גרה?

בהוד השרון

את יכולה להרחיב קצת יותר על מה - בחוויה שלך - ההבדלים בין המפגש שלך עם קוויריות במדיה

וברשתות חברתיות לעומת המציאות הפיזית?

אוקיי, אז אני חושבת שיש המון יצירות - לא כל היצירות - אבל המון יצירות שונות שאני נתקלת בהן, שהומופוביה לא קיימת, שכאילו זהות קווירית נתפשת כפשוט משהו שקיים ואפילו לא משהו שונה, זה פשוט מן עובדה שיש אותה והיא הרבה פעמים מאוד נפוצה בעולמות האלה, בעיקר בסדרות המצוירות

ובסדרות שיותר בדיוניות, ששם באמת לאף אחד לא אכפת וזה פשוט משהו וזה מאוד מאוד שונה מהעולם שאני חווה אותו.

מה את חושבת על הייצוג בתרבות הפופולרית של הזהות שלך וקוויריות באופן כללי? מחסור בייצוג? בעיות עם ייצוג?

אני חושבת שאי לי קודם כל המון בעיות עם הייצוג שקיים, יש לי המון המון דברים, הרבה פעמים - אני סתם יכולה לחשוב מהראש שלי - bury your gays trope, שבו המון המון לסביות או פשוט קווירים נהרגים ובעיקר נהרגים אחרי זה שהם התוודו על האהבה שלהם או שהם עשו משהו שקשור לאהבה שלהם. דוגמאות לזה - supernatural, בהמאה, בבאפי, ובאמת בכל המקומות האלה היה מקרה של או איזשהו אקט מיני או התוודות על אהבה ואז הדמות נהרגת וזה לא משהו נחמד. עוד דבר - שהוא קצת פחות נפוץ, הביקורת עליו - זה האדרה של מערכות יחסים לא בריאות אך ורק בגלל שהן מערכות יחסים חד מיניות. שהמערכות יחסים האלה נמצאות בסטנדרט שונה, ובעצם הרבה פעמים דמויות מתנהגות בצורה שהיא לא בריאה ולא דווקא לומדות מזה אלא מוערכות גם על ידי הקהילה וגם על ידי האנשים האחרים בסדרה יתר על המידה, פשוט בגלל שזו מערכת יחסים שנראית אחרת. וזה נורא קשה לי לראות את זה במיוחד כמישהי שעברה מערכות יחסים שהן לא בריאות ואפשר להגיד אפילו רעילות או abusive. וקשה לי לראות ש... יש איזשהו סטנדרט שונה לדברים האלה, הרבה פעמים דווקא במערכות יחסים בין גברים זה מתבטא אפילו בפדופיליה, או הפרשי גילאים נורא לא בריאים שפשוט הסטנדרט הוא נורא נורא שונה, וזה נורא לא טוב כי מצד אחד אנחנו רוצים לראות את המערכות יחסים האלה ונורא חשוב לנו שהם שם, ומצד שני זה יוצר לנו מודלים לחיקוי שהם לא נכונים ולא בריאים ולא איך שהמערכות יחסים האלה באמת צריכות להיראות. עוד דבר, כל מיני דברים שמפריעים לי, הרבה פעמים כשמייצגים מערכות יחסים בין נשים עושים את זה בשביל לרצות קהל של גברים שצופה בסדרה, שמוצא מערכות יחסים בין נשים כמשהו מושך, אז הם מלהקים נשים נורא יפות בסטנדרט של גברים - בלונדיניות, רזות עיניים כחולות - והמערכת יחסים ביניהן היא... הן בהרבה מקרים מאוד מיניות או אין להן דמות מעבר למערכת היחסים הזו, והרבה פעמים אני נורא רוצה לראות מערכות יחסים שהן באמת כתובות בשבילנו, לראות באמת נשים שנראות שונה אחת מהשנייה, בין אם זה נשים שהן קצת יותר גבריות וקצת יותר נשיות, נשים שמנות או נשים מגזעים אחרים ומוצאים אחרים ודתות אחרות, ופשוט לגוון בתוך הייצוג עצמו, זה משהו שחשוב לי - לא לכתוב את זה רק כדי לרצות קהל של גברים אלא גם בשביל הקהילה עצמה.

אילו ייצוגים הם ספציפית אהובים עלייך?

הדבר הראשון שאני חושבת עליו זה סדרה שנקראת 8 sense, שהיא סדרה... הפואנטה של הסדרה זה על שמונה אנשים שגרים בכל רחבי העולם, והם מחוברים מנטלית סוג של, כלומר אם מישהו ירגיש רגש

בעוצמה נורא חזקה אז כולם ירגישו את אותו הרגש. הרבה פעמים הם לא ממש מבינים בזה עוד אז הם לא יכולים לנצל את זה לטובתם, אבל יש להם את כל הכישורים של כל הדמויות. והסדרה הזאת - מלבד המסר של הסדרה הזאת שהוא פשוט 'העולם הוא מקום יפה ומגוון ואנחנו רוצים להראות את הגיוון הזה ואנחנו רוצים שאנשים יחוו את הגיוון הזה במלואו ואנחנו לא רוצים שהכל יהיה אותו דבר' - היא מחזקת את המסר הזה דרך זה שיש שם ייצוג קווירי נורא טוב. מתוך השמונה האלה יש לנו המון סיפורים קטנים שמשלבים בתוכם גם ייצוג קווירי, וזוג שאני נורא אוהבת זה מישיה בתוך השמונה שהיא נקראת נעמי, שהיא טרנסית, וגם השחקנית היא טרנסית, ויש לה בת זוג, ושתייהן א. יש להן זוגיות נורא טובה ובריאה ורואים שגם אכפת להן אחת מהשנייה, נעמי חווה במהלך הסדרה המון קשיים עם הזהות שלה, יש לה בעיות עם איך ההורים שלה מקבלים את הזהות שלה, והיא מוצאת את הקבלה במקומות אחרים בחברים בסוג של found family שזה משהו שהוא נורא נפוץ, בקהילת הלהט"ב במיוחד במקומות טרנסיים, והן פשוט מערכת יחסים שהיא גם נורא בריאה, גם מציגה אנשים שאנחנו לא רואים הרבה בטלוויזיה וגם לכל אחת מהן לנעמי ולחברה שלה שנקראת אמניטה יש להן אישיות משלהן, ומאבקים משלהן וקשיים משלהן מחוץ למערכת יחסים, שזה גורם להכל להיראות נורא ריאליסטי, ופשוט לכל אורך הסדרה אנשים... כן הן מקבלות כל הזמן ביקורת על הזהות ומצד שני יש אנשים שאוהבים ומקבלים אותן, ומבחינתי זה אחת הפעמים שממש הכי הערכת איזשהו ייצוג בסדרה.

איך את חושבת שהעיסוק של התרבות הפופולרית במיעוטי מין ומגדר או החוסר בזהות השפיעו על העיצוב של הזהות שלך?

אני חושבת שהרבה פעמים המדיה היא גם יצרה סטנדרט נורא לא... במקרים הרעים היא יצרה סטנדרט שהוא נורא לא נכון, סטנדרט של 'הנה משהו שאמור לקרות' ואו שאמור הכל להיראות טוב ו happily ever after וזה לא קורה, או להפך, שהנה מערכת יחסים שהיא נורא רעה ונורא לא טובה ולא בריאה, אבל היא מוצגת לי כטובה ולכן אני אקבל את הדברים האלה כטובים אם הם קורים בחיים האמיתיים. והרבה פעמים זה גם גורם פשוט... אם אני רואה משהו שחוזר על עצמו הרבה פעמים במדיה כמו סטריאוטיפ או כמו מישו שנראה ככה אז אני אחשוב שכל האנשים במציאות גם נראים ככה ולכן אני חושבת שזה טיפה פוגע, ואני חושבת שלקח לי זמן... בעצם צריך לחוות את החוויות במציאות כדי שיהיה לך אפשרות לנתק את מה שאת רואה במדיה ממה שאת רואה במציאות ולהגיד 'ככה זה קורה שם וככה זה קורה שם', ודברך כלל כשאנחנו לא מדברים על מיעוטים אז יש לנו מספיק ייצוג של זה בחיים האמיתיים כדי להגיד 'טוב הנה הגבול שאנחנו יכולים לשים', אבל כשזה מגיע למיעוטים שקשה למצוא אותן בחיים האמיתיים, המדיה זה כל מה שיש לך

איך את חושבת שהושפעת מייצוגים שהם חיוביים?

אני חושבת שייצוגים טובים פשוט נתנו לי גם איזשהי תקווה, שהנה משהו שאני יכולה לשאוף אליו, הנה מקרים שבהם אני כן יכולה למצוא איזשהו שקט נפשי לפעמים, ואני חושבת שזה פשוט נורא מהנה פשוט לראות דמות שמזכירה לך את עצמך, וזה משהו שעוזר לך פשוט להנות מהמדיה במקום כל הזמן לשבת כזה ולהיות כזה אוי זה לא נכון אף זה מעצבן אותי, זה פשוט הופך את המדיה עצמה לטובה יותר.

את חושבת שאת צורכת מדיה באופן שמודע לייצוגים קוויריים?

אני חושבת שהרבה פעמים אני כן מחפשת ייצוג אבל לפעמים אני כן רוצה לראות איזשהו ייצוג ואני רוצה גם להביע עליו איזשהו ביקורת. כי אני חושבת שגם אם נגיד יש מקום שיש בו ייצוג והייצוג הזה טוב אבל לא מושלם, עדיין חשוב לי להסתכל עליו וחשוב לי לתת תמיכה, בייצוג גם אם הוא לא מושלם, כי כל עוד הוא לא אקטיבית רע, יש לי דברים שאני רואה ואומרת לעצמי 'אוקיי, זה מזעזע וזה לא אמור לקרות' אבל יש דברים שאני אומרת לעצמי 'זה לא מושלם אבל זה עדיין טוב זה מספק אותי וזה עדיין יכול להיות קפיצת דרך'. אם אנחנו מדברים נגיד על סדרות מצוירות, אז הייצוג בסדרות מצוירות הוא לא מדהים, במיוחד כי הנושא הזה נמצא די בתחילת דרכו, אבל עדיין, אם אני רואה דברים שהם לא מושלמים עדיין חשוב לי לראות אותם, לצרוך אותם ולתת עליהם ביקורת בשביל פשוט לתמוך בנרטיב הזה שקורה

את חושבת שיש לך השפעה על ייצוגים שאת מזהה כשלייליים? כוח בתור צרכנית?

אני לא חושבת שאני יכולה לעשות הרבה, בכנות אני לא חושבת ש... גם אני גרה בישראל שזה לא ממש מקום שהוא מעצמת טלוויזיה בטח שלא בתחום הייצוג הקווירי, אני לא ממש פעילה בתוך הקהילות שבהן אני נמצאת, אני יותר צורכת מאשר מוציאה דברים החוצה, וקשה לי עכשיו להשפיע ולדבר ישירות אבל אני פשוט חושבת שככל שהכוח של הקהילה יתחזק בעולם האמיתי ככה הוא יתחזק במדיה, פשוט כי אנחנו קהל ואנחנו קהל שצורך דברים ואנחנו... אנשים רוצים שאנחנו נצרוך דברים כי אנחנו גדלים ואנחנו צורכים המון מדיה וככל שהכוח שלנו גדל אנחנו נוכל ליצור יותר השפעה בגישה, אני חושבת שזה הולך לשני הכיוונים.

אמרת קודם שאת לא כל כך פעילה ברשתות חברתיות, אבל את כן משתמשת במדיה חברתית?

כן

את חושבת שמדיה חברתית זה ערוץ לביטוי עצמי?

כן

בתפישה שלך יש פער בין הצגה של קוויריות במדיה פופולרית לאיך שאת רואה את זה במדיה חברתית?

כן אני חושבת שקודם כל זה משתנה בין דבר לדבר. אני חושבת שיש פעמים שהייצוג במדיה הוא לא מציאותי כי המדיה מדברת על אנשים שחיים בחללית שנוסעים ונלחמים במפלצות ולכן אין שום דבר כזה בחיים האמיתיים וזה לא יכול להשתוות לשום דבר שאני אראה במדיה החברתית שלי, אבל לא בהכרח דבר רע -

כי זה פשוט מדיה בדיונית וככה הדברים עובדים. כשאנחנו מדברים על דברים שהם יותר מציאותיים, אז אני חושבת שיש קצת יותר מין תרבות כזו שנוצרה בתוך הרשתות החברתיות שהיא נורא משהו בינינו לבין עצמנו. יש את הסטריאוטיפים של איך שאנחנו תופשים את עצמנו כלפי חוץ, איך אנשים מבחוץ תופשים אותנו, יש את איך אנחנו תופשים את עצמנו. ונגיד, סתם, הדוגמה הכי טובה שאני חושבת עליה בפופ קלצ'ר זה צפרדעים. יש - זה ממש מוזר - אבל אם את פעילה בכל מיני רשתות חברתיות או שאת בתוך כל מיני פורומים של הקהילה אז צפרדעים או אובססיה עם צפרדעים נחשב למשהו נורא קווירי או נורא פופולרי בתרבות הקווירית. אני לא יודעת למה, אין לזה הסבר, אבל פשוט צפרדעים כצפרדעים נחשב למשהו נורא קווירי. עכשיו כשמסתכלים על זה מבחוץ, מה הקטע? אין לזה שום הבנה זה סתם חיה, אבל מבפנים, יכול להיות... נוצרה מין תרבות מוזרה כזאת שקשה נורא להבין אותה מבחוץ, ולכן כשיש לנו סיפור שנכתב על ידי אנשים מבחוץ או אנשים מבוגרים יותר אז קשה להכניס את הניואנסים הקטנים של הטינאייג'רים של

2021

אז את חושבת שלהיחשף ישירות לסיפורי חיים ולהתבטאות אישית של אנשים קווירים אינדיבידואלים לא דרך המדיה אלא דרך רשתות חברתיות, את חושבת שזה כן משפיע על החוויה שלך של זהות קווירית? כן, כמו שאמרתי אני חושבת שיש בזה משהו נורא מעורר השראה. שפשוט אנשים ש'הנה ככה אני רוצה להיראות ככה אני רוצה להתנהג', זה המקום שאני רוצה להיות בו בחיים שלי בסופו של דבר איך היית אומרת שהכוח ליצור ולהתבטא או הפוטנציאל ליצירה ולהתבטאות שמדיה חברתית נותנת, איך זה השפיע על האופן שאת תופשת את הזהות שלך?

אני לא ממש משתמשת במדיה חברתית ככלי לבטא את עצמי, אלא אני יותר צורכת מדיה חברתית, אני פשוט לא ממש אוהבת לשים את עצמי שם במדיה להעלות תמונות וסרטונים שלי, זה לא משהו שאני עושה הרבה. אני כן חושבת שפשוט הרבה פעמים יש מרחבים שהם נורא בטוחים, נותנים איזשהו מקום נורא בטוח לאנשים שהם לא יקבלו בשום מקום אחר. ופשוט זה מאפשר לאנשים, במיוחד לאנשים שהזהות שלהם היא פחות פופולרית גם בתוך הקהילה עצמה, ליצור לעצמם את המקום הבטוח שלהם.

את משתתפת בפאנדומים?

כן.

את חלק מפאנדומים עם אופי קווירי באופן ספציפי?

כן אני חלק מהמון מרחבים בתוך האינטרנט, אני גם פעילה בטאמבלר, שהיא רשת שמזוהה וזוהתה הרבה שנים עם פאנדומים ופאנדומים קוויריים. ויש המון המון סיפורים לטובה ולרעה בתוך הרשת הזו על קווירים ועל ייצוג קווירי.

**את מרגישה שלצורה הזאת של התאגדות דרך האינטרנט יש השפעה על התפקיד שלך כצרכנית מדיה?
על הכוח שלך הצרכנית?**

אני חושבת שבחלק מהמקרים כן, אני חושבת שיש הרבה פעמים מדיה פופולרית שמאוד מכוונת פאנודמים ובמקום נגיד לחפש להתפרש לקהל יותר רחב היא רוצה ליצור לעצמה קהילת מעריצים משלה ובעיקר לרצות אותם. ואני חושבת שזה עושה נורא נורא טוב לייצוג הקוויירי בתוך המדיה הזאת, שהיא לא מחפשת באמת להתפרש עכשיו לקהל רחב ולרצות את כל העולם אלא להסתכל על קבוצת אנשים שנורא אוהבים את הסדרה הזאת ונורא מתלהבים ממנה ולתת להם מה שהם רוצים כי זה מספיק. אז זה יכול להיות משהו נורא נורא טוב כי בדרך כלל הקבוצה הזאת תהיה הרבה יותר סובלנית לשינויים גדולים שהיא עושה, אם יש פריצות דרך בייצוג הקוויירי הן קורות הרבה פעמים במרחבים האלה.

אז את חושבת שבמקרה הזה שהמדיה היא מכוונת לפאנודמים אז לפאנודם כקבוצה יש כוח להשפיע על מה שהוא צורך?

אני חושבת שיש הרבה כוח לקהילות האלה להשפיע, הרבה פעמים על יוצרים, במיוחד יוצרים שמודעים שיש שם פאנודם. סתם קהילה שאני נחשפתי אליה לאחרונה זה קהילה של סדרה מצוירת שנקראת בית הינשוף, וזו סדרה שהיא מכוונת בעיקר לילדים אבל יש לה פאנודם שמורכב מכל העולם ומכל הגילאים, והיוצרת של הסדרה בין היתר שהיא גם חלק מהקהילה היא חלק מתרבות הפאנודמים, ונורא נורא מודעת לחשיבות של הפאנודם, אז גם יש לה תקשורת נורא פעילה עם הפאנודם שלה - היא אומנית אז יש ציורים של הדמויות שהיא יוצרת, דברים מקוריים, ויש לה תשומת לב קרובה מצד אחד לדברים שהפאנודם רוצה, כי זו סדרה עם ייצוג קוויירי והיא יודעת שאם היא תעשה משהו לא טוב אז הפאנודם הולך לתת לה ביקורת על זה, היא יודעת שיש הרבה אנשים קוויירים שמסתכלים על הסדרה שמבקרים אותה ורואים איך זה מיוצג, ומצד שני זו עדיין סדרה בערוץ דיסני והיא עדיין רוצה לשמור שזה יהיה נגיש. ואני חושבת שבלי הפאנודם ובלי הקבוצה הזו שבאמת כן תבקר את הסדרה יכול להיות שיהיו הרבה פחות פריצות דרך כי הסדרה הזאת עשתה המון דברים בקשר לייצוג הקוויירי שלא נראו במקומות אחרים

איך ההשתתפות בפאנודמים השפיעה על התפישה שלך של המדיה שאת צורכת? את חושבת שאת מושפעת שונה מייצוגים של הזהות שלך כשאת מרגישה שיש לך יכולת לשנות אותם?

אני חושבת שכן, אני חושבת שבעיקר ההשפעה הכי גדולה היא פשוט לראות אנשים אחרים שחושבים דברים אחרים על אותו דבר. כי ברוב הדברים אין אובייקטיבית 'הנה ייצוג נורא טוב', 'הנה ייצוג נורא לא טוב', יכול להיות שאני אסתכל על משהו ואראה בו דברים טובים, ואז יבוא מישהו אחר מהפאנודם ויגיד 'נכון שיש פה זוגיות שהיא טובה אבל תראי מה זה יש פה שתי נשים שהן לבנות ובלונדיניות ורזות ויפות ומערכת

יחסים שנועדה בבירור לרצות קהל של גברים והנה המון המון בעיות שקורות פה', ויש איזושהי תרבות של דיון וביקורת בשביל להסתכל על דברים כאלה בצורה שהיא ביקורתית ולנתח אותם
את חושבת שבמדיה כמו נגייד בית הינשוף שהיא מכוונת פאנדומים, ייצוגים קוויריים במרחבים האלה הם יותר משמעותיים בשבילך?

בשבילי אני לא חושבת שיש הבדל, כי בשני המקרים יש לזה השפעות שונות, אני חושבת שדווקא בדברים שהם קצת יותר מיינסטרמיים זה יכול להשפיע מאוד על דעת הקהל ועל איך שדעת הקהל מחוץ לקהילה משתנה בקשר לזהויות האלה. אבל אני חושבת שבאותה מידה יש יכולת במקומות האלה ליצור פריצות דרך שהן גדולות, כי בסופו של דבר מישהו צריך לעשות את הצעד הראשון ובסופו של דבר צריך להתחיל מדברים שהם נורא קטנים או לא מושלמים בשביל באמת ליצור דברים גדולים יותר בעתיד

אילו ערוצי מדיה פופולרית את צורכת?

כרגע בעיקר יוטיוב ונטפליקס.

איך היית מתארת את הרגלי הצריכה שלך של תרבות פופולרית?

אני חושבת שזה משתנה מבחינת התקופה אבל כרגע אני מבלה די הרבה זמן בצריכה של תרבות פופולרית

באיזו מידה לדעתך את מושפעת מתרבות פופולרית ובאיזו מידה את משפיעה עליה?

אני חושבת שאני ספציפית יותר מושפעת מאשר משפיעה כי אני צורכת את התרבות הזאת מאז שאני ילדה,

ויכול להיות ש... אני יודעת שיש לי כוח של השפעה אבל כרגע הוא לא כמו המידה שאני מושפעת

איך היית מגדירה את הזהות או הזהויות שלך?

אני אישה טרנסית ולסבית

מה המשמעות של הזהויות או התויות האלה מבחינתך? מבחינת החברה?

מבחינתי זה אלה מילים שאני שומעת וכשאני שומעת אותן זה מקשר אותי לעצמי ואני חושבת זאת אני,

ומבחינת האנשים שמסביבי נראה לי שזה מסתכם בפשוט לפנות אלי בלשון הנכונה וחוף מזה זה לא אומר

הרבה

באיזה אופן היית אומרת שהזהות שלך התעצבה?

אני חושבת שתכלס אני נולדתי עם הזהות הזאת, היא לא נוצרה במהלך הילדות שלי, אני זוכרת שכן היו לי

חויות בילדות שהן קצת השפיעו על זה, כשהייתי ילדה, אפילו לא במודע מאוד הדחקתי את הזהות שלי

ונהגתי לא לחשוב בכלל על מה זה מגדר ועל מי אני. אבל אני חושבת שזה בכל זאת מולד.

אבל מעבר לחוויה של להיות אישה ולהימשך לנשים, את חושבת שהתפישה שלך של מה זה אומר להיות

אישה, מה זה אומר להיות טרנסית, איך מתנהלים עם הזהות הזאת, שזה משהו שהוא גם לחלוטין נובע

מהזהות המולדת? או שזה משהו שהשתנה, התפישה שלך בנוגע אליו?

התפישה שלי כן אבל הזהות עצמה לא. כאילו באיזשהו שלב הבנתי, שאני אישה טרנסית, ואני חושבת

שתמיד ידעתי שאני נמשכת לנשים. אבל בשלב שהבנתי שאני אישה טרנסית אז כאילו לקחתי יותר זמן

לחשוב על הזהות שלי, כאילו היא לא השתנתה בגלל זה.

איזה מקום היה לדמויות מהמדיה בעיצוב של איך שאת היום חושבת על מגדר ועל מיניות ושל ההתפתחות

שלך לקבל את הזהות שלך?

עכשיו זה שונה אבל אני זוכרת שבילדות שלי הרבה מהסיבות שהדחקתי את הזהות שלי בגללן זה כי לא

ראיתי את זה בשום מקום. לא ראיתי את זה בטלוויזיה או בבית ספר ואף אחד לא דיבר על זה, ואם דיברו

על זהויות טרנסיות בדרך כלל זה היה בהקשר שלילי, שזה רע. והיום אני דווקא כן מחפשת את זה יותר,

בגלל שאני, כאילו אני כן רוצה שיהיו לי דברים שמייצגים אותי בטלויזיה או במוזיקה ודברים שיש לי ביום יום.

איזה תפקיד היית אומרת שהיה לאינטרנט ולרשתות חברתיות בעיצוב של התפישה שלך של טרנסיות ולסביות? למה נחשפת דרך האינטרנט שהשפיע על התפישות האלה שלך?

באינטרנט נחשפתי לעוד אנשים שהם כמוני, לטרנסים וטרנסיות ולסביות והרבה אנשים מהקהילה הגאה. וגם באינטרנט יש הרבה אנשים שמסבירים לעומק מה זה כל זהות ומה זה אומר, איך זה מרגיש. ושמה למדתי יותר מה זה אומר להיות אני, ומצאתי עוד אנשים שהם כמוני

וזה מידע וקשרים שאת חושבת שלא היו זמינים לך פיזית דרך ערוצי מדיה יותר מסורתיים?

לא

איפה את גרה?

בגבעתיים

מה ההבדלים בין המפגש שלך עם קוויריות במדיה ובאינטרנט לעומת המציאות הפיזית?

אני חושבת שמדיה כשמדברים על זהות להט"בית בדרך כלל מראים הרבה - זה טוב - מראים הרבה דברים חיוביים, וכאילו אנשים להט"בים שהם מצליחים למרות שהרבה אנשים מנסים לדכא אותם, ומראים יותר את הצד החיובי של חיים בתור להטב, אבל אני חושבת שאני לא רואה מספיק דיבור על קשיים שיש לאנשים טרנסים או לסביות או הומואים, אני חושבת שנותנים קצת יותר מדי מקום לרק דברים טובים במיינסטרים את מרגישה שיש הבדל באיך שאנשים סיסהט מתייחסים לזהויות קוויריות באינטרנט לעומת איך שאת חווה את זה בסביבה הפיזית שלך?

באינטרנט יותר קל להם לשבת ולכתוב את מה שהם חושבים, הם לא שמים לעצמם פילטרים כל כך, ובעולם האמיתי כשאני פוגשת אנשים אני חושבת שהם יותר מאופקים ומנסים להקשיב לי מאשר באינטרנט.

את יכולה להרחיב על מה שאת חושבת על הייצוג בתרבות הפופולרית של הזהויות שלך ושל קוויריות באופן כללי?

קודם כל אני חושבת שצריך להיות יותר ייצוג כזה, ואני כן - לפחות בשנתיים האחרונות - רואה הרבה יותר שיש מקום לזהויות להט"ביות בתרבות פופולרית, בנטפליקס ביוטיוב, זה תופש יותר מקום. ואני לא בטוחה אם אני אוהבת את כל הדרכים שבהן זהות להט"בית מוצגת, אבל אני חושבת שזה יותר טוב מכלום.

כלומר את חושבת שגם ייצוג שהוא יכול להיות סטריאוטיפי ולא מדויק למציאות הוא עדיף על שאין ייצוג בכלל?

אני חושבת שהיום רוב הסטריאוטיפים האלה לא מגיעים לרמה שהם ממש מוציאים את הקהילה כמשהו רע אז אם זה לא מגיע לשם אני חושבת שזה כן עדיף מכלום

איזה ייצוגים הם ספציפית אהובים עליך? דוגמה טובה?

נגיד אני רואה סדרה בנטפליקס, ויש דמות שיוצאת מהארון כטרנסית וכאילו אולי מקדישים קצת זמן ללהסביר מה זה אומר שהדמות הזאת עכשיו היא... יש לה זהות שהיא לא מה שחשבנו, אבל לא... אני חושבת שצריך לחשוב על זה. אני יודעת שמבחינתי לדבר על קשיים שיש נגיד ביציאה של הדמות מהארון - מבחינתי אם ייתנו לזה יותר מקום בסדרה אז זה יהיה בסדר וזה לא יפריע לי אבל אני יודעת שיש אנשים שזה כן יפריע להם.

את יכולה לחשוב על דוגמאות ספציפיות מסדרות או סרטים שאת אוהבת?

אני זוכרת שלפני כמה חודשים ראיתי סדרה שקוראים לה the chilling adventures of Sabrina, ושם יש טרנסית שיצאה מהארון באמצע הסדרה, ואחרי כמה זמן היא חזרה להיות דמות שהיא לא... אני חושבת שברגע שהיה את היציאה מהארון נתנו לזה מקום והראו את הקשיים של הדמות הזאת ודמויות אחרות, אבל אחרי כמה זמן זה חזר להיות נושא שהוא בנורמה של הסדרה ואני חושבת שזה משהו שהוא טוב, להראות שגם כשיש דמויות שהן להט"ביות אפשר להראות את הצדדים שלהן שהם לא רק להט"ביים.

שתהיה דמות מורכבת עם עוד תכונות

כן

איך את חושבת שהושפעת מ... אמרת שלא להיחשף לייצוגים של הזהות שלך פגע בך בתור ילדה, את

יכולה לפרט עוד על איך הושפעת ממחסור בייצוג, מייצוג טוב, מייצוג רע?

אני זוכרת שהייתי בכיתה ה', אז בגלל שלא היה ייצוג בכלל של אנשים טרנסים אז הרבה אנשים בכיתה שלי ובשכבה שלי אז תמיד כשהנושא הזה עלה הם תמיד לקחו את זה למקום של אנשים טרנסים הם מגעילים או סוטים וזה גרם לי גם לחשוב ככה. אני זוכרת שהייתה תקופה יחסית ארוכה שחשבתי שאנשים טרנסים הם באמת מגעילים ולא בסדר, ואני חושבת שאם הייתי יותר רואה ייצוג טרנסי בטלוויזיה או באינטרנט, אז הייתי יכולה יותר להבין מה זה אומר להיות טרנס ואז אולי לא הייתי חושבת ככה.

את צורכת מדיה באופן שהוא מודע לייצוגים קוויריים?

כן. כאילו אני מנסה כמה שיותר להימנע מייצוגים שליליים ויותר לחפש ייצוגים שהם חיוביים.

את חושבת שיש לך או יכולה להיות לך השפעה על ייצוגים שאת מזהה כשליליים? כוח למחות בתור

צרכנית?

יש לי יכולת? כן. אני יכולה ללכת לרשתות החברתיות ולדבר על זה או שאני יכולה ללכת לאנשים שקרובים אלי ולדבר על זה ולראות מה הם חושבים, אני חושבת שיש לי כוח כן.

את פעילה ברשתות חברתיות?

לא כל כך

את תופשת רשתות חברתיות כערוץ להבעה עצמית?

כן

את חושבת - בכל זאת, אפילו אם את לא נחשפת הרבה למדיה חברתית - שיש פער כלשהו בין איך שמדיה פופולרית מציגה סיפורים קוויריים וזהויות קוויריות לאיך שאת רואה אנשים קווירים מציגים את הסיפורים חיים שלהם באופן עצמאי דרך רשתות חברתיות?

כן זה יהיה שונה, זה סיפור שהוא ממקור ראשון ולא סיפור שכותב של איזה חברה כתב או סיפור שהתבססו עליו בשביל לכתוב סיפור אחר, אני חושבת שכן יכול להיות שאנשים קצת ישנו את הסיפורים האישיים שלהם ויגרמו להם להיראות יותר טוב או יותר רע כי הם רוצים לעורר איזה רגש מסוים אצל הקהל שלהם אבל אני חושבת שכל עוד זה איזשהו סיפור ממקור ראשון אז זה לא אותו דבר כמו במדיה פופולרית.

את חושבת שכשאת נחשפת לייצוגים להט"בים ממקור ראשון, דרך מדיה חברתית, שהייתה לזה יותר השפעה עלייך מאשר דרך טלוויזיה או סרטים?

כן אבל גם בגלל שאני חיפשתי את זה, בשביל לנסות להבין יותר את עצמי. כן, אני חושבת שהייתה לזה יותר השפעה.

את משתתפת בפאנדומים?

לא

את חושבת שהיית רוצה להשתתף?

כרגע לא

איזה ערוצי מדיה פופולרית את צורכת?

אני בעיקר רואה נטפליקס, יוטיוב אינסטגרם טיקטוק, טלוויזיה פעמים רחוקות

מה ההרגלי צריכה שלך של תרבות פופולרית?

כמה שעות טובות ביום, הרבה זמן. בכללי אני מנסה כזה לעצב את המקום שלי באינטרנט בעיקר באינסטגרם בטיקטוק בכל אלה, אז אני מכוונת את זה שזה יהיה על דברים שאני אוהבת.

באיזו מידה לדעתך את מושפעת ומשפיעה מהתרבות הפופולרית?

כנראה שאין לי השפעה עליה והיא מאוד משפיעה עלי סך הכל

איך היית מגדירה את הזהות או הזהויות הקוויריות שלך?

זהו לגבי זה אני לא בטוחה, אני נעה בין קוויר ללסבית, אני לא יודעת לענות על זה תשובה חד משמעית, מבחינת מגדר אני סיסגינדרית נראה לי

מה המשמעות של הזהות המינית הקווירית שלך מבחינתך? מה את חושבת שהמשמעות של זה מבחינת

החברה מסביבך?

אז אני חושבת שהדרך שאני חושבת על הזהות שלי לעומת הדרך שאנשים אחרים מבינים אותה היא מאוד שונה. מבחינתי ביני לבין עצמי זה חלק גדול ממני אבל הוא לא שונה נגיד כמו הדברים שאני אוהבת לעשות, כל מני דברים כאלה, הוא לא מיוחד הוא כן חלק גדול אבל הוא לא אקסטרם מיוחד, ומבחינת אנשים אחרים זה נראה להם מאוד מוזר, אני מרגישה שנגיד לפעמים אסור לי לדבר על דברים מסוימים ליד אנשים מסוימים ואני מפחדת לפלוט דברים שיכולים להוציא אותי מהארון נגיד ליד משפחה שיפסיקו לדבר איתי, אז החברה לוקחת את זה הרבה יותר קשה ממני, כל הנושא הזה

באיזה אופן היית אומרת שהזהות שלך התעצבה? מה השפיע עליה?

בהתחלה היא הייתה נורא נורא חשובה לי, ברגע שהבנתי את זה על עצמי, התעסקתי בזה כל הזמן, ועכשיו זה מרגיש לי חלק די קטן בי בתור בן אדם, כאילו שוב החלק של ביני לבין עצמי ואני לאנשים אחרים הוא שונה לגמרי.

איזה מקום היה לדמויות מהמדיה בעיצוב תפיסת הזהות שלך?

היה להם חלק גדול מאוד, דבר ראשון לראות שזה קיים אצל אנשים אחרים, וכשאת רואה את זה בטלוויזיה זה גדול זה הרבה אנשים רואים את זה לא רק את, זה לא את מול מישהו ספציפי, נגיד החשיפה הראשונה שלי זה היה לכמה ערוצי יוטיוב ומוזיקה, ולאט לאט אני תכלס התחלתי לראות רק אנשים מהקהילה, כי אני מרגישה בכללי יותר בנוח עם אנשים כאלה, גם באינטרנט שאני לא ממש מדברת איתם שאני רק רואה

אותם. וזה נורא נורא עזר לי נגיד לראות תכניות - בעיקר של ילדים, שזה יותר טוב לדעתי מאשר תכניות נוער ומבוגרים עם דמויות להט"ביות - שיש שם דמויות להט"ביות, שזה נחמד.

אז מעבר למדיה מסורתית, את אומרת שהיה תפקיד גם לאינטרנט ולרשתות חברתיות בעיצוב של הזהות שלך?

כן, היה להם נראה לי את החלק הכי גדול מהכל

דרך האינטרנט, נחשפת ל...?

האמת שדי במקרה כי אני התחלתי סוג של להיחשף לזה בקייטנה כשהייתי בת עשר אחת עשרה, לא בקטע קיצוני, בקטע של אנשים פשוט מהקהילה שמעלים סרטונים שזה לא בהכרח היה תמיד קשור, ועם הזמן פשוט נראה לי שראיתי יותר אנשים כאלה. עכשיו אני הייתי בהכחשה קשה, לא ממש ייחסתי לזה יותר מדי משמעות, אבל עם הזמן ראיתי יותר אנשים וזה נורא עזר לי להבין את עצמי, ראיתי סרטונים שמסבירים על זהויות, ועל סוגי משיכות, ומה זה אומר, וגם זה שתמיד מדגישים שכל סוג משיכה היא בסדר - גם אם יש גם אם אין, וזה נורא נורא עזר לי לקבל את עצמי סך הכל, שמתייחסים לזה כדבר שהוא ממש נורמלי ובסדר

איפה את גרה?

אני גרה ברמת גן

מה ההבדלים - אם יש - בין המפגש שלך עם קוויריות במדיה לעומת המציאות הפיזית?

אני חושבת שיש, אבל הוא לא נורא נורא גדול, רוב המשפחה שלי מקבלת ויודעת ובסדר עם זה ולא עשו מזה עניין גדול, אבל יש עדיין אנשים שאני לא יכולה לספר להם כי יהיו יותר מדי השפעות קשות, זה יגרום לאו שיעיפו אותי מהבית, או שיהיה נתק בין ההורים שלי לאחד מההורים שלהם, כל מיני דברים כאלה, זה תלוי באיזה נישה של אנשים אתה נמצא. רמת גן היא עיר יותר מתקדמת מהבחינה הזאתי יחסית, גם בכללי אני אישית יוצא לי להיות יחסית הרבה בתל אביב אז אני גם נורא... תל אביב היא כאילו נורא מקבלת. אבל נניח בבית ספר - אני לומדת באורט אבין, שזה אמור להיות בית ספר מאוד מקבל, גם שמה יש המון בעיות, והייתי לפני זה גם בבליך, בבליך בכלל, אני חושבת שזה מסוכן לצאת מהארון בצורה פומבית כי יש שם כל כך הרב אנשים הומופובים שזה יכול להיות מאוד מאוד גרוע לאנשים

ובמרחבים אינטרנטיים, ברשתות חברתיות, את לא מרגישה את הפחד מלחשוף את זה על עצמך?

לפעמים כן, אני תמיד יודעת שיש סיכוי שהפוסטים שלי יגיעו לקהל הלא נכון, שפשוט לא יקבל את זה טוב נגיד את זה ככה, אבל בסך הכל אני לא ממש מפחדת. אני חושבת שאצלי בכללי כל דבר מלחיץ אותי שאני מעלה לא ממש משנה אם זה קשור לקהילה או לא, אבל זה כאילו אקסטרה מלחיץ אותי, זה טיפה יותר מלחיץ מסתם דברים אחרים

מה את חושבת על הייצוג בתרבות הפופולרית של הזהות שלך ושל קוויריות? חסר ייצוג? בעיות בייצוג?

אני חושבת שהמצב הרבה יותר טוב מפעם אבל עדיין לא מספיק טוב. יש יותר מדי סרטים, ספציפית נגיד על לסביות וכזה, שאו שהן בוגדות או שהן מתות או שפשוט קורה משהו רע שלא קשור לעלילה ולא חייב להיות שמה. ותכלס אני לרוב כשאני רואה סדרות זה סדרות ילדים כי שמה אין את כל הדברים האלה, נניח she-rah. אז במה שאמור להיות בגיל שלי אני חושבת שלא עושים אותו טוב שהדרך שכותבים את זה היא פשוט לא טובה ולרוב גם אני מתארת לעצמי שזה לא אנשים מהקהילה כותבים את הדמויות האלה, נניח בריברדייל, אז יש את הדמות של הגיי, אני לא זוכרת את השם כי לא ראיתי את הסדרה, אני פשוט יודעת עליו, והייצוג שלו כל כך מטומטם, באמת כל כך כל כך מטומטם וחסר כל קשר למציאות, שיש הרבה שיפור לעשות אבל מה שעשו עד עכשיו כן גם שיפור, נניח היו שינויים ושיפרו את זה

יש ייצוגים שהם ספציפית אהובים עליך?

אני חושבת שכל שי-רה זה אחלה, שהיא סדרה נורא טובה וכתבו אותה טוב, גם בית הינשוף, נניח עכשיו אני רואה atypical שזה די בסדר, אבל עדיין מרגיש לי טיפה מוזר, וחוף מזה לא נראה לי יש עוד משהו סופר בולט

את מרגישה שיש הבדל בעיסוק בזהויות קוויריות בין ערוצי מדיה יותר מסורתיים נגיד טלוויזיה מסחרית לבין נגיד נטפליקס, ערוצים שהם יותר מבוססי סטרימינג ויותר אינטראקטיביים?

יש הבדל עצום, כאילו רוב הערוצים הגדולים כשהם עושים משהו שקשור לקהילה הם כאילו לא רוצים לפגוע בקהל ההומופובי שלהם, הם לא רוצים שיהיו רק אנשים מהקהילה שיראו את זה הם רוצים שיהיה להם קהל גדול לסדרה. אז הם כותבים את זה בצורה כזאת שהצופים הסטרייטים שלהם לא יהיה להם בעיות עם הסדרה סוג של. אז בנטפליקס זה כן תלוי בסדרה אבל להם כן יש סדרות שמייצגות את הקהילה בצורה די טובה.

איך את חושבת שהעיסוק של התרבות הפופולרי במיעוטי מין ומגדר השפיעו על הזהות שלך?

מבחינת המדיה המסורתית שאני צרכתי אותה כל הילדות שלי, זה גרם לי להרגיש רע עם זה כי לא אמרו ישירות שזה לא בסדר אבל גם לא הראו שזה בסדר. נניח דוגמה טובה לזה זה mean girls שכל הסרט יורדים על ג'יני על זה שהיא לסבית ואיך שהיא נפגעת מזה, עכשיו אני יודעת שהרבה מהדברים האלה ישנים אבל זה לא הופך את זה לבסדר, זה מה שמראים סך הכל, הסרט הזה עוד יחסית שומעים עליו גם עכשיו. וזה די דחף אותי אחורה לתוך הארון, כי אני חשבתי שזה לא בסדר זה היה נראה לי די מוזר ששתי בנות ושני בנים יהיו ביחד, ובואי לא נדבר על זה שאין שום ייצוג כמעט לאנשים שהם לא בבינארי, שהם נונבינארי שגם קצת עצוב, שזה די משתפר אבל שוב הכל נורא איטי בדברים האלה. וזה פשוט גרם לי להרגיש רע באמת, נדיר

לראות ייצוג טוב וכאילו תכלס שגם מקבלים את היציאה מהארון ספציפית טוב, זה נדיר ממש בערוצים האלה.

אז את אומרת שהושפעת גם מייצוג שלילי וגם ממחסור בייצוג חיובי

כן

איך את חושבת שהושפעת מייצוג חיובי שנחשפת אליו?

אני חושבת שלייצוג השלילי בהתחלה הייתה יותר השפעה אז הייתי צריכה לצרוך הרבה ייצוג חיובי כדי שאני ארגיש את השינוי הזה. ושוב בסופו של דבר אני באיזשהו שלב הפסקתי לראות את הייצוג השלילי כי למדתי להבדיל, וכשהתחלתי לראות רק את הייצוג החיובי זה גרם לי להרגיש הרבה יותר שלמה עם עצמי. וזה שפשוט רואים שזה בסדר, זה נורמלי, זה אנשים רגילים, הם לא אנשים מוזרים, ומשוגעים, וזה פשוט נראה לי הסיבה העיקרית שכל אחד מצליח לקבל את עצמו, כי איך אתה יכול לקבל את עצמך אם כל העולם אומר שאתה לא בסדר, כן צריך משהו חיובי.

האם את צורכת מדיה באופן שהוא מודע לייצוגים קוויריים?

כן. אני חושבת שאני מסננת די הרבה את מה שאני רואה, לא רק בנושאים האלה, בכל הנושאים, כי אני יודעת שאם נניח אני אתפש בקהילות של האנשים שנגיד נורא דיכאוניים שמאבחנים את עצמם, אז זה יכול להוביל אותי לחשוב שאני יכולה לאבחן את עצמי עם הכל, שזה לא נכון, אז זה חלק מהדברים שאני עושה כדי לשמור על הבריאות הנפשית שלי. כי זה לא עוזר לי לראות אנשים שאומרים 'לסביות מגעילות אותי' או שפטישיזינג את הסקס, אז אני מנסה להימנע מזה.

את חושבת שיש לך השפעה כלשהי על ייצוגים שליליים?

אני חושבת שכן, אבל בתור קבוצה. בן אדם אחד ממוצע כמוני לא יכול לעשות שינוי אבל ברגע שפוגעים באנשים איפה שכואב להם נניח עם ערוצים גדולים שזה בכסף שלהם, בלא לראות את התכנים שלהם, או עם ערוצי יוטיוב או סתם אנשים באינטרנט, לבטל אותם כי הם הומופובים או דברים כאלה, זה כן משפיע, יש לזה השפעה. העולם לא היה משתנה אם לאנשים לא הייתה השפעה, בתור קהילה.

את פעילה ברשתות חברתיות?

טיפה, לא יותר מדי

את מרגישה שרשתות חברתיות זה מדיום לביטוי עצמי?

כן אני חושבת שכן, אבל הבעיה שלי איתם זה שאין לי יותר מדי שליטה על מי רואה את מה שאני מעלה, אז אני מרגישה שאם אני אבטא את עצמי יותר מדי, או אלחץ למישהו על נקודה רגישה או אגיד לו משהו שהוא לא אוהב, זה יהיה בחוויה שלי נורא שלילי. אז אני לא מעלה הרבה דברים שהייתי רוצה להעלות, כדי לנסות להימנע מזה.

יש פער כלשהו, בהרגשה שלך, בין הדרך שסיפורי חיים קוויריים מוצגים במדיה לעומת קוויריות ברשתות חברתיות?

כן הכל בסדרות הוא מוגזם, הוא דרמטי, ויש הרבה דברים שזה הגיוני שהם יהיו דרמטיים יותר כי אם הם לא היו עושים את הדברים דרמטיים יותר זה היה משעמם וזה לא היה משיג להם רייטינג. אבל אני לא חושבת שזה תמיד מוגזם בקטע שלילי, נניח אם כותבים את הדמויות טוב ולא עושים דברים מזיקים בקטע של ההצגה שלהן אז יש הבדל אבל הוא לא בהכרח הבדל רע

איך הכוח ליצור ולהתבטא באמצעות מדיה חברתית משפיע על האופן שאת תופשת את הזהות שלך?

אני חושבת שזה דווקא נותן לי כוח לראות עוד אנשים מהקהילה שתומכים בי בתור מישהי מהקהילה, ופשוט מקבלים אותי דרך זה שהם ראו אותי באינטרנט, וזה פשוט נחמד להתחבר לאנשים שהם כמוך כי בסביבה הקרובה שלי אין לי המון המון אנשים מהקהילה וגם אם יש אז אני לא ממש בקשר איתם כי זה לא הדבר היחיד שמחבר בין אנשים, אז זה עוזר זה נחמד

את משתתפת בפאנדומים?

לא ממש, אני כן נגיד אם יש משהו שמעניין אותי אז אני צורכת הרבה מדיה שלו, אבל אני לא נמצאת בפורומים או בפאנדומים

דיברת קודם קצת על זה שדווקא התאגדות של אנשים יכולה להשפיע על ייצוג של קוויריות במדיה. את חושבת שהאפשרות שפאנדומים פותחים להתאגדות משפיעה על התפקיד שלך כצרכנית? של הקהילת צרכנים שאת חלק ממנה?

כן, אבל הבעיה זה שהרבה מאוד מהפעמים הפאנדומים כאילו בכללי קבוצות של אנשים הם נתפשים... אני לא יודעת אם נתפשים, פשוט מתמקדים... עושים את כל הפואנטה שלהם על משהו שהוא רע, שלילי, נניח תרבות הביטול זה דוגמה נורא טובה לזה, שמישהו אחד יכול להגיד משהו שקר וכולם יהיו כזה 'נורא נוח לי להאמין לזה, בוא נבטל אותו' ובלי שום סיבה הבן אדם מאבד את כל מה שהיה לו. אבל אם זה לדברים טובים, כמו נניח להוציא ייצוגים הומופוביים מסדרות טלוויזיה, לשנות חוקים אפילו, אז זה כן טוב.

קודם אמרת שבאינסטגרם וביוטיוב את יכולה לעצב את התוכן שאת נחשפת אליו, את חושבת שאת מושפעת שונה ממדיה שאת בוחרת למה את נחשפת?

כן, אני חושבת שסך הכל כל מה שנמצא באינטרנט נמצא בסוג של בועה קטנה, לא משנה באיזה נושא כולם נמצאים בבועה כלשהי ואתה כשאתה נחשף להכל, בעיקר שאם אתה באופן אקטיבי מסלק את מה שאתה לא רוצה לראות אז הבועה נהיית יותר קטנה ויותר מצומצמת. וזה משפיע עלי, ועלי זה משפיע בצורה טובה

כי ככה אני רוצה שזה ישפיע עלי, ופשוט אני לא רוצה להרגיש רע כשאני סתם גוללת באינסטגרם אז אני משנה את מה שלא עושה לי טוב

את חושבת שאת מושפעת שונה מייצוגים של הזהות שלך כשאת מרגישה שיש לך יכולת לשנות אותם?

אני חושבת שכן, אבל אני גם יודעת שמה שאני מרגישה זה לא בהכרח מה שכולם מרגישים, ומה שכולם רואים. נניח אם אני נמצאת במקום שהוא מאוד חיובי כלפי נגיד נונבינאריים לא כולם נמצאים במקומות כאלה, יש המון אנשים שהם טרנספובים וביפובים וכל מיני דברים כאלה גם בקהילה, אז זה באמת תלוי באיזה נישה אתה נמצא

אילו ערוצי מדיה פופולרית אתה צורך?

בעיקר מוזיקה וספרים.

איך היית מתאר את הרגלי הצריכה של תרבות פופולרית?

לא משקיע הרבה תשומת לב חוץ ממוזיקה, לא הרבה, לא

באיזו מידה לדעתך אתה מושפע מתרבות פופולרית ובאיזו מידה אתה משפיע עליה?

אני מושפע ממנה ברמה נמוכה, כאילו לא הרבה

איך היית מגדיר את הזהות או הזהויות שלך, הקוויריות?

אני אבינארי ופאנסקסואל

מה זה אומר מבחינתך, הזהויות האלה, בנפרד, ביחד? מה זה אומר מבחינת החברה מסביבך?

שאני לא מתעסק במגדר כאילו... גבר ואישה כמו שאחרים היו מתעסקים בזה. זה לא מעניין אותי זה לא

מעסיק אותי.

באיזה אופן היית אומר שהזהות שלך כמו שהיא היום התעצבה?

הייתי... אני עדיין באיגי, זה מאוד עזר לי להתפתח, מבחינה מגדרית. בעיקר איגי.

איזה מקום היה לדמויות מתרבות פופולרית בעיצוב הזהות שלך?

לא היה הרבה מקום, כי לא ראיתי הרבה דמויות כמוני בספרים בטלוויזיה במדיה, פחות ראיתי

איזה תפקיד היה לאינטרנט ומדיה חברתית בעיצוב הזהות שלך? נחשפת ל...?

אני נחשפתי לאיגי דרך האינסטגרם אז כן זה מאוד עזר

איפה אתה גר?

אני גר באילת

ומה היית אומר שההבדלים בין המפגש שלך עם קוויריות במדיה ובאינטרנט לעומת המציאות הפיזית?

יותר קל לראות יותר אנשים במדיה מאשר באילת שהיא עיר קטנה, נחשפים להרבה יותר דברים באינטרנט

מאשר בחיים האמיתיים

יש הבדל - בתפישה שלך - ביחס לאנשים קווירים בסביבה הפיזית שלך לעומת הסביבה האינטרנטית

שלך?

באינטרנט אני רואה הרבה יותר תקיפות, יותר התנגדות מאשר בחיים האמיתיים.

מה אתה חושב על הייצוג בתרבות הפופולרית של הזהות שלך ושל קוויריות בכללי?

אני לא ידעתי... לפני איגי בחיים לא ידעתי מה זה אבינארי מה זה פאנסקסואל, הכרתי רק הומו לסבית

וטרנס, זה הדברים היחידים שהיה וגם זה ברמה נמוכה.

בייצוגים שכן ראית, אתה חושב שיש בהם בעיות? שהם היו טובים?

צריך יותר ייצוג מהגיי בסטי שיש בדרך כלל. צריך לעשות יותר מה bare minimum.

איזה ייצוגים אתה באופן ספציפי אוהב?

יש הרבה דמויות שאני אוהב ומתחבר אליהן בסדרה של נטפליקס, סקס אדיוקיישן, שכן התחברתי אליהן, אני לא זוכר שמות כרגע

איך אתה חושב שהעיסוק של תרבות פופולרית במיעוטי מין ומגדר - או המחסור - עיצבו את הזהות שלך?
החסור ייצוג גרם לזה שפחות נחשפתי לזה ובעצם לא ידעתי מה זה, וכשאני רואה ייצוג אני מרגיש יותר בטוח בעצמי ויותר טוב, שיש מודעות.

כלומר שהייצוג משפיע על איך שאנשים מסביבך רואים את זה?

כן

היית אומר שאתה צורך מדיה באופן שמודע לייצוגים קוויריים?

מאוד מחפש ייצוגים חיוביים

אתה חושב שיש לך השפעה בתור צרכן?

דברים שלא מעניינים אותי אני לא צורך ואז אני לא יוצר ביקוש, אז לדעתי זה משפיע

אתה פעיל ברשתות חברתיות?

לא מאוד אבל כן אני פעיל

אתה תופש מדיה חברתית כערוץ לביטוי עצמי?

כן

אתה חושב שיש פער בין הדרך שמדיה פופולרית מציגה קוויריות לאיך שאתה ואנשים קווירים אחרים מציגים את עצמם ברשתות חברתיות?

במדיה נוטים מאוד לייפות דברים, להראות את הצדדים היותר חיוביים מאשר את מה שקורה באמת, אז לפעמים כן יש פערים

אתה ברשתות חברתיות עוקב אחרי אנשים קווירים אחרים?

כן

אתה חושב שיש השפעה שונה בין למשל לראות דמות של מישהו פאנסקסואל בסדרת טלוויזיה לבין לראות פוסטים של בן אדם פאנסקסואל אמיתי? שיש הבדל בין החוויות האלה?

לא ממש נראה לי שיש הבדל, כי שניהם זה ייצוג

איך הכוח ליצור ולהתבטא ישירות באמצעות מדיה חברתית משפיע על איך שאתה תופש את הזהות שלך?
לא יודע כאילו אני לא מפרסם דברים על עצמי אז זה לא כל כך משפיע או משנה

אתה משתתף בפאנדומים?

לא

היית רוצה להשתתף?

לא אני פחות מתחבר לזה

אילו ערוצי מדיה פופולרית אתם צורכים?

נטפליקס, יוטיוב וטיקטוק

איך הייתם מתארים את הרגלי הצריכה שלכם של תרבות פופולרית?

נראה לי משהו כמו 8-9 שעות ביום, ומשקיעים בזה יחסים הרבה זמן

באיזו מידה לדעתכם אתם מושפעים ומשפיעים על התרבות הפופולרית?

יחסית מושפעים ממנה, פשוט זה מה שאני רואים כל היום במיוחד בתקופה של הזום זה החיבור שלי לאנושות, אז לדעתי זה אחד מהגורמים היותר משפיעים בחיים שלי. זה בהחלט יכול להשפיע על כל מיני החלטות שאני עושים ודברים כאלה, ואני לא יודעים עד כמה אני משפיעים על התרבות הפופולרית, אין לי כזה ערוצים או משהו כזה

איך הייתם מגדירים את הזהויות שלכם?

אני ג'נדרפלואיד ואומניסקסואל

מה המשמעות של הזהויות האלה מבחינתכם? מבחינת החברה?

מבחינתי זה אומר שאני חווים מגדר בצורה טיפה שונה מרוב האנשים, המגדר שלי הוא יותר פלואידי - אם זה הגיוני - אני לא כזה בן או בת, אני יותר הכל וזה משתנה, וזה עובר ביניהם. מבחינת הסביבה שלי אם מדברים על סביבה נורמטיבית יותר, הטרונומטיבית, הם פשוט נראה לי טוב הלשון פנייה שלהם הם/אתם וזה כל מה שהם מבינים'

באיזה אופן הייתם אומרים שהזהות שלכם התעצבה? איזה אלמנטים היו משמעותיים?

זה תהליך שקרה כזה 9-10 שנים, אז... נראה לי שלדיספוריה מגדרית היה חלק לשחק כאן, אבל גם פשוט בחיים לא התחברתי לזהות גברית.

איזה מקום היה לדמויות מהמדיה בעיצוב הזהות שלכם?

לא נראה לי שהיה מקום משמעותי בכלל לומר את האמת. זה היה יותר חוויה אישית שלי.

איזה תפקיד היה לאינטרנט ולרשתות חברתיות בעיצוב הזהות שלכם? נחשפתם ל...?

האמת שזה רק אחרי שיצאתי מהארון, לפני כן זה היה יותר בחיים האמיתיים, פשוט היו לי חברים קווירים. אבל כן, יש הרבה מאוד, במיוחד בטיקטוק עכשיו, זהות קווירית פשוט באוויר.

איפה אתם גרים?

בארנונה

ומה ההבדלים בין המפגש שלכם עם קוויריות באינטרנט ובמדיה לעומת המציאות הפיזית?

באינטרנט זה הרבה פעמים כזה... יש הרבה התמודדות, הרבה מאוד התמודדות עם אנשים מאוד הומופובים או טרנספובים, אז מנסים לעשות משהו לא פרובוקטיבי, לפעמים יש אבל מנסים לשמור על הכל מאוד ניטרלי לדעתי, גם אנשים שמזדהים כחלק מהקהילה... אנשים לא באים וצורחים 'I'm gay'. ממה שראיתי. יש כאלה שכן. אבל בחיים האמיתיים אנחנו קבוצה יחסית עם רוב קוירי, אז יש הרבה תמיכה אחד לשני ואנשים מרגישים יותר בנוח להיות עצמם מאשר באינטרנט.

מה אתם חושבים על הייצוג בתרבות פופולרית של קווריות?

אני חושבים שהיא ממש ממש משתפרת, זה דבר שתפס חתיכת במה בשנה האחרונה בשנתיים האחרונות. וזה מדהים לדעתי, אבל זה עדיין לא מספיק. צריכה להיות יותר זהות קוורית פשוט במדיה ובאופן כללי כי זה דבר שקיים הרבה יותר משזה קיים במדיה, אבל זה כן בהשתפרות מדהימה ויש מגמה ממש טובה של חשיפה לזהות הזאת

אתם חושבים שמעבר למחסור בייצוג יש בעיות בייצוג שכן יש?

כן, לדעתי זה יותר בנטפליקס ובסדרות כאלה מאשר שזה בטיקטוק אצל אנשים פרטיים, שפשוט נותנים אשליה של איך נראית זהות קוורית שלא באמת תואמת את הדבר האמיתי, משתמשים בהרבה סטריאוטיפים כדי להמחיש את הדמויות. לא נראה לי שממש מראים את המאבק שהרבה דמויות טרנסיות בעיקר עוברות.

אילו ייצוגים הם אהובים עליכם באופן ספציפי?

האמת היא שאני רואים את זה יותר בסדרות מצוירות, שבהן יש דמויות קווריות שמוצגות טוב, נגיד יש סדרה שקוראים לה wonder egg priority, שבה יש כמה דמויות טרנסיות, והם יודעים להראות את החוויה הטרנסית ממש טוב. נראה לי שהסיבה לכך היא שזו סדרה שמתמודדים עם דברים קשים ויודעים להביא דברים קשים לשולחן, זו סדרה על התאבדות בין היתר, אז להתמודד עם איך זה להיות טרנס, יש להם מקום שמאפשר את זה, יותר מאשר סדרות קומדיה וכאלה

איך אתם חושבים שהעיסוק של תרבות פופולרית במיעוטי מין ומגדר השפיע על עיצוב הזהות שלכם?

לדעתי אצלי אישית פשוט לא הייתי מחוברים מאוד למדיה כשהתהליך שלי התחיל כי הייתי צעירים יחסית, בגיל 5-6, אז לא היה למדיה מקום משמעותי, נראה לי שהחוסר בידיעה שזה קיים... נגיד לא נראה לי שידעתי מה זה טרנסים עד לפני 3-4 שנים למרות שחוויתי את זה בעצמי, זה נראה לי השפיע מאוד על היציאה שלי מהארון, זה היה כזה 'טוב אני ממש מוזרים עכשיו, ואין לי מקום', זו הייתה החוויה שלי. ונראה לי שאם בתרבות ובמדיה זה היה דבר שהיה קיים יותר זה היה עוזר לי מאוד עם כל החוויה

אמרתם שהתחלתם להיחשף לייצוגים קווריים רק אחרי היציאה שלכם מהארון. אתם חושבים שבכל

זאת הייתה עליכם השפעה מייצוגים חיוביים של דמויות קווריות?

אחרי, כן נראה לי. אני עכשיו רואים את זה בכל מקום כמעט, ייצוג יחסית טוב של דמויות קוויריות, בגלל שזה לא דמויות זה אנשים אמיתיים במדיה שפשוט מראים את החיים של עצמם. זה נראה לי נותן לי הרבה מאוד וולידציה, לדעת שזה קיים ואני לא לבד וזה ממש חיובי בשבילי

האם אתם צורכים מדיה באופן שמודע לייצוגים קוויריים?

כן נראה לי. נראה לי בתת מודע אבל כן, נראה לי שאם מסתכלים על הטלפון שלי פשוט יראו זהות קווירית הרבה יותר במדיה מאשר אנשים אחרים, כי זה פשוט דברים שאני צורכים. אם יהיה עמוד על אנשים קווירים אני אפתח אותו.

האם אתם חושבים שיש לכם השפעה על ייצוגים שליליים?

לדעתי כצרכנים אני... יש לי את היכולת לעשות את זה אבל אין לי את המוטיבציה. זה נראה לי שאין משהו שדוחף מאוד אנשים כמוני פשוט לבוא למישהו... ואין גם מקום, אי אפשר להגיד למישהו 'תהיה יותר קווירי', אפשר ללכת לסדרות ולהגיד 'וואלה אין פה ייצוגי אבל זאת תהיה הרבה עבודה בשביל האינדיבידואל כמוני לעשות את זה, אני לא יכולים ללכת להוליווד עכשיו ולהתלונן על זה, הם פשוט יגידו 'לכו מכאן, משוגעים'. לא נראה לי שיש לי כל כך הרבה השפעה אלא אם כן אני משפיענים באינטרנט

אתם פעילים ברשתות חברתיות?

יחסית לא. אני יותר צורכים מאשר שאני משתמשים אבל אני לא מאוד פעילים ברשתות חברתיות, בעיקר ביוטיוב וטיקטוק.

אתם תופשים מדיה חברתית כערץ לביטוי עצמי?

כן חד משמעית, זה נראה לי מקום מדהים שכמו שאמרתי קודם גם נותן לי מבחינת הזהות הקווירית הרבה מאוד וולידציה.

הייתם אומרים שיש פער כלשהו בין ייצוגים של קוויריות במדיה מיינסטרימית לעומת רשתות חברתיות?

לדעתי ברגע שזה לא מפיק סטרייטי שמנסה להעביר דמות קווירית אלא בן אדם קווירי שמביעה את עצמו דרך המדיה, זה פשוט הרבה יותר אותנטי. אם בן אדם קווירי מביע את עצמו. כי יש אינספור סדרות שכל היוצרים הם סטרייטים והם מכניסים דמויות קוויריות כדי לנסות... או מסיבות עסקיות או באמת כי הם חושבים שזה חשוב לתת ייצוג, אבל הם בעצמם הטרוסקסואלים וסיסג'נדרים אז אני לא בטוחים עד כמה הם יכולים להעביר את החוויה הקווירית

אתם חושבים שהכוח ליצור ולהתבטא במדיה חברתית משפיע על התפישה שלכם של הזהות שלכם וקוויריות בכללי?

היכולת האישית שלי... אני אישית לא מעבירים דברים דרך המדיה, אבל נראה לי שהיכולת הזאת של כל בן אדם להביע את עצמו ממש עוזר לי. כי אני רואה אנשים אחרים עם זהות דומה לשלי, ואני רואה איך הם מתמודדים ביום יום וזה, וזה עוזר לי מאוד.

אתם משתתפים בפאנדומים?

לא

הייתם רוצים להשתתף?

אין לי מושג, לא ניסיתי את זה למען האמת

אמרתם קודם ש'אני לא יכולים ללכת להוליווד עכשיו ולהתלונן על מחסור בייצוג', אתם חושבים

שכשמדברים על קהילה יותר גדולה של מעריצים כמו פאנדום אז יש שינוי בכוח של הצרכנים?

יכול להיות שיהיה להם יותר השפעה. נראה לי שזה יגיע להוליווד שזה בכלל כאילו... אם מה שאני

כאינדיבידואלים לא יגיע להוליווד בכלל, הוליווד יכולים לפחות לשמוע אותם, הם לאו דווקא יעשו משהו.

נראה לי שיש להם הרבה יותר השפעה מאשר לאינדיבידואל, להיכנס ככה כקבוצה של הרבה אנשים נותן

להם הרבה מאוד כוח